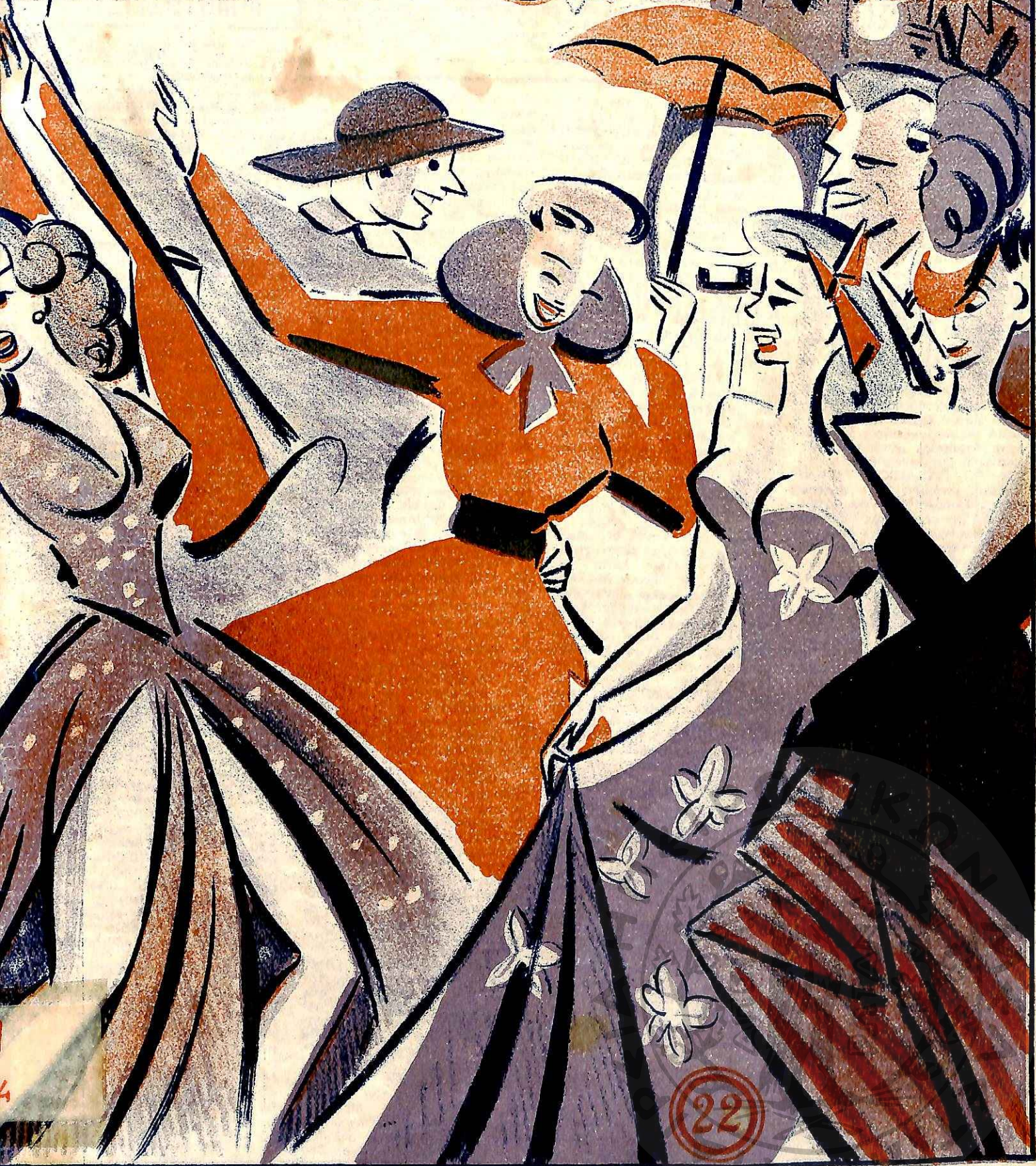

EAR AOHINA!

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» = Σελίς 5

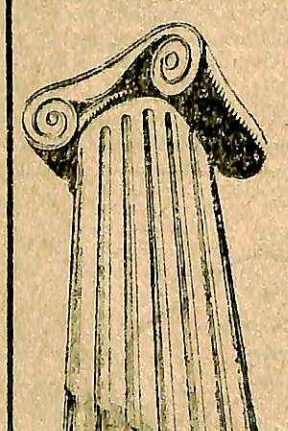
δυνατή ή δονάνωσις έκπουπών διά τή 'Εξωτερικόν δι' ίδιου πουπου, καί με τή δευτέρω νά δελτιώθι εις μέγαν θαλάμω ή ποιότης των έκπουπών του Ραδιοφωνικού Σταθμού 'Αθηνών, που ως γνωστόν ή παρασιτική επίδρασις πολλάκις είνε τοιαύτη ώστε νά αλλοιούται ή ακρόησις καί νά μετανοήται ή έκτέλεσις του προγράμματος εκ της αιτίας ταύτης. 'Ομοίως διηρηνύθη καί εξήχθησαν συμπεράσματα παρά της Τεχνικής 'Επιτροπής του ΕΙΡ άτινα, έτέθησαν ύπ' όθιν του άρμολόγιου Δ. Συμβουλίου του 'Ιδρύματος ως προς τή ζήτημα της ένισχύσεως της ένεργείας του ραδιοφωνικού Πουπου 'Αθηνών από 15 εις 70 χιλιοβάτ καί έλπίζεται ότι συντόμως θά καταστή δυνατή ή λήψις όριστικής απόφασεως επί του ζήτηματος τούτου, ώστε αφομένω άορισμένων λεπτομερειών νά τεθί εις τήν όδόν της πραγματοποίησεως ή ένίσχυσις της ένεργείας του έθνικού Πουπου, ίνα αύτω καταστή πραγματικότητα ή επικοινωνία του Κέντρου με όλες τας περιοχάς της 'Επικρατείας καί ίδια με έκείνας όπου σήμερα δεν παρέχεται ούδεμία εξυπηρέτησις ή αν παρέχεται, δεν δύναται νά θεωρηθή ικανοποιούσα τας απαιτήσεις του Κοινού. Καί τέλος πρέπει, νά αναθεωρηθώ καί τήν πραγματοποίησιν της έκδόσεως του ραδιοφωνικού Περιοδικού που με τήν πάροδον του χρόνου θά καταστή άρτιον καί ως έπίσημον όργανον της Ραδιοφωνίας, θά συμβάλι εις τήν εξυπηρέτησιν των επίδοιμωμένων διά της Ραδιοφωνίας σκοπών.

Αί προσπάθειαι όμως του ΕΙΡ. δεν περιωρίσθησαν εις τας άνωτέρω άτινα γενικά άφορώσι τας ένγκαταστάσεις του Κέντρου, άλλ' επέξετάθησαν καί εις τήν 'Ελληνικήν Μοκεδονίαν μας. 'Εκεί ποδ έτους είνε ένγκατασταθί εις ραδιοφωνικός Πουπος τεθεί εις τήν διάθεσιν του ΕΙΡ παρά της 'Υπηρεσίας Τύπου της 'Αγγλικής Προεστίας προς ένίσχυσιν της έλληνικής Ραδιοφωνίας. Λόγω όμως έλλείψεως ραδιοφωνικών θαλάμων καί σινεμά καί ολοκληρώ της δονάνωσεως προγράμματος καί των λοιπών 'Υπηρεσιών, ή λειτουργία τούτου περιορίζεται εις τήν άναμετάδοσιν των έκπουπών του Ραδιοφωνικού Σταθμού 'Αθηνών καί μόνον. Τούτο δεβαίως δεν ικανοποιεί τας δικαίας απαιτήσεις των αδελφών μας Μακεδόνων που εδιψούσαν διά τήν δονάνωσιν ζωντανή ιδικού των προγράμματος περιλαμβανόντος συναυλίας, φιλολογίας καί λογοτεχνικάς έκπομπάς καί γε νικός προγράμματος που με τήν διάθεσιν σοβαρών τεχνικών καί οικονομικών μέσων θά μπορούσε νά συμβάλι εις τήν έδύκωσιν του πνευματικού επιπέδου καί νά δώσθ τήν ευχέρειαν εις τους αδελφούς μας της Βορείου 'Ελλάδος νά επιδείξωσι τας πνευματικάς καί καλλιτεχνικάς ικανότητάς των επ' άγαθώ της Πατρίδος καί νά παράσχωσι ούτω εις τους Μακεδόνες ψυχαγωγία σύμφωνά με τας έπιθυμίας των.Προς τόν άνωτέρω σκοπόν το ΕΙΡ. διέθεσε περίπου 100 έκτατομύρια δραχμών καί έπιτελείον από έπιλέκτους υπάλληλους ούτινες από καιρού εράζοντα, δραστή οίως έν Θεσσαλονίκη διά τήν

συγκρότησιν των πολλάπλών 'Υπηρεσιών του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Μακεδονίας. 'Η ένορξίς της λειτουργίας του Ραδιοφ. Πουπου Θεσσαλονίκης είνε πλέον ζήτημα ολίγων ημερών. 'Από υπών κατεβλήθησαν προσπάθειαι παρά του ΕΙΡ. καί αι τεχνικά καί λοιπά ένγκαταστάσεις διά τήν ό γάνωσιν ζωντανών προγράμματος ραδιοφωνίας έχουν σχεδόν περτωθί. 'Ελαχιστά προσπαράσκευαστικά ένοσσία ίδια ως προς τή πρόγραμμα καί το Προσωπικόν υπολείπονται άκόμη, καί έτσι σύντομα οι Θεσσαλονικείς θά άποκτήσουν τήν τακτικήν πνευματικήν τροφήν καί τήν ψυχαγωγία τους που επί μίαν έκκοσμησάν σχεδόν έξυπηρετούσε όσο μπορούσε καλύτερα ο πρωτοπόρος Τσιγκιρίδης εις τόν όποιον ή Μακεδονία όφείλει ευγνωμοσύνην. Βέβαια με αυτά δεν έπιθυμούμε νά πείσουμε τους άναγνώστες μας πως αυτό που είνε είνε ότι καί είνε καί για μία καλή ραδιοφωνική εξυπηρέτησι όλων των περιοχών της 'Ελλάδος. 'Οχι! Είμεθα πολύ μακριά της ημέρας αυτής, άλλα άφο ή ώρα μας είνε πού καί δεν δύναται νά διασέθι τους άπαραίτητους οικονομικούς πόρους διά μίαν άμεσον καί πλήρη δονάνωσιν Ραδιοφωνίας, δεν άπαιτείται έίμη ή προοδευτική δονάνωσις έν συνδυασμό προς τήν εξέλιξιν του άρτιού των συνδουμπών—άλλά νά μη λησιμονώμεν ότι καί γι' αυτό χρειάζονται ραδιοφωνία—καί μόνον διότι το Κράτος δεν δύναται όπως φαίνεται νά έλθι άσάγον καί νά υποβοηθή σι ούσιαστικά το έργον της δονάνωσεως μιάς πραγματικής Ραδιοφωνίας.

Εις προσεχέ άρθρον μας θά άναπτύξωμεν το σύστημα που θεωρούμε ως διεδοδόν της σημερινής καταστάσεως καί που θά μας φέρη ταχύτατα εις τήν ολοκληρώσιν του ραδιοφωνικού δικτύου της 'Ελλάδος.

Σ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
Μέλος του Δ.Σ. του ΕΙΡ
Δι' της Ραδιοηλεκτρικής 'Υπηρεσίας 'Υπουργείου ΤΤΤ.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΤΟ ΑΥΡΙΟΝ ΕΛΠΙΣΙΟΝ

Οί θησαυροί

«Μή θησαυρίζετε υμίν θησαυρούς επί της γής όπου σής καί θρώσις αφανίζει, καί όπου κλέπται διορύσσουσι καί κλέπτουσι».

‘Η εποχή μας φαίνεται ότι διατελεί εις τελείαν άγνοίαν της άνωτέρω παραγγελίας, ή όποια μεταξύ άλλων πολυτιμωτάτων καί ύψιστης σημασίας νομοθεσιών, ύπάρχει, εις τήν σημερινήν ευαγγελικήν περίκοπήν. Εις τελείαν άγνοίαν! Διότι εις τήν εποχήν μας αυτήν, εποχήν πλήρους ύλοφροσύνης, εποχήν κατά τήν όποιαν τίποτε δεν έχει αξίαν πέραν των φθαρτών καί των ταπεινών πραγμάτων, των όποιων όμως ή άβεβαιότης καί το εφήμερον περισσότερο από άλλότες εις τήν ημέρας μας κατεδείχθη διά μυρίων παραδειγμάτων, εις τήν εποχήν μας, λέγομεν, αυτήν ήχουν εις άδιόφορα ώτα άν δεν ήχουν δυσάρεστος. οι άνωτέρω λόγοι του Κυρίου. Ναι, δυστυχώς! ‘Η γενική άπασχόλησις στρέφεται περίξ του πολυτίμου μετάλλου εκ του όποιου είνε κατασκευασμένη ή λίρα, του χρυσού, καί όλα τα ιδεώδη ήμών εσφαγήθησαν καί άπετυπώθησαν επί των μικρών εκείνων σπιδωνών διασκών, των όποιων ή διαπραγματεύσις γίνεται έν τας Τραπεζάς, εις το Χρηματιστήριον, άνα τας όδους, από παντός είδους έτεροκλήτους έπαγγελματίας.

Καί όλα αυτά διότι ή γενική προσοχή είνε έστραμμένη εις τήν έπιθυμίαν της συσσωρεύσεως θησαυρών, τους όποιους εσής καί θρώσις αφανίζει», θησαυρών οι όποιοι δεν παρουν. σιάζον καμμίαν μονιμότητα.

‘Ο βίος του ανθρώπου έχει δεβαίως άνάγκας, το άτομον καί ή οικογένεια πρέπει νά ζήσουν καί νά συντηρηθώ. Είνε άλλως τε έντολή θεία όπως ο άρτος εκάστου είνε το τίμημα του ιδρώτος του. Αί ημέραι δε τας όποιες διερχόμεθα είνε σκληρά καί φυσικόν είνε νά πολλαπλασιάζονται αι προσπάθειαι διά τήν αντιμετώπισιν των Χρειών εκάστου. ‘Από τού σημείου όμως αυτό μέχρι της ολοκληρωτικής υποδούλωσε εις τήν ύλην, εις το χρήμα, εις τήν συσσωρεύσιν θησαυρών, εις τήν κερδαλιοφροσύνην ως άσθημα καθολικόν καί άνώτερον παντός άλλου τοποθετούμενον, ύπάρχει βεβαία μεγάλη άπόστασις, ύπάρχει ασφαλώς άγεφύρωτον χάσμα.

‘Η βαρβαρική κατοχή καί οι σκληράί άνάγκαι καί στερήσεις, τας όποιες έδημιούργησε καί έκληροδόησε καί στερήσας ημέρας, συνετέλεσαν όπως οι πάντες καταλαβούσιν μεταλλεύσεως, άρπαγής. Το φοβερότερον δε είνε ότι, εκ μαι αυτό το έμπορισμό καί της άπληστίας κατέλαβε μεγίστην μερίδα της νεολαίας μας, αυτά τά παιδιά, τά ένεφανίσθησαν από της τρυφερώτερας αυτών ηλικίας ως όποια νόδοι έμποροι διαφόρων ειδών καί αντικειμένων καί τα πλοία είνε τόσοσιν πολυάριθμα, ώστε δημιουργούσιν σοβαράτα-τον κοινωνικόν ζήτημα...

Καί όμως έκτός των υλικών θησαυρών, οι όποιοι άποτελούν σύμμερον γενικόν ιδεώδες προς τόν όποιον όλοι άποβλέπουν καί διά τήν άπόκτησιν των όποιων τά πάντα τίθενται κατ’ μέρος καί υπερπηδάτα, κάθε όριον θειντοί, τίθενται καί άλλοι θησαυροί, άφθαρτοι, άδαπάνητοι, εις όλους εύχεσθώς προστιτοί, οι όποιοι όμως από όλους περιωριονούνται: Τά ύψηλότερα ιδεώδη, τά άνωτέρα συναισθήματα: νείς πορρομήσεις, ή άμλλα έν τή άσκήσει, τας άρετάς, ή άνικου εκάστου κοθήκοντος, ή έπίδειξις αισθημάτων χριστιανικού αλτρουισμού, ή κατανόησις της θέσεως του συνανθρώπου, καί ή μετά θυσίας έπικουρία αυτού, αυτά όλα καί τά παραματικήν άνωτερότητα, θησαυροί κατακοσμούντες τους πράτοχους αυτών με τήν βασιλικήν αλουργίδα των έναιρέτων πράξεων, άλλα θησαυροί τους όποιους άντιμετωπίζει ή σύγχρόνος εποχή ως κιβδηλά νομίσματα καί παρακεκαργαμένα, τού όσον δι' αυτά δεν οδηγείται τις άμέσως εις τήν κτήσιν του μόνου υγιούς νομίσματος: της χρυσής λίρας.

‘Ο Παύλος άπευθυνόμενος προς τους Φιλιππησίους, διδίδε τας έξης συμβουλάς περί των πραγματικών θησαυρών τους όποιους ο άνθρωπος όφείλει νά θρηνεί: «'Όσα είσιν άληθινά, εί τις άρετή καί εί τις έπίαινος ταύτα λογίζεσθε, ταύτα πράσσωμεν του Παύλου συνιστώντες εις ήμεις ταύτα. Πρόκειται περί τού μεγαλειτέρου Κοινωνιολόγου της πάσης εποχής, ο όποιος διά της θείας έλλάμψεως διέννυσε τί το συμφέρον εκάστοτε, τί το όρθόν, τίς ο θησαυρός καί τίς ή όδος ή παρέχουσα εις τόν κόσμον τήν από Θεού Ειρήνην.

ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Μια μεράζην 'Ελληνίς καλλιτέχνης

‘Η ‘Οδέττη Ζυγομαλάς στας ‘Αθήνας

ΤΗΣ Κ. Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Μας έρχεται σε λίγες μέρες άπ' το Παρίσι—άπ' τήν ‘Οπερά καί τήν ‘Οπερά—Κωμική—όπου σημειώνει διαρκώς επί δεκα χρόνια έξαιρετικούς θριάμβους. ‘Η ‘Εθνική Λυρική Σκηνή τήν προκάλεσε εδώ στήν πατρίδα της γιά λίγες παραστάσεις. Στο Παρίσι είνε ή ‘Ελέν Ντοζιά ή διάσημη λυρική καί δραματική πρωταγωνίστρια, που τήν υιοθέτησε με τήση στοργή ή Γαλλική πρωτεύουσα —ή «Πόλις Φώς»—εϊθύς άπ' τήν επαύριον των θοισμειτικών της έξετάσεων στο Κυνεοερατοούρ όπου έπέτυχε νά πάρη το τρίπλυν πρώτο βραβείο του τραγουδιού, της ‘Οπερας καί του κωμικού μελοδράματος υ' έξαιρετικά τιμητικές διακρίσεις. Μά εδώ στήν ‘Ελλάδα είνε ή ‘Οδέττη Ζυγομαλά ή ζηλευμένη άπ' όλους κι' άγγρημένη ‘Ελληνίς καλλιτέχνης που διακρίθηκε από τά πρώτα χρόνια των σπουδών της στο ‘Ωδειον ‘Αθηνών, στήν τάξη τού καθηγητού κ Τριανταφύλλου.

‘Η ‘Οδέττη γεννήθηκε στήν Πόλη καί ήλθε στας ‘Αθήνας μετά τήν έθνική καταστροφή του 22. ‘Ο πατέρας της άνήκει σε μία άπ' τις σημαντικώτερες Φαναριώτικες οικογένειες της Πόλης, καί ή υπτέρα της, το γένος ‘Ζήση είνε ‘Ηπειρωτικής καταγωγής. ‘Απ' τά παιδικά της χρόνια ή ‘Οδέττη έδειχνε πως είνε μία γεννημένη καλλιτέχνης. Παιδικά θαυματουργικό έπτά χρονών μάς θαμώνα δλους με το μουσικό της ταλέντο, με το χορό της, με τις εξαίσιες πλοστικές της στάσεις καί κινήσεις, με τήν έξαιρετική φωνή της. Τή θυμούμαι με τί γάρι κολυμπούσε στο μαγεμένο νησί της ‘Αντιγόνης καί πως όλα τά παιδιά στέκονταν στήν ακρογιαλιά γιά νά θαυμάσουν τή μικρή ‘Αναδυομένη. Το μικρό κορίτσάκι προηνοούσε έκτοτε τή μελλοντική βασίλισσα της σκηνής. Μία μέρα που τραγουδούσε σε ηλικία δέκα ρονών, θυμούμαι πως προηία στούς δικούς της το μεγάλο μέλλον που τή περιμένει έπαυλα λαμβάνοντας τά έπιγραμματικά λόγια που έγραψε, ο Λαμαρτίνος στούς «Στοχα σμούς» του γιά τήν Μαντίνα ντε Μπονμπέλ, τήν διάσημη στήν εποχή του πρέσβειρος της Γαλλίας στή Φλωρεντία: «Είχε Ελληνική όμορφιά ‘Ελληνικό πνεύμα καί μιά φωνή ούράνια. Με το ταλέντο της έσπερνούσε τις μεγαλύτερες άοιδούς του καιρού της».

Μά όλη όμως τήν ‘Ελληνική όμορφιά της καί τή θεργολυγερή κομμωσασιά της —οί Γάλλοι κριτικοί τήν άποκαλούν το ‘Ελληνικό θαύμα—ή ‘Οδέττη ξεχώριζε από μαθήτριά ακόμη του ‘Ωδειου με τά κοσμολογικά χαρίσματα που φανερώνε στήν Τέχνη της καί σ' όλες της τις έκδηλώσεις. ‘Ισως γι' αυτό έμεινε από μικρό παιδί τις ζέωνες γλώσσες στήν έντέλεια καί μορφώθηκε σε άνώτερο οικογενειακό περιβάλλον. Γι' αυτό άμα βρέθηκε στο Παρίσι ένιωθε πως βρίσκεται στο στοιχείο της. Είχθη από τήν πρώτη της εμφάνισιν στήν ‘Οπερά—Κωμική, ο Μορίς ‘Υβαν έγραψε τά έξης: «‘Η νεαρή ούτη ‘Ελληνοπαριζιά νά, είνε ή καλλιτεχνική άποκάλυψις σι τού τού χρόνου»!

‘Αποκάλυψις άληθινή στάθηκε ή ‘Οδέττη Ζυγομαλά στον κάθε ρόλο που δημιούργησε στα δυο μεγάλα λυρικά θέατρα το Παρισίου. Τά έργα που πρωταγωνιστεί εις τήν «Τόσκα» ή «Μποέμ», ή «Μανόν» ή «Φάντομ» τά «Παραμύθια του Χόφμαν» «Μαρούφ», «Πελλέας καί Μελισσάνθη» κ.λ. ‘Ο μεγάλος τεχνοκρίτης καί συγγραφέας ‘Εμιλ Βιλλεοάι γράφει ότι «ή νέα ούτη ‘Ελληνίς δημιουργήθηκε γιά νά λαμ

πρόνι το μέγαρον Γκαρνιέ (τή μεγάλη ‘Οπερά το Παρισίου). Με τήν υπέρλαμψη φωνή της, τή φυσική καλλονή της, τις ύψους γραμμές του λυγρού της άναστήματος, με τή σπάνια καλλιτεχνική της φύσι, με τά μαύρα άστραφτερά της μάτια, τήν πολύπλευρη σκηνική όσα καί μουσική της ιδιοφυία, ή νέα καλλιτέχνης αήμαλωτίζει τόν κόσμο. Γι' αυτό από τά πρώτα της άκόμη δήματα στή σκηνή, κατήγαγε έναν καταπληκτικό θρίαμβο, άνάλογο υ' εκείνον που γνώρισε, πριν από ένα αίώνα, ή δοξασμένη Κορνηλία Φαλκόν».

‘Όσα γράφουν όλοι οι κορυφαίοι Γάλλοι τεχνοκρίτες γιά τήν ‘Οδέττη Ζυγομαλά δεν είναν πια κριτικές άλλα διήσοαβοι. Στο ρόλο της Μελισσάνθης, το άριστούργημα του Ντεμπυσσύ τήν παραβύλουν με κόνειρεμένη όπτασία του μάς «ά νει υ' άναπλούμε τις διάφανες άγιονορφές που στολίζουν τά τζάμια των μεσαιωνικών ναών, καί μαζί τήν άγνότατη πλοστική των άρχαίων ‘Ελληνικών άγαλμάτων». Στήν «Τόσκα» τή θεωρούν ως τή μοναδική κάτοχο του τέλου της ολοκληρωτικής άναδημιουργίας τοϋ ρόλου της περίφημης Ρωμίας ηρώιδος. ‘Υπέροχη στήν έπιδητική όμορφιά της, με το βασιλικό της παράστημα, με τήν ευγενική της περηφάνεια συνδυάζει τή συσσωστική κίτηρη δραματική δύναμι καί το πάθος. Είνε προικισμένη με όλα τά χαρίσματα συνεγνωμένα επί το αίτό: θαυμάσια έκφραστική φωνή, όμορφιά που θαμδώνει καί σαγηνεύει πνέυμα μουσικό που διεισδύει ως τις μυστικώτερες πτυχές του έσπου. Μουσική συγκίνησι καί υπέρτατη είσισθσία. Είνε μία καλλιτέχνης μεγάλης δλκής που τά συνκεντρώνει όλα στήν έξαιρετική της προσωπικότητα. Το κοινόν τήν άποθεώνει κάθε δριδύ χαίρετόντας σ' αυτήν ένα άποκαλυπτικό θαύμα».

‘Η φήμη της ‘Ελληνογαλλίδος καλλιτέχνης έφθασε ως τήν ‘Αμερική, όπου τήν έκάλεσαν νά τραγουδήσιν στήν ‘Οπερά του Σικάγου. ‘Εκεί σημείωσε στήν «Τόσκα» ένα θρίαμβο «χωρίς προηγούμενα», όπως έγραψαν οι ‘Αμερικανικές έφημερίδες. «‘Η φωνή της είνε ένα άνεκτίμητο, θεσπέσιο όργανο — γράφει ο ονομαστός κριτικός ‘Εντουαρντ Μπαίρρ στήν «Σικάγο Νταϊλντ Τριμπουν». Προδένει κατά πληρή με τήν καλλιτεχνική της τελειότητα καί σαγηνεύει με το θέλημά της. ‘Ακούοντας τή θαυμαστή αυτή καλλιτεχνίδα, νοιώθει κανείς ένα αίσθημα άπόλυτης πληρότητας καί ασφαλείας, στο μεγαλόπρεπο ζετήλιγμα του τραγουδιού που φθάνει ως τις ύψιστες κορυφές της λυρικής καί δραματικής σοπράνο, στο έσπασμα των δυναμικών» όση καί στήν άδρότατη άνθισιν των χρωματικών διαδοθμύσεων. ‘Η σκηνική της τέχνη λεπτότατα υποδηλωτική συγκληνίζει στίς μεγάλες στιγμές από κοινοί με τή λαμπράδα της φωνής.

‘Η ‘Ελληνογαλλίς καλλιτέχνης ‘Ελέν Ντοζιά γράφει ο «Κήρυξ» τοϋ Σικάγου που παρουσιάσθηκε γχες γιά πρώτη φορά στή «Μανόν», πρόκειται νά νική άδιαμφισβήτητα ή μεγάλη έννοουμένη της ‘Αμερικής. Είναν ή τελειότερη «Μανόν» που μάς δόθηκε ή είκαρία νά θαυμάσουμε ως τώρα. Βρίσκεται στή θριαμβευτική άνάσθις της πρώτης νεότητος. Καλλιτέχνης άπ' τήν κορυφή ως τά νίχια. ‘Ολοκληρώνει σε βαθμό σφάνταστο όλες τις όνειρεμένες χάρες καί το φωνητικό θέληστρο που αήμαλωτίζουν τους όπαδούς της μεγάλης Τέχνης».

Μετά τόν θρίαμβο της «Μανόν», ή ‘Οδέττη άποθεώνεται στήν ‘Αμερική με τήν

Δύο φωτογραφία της ‘Οδέττη Ζυγομαλά εις τόν ρόλον της ‘Μανόν»

παράστασι της «Τόσκα». «Το τραγούδι της είνε μία δόξα — γράφει ο Ντέβρις στήν έφημερίδα «Σικάγο ‘Αμερικαν». Μά καί ή περφηαν όμορφιά της μαζί με τήν ‘Ελληνική πιαστικότητα της καλλιτεχνίδος τήν άναδειχνουν μία ιδεώδη έορηνευσία της τραγωδίας του Σαρντού-Παυτινι».

‘Ο τρίτος ρόλος που τραγούδησε στήν ‘Αμερική είνε ο ρόλος της ‘Ιουλιέττας στον «Ρωμαιο καί ‘Ιουλιέττα» τοϋ Γκυ νώ. ‘Ο ένδοξισμός των κριτικών δεν γνωρίζει πια κανένα όριο... ‘Εκθειάζουν με λυρικές εξάρσεις τήν «αίθερία, τήν έδαυλωμένη ηρώίδα του Σαίξπηρ, ώραιο, φλογερή, καί μαζί εύθραυστη σάν μίσχος άνθους, που λυγίζει στήν πνοή της έρωτικής καταγίγδας. Καί σ' όλα τά ένδοξία όδη άρθρα που αφιερώνει ο ‘Αμερικανικός Τύπος στήν ‘Οδέττη, ή ‘Ελληνική της προέλευσις έξαιρείται εξ ίσου με τή συναισθητική της τέχνη. ‘Ετσι ή προσωμοίχος αυτή κόρη της ‘Ελλάδος τίμησε καί τιμά το έθνικό μας όνομα στή μεγαλύτερα καλλιτεχνικά κέντρα όπου διακρίνεται στήν πρώτη γραμμή των συγχρόνων «δευτείτ» της Λυρικής Σκηνής».

‘Η ‘Οδέττη έπαίει με μεγάλη επιτυχία καί σ' ένα φίλμ που γυρίστηκε πριν από τόν πόλεμο στο Παρίσι μαζί με τόν όνομαστό Γάλλο τενόρο Ζορζ Πιλλ. «‘Η πόλις τών όνείρων» ήταν ο τίτλος της ταινίας. Σ' αυτή τήν πόλι των όνείρων ζήτληρα έπιδόδεκα συναπτά χρόνια ή ηηλεμένη άπ' όλους ‘Ελληνίς καλλιτέχνης. ‘Απ' αυτήν πέρα στήν γνήσια Παριζιάνικη σφαράγδα — μία σφαράγδα έξαιρετικής πολυτελείας της Τέχνης, καί σεβασμού προς

Αναπλιώτικο
Φρερεζάκ!

Τόν πολύ παλόν κайρὸ
—Ακοῦδ' νὰ θυμῶ
Καὶ νὰ ὀρίσω δὲν μπορῶ
—Ἰσως καὶ πρὶν γεννηθῶ
—Αποκρῆς στ' Ἀνάπλι, εἶχαν πατήσει
—Ἐνα γερό
—Γλέντι· μὰ τί γλέντι·
—Γλέντι—ραδαῖσι!
—Παλὸ Ἀναπλιώτικο μεθύσι!...

Μέσ' τοὺς ἄλλους καλεσιμένους.
Φοβόσκιος καὶ μπαμπερισμένος
—Ὁλο «τρόπος» ὁ καὶ μένος·
—Εἴτανε κι' ὁ «προφασαίρ!»
—Ὁ Μουσιού —Ντικισιοναίρ—
Καὶ σαλονοπροδογαίρ!
(Μ' ὄλον του τοῦ «σαβουάρ—φαίρ!...)

«Ὁλοι οἱ ἄλλοι σουρωμένοι·
Γιαχνισμένοι» μεθυσμένοι!
—Τὸ «γατάκι» πατημένοι!
Τρεκλοπατατοῦσαν·
—«Μπουραζέρη — Μπουραζέρη·
Γιὰ δὲ μούστειλες χαμπέρη»·
—«Πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι»·
«Τράβα δίκιοπο μαχαίρι!»
(Σανσονέττες μ' ἐτικέτες)
Τραγουδούσαν·
Καὶ τὰ... σπούσανε!...

Ὁ Φραντζέζος «προφασαίρ»
Καὶ σαλονοπροδογαίρ,
—Ὁ μουσιού —Ντικισιοναίρ—
Ἐμερακ(λ)ώθηκε!
—Κι' ἀνασκουμπώθηκε!
—Κι' ἄρχισε νὰ τραγουδῇ
Μὲ «λεπτήν φωνὴν χορδῇ»
(Μὲ... ντελικασιόν φωνή·
Μιά φραντζέζικην ὠδή·
—Φρερεζάκ — Φρερεζάκ!
Ντίγκ—ντίγκ—ντίγκ...
Σόνε λὲ ματίνι!
Σόνε λὲ ματίνι...

—Τί καπελλίδι; — Τί σβερκοκατρά
(πακιδι)
—Ἦτανε ἐκεῖνο;
Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

τῇ μεγάλῃ αἰσθητικῇ παράδοσι. Τὸ ἀνεκτίμητο ἀρχιτεκτονικὸ στολίδι τῆς Ὁπερᾶς, τὸ κέντρον τῶν λαμπρῶν ἀρτηριῶν τοῦ Παρισιῦ — τῆς Ρὺ ντε λά Πέ, τῆς Ἀδενιού ντε λ' Ὁπερᾶ. καὶ τῶν μεγάλων δουλεδάρτων, εἶνε πάντα τὸ ἀληθινὸ παλάτι τῆς γνωστότερης Γαλλικῆς αἰσθητικῆς καὶ στὸν ἐξωτερικὸ ρυθμὸ καὶ στὴν ἐσωτερικὴ διακόσμηση. Εἶνε τὸ ἀριστοῦρ νῆμα τοῦ Σαρλ Γκαρνιέ, τὸ «παλάτι Γκαρνιέ», ὅπως τὸ ἀποκαλεῖ ὁλος ὁ πολιτισμὸς κόσμος ποὺ πηγάζει στὸ Παρίσι γιὰ τὸ προσκύνημα τῆς μεγάλης Τέχνης. Κι' ἡ μουσικὴ ψυχὴ ποὺ τὸ δονεῖ εἶνε ἀνὰ εἰς τοῦ. Σ' αὐτὸ τ' ὀνειρεμένο παλάτι τῆς Τέχνης διαπλάσθηκε κι' ἐφῆσε στὴ σημερινὴ τῆς τελειότητα ἡ Ὁδέττη Ζυγομαχία. Μὰ κι' ἐκεῖ μέσα στὴν «πόλι δυνεῶν» ποὺ δρισκεται, τὸ ὄνειρό τῆς εἶνε πάντα ἡ Ἑλλάδα. Κι' αὐτὴ ἡ φλογερὴ τῆς νοσταλγία τῶν ἑσπερώε τῶρα νάλλει ἐδῶ νὰ ἰδῇ τὸν ἀγαπημένο πατέρα τῆς καὶ νὰ μεταδώσῃ καὶ στὸν Ἑλληνικὸ κόσμῳ τὴς ἱερᾶς συγκινήσεως τῆς Τέχνης. Ἡ Ὁδέττη θὰ δρισκεται ἐδῶ κατὰ τὸ ποῶτο δεκαήμερο τοῦ Μαρτίου. Ὁ τραγουδιστὴς σὲ μιά συμφωνικὴ συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας, θὰ δώσῃ τρεῖς παραστάσεις στὴν Ἑθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ κι' ἐνα ῥεσι τάλ τραγουδιῶν στὰ Ὀλύμπια. Θὰ τραγουδῇ ἐπίσης καὶ στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ. Ἡ χαρὰ τῆς τῶρα εἶνε ἀκράτητὴ ποὺ θὰ ἐκασθῇ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ μεγάλῃ τῆς ἐπιθυμία μᾶς γράφει πῶς εἶνε νὰ δῶσῃ μιά μεγάλη συναυλία—παραστάσι γιὰ ἕνα ἔθνικὸ σκοπὸ ποὺ θὰ τῆς ὑποδείξουν.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 8

ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Ὁ ἀπέραντος κόσμος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι μιά ἀνεξάντλητη παρηγορία ζωῆς γιὰ κάθε ἄτομο καὶ γιὰ κάθε Λαὸ ποὺ εἶναι ὡς ἐμεῖς. Ἡ μά του τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἀνθρώπου, τὴν ἐλευθερίαν ἀνάδειξη ὅλων τῶν ὑψηλῶν καὶ δημιουργικῶν ἀρετῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ σὸ ἀπέραντος εἶναι ὁ κόσμος αὐτός, ἀλλὰ ὅσο εἶναι θαυμαστὰ ὡργανωμένος ἐπὶ πᾶσι δὲ σάβλετα δόξα ὑψηλῶν καὶ φιλελευθέρων ιδανικῶν· κι' ὅσο μεγάλα εἶναι τὰ ιδανικὰ αὐτά, ἄλλο τόσο γερά στίχοι προβάλλουν στὴ συνείδηση τῆς ἱστορίας οἱ πολιτικοὶ καὶ πνευματικοὶ ἡρώες τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ποὺ ἐν σαρκώσανε στὴ θεωρία καὶ στὴν πράξη τὸ πνεῦμα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐλευθερίας. Οὐάσιγκτων, Ἀβραάμ Λίνκολν, Οὐίτμαν, Οὐίλσον, Φραγκλίνος Ρούζβελτ, δὲν εἶναι ἀπλῶς γιγαντιαῖα σύμβολα καὶ φορεῖς κοινωνικῶν καὶ ἀνθρωπίνων ἀξιών ποὺ διαβρῶνουν τὸ θαῦμα τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας. Εἶναι αὐτοὺς τὸ πνεῦμα τοῦ Νέου Κόσμου ποὺ περεῖται πρὸς τὴν τελειότητα μὲ μιά καταπληκτικὴ συνέχεια καὶ συνέπεια γιγαντιαίων βημάτων. Οὐάσιγκτων, Ἀβραάμ Λίνκολν, Οὐίτμαν, Οὐίλσον, Φραγκλίνος Ρούζβελτ, τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ ὀνόματα, εἶναι κι' ἀπὸ ἕνα τεράστιο δῆμα πρὸς τὴν ἀνέκδοξη τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς τὴν τελειωτικὴν πρόοδο τοῦ Ἀνθρώπου.

Στὶς δώδεκα Φεβρουαρίου, στὴν ἴστωρικὴ νύχτῃ ὅχι μόνον τῶν Ἀμερικανῶν ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων ποὺ ποιοῦν γιὰ τὸν πολιτισμὸ καὶ πασιζοῦν γιὰ τὴν διάσωσή του, ἀναβαίνει ἕνα φεγγόβολο ἄστρο! Τὸ ἀναιμνηστικὸ ἄστρο τοῦ Ἀβραάμ Λίνκολν. Ὁ μέγας Ἀμερικανὸς πολὺ τῆς γεννήθηκε ἐδῶ κι' ἐκατὼν τριάντα ὀκτὼ χρόνια, στὶς 12 Φεβρουαρίου τοῦ 1809, σ' ἕνα ἀγροτικὸ φτωχόπαιστο τῆς πολιτείας τοῦ Κεντούκι. Ἡ καταπληκτικὴ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἶναι τυπικώτατα χαρακτηριστικὴ τῆς καταπληκτικῆς δραστηριότητος τῶν ἀνθρώπων τῆς φυλῆς του καὶ τοῦ πνεύματος τῆς αὐτοδραστηριότητος, τῆς δημιουργίας τοῦ σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός, ποὺ διακρίνει τὸ θαῦμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ. Στὰ πρῶτα τοῦ χρόνιου, τὰ παιδικὰ καὶ τὰ ἐφηβικὰ, ποὺ τὰ πέρασε ξεδεύοντας τὸς τῆς αὐτοδραστηριότητος, τῆς δημιουργίας τοῦ σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός, ποὺ διακρίνει τὸ θαῦμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ. Στὰ πρῶτα τοῦ χρόνιου, τὰ παιδικὰ καὶ τὰ ἐφηβικὰ, ποὺ τὰ πέρασε ξεδεύοντας τὸς τῆς αὐτοδραστηριότητος, τῆς δημιουργίας τοῦ σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός, ποὺ διακρίνει τὸ θαῦμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ. Στὰ πρῶτα τοῦ χρόνιου, τὰ παιδικὰ καὶ τὰ ἐφηβικὰ, ποὺ τὰ πέρασε ξεδεύοντας τὸς τῆς αὐτοδραστηριότητος, τῆς δημιουργίας τοῦ σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός, ποὺ διακρίνει τὸ θαῦμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ. Στὰ πρῶτα τοῦ χρόνιου, τὰ παιδικὰ καὶ τὰ ἐφηβικὰ, ποὺ τὰ πέρασε ξεδεύοντας τὸς τῆς αὐτοδραστηριότητος, τῆς δημιουργίας τοῦ σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός, ποὺ διακρίνει τὸ θαῦμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ.

ἔμπορος καὶ τέλος δικηγόρος. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπεχείρησε τὰ γνώρισε, τὰ δοκίμασε, μὰ τίποτα δὲν τὸν σταμάτησε. γιὰ τὴν μοῖρα του τὸν καλοῦσε ἄλλου, ἐκεῖ ποὺ τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς πατρίδας του καὶ τῆς πολυάνθρωπης φυλῆς του, γύρευαν τὴ λύση τους ἀπὸ μυαλὰ φωτισμένα κι' ἀπὸ γενναῖες ψυχές. Κέντρο τῶν ιδεῶν του καὶ τῶν αἰσθημάτων του, ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ Ἐλευθερία τοῦ Ἀνθρώπου. «Καθὼς δὲ θάθελα ποτὲ νὰ γίνω σκλάβος, διακηρύττει, μὲ τὸν ἴδιον τρόπο δὲ θὰ ἐζητοῦσα ποτὲ νὰ ἦμουνα κύριος σκλάβος. Αὐτὸ ἐκφράζει τὴν ἰδέαν μου γιὰ τὴν Δημοκρατίαν. Ὅτι δὲν συμφάνει μὲ τὴν ἰδέαν αὐτὴ δὲν εἶναι Δημοκρατία». Μὰ τὰ ἐμβλήματα αὐτά ποὺ ὤν τὰ πρόφερε μόνον μὰ τὰ ἐνοῦσε σὲν ἀπόλυτες ἀλήθειες, ὡρμησε ὁ Λίνκολν στὸν ἀγῶνα τῆς πολιτικῆς. Στὰ 1834, ἐκλέγεται βουλευτὴς τοῦ Ἰλλινόις. Στὰ 1844, εἶχε ἀποκτήσει τόσο μεγάλῃ πολιτικὴ ἐπιρροή, ὥστε γίνεταί ἀρχηγὸς στὸ κομμα τῶν Οὐίγαν μὲ ἀντίπαλο τὸν περίφημο Στέφανο Δούγκλας. Στὰ 1846, εἶναι μέλος τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Κονγκρέσσου κι' ὑπεστήριξε μὲ ἀφάνταστο σθένος καὶ πίστη, τὴν ἀνάνκη νὰ καταργηθῇ ὁ φερόμενος θεσμὸς τῆς δουλείας τῶν μαύρων ποὺ τόσο ἐμίανε τὴν νεοφὴ κι' ὄλο σφαίρος Συμπολιτεία, στὰ μάτια τῆς πολιτικῆς Εὐρώπης, στὰ μάτια καὶ στὴ συνείδηση κάθε ἐλευθεροῦ ἀνθρώπου, κάθε Χριστιανοῦ. Οἱ νότιες πολιτείες, δὲ συμφοροῦσαν, κι' ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ποὺ τόσο προσπάθησε νὰ τὸν ἀποτρέψει ὁ Λίνκολν, ἐξέσπασε. Ὁ Λίνκολν σὺ μετὰ ἐκεῖνους ἐκλεγῇ Πρόεδρος. Δέχτηκε ἀποφασιστικὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὸν Νοτίον πολὺ τῶν ποὺ εἶχαν ἐπαναστατήσει καὶ διακήρυξε πῶς τὸ ἐπαθλο τῆς νίκης θὰ ἦταν ἡ κατάργηση τῆς Δουλείας τῶν Μαύρων. Στὰ 1864 ἐξελέγη Πρόεδρος γιὰ δευτέρη φορὰ καὶ στὶς 3 Ἀπριλίου 1865, μπήκε θριαμβευτὴς στὴν πρωτεύουσα τῶν ἑταρῶν ναστατῶν Ριτόδμοντ, ποὺ εἶχαν καταληκτικὰ ἡ ὀριστικὰ. Ὁ Ἀβραάμ Λίνκολν θριάμβευσε, ἡ δουλεία ποὺ τόσο σκίαζε τὰ πρόσωπα τῆς Ἀμερικανικῆς δημοκρατίας, ἀνῆκε πλέον ἀνεπίστρεπτε στὸ παρελθόν. Ὁ φτωχὸς ἀγρότης τοῦ Κεντούκι, εἶχε ἀνοίξει τὸ δρόμο τῆς φυλῆς του πρὸς τὰ μεγάλα μελλοντικά της πεποιμένα. Μὰ ὁ Μέγας Ἀμερικανὸς, δὲν ἐπρόλαβε ν' ἀποτελειώσῃ τὸ ἔργο του. Ἡ σφαῖρα ἑνὸς φανατικοῦ νοτίου, ἐνὸς ἀσπρῆς μαντοῦ ἡθοιοῦ τοῦ Ἰωάννου Μπυθ τὸν βρήκε δολοφονικὰ ἐνῶ παρακοινοῦσε μὲ τὴν γυναῖκα του μιά παραστάσι αὐτοῦ Θεάτρου τῆς Οὐάσιγκτων. Ὁμως, τί σὴ μᾶναι ὁ θάνατος κι' ὁ τρόπος τοῦ θανάτου τοῦ ἐνὸς μεγάλου ἀνθρώπου, ἐνὸς ἥρωα τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, ποὺ ἐπρόλαβε νὰ σημειώσῃ καὶ νὰ χαράξῃ ἀνεξέλιπτα τὴν παρουσία του ἐπάνω στὴ Γῆ; Ὁ θάνατος τῶν μεγάλων ἀνθρώπων δὲν εἶναι τὸ θαῦμα. Τὸ θαῦμα εἶναι ἡ γέννησή τους, τὸ φανερῶμά τους ἀνάμεσά μας. Γι' αὐτὸ, κι' ἔγινε ἄλλος μεγάλος Ἀμερικανός, ὁ χειρουργὸς ποιητὴς Οὐίτμαν, ὁ προφητικὸς ὑμνογράφος καὶ δοξολόγος τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, εἶσι τραγουδῇ τὴ μέρα ποὺ γεννήθηκε ὁ Ἀβραάμ Λίνκολν, τὴ δωδεκάτη Φεβρουαρίου 1809.

Σήμερα ἀπὸ τὸν καθένα κι' ἀπ' ὅλους, μιά πνοὴ προσευχῆς—ἕνας παλμός (στοχασμοῦ).
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΚΕΙΝΟΥ—ΣΤΗ ΓΕΝ (ΝΗΣΗ ΕΚΕΙΝΟΥ)
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ
Τὰ Καρναβάλια στὴν Παλιὰ Ἀθήνα

Τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Μόλις ἐμπαινε τὸ Τριώδιο, οἱ Ἀθηναῖοι ἐδῶ καὶ πενήντα χρόνια, πέταγαν μακριὰ γιὰ τρεῖς βδομάδες τὴν ἑσθονισμένη μάσκα τῆς ἐννοίας καὶ τὴν ἄλ λαζον μὲ τὴν ἄλλη. τὴ γελαστή τῆς ἐκνοιασίας, ἐξελγώντας εἴσι σ' ἕνα τρικοῦβερτο νλεντο κόπημα μὲ καντάδες, κρασί, ἔρωτα...

Φλάμπουρ τοὺς οἱ Γκαγκα ραῖοι κατὰ τὴς ἀποκρητικῆς μέρες καὶ νύχτες τους, εἶχαν τοὺς ἀθάνατους ἐκείνους στίχους τοῦ Χρηστοπούλου, ποῦχαν γραφτὴ πρὶν ἀπὸ ἑκατὸν πενήντα χρόνια:

«Εἰς αὐτὸν τὸν κάτω κόσμον τῶν φαρτῶν τῆς γῆς ἀνθρώπων ὅλες μας οἱ εὐτυχίες εἰν' τῆς πλάνης φαντασίας πλοῦτη, δόξα, μεγαλῖα, γνώση, μάθηση σοφία, εἶνε ἴσκιος καὶ ἀέρας καὶ ὄνειρατα ἡμέρας! Μιὰ ναι μόνον ἡ εὐτυχία ἡ ἀτρόνταχτη ὑγεία Νὰ μωρῇ, νὰ τρώς, νὰ πίνης, κι' ἀγκαλιά νὰ μὴν ἀφίνης!»

Τὰ «πολιτικά» κι' ὅλα τ' ἄλλα τερτίπια κι' ἀλληλογράμματα — ποὺ τριβέλιζαν ἀπὸ, ἀνέκαθεν τὰ μυαλὰ τῶν Ἀθηναίων, — παραμέριζαν τότε γιὰ λίγο, κι' ὅλες κι' ὅλοι μεγάλοι καὶ μικροί, δὲ μιλοῦσαν, παρὰ γιὰ τὰ «Μπάλ—Μασκέ» στὰ μεγάλα σπείρια — ὅπως τοῦ Μαυρομυλά — σὲ δημόσιες σάλλες — ὅπως τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου — καὶ στίς καβέρες ἀκόμα.

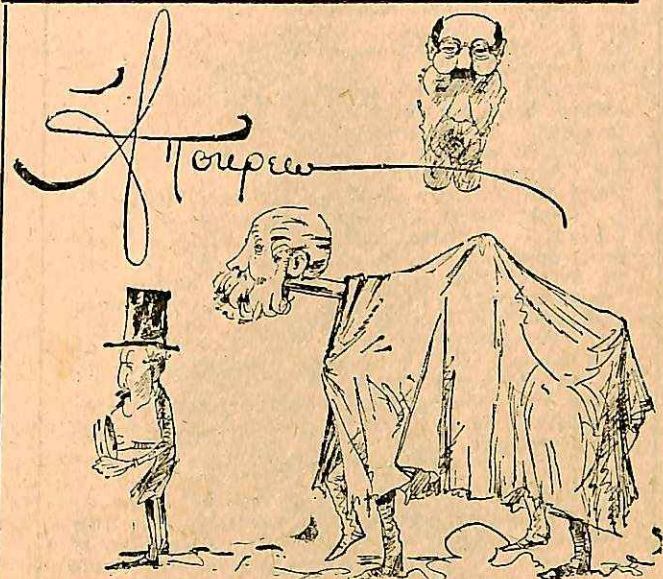
Τὸ τραγουδάκι ποὺ κυριαχοῦσε τότε παντοῦ τὸνισμὸς σ' ἕνα πεταχτὸ σκοπὸ, ἀρχίζε ἐτσι:

«Κάθε μὲς λήπη μακρού κι' ἀνοίξετε τὰ βαρέλια καὶ τὴν τρελλὴν Ἀποκρῆ μὲ γέλια καὶ νῆλντι κάθε λεβέντης ἀπὸ μᾶς καθ' ἕξι παλληκάρη ἄς τραγουδήσῃ, κι' ἄς χαρῇ, ὅποια τ' ἀρέσει ἄς πάρῃ... Μ' ἕνα φιλάκι μοναχὸ χά, χά... Ὁ μὲ τρελάνης τὸ φτωχὸ χά, (χά...)

Στὰ γνωστὰ σαλόνια ποὺ δὲ χόντουσαν μασκαράδες καὶ πρὸ πολὺ στὸ «φιλολογικὸ» τοῦ ἀειμνηστοῦ Γεωργίου Σουρῆ ἐκεῖ στὴν ὁδὸ Ζωοδόχου Πηγῆς τὸ τε, ἔδιναν τὸν οὐνεβόλο τους τὰ Σαββατόβραδα τῆς Ἀποκρῆς, ὅλο τὸ λεγόμενο «Αἰ—Λαῖφ» κι' ἡ «Ἀφούρεμα» τῆς Ἀσπίνης.

Γιὰ νὰ ἐπιτραπῇ ὁ εἰσόδος μᾶς μασκαρεμένους παρῶς, ἔνας ἀπ' αὐτὴν, γνωστὸς τοῦ σπιτιοῦ ἀνασκήμας τῆς μάσκας τοῦ κι' ἐπαίρνε ἐπὶ τὴν ἀδεία γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους, χωρὶς νὰ γλῆπ κανένα· τους τὴν ὑποχρέωση νὰ ξεμασκαρώθῃ.

Ἀντὶ γιὰ πλοῦσιους μπουφῆδες μὲ γλῆκα καὶ μεζέδες καὶ ποτὰ, ἡ Μαντὰ Μαοί, ἡ «δυναμικὴ» ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα γυναῖκα τοῦ Σουρῆ, ποὺ ἦταν

Σκίτσο τοῦ Μπάμπη Ἀννίνου εἰς τὸ σατυρικὸν «Ἄστν» μὲ τίς Ἀποκρῆς τοῦ 1890. Ὁ Δηληγιάννης ὡς γκαμήλα καὶ ὁ Τρικοῦπης ὡς θεατῆς.

κι' ὁ θηλυκὸς μαέστρος τοῦ σπιτιοῦ του, πρόσφερε πυρῶνα στὶς παρέες τῶν μασκαράδων. πνευματικὸς μεζέδες: Κάλισμα πούρια μὲ μπόλικο Ἀττικὸ ἀλάτι ἡ χιουμοριστικὰ πειράγματα καὶ σατυρικὸς στίχους, ποὺ σκάρωναν στὸ λεσθὸ οἱ πιστοὶ φίλοι τοῦ σπιτιοῦ, καθισμένοι πάντοτε ὀλόγυρα στὸ σαλόνι, ποὺ ἦταν κι' οἱ «πρῶτες πέλνες» τοῦ Τόπου ἐκεῖνα τὰ χρόνια. Ὁ πῶς ὁ Παλαμάς, ὁ Δροσίνης, ὁ Σκόκος, ὁ Καμπούρογλου, ὁ Πώπ, ὁ Δαμβέργης, ὁ Ἀννίνος, ὁ Βελαντίτης κι' ἄλλοι.

Κι' ὁ ἴδιος ὁ Σουρῆς, ὅπως ὄχι τὸν ἀθάνατο «Ρωμὸ» τοῦ τὰ καρναβάλια μὲ στίχους σὺν κι, αὐτοῦς:

«Γλέντα λοιπὸν Ἀποκρῆ Μασκαρεμένη χώρα ποὺ ἔναι μόνον ἑαυδὸς: στὰ φανερά νά... κλέψῃ! Ποὺ γίνεσαι ρεντίκολο κάθε στιγμὴ καὶ ὥρα ποὺ ὅλα τὰ μασκαρεψες κι' ὅλα τὰ... μασκαρεψεῖς!

«Ἐμπρὸς καὶ ἡ ἀρκούδα ἐμπρὸς καὶ ἡ γκαμήλα ἀδάντι γκαμηλιέρη μ' ἐκεῖνο σου τὸ ντέφι ἐμπρὸς τὸ Γαϊτανάκι τὰ ρόπαλα, τὰ εὔλα σ' ὅλα χαρὰ καὶ τρέλλα σ' ὅλα ζωὴ καὶ «έφι! Ἐξω οἱ τὸςες λήπες ἔξω κακὴ καρδιά καὶ πάλι καρν' θάλι ἀνοίγει βρὲ παιδιά!»

Ἐξὸν ἀπ' τὰ «ἐπίσημα» καρνάβια ποὺ διοργάνωναν τὰ Κομιτάτα τῆς Ἀποκρῆς μὲ

πλοῦσια ἀνθοστάλια δερματά, κι' ἄλλα πελώρια μὲ ἀοχαῖες παραστάσεις (καὶ κοκκύλων ἀπ' τὸ ξεροβόρι οἱ μισόγυμνοι ἀρχαῖοι μὲ τίς περρούκες ὥρες κι' ὥρες ἀκούσιτοι...) ποὺ ἔκαναν παρέλαση ἀπ' τὴν ὁδὸ Σταδίου καὶ τοὺς ἄλλους μεγάλους δρόμους, μπροστὰ ἀπὸ ἐξέδρες, ἦταν καὶ τ' ἄλλα, τὰ «λαϊκά» καρναβάλια τῆς Ἀθῆνας, στίς γειτονίες τῆς Πλάκας, τοῦ Φυρρῆ, τῆς Νεάπολης, ποὺ εἶχαν πρῶτο γοῖστο, πρῶτο τοπικὸ χρώμα, πρῶτο κέφι κι' ἐξυπνάδα.

Καὶ «Βασιλῆς» τοῦ λαικοῦ ἐκείνου ἀνοιχτόκαρδου γλεντιοῦ ἦταν τότε ὁ περὶφημος πολυτελεχὴς «Ποιητὴς τοῦ Κάροου» κι' ἐπιγραφοποιός, ὁ Θεοδοσίου μὲ τὸ θιάσο του πάνω σ' ἕνα ἔξω γαβαλαμένο κάρο μὲ σπῆν καμπερτῆ, νὰ παίξῃ διέξ του κομωδίες — αὐτοσχεδιασμένες πάντοτε — μὲ πρωταγωνίστρια, ἕναν πελώριο ἀράπη ἀληθινὸ, ποὺ ντυνόταν νύφη μὲ πέπλα καὶ ἐγελοῦσε τοὺς γομπρούς, ἢ μὲ τὰ λαϊκὰ ἄρματα ποῦφτεια ἢ ὅπως ἐκεῖνο ποῦμε νῆ ξέγνα στο καὶ ποὺ παρουσιαζοῦσε στὸ κάρο ἀπάνω ἕνα κοῦρνο, Ἄπ' τὴν ἄλλη, δὺς ἄλλοι βέλαι δοφοροί, δαγγάζαν, τοῖζο! Ἀπὸ πάνω, ὁ φοῖνος εἶχε τὴν ἐπιγραφὴ: Πανεπιστήμιο!

Κάποια χρονιά ὁ Θεοδοσίου τὸλμησε νὰ φέρῃ ὡς τὴν ἐπίσημη ἐξέδρα τοῦ μεγάλου Κομιτάτου — στὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου — μερικὸν εὐπλόητους ἄλτες, ἔλαεινς μοῦφες με... ψηλὰ καπέλλα καὶ φράκα, καὶ νὰ τοὺς παρουσιάσῃ στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν δοβαίων, τὸν πρῶτο γιὰ γνωστὸ πολιτευόμενὸ τῆς ἐποχῆς, τὸνδεύτερο, γιὰ Δὴ

μάρχο καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ σειρά, σὲ διάφορους τύπους γνωστῶν καταφερτζήδων τῆς Ἀθῆνας.

Οἱ λαϊκοὶ ἐκεῖνοι στίχοι τοῦ Θεοδοσίου δρέθηκαν γραμμένοι μὲ μολυβὶ πῶς ἀπὸ ἕνα παλιὸ πρόγραμμα ἀποκρητικῆς νιορτῆς τῆς Ἀθῆνας, κι' ἀξίζει νὰ τοὺς χαροῦμε γιὰ τὴν γαστρηρὶ τὴν ἐποχῇ:

Πρῶτα παρουσιάζει τὸν ἀλήτη — πολιτευόμενον, μ' αὐτοὺς τοὺς στίχους του:

«Τοῦ λόγου του, εἶνε πλοῦσιος καὶ μάλιστα βαρβάτος καὶ διετελεσε ποτὲ καὶ βουλευτὴς στὸ Κράτος. Γλωσσοκοπᾶν εἰμπαινε εἰς ὅλων τὸ ρουθούνη κι' ὅταν ὁ πρόεδρος συχνὰ βαροῦσε τὸ κουδοῦνη τὸ φίλο μας τὸ βουλευτὴ τὸν πιάνανε τὰ ντέσινα καὶ ὅλο γιὰ τοὺς φίλους τοῦ ἐζήτανε... ρουσοφτία...»

Ἦστερα, ἀφοῦ ἔδινε μιά νῆ ρὴ φάπα στὸν ἀλήτη — πολιτευόμενον, ἐνῶ ὁ κόσμος ἐξέπανε σὲ πρῶκα καὶ γέλια, ὁ Θεοδοσίου παρουσιάζει τὸν δεῦτερο «ἐπίσημο» μ' αὐτοὺς τοὺς στίχους του:

«Τοῦ λόγου του, εἶνε Δήμαρχος Ἄς εἰπώμεν ἐν μέρει, τοὺς ἄλλους του τοὺς φοβερούς, ὅταν τὸ καλοκαίρι ἀπὸ τὴ θύλα... βέλαν οἱ δόλιοι οἱ ἐκλογεῖς του, κι' αὐτὰς, τὸ φρέσκο ἔπαυσε δροσιδ τῆς ἐξέσχῃς του! κατάντησε τὴν πόλη μας μὲ φεβερὴ κοπρῶνα! Κι' ἂν πῆτε τὸ χειμῶνα! Κατάντησε τὸ ἄστυ μας λασποπόλη μεγάλη! Ἐ! Καμαρῶστε τον λοιπὸν καὶ στήθε τοῦ τοῦ γάλι!...»

..Κι' ἀκολουθοῦσε δεῦτερο φάπα καὶ δεῦτερο πρόγκα.

Κι' ὅταν πᾶν τέλειανον οἱ λαϊκοὶ παρελάσεις, καὶ κούρνια ζαν οἱ... γκαμήλες τοῦ βαγγελάρι καὶ τ' ἄλλα θορία τῆς ἀποκρητικῆς ζούγκλας μὲ τίς προβλεῖς καὶ τίς λινάτσες κι' ὁ τὸν καταλάγιαζαν οἱ φρεσκα εὐρισκόμενες...δοκίμασες τῶν «γαϊτανικών» κι' οἱ ἄσσοι τῶν «ροπαλών» ἀρχίζε πρὸς τὸ δρόμυ τ' ἄλλο λαϊκὸ γλέντι τῆς Ἀθῆνας στὰ δρομάκια καὶ στίς ταβέρνες, στὰ σακοπουλεῖα. Κι' ὁ νῦμεσα ἀπὸ καντάδες καὶ νῦμους καὶ καπνῶν ἀπ' τὴς σῶς βλές τῶν κοκορεσιῶν, τὸ ἐξοφάντωμα δόσταγε ὡς τὸ ἐνήμερο! Ἀξέχαστα χρόνια...

ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 9

Η ΚΡΙΤΙΚΗ

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΙΚΚΗ: «Μυστικές Ομιλίες».

Ο γνωστός λογοτέχνης, λόγιος και φιλόσοφος γιος του κ. Γιάννη Φίτσιου με το ψευδώνυμο Τρίκης, εξακολουθεί να μας παρουσάζει τη σειρά των βιβλίων του, από 100 πεζογράμματα καθένα, με τους χτυπητούς περιεχόμενους τίτλους που έχει διαλέξει για τον κάθε κύκλο τραγουδιών του. Η τεχνουργία και η έκφραση του κ. Τρίκη παραμένει σταθερή μάλλον και απαράλλαχτη, από τα πρώτα του βιβλία, τις «Ψευτικές Αγάπες», τα «Γράμματα σε Γυναίκες» και «Το Βιβλίο της Έρωμενης». Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με την ουσία και το περιεχόμενο.

Στην πρώτη του ποιητική εμφάνιση, ο κ. Τρίκης αποκλειστικά είχε περιορισθεί στο ερωτικό πεδίο και μάλιστα με διάχυτο και άπλο καλυπτόμενο ήρωικό τόνο που τον συγκάλυπτε όμως με επιτυχία και λαμπρότητα μέσα σε μια ατμόσφαιρα ιδανικής εξευγενισμένης και γαρδικτικής ευαισθησίας. Κι εκείνα τα τραγούδια του τάχαμε χορεύσει με έπαυση γιατί έφερναν στον έρωτισμό και την ποίηση μας, τόνους ειλικρινείς, πραγματικούς και ξεθάρρευτους. Ουσιαστικά συμπλεγμένους με το ερωτικό μυστήριο κι όχι ιδεολογικές, θεωρητικές αφαιρέσεις τόσο συνήθεις από την παλιά σχολή και παράδοση.

Το εύχρηστο είναι ότι, ο κ. Τρίκης στο νέο του βιβλίο, περσότερο απ' το ενδιαφέρον «Είκοσι και Πανόραμα», μας δείχνει τώρα στις «Μυστικές Ομιλίες» μια από φασιστική στροφή στην ψυχολογία και τα προβλήματα της τέχνης του. Το ναρκωτικό της ήθους παύει σιγά-σιγά να επενεργεί, ενώ αντίθετα τον πλημμυρίζουν άλλες βαθύτερες ανθρώπινες ευθύνες και σκέψεις, άλλες μεταπτώσεις, άλλα πετάγματα και άλλες βέβαια ήλικες και ήδονες Ικανοποιήσεις μέσα στην απέραντη δράση και μέσ' στην απέραντη πλάση. Για να φέρω ένα παράδειγμα παραθέτω το υπ' αριθ. 11 τραγούδι του:

«Βρίσκομαι σε ανεξήγητα ερωτήματα.

Βλέπω ένα λιθάρι.
Το κυττάζω με προσοχή κι αντι-
κρύζω ένα σχήμα, περιγραπτό
στην ύλη.

Και σε λίγο άκουω, σαν να ξεπη-
δά από τα κατάβρα της γης,
έναν στεναγμό ψυχής.

Μιά φωνή σαν σπαραγμό,
Μιά κραυγή πόνου κρυφού, κλει-
στοί στην καρδιά του λιθαριού.»

Δ. ΠΟΥΛΙΤΣΗ και Ι. ΜΠΕ-
ΖΑΝΤΕ: «Μιά φορά κι έ-
ναν καιρό». Σειρά πρώτη.

Πολύ χορήγη, πολύ καλή, πολ-
λύ πετυχημένη η προσπάθεια των
δύο συγγραφέων του άνωθεν ού-
του βιβλίου. Η γυναίκα ευαι-
σθησία τις ώδήγησε ν' αναπλα-
σουν και να παρουσιάσουν όσο
μικρότερο πιστότερο και γοητευ-
τικότερο τα πιο γνωστά ελληνι-
κά παρυσύθια, που όλως υψώ-
σαν και να εκδοθούν στο
παιδικό μας χρόνο. Το έργο τους
έχει ιδιαίτερη σημασία από νηπια-
γωγική άποψη. Μα και σε υψώ-
τους μεγάλους και ώριμους χαρί-
ζει δροσιά και νοσταλγική ευδαι-
μονία.

Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ... ΚΑΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ!

Ένας Αμερικανός χιουμορίστας, ο Τζιμ Χόου-
ελ, δίνει τις ακόλουθες οδηγίες... κακής συμπερι-
φοράς: Είσαθε καλεσμένος σ' ένα γεύμα. Κάθεστε
στο τραπέζι. Και θέλετε να φά-
τε ήσυχα, χωρίς να σας ένοχλη-
σουν οι κυρίες που κάθονται δε-
ξιά κι αριστερά σας, πρό πάν-
των όταν είναι όχι μόνο άση-
μες αλλά και φλύαρες. Τι πρέ-
πει, να κάνετε: 'Ιδού μερικά α-
λάφιστα κόλπα.

Ρωτήστε πρώτα την κυρία που
κάθεται δεξιά σας, αν είναι παν-
τρεμένη. 'Αν σας απαντήσει ότι
είναι, ρωτήστε την αν έχει παι-
διά. 'Αν σας πει ότι δεν έχει, ρω-
τήστε την γιατί δεν έκανε... Να είσαθε βέβαιος ότι
θα σας γυρίσει τις πλάτες και δεν θα σας ξανα-
μιλήσει! — 'Υστερα ρωτήστε την κυρία που κά-
θεται αριστερά σας, αν είναι παντρεμένη. 'Αν σας
πεί ότι δεν είναι, ρωτήστε την αν έχει παιδιά!...
'Ετσι, ξεφλάτε και μ' αυτήν! — Κατόπιν, ρωτήστε
την κυρία που κάθεται απέναντί σας, αν έχει παι-
διά. 'Αν σας απαντήσει ότι έχει, ρωτήστε την αν
είναι παντρεμένη... Να είσαθε σίγουρος ότι θα πά-
ψη να σας κυττάει!...

Με τον τρόπο αυτό, θα φάτε ανενόχλητα. Μην
περιμένετε όμως να σας καλέσουν και δεύτερη φο-
ρά σε γεύμα...

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Ένας Γάλλος δημοσιογράφος που έπείσθηκε α-
πό τη Γερμανία, γράφει ότι όλοι οι τοίχοι των σπι-
τιών στις πόλεις είναι γεμάτοι από... μικρές αγγελίες

χειρόγραφε! Στο μέσον αυτό
κατοφύγουν οι Γερμανοί, γιατί
δεν μπορούν να πληρώσουν για
καταχωρήσεις στις εφημερίδες.
Να, τώρα και μερικές μικρές αγγε-
λίες, εξαιρετικά ενδιαφέρουσες...

«Χήρος, 62 ετών, που φαίνε-
ται όμως κατά πολύ νεώτερος,
ζητεί να νυμφευθεί κυρία ούσα
ήδη από ηλικίας διαδέχουσαν δια-
μέρισμα.»

«Άλλη: «Ποιος επιθυμεί να
γίνει σύντροφος μου; Είμαι χήρα πενήντα εν-
νέα ετών, 45 ετών, αλλά με εμφανίσιμη κοπέλας τρι-
άντα ετών. Παιδιά δεν έχω. Ζητώ ένα φίλον με τρυ-
φή καρδιά, διαθέσιμα διαμέρισμα. 'Αν ταιριά-
σουμε, δεν αποκλείεται ο γάμος...»

«Άλλη: «Ζητείται δωμάτιον με επίπλωμα, με
σάμπω.» — «Άλλη: «Χήρα, πρόσφυγέ ες 'Αν. Γερ-
μανία, χωρίς γονείς. Καθολική επιθυμία να συ-
νάψη γνωριμία με χήρον καλού χαρακτήρος, ο δ-
νύση γνωριμία με χήρον καλού χαρακτήρος, ο δ-
νύση θα μπορούσε να μου δανείσει ένα ποδήλατο,
ποιος θα μπορούσε να μου δανείσει ένα ποδήλατο,
γιατί χάνω πολλές ώρες κάθε μέρα, για να πι-
γαίνω με τα πόδια εις την εργασία μου. Αι πιθαν-
νότητες γάμου δεν αποκλείονται...»

Ο «ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΣ» ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΣ

Ένας Αμερικανός αξιωματικός που υπηρέτησε
στα νησιά του Ειρηνικού, διηγείται σ' απομνημο-
νευμάτα του, που τα εξέδωσε σε βιβλία, ένα εξαι-
ρετικά ενδιαφέρον ανέκδοτο.

Μιά μέρα τον κάλεσε σε γεύ-
μα ο νεαρός άρχηγος μιάς ου-
λής Ιθαγενών. Στο τραπέζι ο-
μως, προς μεγάλη κατάπληξη
του αξιωματικού, παρέστη, ανά-
μεσα στα άλλα φαγητά, και μιά
μεγάλη πλατέλλα με... ανθρώπινα
κρέας! Παρ' όλο που η σάτσα
του φαγητού αυτού μοσχομυρίζει
ο αξιωματικός μας δεν έβαλε ού-
τε μπουκιά στο στόμα του. 'Αρ-
γότερα, κατά την διάρκεια της
συννομιλίας, ο Αμερικανός διεπίστωσε ότι ο οικ-
οδεσπότης μιλούσε άπαιστα την αγγλική, χρησιμο-
ποιούσε δε και φράσεις που μαρτυρούσαν ότι ήταν
πολύ μορφωμένος. Βλέποντας την έκπληξή του, ο
Ιθαγενής φύλαρχος τον έπληροφόρησε ότι είχε σπου-
δάσει σ' ένα κολλέγιο της Βοστώνης, όπου πήρε
και δίπλωμα!

— 'Ισχυρίζεσθε λοιπόν ότι, ανατραφέκατε στην
Αμερική; Έκανε ο Αμερικανός αξιωματικός με
όργη. Τότε πώς συμβίνει να τρώτε ανθρώπινο κρέ-
ας σαν άγριος;...

— Με συγχωρήτε, απάντησε ο φύλαρχος, αλλά
όπως βλέπετε χρησιμοποιώ... μαχαίρι και πηρούνι!
Αυτή ήταν η απάντηση του «πολιτισμένου αν-
θρωποφάγου»!

ΧΙΟΥΜΟΡ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ :

Δύο τρελλοί κάνουν τον περίπα-
τό τους, κατά μήκος ενός τοίχου.
— Πίσω απ' αυτόν τον τοίχο,
λέγει ο ένας, είναι ένας κατουλι-
σμός γυναικών.

— Σοβαρώς; ρωτάει ο άλλος.
— Σου το δοκίμω!

Και άμέσως σκαρφαλώνει σ' ε-
να δέντρο για να δει καλύτερα.
— Τους βλέπετε; ρωτάει ο άλ-
λος από κάτω.

— Ναί.
— Άνδρες είναι ή γυναίκες;...
— Δεν μπορώ να καταλάβω,
γιατί είναι... άτυτοι!

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ :

Είπε η τελευταία εύθυμη ιστο-
ρία που διηγούνται στο Λαϊκό
Σάκσερ, στους διπλωματικούς κύ-
κλους του ΟΗΕ.

Η σκηνή στη Γιάλτα, κατά
την εποχή της Διασκέυσης των
Τριών Μεγάλων. Κάποια στιγμή,
ο Πρόεδρος Ρούζβελτ δνάζει την
άσημνη σιγαροθήκη του και προ-
σφέρει τσιγάρα. 'Επάνω στην το-
μπακέρα είναι χαραγμένα αυτά τα
γράμματα: «Στον φίλο μου Φράν-
κλιν.—Τσάρτσιλ».

'Υστερα από λίγη ώρα έρχεται
η σειρά του Τσάρτσιλ να προσ-
φέρει τσιγάρα. Η ταμπακέρα του
είναι χυστή κι έχει χαραγμένες α-
υτές τις λέξεις: «Στον άναπτή-
ρο μου Ουίνστον.—Ρούζβελτ».

Ο Στάλιν έπείσθηκε τις δυο
ταμπακέρες, αλλά δεν είπε τίπο-
τε. Σε λίγο θέλησε να προσφέρει
κι αυτός τσιγάρα. Έθγαλε λοι-
πόν από την τσέπη του μια ύπε-
ροχη αδαμαντοκόλλητη ταμπακέρα
και την πρότεινε άνοιχτή στους
συννομιλίες του. Στο μέσο μέρος
της ταμπακέρας ήταν γραμμένη
με μικρά ρουμίνια η ακόλουθη
φράση: «Στη λατρευτή μου σύζυ-
γο.—Τσάρος Νικόλαος Β'»

ΣΚΩΤΙΑ :

'Υστερα από ένα μάτς ποδο-
σφαίρου, όπου ήταν αντίπαλοι οι
ομάδες της Γλασκώβης και του
'Εδιμβούργου, ο άρχηγος της δυ-
ας που κέρδισε, κάλεσε όλους
τους ποδοσφαιριστές στη λέσχη
του Συλλόγου, όπου είχε διοργα-
νώσει μιά δεξίωση. Μετά τον λο-
γίο, είπε:

— Και τώρα, ας έλθουμε στα
αναψυκτικά... Τζών! Άνοιξε σε
Κι έιν' άλλο!

Μιά γρήγα Σκωτσέζα πίνει για
πρώτη φορά στη ζωή της ούισκυ.
— Για φαντάσου! Λέγε, ύστε-
ρα. Τι παράξενο πράγμα!... Το
ούισκυ μοιάζει καταπληκτικά με
το γιατρικό που πίνει κάθε πρωί
ο άνδρας μου από τότε που παν-
τρεθήκαμε, πριν 30 χρόνια!...

ΙΡΑΝΔΙΑ :

Το κήρυγμα του παπά σε μιά
ενοχική εκκλησία έχει συγκινήσει
τόσο πολύ τους πιστούς ένορι-
τας, ώστε όλοι είναι με τα μά-
τια δακρυομένα Μονάχα μιά κυ-
ρία, καθ' ύμνη εύθυμης σ' ένα
άσπασμα, διατηρεί την άπαθεία
της.

— 'Εσείς γιατί δεν κλαίτε; τη
ρωτάει, η διπλανή της κυρία.

— Μα δεν άνηκα σ' αυτή την...
ένορία, απαντά η άπαθής κυρία
χαμογελώντας.

ΝΟΥΒΕΛΛΕΣ ΤΟΥ 1947

Ο δοροφόρος της Τζόαν Κέννεντυ

Του ΑΛΑΙΝ ΣΤΑΝΧΟΠ

Ηταν μιά Καντιλάκ άφάντοστα
πολυτέλης, με καρροσσερι μπλε-
έλεκτρικ, που άστραφτε κάτω
από τον άπογευματινό μαρτιάτικο ήλιο.
Είχε αφήσει την 52α 'Οδό και άργου-
λούσε προς το Βάσινγκτον Σκουάιρ.

Ο νέος που καθόταν στο βολάν, ένας
νέος λεπτός και κομψοτυμμένος, δεν φαί-
νόταν να διδάσκει. Προχωρούσε άργα και
το βλέμμα του ήταν τελείως αδιάφορο
προς ό,τι γινόταν γύρω του. Τα λεπτά
και κανονικά χαρακτηριστικά του θα μπο-
ρούσαν να τον κάνουν συμπαθητικό, αν
το βλέμμα του δεν ήταν σβησμένο κι αν
τα λεπτά του χείλη δεν έδιναν στο στό-
μα του μιά έκφραση έλαφρώς αποκρου-
στική. Το ντύσιμό του ήταν άωργο. Ο
Κλίφορντ Βαν Γκάαρντ—αυτό ήταν τ' ό-
νομά του—Νεοϋρκέζος από δέκα γενεών
ήταν ο τέλειος τύπος των νέων, που άπο-
τελούσαν την κλίκα των άρροσκόλων
μπλαζέ. Για την κατηγορία αυτή των κο-
σμικών νέων είχε περιττό να έκταθι κα-
νείς. Είπε οι νεαροί με τις μεγάλες κλη-
ρονομίες που εξαφανίζονται στα νυκτερινά
κέντρα των μεγαλοπόλεων και των πλα-
κά που τροφοδοτούν τον Τύπο με τη σκαν-
δαλώδη ζωή τους.

Ωστόσο ο Κλίφορντ Βαν Γκάαρντ δεν
πολυσύνταζε στα θορυβώδη αυτά κέντρα.
Προτιμούσε να γλεντάει μακριά από τα
περίεργα βλέμματα των γνωστών του, ά-
ποφεύγοντας έπιμελώς να κάνει έντυπωση
κές κοσμικές εμφανίσεις.

Γόνιμος μιάς βαθύπλουτης οικογένειας,
παραμελημένος όμως από τους γονείς
του, που έκαναν ο καθένας και δική του
εξχωριστή ζωή, ο Κλίφορντ ζούσε από-
λυτα ανεξάρτητος, σύμφωνα με τις έπι-
ταγές των καπρίσιων του. Μη γνωρίζον-
τας κανέναν φραγμό και διαθέτοντας με-
γάλη περιουσία, έκανε ό,τι ήθελε, μη δι-
νοντας λογαριασμό σε κανένα.

Είχε περάσει το Τάιμς Σκουάιρ και
σταμάτησε το άμάκι του υποστρά στο
κόκκινο φως της 41ης 'Οδού, πλάι στο
πεζοδρόμιο, πίσω από ένα άλλο ιδιωτικό
αυτοκίνητο. Άρριστερά του ήρθε και στα-
θηκε ένα μεγάλο κόκκινο λεωφορείο, του
οποίου οι επιβάτες, κρυμμένοι πίσω από
τις ξεδιπλωμένες εφημερίδες τους, ήταν
δυσημένοι στην ανάγνωση των τελευταί-
ων πληροφοριών, σχετικά με την ύποθε-
ση Κέννεντυ, που συνετάρασε μιά ολό-
κληρη δδομάδα τώρα τη Νέα 'Υορκη.

Καθώς περίμενε την άλλαγή του φωτει-
νού σήματος για να συνεχίσει τη κούρσα
του, ο Κλίφορντ έκίνησε την ποροσχή
δύο άνδρων που στεκότανε στη γωνιά
του δρόμου. Ήσαν και οι δυο άστυνومي-
κοί. Ο ένας ήταν άστυφύλακας με στο-
λή. Ο άλλος που φορούσε πολιτικά ήταν άρ-
χιφύλαξ, άπεσπασμένος στην 'Υπηρεσία
Σημάνσεως της Νέας 'Υορκης.

Πλησίασαν και οι δυο στην Καντιλάκ
και χαιρέτησαν τον νεαρό άδηγό της με
σεβασμό και ευγένεια. Ο Βαν Γκάαρντ
δεν κυττάζε ύπεροπτικά με το σβησμένο
βλέμμα του. Το ύφος του έδειχνε ότι ή πα-
ρουσία τους τον ένωγούσε έξαιρετικά.
Κάτω απ' αυτή τη μάσκα όμως ο κομψός
νέος προσποθύσε να κρύψει τον πανικό
που τον κατέλαβε στη θέα των δύο άδργά-
νων της τάξεως...

— Σας ζητώ συγγνώμη για την ένό-
χληση, κύριε, έππε ο άστυνωμικός με τα
πολιτικά.

Η πολυτελέστατη λιμουζίνα και το πα-
ρουσιαστικό του Κλίφορντ του είχαν κά-
νει μεγάλη έντυπωση. Συνέχισε:
— Έχουμε διατάξει, κύριε, να δοθούν
καμιά δεκαριά άνδρες, που έινον ποίος
λίγο ποίος πολύ, τα δια χαρακτηριστικά
μ' ένα άτομο που έχουμε συλλάβει. Πρό-

κειται για μιάν αντιπαράσταση, για μιάν
έξορκισμα ταυτότητας από αυτόπτες
μάρτυρες.

Ο Βαν Γκάαρντ κυττάζε το πλατινέ-
νιο ρολογάκι του γοιού του και έππε με
τόνο, που προσπαθούσε να τον κάνει στο
θερό:

— Λυπούμαι, αλλά μού είναι αδύνατο!

Έχω ένα βασιστικό ραντεβού.

Η έκφραση του άστυνωμικού έπαψε να
είναι πολύ ευγενική.

— Σας ζητώ συγγνώμη, κύριε, έππε.

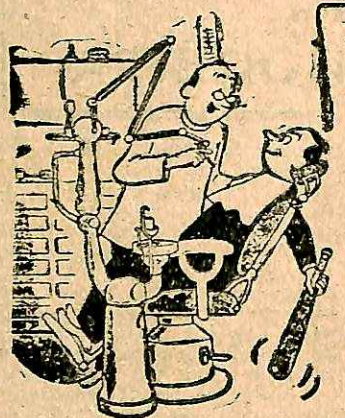
Έχω την έντύπωση ότι δεν άντελήφθηκε
την κατάσταση. Πρόκειται για μιάν ύπο-
θεση, όπου υπολογίζουμε πολύ στην πρό-
θυμη συνεργασία των πολιτών, άδιακρί-
τως κοινωνικής τάξεως.

Τη στιγμή εκείνη τον φωτεινό σήμα της
Τροχαίας άνοιξε τον δρόμο στα σταματή-
μένα τροχοφόρα. Τη αυτοκίνητα που βρι-
σκόντανε πίσω από την Καντιλάκ άνοι-
σαν να διμοστώνονται με τα κλάδων. Ο
άστυφύλακας με τη στολή τους έκανε νεύ-
μα να περάσουν πλάι. Ο άλλος με τα
πολιτικά έππε στον Κλίφορντ:

— Πρόκειται για ένα πολιτικό καθή-
κον, σαν το καθήκον των ένορκων, κύριε.
Και βιάζοντες από την τσέπη του μιάν
έφημερίδα, την ξεδιπλώσε κι έδεξε με το
δάκτυλό του τον πηχιαίο τίτλο: «Ο ΔΟ-
ΛΟΦΟΝΟΣ ΤΗΣ ΤΖΟΑΝ ΚΕΝΝΕΤΥ
ΘΑ ΤΕΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑ-
ΣΤΑΣΙΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΠΤΑΣ ΜΑΡ-
ΤΥΡΑΣ»

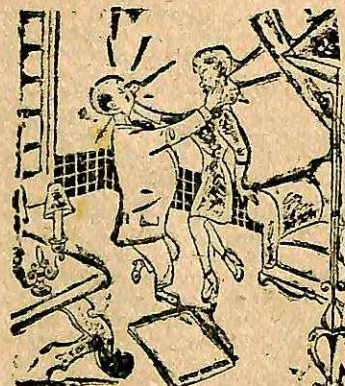
Η ύπόθεση Κέννεντυ...
Στις 7 Μαρτίου, στις 6.20 το πρωί,
δύο έρασιτέχνες ψαράδες του Τάρρυ-Τάουν
άνεκαλιψαν πίσω από ένα θάμνο, κοντά
στον ποταμό Χρυσόν, κάτι έρασιτέχνη
γυναίκα ρούχα. Λίγο πιο πέρα, βόρκαν
το γυμνό πτώμα μιάς κοπέλλας. Είδοποι-
ησαν άμέσως την τοπική άστυνομία και
ύστερα από μισή ώρα, η ύπόθεση διοσκό-
πηση στα χέρια του Κεντοικού Γραφείου
'Εγκλημάτων 'Αναζητήσεων της Νέας
'Υορκης. Ο ιατροδικαστής που έζητάσε
το πτώμα, άποφάνθηκε ότ, έπρόκειτο πε-
ρί στοργαλισμού, έξέφρασε δε την ύπο-
νοια ότι ο δοροφόρος ήταν σαδιστής. Συμ-
φωνα με τους υπολογισμούς του, το έγκ-
λημα διαπράχθηκε την προηγουμένη βρα-
δυά, μεταξύ 7 και 9. Το πρωί της άλλης
ημέρας η ταυτότητα του θύματος έξακριβώ-
θηκε. Έπρόκειτο για μιά κοπέλλα έλα-
φών ήθων, την Τζόαν Κέννεντυ, ηλικίας
20 ετών, που έμεινε σ' ένα έπιπλωμένο
δωμάτιο στο Μπρούκλιν. Στο μεταξύ πα-
ρουσιάσθηκαν στην άστυνομία τρεις μαρ-
τυρες οι οποίες δήλωσαν ο καθένας χωρί-
στα, ότι τη βραδυά του έγκληματος, με-
ταξύ 7 και 7.30, είχαν ιδεί την κοπέλλα
να περιπατεί κατά μήκος της όχθης του
ποταμού, μαζί μ' έναν άνδρα— έαυθόν, λε-
πτόν και κομψόν, ηλικίας 27 έως 30 έ-
τών περίπου. Στις 9 Μαρτίου η άστυνο-
μία συνέλαβε τον έφ' εδοο αξιωματικό της
σεροπορίας Τζων Μέλβιν Μπρούκ. Ο νέ-
ος αυτός που είχε πάρει για την άνδρεία
του ένα πλήθος παράσημα, μόλις άπολύ-
θηκε από τις τάξεις του στρατού και έα-
νάγινε πολίτης, έπεσε με τα μούτρα στο
πιοτό. Άρκετες βδομάδες πριν άπολυθ-
ει, είχε γνωρίσει σ' ένα λαϊκό ντάινινγκ
τη Τζόαν Κέννεντυ και συνέδεθηκε μαζί της.
Ο σύνδεσμος αυτός εξακολούθησε και με-
τά την άποστράτευση του Μπρούκ. Πολ-
λοί μάρτυρες από το περιβάλλον τους έ-
δήλωσαν στην άστυνομία ότι ο Μπρούκ
είχε πάρει τη συνήθεια να παρουσιάζει τη
Τζόαν ως μνηστή του και ότι φωνάζανε
τρελλά έρωτευμένους μαζί της. Οι ίδιοι
μάρτυρες κατέθεσαν ότι η Τζόαν τον κο-
ρόύδευε και δεν έπαυαν καθόλου στα σπ-
οδάρ' τα λόγια του περί μνηστείας. 'Υ-
στερα από έπιμονες ερωτήσεις οι ίδιοι άύ-
τοι άνθρωποι παραδέχθηκαν ότι μετεξύ
των δύο έραστών συνέβησαν κάποιες
φοδές σκηνές έλλοιπίας και βεβαίως
ότι ο Μπρούκ ήπτελσε πολλές φορές τη
Τζόαν στη βάρη της σκότωσης.

Σ' όλο το διάστημα των άνακρίσεων, ο
Μπρούκ τα είχε κυριολεκτικά χαμένα.
Έπρεπε διαρκώς σε αντίφασεις, άναίρου-
σε προηγουμένες καταθέσεις του, κατε-
λαμβάνετο από νευρικές κρίσεις και προ-

Ο ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ: Μόλις πονέσετε να με είδωποιήσε...

Ο ΠΕΛΑΤΗΣ: Σύμφωνα, γιατρέ!...

—Γιά κύττα! Την ίδια ισοά είχαμε και οι δύο!...

καταγωγής και με μουσικά προ-
σόντα, ανέλαβαν την υπο-
χρέωση να εκπαιδεύουν το θέα-
τρον ως χορίστας βαθύφωνος
σ' όλες τις παραστάσεις, τα
μελοδράματα, συναυλίες, δρα-
τόρια, καντάτες κτλ. Αλλά τό-
σο αυτό όσο και οι άλλοι νέοι
και νέες που είχαν στο μετα-
ξύ διάστημα προσληφθεί ως τα-
κτικοί ηθοποιοί ή δόκιμοι έθε-
λοντές δεν παρουσιάστηκαν σε
μελοδραματική παράσταση και
μόνο κατά τους πρώτους μήνες
του 1843 παρουσίασαν την
τραγωδία «Αριστοδότης», του
Μόνη και τον «Φίλιππο Β'»,
τον Αλφειόν.

Αργότερα έπαιξαν τον «Ε-
ξηνταβελώνη» του Μολιέρου
και άλλα.

Αλλά για διάφορους λόγους
το Κοινό προτίμησε τις πα-
ραστάσεις του Ιταλικού μελο-
δράματος και του Ιπποδρου-
ου και ο Έλληνικός θίασος τις
περισσότερες φορές έπαιζε
μπροστά σε κενά καθίσματα.
Αυτό μαζί με τις διάφορες αν-
τιζηλίες μεταξύ των ηθοποιών,
την γενική κακοδιαγωγή, απο-
γοήτευση και οικονομική καχε-
ξία, επρόκλεσε την διοικητική
διάλυση του θιάσου τον Φεβρου-
άριο του 1844. Και έτσι, παρά
την επιθυμία του Αλεξ. Ραγ-
κάκη και των λοιπών φιλομού-
σων, με τόσα μέσα και μ' ό-
λην την κυβερνητική ενίσχυ-
ση απέτυχε η πρώτη απόπει-
ρα συγκροτήσεως ελληνικού με-
λοδραματικού θιάσου.

ΙΩΣΗΦ ΓΚΡΕΚΑΣ

Γύρω στην πατρίδα μας

ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ ΔΙΡΦΗ

ΠΑΝΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Επί τέλους! Τρεις μέρες πε-
ριμέναμε στο μεγαλοχώρι Στε-
νη (60 χιλιόμετρα βορεινά της
Χαλκίδας, στα ριζά της Δίρ-
φης) για ν' ανοίξει ο καιρός.
Τα σύννεφα κύων σε δυο και
τρεις μεριές, ο γαλανός ούρα-
νος γέλασε ψηλά κατά τις κορ-
φές και μες αποφασίσαμε.

Ολόκληρο άσπερι. Τέσσερις
χωρικοί, απ' τα βορεινά χωριά
της Εύβοιας, πηγαίναμε μπρο-
στά με κυκλώσιμα (πρόχειρα
παγοπέδιλα) για να μπάρουν
πάνω στο χιόνι μονοπάτι. Άκο-
λουθούσαν τρεις παλληκάρια και
δυο γυναίκες, φορτωμένοι ψώ-
για απ' τη Χαλκίδα, όλοι τους
άποκλεισμένοι απ' το χιόνι.
κι' από κοντά έμεινε.

Μιά ώρα τώρα ανηφορίζαμε
στον καστανόλογο της Στε-
νης, που κοίμοταν στην ψύχρα
του χιονιού.

Τα σύννεφα σκορπίζαν. Χαί-
ρούμαστε σάν μικρά παιδιά με
σα στη λευκή όπτασία των άλ-
λαγμένων τόπων κι' η καρδιά
μας χτυπούσε στο πιο δυνατά
να φτάσουμε ψηλά, στη Δίρφη!

—Στη Δίρφη;
Μας ρωτά μια γυναίκα και
χαμογελά ειρωνικά.

—Παράξενο;

Της λέει ο Γιάννης απ' τη
συνοριομά μας. Η απάντηση
ήταν ιστορίες και ιστορίες χω-
ρίς τέλος. Για ανθρώπους που
τους άγκάλιασε το χιόνι και
πήρε μαζί του όλα τα μυστικά
τους, για άλλους που το ούρ-
λισγμα του Θρακικού έπιγίξε κά-
θε τραγουδι τους και ύμνο, και
και για κείνους που τον καιρό
της κατοχής τους δρόμο κατα-
μεσής του βουνού ο χιονιάς
και τους έκανε ίδιους με τα
κρυοτάλλια που κρέμονται ολό-
γυρα στο σπίτι σάν το χιόνι
αρχίζει να λιώνει στο χωριό.

Ενα κοπάδι τσίγες φτερο-
κοπάει κατά τη χαράδρα και
το χιόνι που όσο πηγαί-
νει, τρίζει κάτω απ' τα πόδια
μας. Μιά βαρέια άντριά κυλά
ει πάνω στα κύματα. Έρχεται
κατά τη στεριά. Όσπου ν' αλ-
λάσουμε δυο λόγια προχωρεί
με μεγάλα δρόσκελα μες τις
χαράδρες.

—Βιαστήτε, πατριώτες,
μας φωνάζουν οι χωρικοί. Η
άντριά σάν μάγισσα τεντώνει
τα χέρια της κι' όλο απλώνει
κι' ανεβαίνει στις πλαγιές...

Η Δίρφη στεφανώνεται και
χάνεται στους ούρανοους. Η
Μαδάρη (άνταλικά της Δίρ-
φης) κυκλώνεται και πνίγεται
στα σύννεφα. Ο ήλιος γαλα-
τάνει. Το πρώτο ούρανογμα
της Θρακίας δίνει τ' αφτιά
μας. Κι οι χωρικοί κινούνται
διαστρικά στο κατηφόρισμα. Γλυ-
στράνε μαζί τους ανάμεσα απ'-
π' τα έλστα μέσα σε σπάνιους
και πολύτιμους πολυελαίους.
Είνε, λέει, ψεύτικα κρυστάλ-
λινα παιχνίδια. Γλυστράνε κά-
τω από άψιδες χιονιού. Κι οι
χωρικοί όλο φωνάζουν:

—Βιαστήτε!

Στον καστανόλογο πέφτου
με πάνω σε μιά συνοριομά κυ-
νητών. Φορτωμένοι τέσσερις
λαγούς, είναι γύρω από μιά γέ-
ρική καστανιά. Οι δυο έχουν
στραμμένα τα όπλα, κατά τα
γυναίκα κλαριά κι' όλοι δυο
είνε σκυμμένοι στην κουφάλα.
Πλησιάζουμε.

—Κουνάτε! μας λέν. Τρεις
δρες το κυνηγάμε... Απ' το
Ξεροδούνι.

Και χωρίς να μας κυττά-
ζουν ανάδουν φωτιά στο έμπα
της κουφάλας κι' ανοίγουν ένα
τσουβάλι στο ανοιγμά της.

Ο Γιάννης με κοιτάει και
γώ δεν ξέρω τί να πώ. Στο
νύ μου περνάει η καλοκαιριά,
που σάν περδίκια χαρούμενοι
κυλιόμασταν στις γυνές πλα-
γιές της πυραμίδας της. Χύ-
ριζε τότε. Και πέρα στο Αί-
γαίο, που ύκανε το μεταπώ-
το, μολυβένιο, αργύραξε πορ-
φύρα κι' ύστερα μέσα από χρυ-
ση πύλη πρόβαλε ο ήλιος. Το
καλοσύρισμα των πουλιών απ'-
τά γύρω διάση έφτασε ως τα
στήθη μας και μες αποκριθή
καμε μ' άνθρωπα φωναχτά.

—Εμπρός, Γιάννη.

Οι χωρικοί μας τραβούν πα-
ρακαλώνοντας να πάμε στο χω-
ριό τους. Δεν είναι καιρός για
Δίρφη. Περιπατάμε λίγο μαζί
τους. Ός τη Γάχη. Ο καιρός
καθαρίζει πέρα ως πέρα. Κατά
το νότο η πεδιάδα της Χαλκί-
δας απλώνεται κάτω απ' τον
ήλιο και το χνύτο της ανύσας
τη θαιμπώνει τα τοπεία. Κα-
τά το βορρά γαλαζοπράσινο το
Αίγαίο και οι Σποράδες λιά-
ζουν τη ρόχη τους ανάμεσα
στο ρίγος των κυμάτων. Το
Ναυτικό προβάλλει πάνω απ'-
την Κύμη και δεξιά το Ξερο-
δούνι μεγαλύτρεπο με τους ά-
πύτοιμους δρόμους του ψηφιδω-
μένου απ' το χιόνι.

—Θ' ανεβούμε απ' τη Δίρφη!

Φωνάζει ο Γιάννης. Μας πλη-
σιάζει ένας χωρικός. Με σιγού-
ρη και δείχνει κατά το πέλαιο
χαμογελώντας. Και μες κοιτά
με. Και τα μάτια μας τεντώ-
νουν. Μιά βαρέια άντριά κυλά
ει πάνω στα κύματα. Έρχεται
κατά τη στεριά. Όσπου ν' αλ-
λάσουμε δυο λόγια προχωρεί
με μεγάλα δρόσκελα μες τις
χαράδρες.

—Καταραμένη Δίρφη!

Κοιτάλλει με κυκλώσιες ξε-
κινώντας για κλαί. Πριν πιά-
σει πάλι ο χιονιάς. Τα ζωντα-
να κλεισμένα στα καταγώνια
πεινών.

Νέοι και γέροι ανοίγουν περύ-
σους για τη θύση και για
την εκκλησία. Τα δόκανα ψά-
θηκαν διαστρικά και ξαναστή-
θηκαν. Οι άλειπιδες, τα κου-
νίσια κι' οι λαγοί είναι πολύ
σύνναστοι έπισκέπτες. Κοντά
στις κισσόνιες στο ρεμματιό,
οι ντουφεκίες πέσαν ή μιά πύ-
λο στην άλλη. Πολλοί στήνουν
καρτέρη στα κοτσάια που ζα-
λισμένα απ' τη σιλιπνάδα του
χιονιού, την πείνα και το κρύο,
ζήτανε καταφύγιο. Και στις
παρτασιές, που τα κούτσουρα
τοξοβολούν συναγμένοι όσοι ά-
πίσωσαν τις δουλειές ξεστά-
νουν πασπαλά, τρώνε και πι-
νουν για θερμιάσι, όπως λέν.

Για θερμιάσι, γιατί ο Θρακικός
δεν έπρεσε ακόμα και τη νύχτα
θα ξαναπέση χιόνι.

—Όμως κουράγιο, παλλη-
κάρια μου, μας λείει ο νοικοκύ-
ρης. Ο έμπορας δεν θ' άσχη-
ση νόρθη, (ο έμπορας είναι ο
νοτιάς που θα φύσηση), να κό-
ψει το χιόνι σε κομμάτια, να
το πάρει και να πάη στο καλό
του. Τότε, ξαναγενοίτε στη
Δίρφη. Όχι όμως πριν πατή-
σει ή Άνοιξη. Για σιγουριά
σας.

—Νά τα πατήματα!.. Δώ

Π. ΣΑΜΑΡΑΣ

1308

Εννοίωσες τον πόνο της, χαμήλωσε
τα βλέφαρα, κοκκινίζοντας:

Σε λαχταρούσα τόσο!—άναστήνας.

—Τό ξέρω—του ψιθύρισε— όμως αυτές
οι άστραπιαίες χαρές είναι τίποτα μπρο-
στά στη μεγάλη συμφορία του έρχεται... Η
φλόγα της αγάπης γίνεται κάτι θέο, αμα
μπούνα σε ουσμό. Με νοιώθεις, αγόρι
μου;

Η κάθε λέξη της έμοιαζε βαφτισμένη σε
φωτιά. Τον κρατούσε σφιχτά, διαλύοντας
με το δυνατό γέμισμα της, όλη την αντίδρα-
σή του σ' αυτές τις κουδύνες, που τις εύ-
ρισκε συχαμερές άνυπόφορα κυνικές.

—Τό κορμί μου—τούλεγε— είναι ζων-
τανό βιολί... Οι χορδές μου ξαίρουν ν' άπο-
κρίνωμαι και στο πιο άνεπαίσθητο ύγ-
γιγμα του δοξαριού... Στο χέρι σου είναι
να παίζεις ό,τι σκοπό θέλησεις, φτάνει να
δώσεις σε πειθαρχία την πρωτόγονη όρμή.

Τέτοιες διδασχές ήτανε κάτι πρωτόγονο
για τον Άντωνη. Ένοιωθε πλάι της τον
εαυτό του μαθητά, που του κάνουνε σολ-
φές, σε μιά παράξενη μουσική κορμιών.

Εμπαινε, σαστισμένος, σ' έναν κύσιν.
Πούφτιαν, από τα φυσικά στοιχεία της
ερωτικής, νωρράς, κάτι σαν έργο Τέχνης,
σαν τραγούδι άθιμο, έωφορικό, μά δυ-
νατό σαν το θάνατο...

—Αρχισε με μιά εισαγωγή από σουρντί-
νες από χιόνια της άραχνης που απλώνει
παντού τα φευγαλέα, ήδονικά πλεμάτια
της. Και, πάνω στο κορμύφια της, είδε
να γίνεται γι' αυτόν άψίδα θρίαιμβου, από
ζωντανό, θερμό συντέφι, στολισμένη με
την έαυθι μέλισσα στα πέταλά του.

Κάθε φορά, που ή πρωτόγονη όρμή, γύ-
ρευε να επιβάλει, με τρόπο επιτακτικό το
νόμο της, του ψιθύριζε:

—Όχι!.. Αυτός που ξαίρει ν' αγαπάει...
μένει στα έφτα καρφιά ως που να δεχτή απ' τη
καλή του το ήμνημα του λυτρωμού.

—Κίρκε!—ξέσπασε κάποια στιγμή, με
πνιγμένη φωνή και σ' έναν τόνο, που άν-
τάμωνε τον πόνο με την τρυφερή φιδέρα.

Και σάν μάχε αντίπαλο επ'κινούν
μπροστά του, που πρέπει με κάθε ρόπο
να έκμηδενίσει, τινάχτηκε για να την πε-
ριβάλει δυνατά, ύψώνοντας τη συμφωνία
στα «πρετριπιτόζα» και στις «φούγκες».

Η φαντασία της Λούση κάλπασε στη λιά-
χη μέρα του «φιδέρ» που τον είχε άνά-
κρου της με το μαγικό κι' έκανε την παρό-
ξενη κι' άβελη κουδέντα για «πίεσι» και
γι' «άτμοφαιρες»...

Τότε, μέσα σε τούτο, το ρόζ καμαράκι
άκούστηκε το βιολοντέλλο—αυτή ή φωνή
της κονταρίλα, που τον έκανε ν' ανατριχιά-
ζη— σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

1308

Εννοίωσες τον πόνο της, χαμήλωσε
τα βλέφαρα, κοκκινίζοντας:

Σε λαχταρούσα τόσο!—άναστήνας.

—Τό ξέρω—του ψιθύρισε— όμως αυτές
οι άστραπιαίες χαρές είναι τίποτα μπρο-
στά στη μεγάλη συμφορία του έρχεται... Η
φλόγα της αγάπης γίνεται κάτι θέο, αμα
μπούνα σε ουσμό. Με νοιώθεις, αγόρι
μου;

Η κάθε λέξη της έμοιαζε βαφτισμένη σε
φωτιά. Τον κρατούσε σφιχτά, διαλύοντας
με το δυνατό γέμισμα της, όλη την αντίδρα-
σή του σ' αυτές τις κουδύνες, που τις εύ-
ρισκε συχαμερές άνυπόφορα κυνικές.

—Τό κορμί μου—τούλεγε— είναι ζων-
τανό βιολί... Οι χορδές μου ξαίρουν ν' άπο-
κρίνωμαι και στο πιο άνεπαίσθητο ύγ-
γιγμα του δοξαριού... Στο χέρι σου είναι
να παίζεις ό,τι σκοπό θέλησεις, φτάνει να
δώσεις σε πειθαρχία την πρωτόγονη όρμή.

Τέτοιες διδασχές ήτανε κάτι πρωτόγονο
για τον Άντωνη. Ένοιωθε πλάι της τον
εαυτό του μαθητά, που του κάνουνε σολ-
φές, σε μιά παράξενη μουσική κορμιών.

Εμπαινε, σαστισμένος, σ' έναν κύσιν.
Πούφτιαν, από τα φυσικά στοιχεία της
ερωτικής, νωρράς, κάτι σαν έργο Τέχνης,
σαν τραγούδι άθιμο, έωφορικό, μά δυ-
νατό σαν το θάνατο...

—Αρχισε με μιά εισαγωγή από σουρντί-
νες από χιόνια της άραχνης που απλώνει
παντού τα φευγαλέα, ήδονικά πλεμάτια
της. Και, πάνω στο κορμύφια της, είδε
να γίνεται γι' αυτόν άψίδα θρίαιμβου, από
ζωντανό, θερμό συντέφι, στολισμένη με
την έαυθι μέλισσα στα πέταλά του.

Κάθε φορά, που ή πρωτόγονη όρμή, γύ-
ρευε να επιβάλει, με τρόπο επιτακτικό το
νόμο της, του ψιθύριζε:

—Όχι!.. Αυτός που ξαίρει ν' αγαπάει...
μένει στα έφτα καρφιά ως που να δεχτή απ' τη
καλή του το ήμνημα του λυτρωμού.

—Κίρκε!—ξέσπασε κάποια στιγμή, με
πνιγμένη φωνή και σ' έναν τόνο, που άν-
τάμωνε τον πόνο με την τρυφερή φιδέρα.

Και σάν μάχε αντίπαλο επ'κινούν
μπροστά του, που πρέπει με κάθε ρόπο
να έκμηδενίσει, τινάχτηκε για να την πε-
ριβάλει δυνατά, ύψώνοντας τη συμφωνία
στα «πρετριπιτόζα» και στις «φούγκες».

Η φαντασία της Λούση κάλπασε στη λιά-
χη μέρα του «φιδέρ» που τον είχε άνά-
κρου της με το μαγικό κι' έκανε την παρό-
ξενη κι' άβελη κουδέντα για «πίεσι» και
γι' «άτμοφαιρες»...

Τότε, μέσα σε τούτο, το ρόζ καμαράκι
άκούστηκε το βιολοντέλλο—αυτή ή φωνή
της κονταρίλα, που τον έκανε ν' ανατριχιά-
ζη— σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

πένε σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

πένε σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

πένε σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

πένε σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

1308

Εννοίωσες τον πόνο της, χαμήλωσε
τα βλέφαρα, κοκκινίζοντας:

Σε λαχταρούσα τόσο!—άναστήνας.

—Τό ξέρω—του ψιθύρισε— όμως αυτές
οι άστραπιαίες χαρές είναι τίποτα μπρο-
στά στη μεγάλη συμφορία του έρχεται... Η
φλόγα της αγάπης γίνεται κάτι θέο, αμα
μπούνα σε ουσμό. Με νοιώθεις, αγόρι
μου;

Η κάθε λέξη της έμοιαζε βαφτισμένη σε
φωτιά. Τον κρατούσε σφιχτά, διαλύοντας
με το δυνατό γέμισμα της, όλη την αντίδρα-
σή του σ' αυτές τις κουδύνες, που τις εύ-
ρισκε συχαμερές άνυπόφορα κυνικές.

—Τό κορμί μου—τούλεγε— είναι ζων-
τανό βιολί... Οι χορδές μου ξαίρουν ν' άπο-
κρίνωμαι και στο πιο άνεπαίσθητο ύγ-
γιγμα του δοξαριού... Στο χέρι σου είναι
να παίζεις ό,τι σκοπό θέλησεις, φτάνει να
δώσεις σε πειθαρχία την πρωτόγονη όρμή.

Τέτοιες διδασχές ήτανε κάτι πρωτόγονο
για τον Άντωνη. Ένοιωθε πλάι της τον
εαυτό του μαθητά, που του κάνουνε σολ-
φές, σε μιά παράξενη μουσική κορμιών.

Εμπαινε, σαστισμένος, σ' έναν κύσιν.
Πούφτιαν, από τα φυσικά στοιχεία της
ερωτικής, νωρράς, κάτι σαν έργο Τέχνης,
σαν τραγούδι άθιμο, έωφορικό, μά δυ-
νατό σαν το θάνατο...

—Αρχισε με μιά εισαγωγή από σουρντί-
νες από χιόνια της άραχνης που απλώνει
παντού τα φευγαλέα, ήδονικά πλεμάτια
της. Και, πάνω στο κορμύφια της, είδε
να γίνεται γι' αυτόν άψίδα θρίαιμβου, από
ζωντανό, θερμό συντέφι, στολισμένη με
την έαυθι μέλισσα στα πέταλά του.

Κάθε φορά, που ή πρωτόγονη όρμή, γύ-
ρευε να επιβάλει, με τρόπο επιτακτικό το
νόμο της, του ψιθύριζε:

—Όχι!.. Αυτός που ξαίρει ν' αγαπάει...
μένει στα έφτα καρφιά ως που να δεχτή απ' τη
καλή του το ήμνημα του λυτρωμού.

—Κίρκε!—ξέσπασε κάποια στιγμή, με
πνιγμένη φωνή και σ' έναν τόνο, που άν-
τάμωνε τον πόνο με την τρυφερή φιδέρα.

Και σάν μάχε αντίπαλο επ'κινούν
μπροστά του, που πρέπει με κάθε ρόπο
να έκμηδενίσει, τινάχτηκε για να την πε-
ριβάλει δυνατά, ύψώνοντας τη συμφωνία
στα «πρετριπιτόζα» και στις «φούγκες».

Η φαντασία της Λούση κάλπασε στη λιά-
χη μέρα του «φιδέρ» που τον είχε άνά-
κρου της με το μαγικό κι' έκανε την παρό-
ξενη κι' άβελη κουδέντα για «πίεσι» και
γι' «άτμοφαιρες»...

Τότε, μέσα σε τούτο, το ρόζ καμαράκι
άκούστηκε το βιολοντέλλο—αυτή ή φωνή
της κονταρίλα, που τον έκανε ν' ανατριχιά-
ζη— σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

πένε σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

πένε σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ-
μετρα μεγελωμένες σάν από τρουάρα.

Ξαφνικά είδε την πλαστική μάσκα της νά
σπάλη σε κομμάτια, ν' άσπνίζεται, και

πένε σ' ένα σόλο, που τούμενε άξέχαστο,
για πάντα. Ήτανε, στην άρχη, μιά δόξα
ριά διαίτη κάτι σαν κραυγή πόνου. Κι' ύ-
στερα δοξαριές βελουδένιες, φράσεις του
φερού παρακώλιου σκλάβας.

Τα πρόσωπά τους ήτανε κοντά στο όλο
κο λαμπάκι. Κρατούσε κι' έσφιγγε τη
μορφή του, ανάμεσα στις δυο παλάμες
της και τον κοιτάζε με τις κόρες της ύπερ

φορές ανηφόριζε με τὸ πανέρι στὸ κεφάλι, γιὰ νὰ παζαρεύῃ τὴν ἀρχοντιά τῆς θύλασσας, με τοὺς ἐμπόρους τῆς Ἀγορᾶς. Ἀπ' ὅλα τούτα τίποτα δὲν ἔβλεπε ὁ Ἀντώνης. Κυνηγημένος ἀπὸ τὸ παράξενο γέλιο, λαχταρισμένος, ἀνοίξε πτωπῶς τὴν πόρτα. Ἐννοῖα τὸν δαυτὸ τοῦ ἀλαφροῦ, σ' ἀπίστευτο βαθμὸν, σὰν νὰ μὴν εἶχε πιά κορμὶ. Κι' οὐτε κατάλαβε γιὰ πότε ἄφησε τὴν ἰσφαλτο, δρασκελίσσε τὸ μονοπάτι, πέρασε τὸ πορτάκι, ἀνέθηκε τὴ σκάλα τοῦ γαγιατιοῦ καὶ μπῆκε στὴν κἀμαρὰ τοῦ Γδύθηκε κι' ἔγειρε, ὅσο μποροῦσε πρὸ ἀθύρνα, τὸ κρεβάτι...

Μ' ὅλη τὴν κούραση ἀπ' ἄρχισε τώρα νὰ νοιώθῃ στὸ κορμὶ του, δὲ μπορούσε ν' ἀποκοιμηθῇ. Ξαναζοῦσε, σὲ ρυθμὸ παγδαίου πρὸς μιά, ὅλες τὲς σιγὲς ποὺ εἶχε ζήσει... Ὅτι ὡς τώρα εἶχε γνωρίσει ἀπὸ γυναικὲς, ἀπὸ φοιτήτριες, ἀπὸ φιλενάδου λες τοῦ ποδαριού... ἀπὸ κορίτσια λεύτερα τῆς Ἀθήνας ἀπὸ «ἐρωτικά» πειραματῶ ζῶα ὅπως τὴν ἔλεγε γελώντας, τοῦ φαίνονταν, τούτῃ τῇ στιγμή, σὰν συλλαβίσματα σὲ κακοτυπωμένο ἀλαφροῦ, μπροστὰ σὲ δυνατὴ σελίδα τοῦ ἀληθινοῦ διελίου τῆς ζωῆς. Πίστευε πὼς ἡ μοῖρα τὴν ἔφερε νῆος νὰ γνωρίσῃ τὸ μεγάλο πάθος, ποὺ λαχταροῦσε μ' ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του. Μέσα σ' αὐτὴ τὴ λίγη ὥρα τῆς στενῆς γνωριμίας του μετὰ τὴ Λούση, ἔννοια πὼς εἶχε γίνει ἀλλαγὴ τεράστια στὴν ὕπαρξή του. Ἐννοῖα τὸν ἔξοφλο καὶ με γαλὸπρεπο ζήτημα τῆς ἀντιρροπῆς. Ὁ καφετὴς ἦλθε τοῦ πόθου τῆς εἶχε κάμει νὰ γουρμάσῃ μέσα του μὲ τροπικὴ ραγδαίότητα, ὁ καρπὸς τῆς ἀντικρίας ἀλκῆς, ἔκτοτε φέρνοντας μπροστὰ του, σ' ὅλα τὰ καθέκαστα, τὴν ὁρασίαν τῆς ἀγαπημένης γυναικὸς, στὸ ἀποκορύφωμα τῆς παραφροσύνης, στὸ ξεφρενισμένο παραλήρημά της, τοῦ φαίνονταν πὼς, γιὰ πρώτη φορὰ εἶχε γνωρίσει τὸ σαρκικὸ πάθος σ' ὅλο τὸ μεγαλεῖο του, σ' αὐτὴ, τὴν αὐτὴ ἀλγινὴ ἀπόσπασή τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὸ ἔγω, αὐτὸ τὸ τέλει σόβιόν του στὴν ἐνωση μετὰ τὴ λατρεμένη μορφή.

Ἡ ταπεινὴ ποῦνοια στὴν ἀρχή, ἀπὸ τὴ διδασχὴ τῆς, γινόει τώρα σ' εὐνοῖα μόνον. Γιατὶ πίστευε πὼς ἐκείνη καθάρῃ, τούτῃ τῇ στιγμή, ὅτι χάρις στὴν ἔκστασή ποὺ σοφὰ τὸν δασκάλεσε μὲ τὴν χάριση, ὑπόρρεσε κι' αὐτὸς νὰ λυτρωθῇ ἀπ' τὰ δεσμά του. Ἐγὼ καὶ ν' ἀποκριθῇ στὴ φλογερὴ ἐπικλήσιν τῆς, μ' ἀπόλυτη συνταύτιση. Ἐτοίμ' ὁ διάλογος, ποὺ τόσο σωστά τοῦ ζήτησε, ἦταν τέλειος.

Ὅσο ἄρχισαν, σιγὰ-σιγὰ, νὰ θαμνοῦν οἱ εἰκόνες τῆς νὰ υπερδεῖνται, στὸ κεφάλι του, οἱ ἐννοίαι. Τὰ βλέφρα του πέρασαν ἐξελισσόμενα... Ἀκούσε κάποτε τὴν πόρτα νὰ θρονιῇ δυνατὰ καὶ τὴ φωνὴ τῆς Λούσης νὰ τοῦ λῆθῃ: —Μὰ τί κατάσταση εἶν' αὕτη; Κοντεῦ εἰ μεσημέρι... Ἀκόμα θὰ κοιμᾶσαι;... Τί ἐπαθε;...

Πετάχτηκε τρομαγμένος, θαρρύνοντας πὼς εἶχε ἀποκοιμηθῇ στὸ ρῶξ καμαράκι τῆς παρτάρας καὶ πὼς εἶχε γίνει κἀτὶ τὸ ἀνεπανώρωτο. Ἀντίκρισε τὴ Μαργαρίτα: —Πῶ πῶ!... τὸ φῶναξε, κατὰληχτῇ—τί γκρατζουνιές εἶν' αὐτὲς, στὰ μούτρα σου, παιδί μου!... Μὲ γάτες πάλεες τὴ νύχτα;

—Θὰ τζαγκρουνίστηκα μονάχος μου— ἔκαμε χωρίς πεποίθηση—κάποιο κουνούπι μ' ἔτρωγε...

Ἡ Μαργαρίτα ζύγωσε κἀθισε στὸ κρεβάτι, νὰ ἰδῇ καλλίτερα: —Καλὲ ποῖδ' μονάχος σου... καὶ ποῖδ' κουνούπι!... Ἐσὼ σ' ἔχουνε ρημάξει!...

Σηκώθηκε γοργὰ, ἐκρέμασε τὸν καθρέφτη, ποὺ ἦτανε πάνω ἀπὸ τὸ λαβωμένο του καὶ τὸν ἔστησε μπροστὰ του: —Κοίτα δὲ, τί γάλια ἔχεις!... τοῦ φῶναξε. Δὲν εἶναι νὰ βγῆς ἔξω!...

Ὁ Ἀντώνης ἔτριξε ἀπόρητο, ματιὰ στὸ γυαλί. Οἱ νυχτὲς εἶχανε κάμει κούκο καὶ φαίνονταν τώρα τρομερὲς καὶ στὰ δὴ τοῦ μάγουλα:

—Μά, ἐδῶ, ἀγύρι μου—ἐκακοιόθησε, ἀδυσώπητα, ἡ Μαργαρίτα— βλέπω καὶ

ποῦδρες!

—Ἐγὼ σηκώθηκα κι' ἔβαλα λίγη ποῦδρα... Εἶχα νοιώσει τὴ νύχτα κἀτὶ νὰ με τσιτῇ...

Ἡ νῆα κόλλησε τὴ μύτη της στὸ μάγουλό του κι' ἀνάσανε βαθεῖα:

—Κι' ἀπὸ πότε μεταχειρίζεται ὁ κύριος ποῦδρες μυρωδιές;...—Ρώτησε εἰρωνικά, αὐτὸ δὲν ἤξευρε!... Μιά φορὰ ποὺ κρατᾷ τὸν καθρέφτη δίωκε, καλὰ θὰ κἀνὴς νὰ κοιτάξῃ καὶ κἀτὶ ἄλλα πράγματα. Αὐτὸ τὸ χρῶμα τοῦ νεκροῦ... Αὐτὰ τὰ μὲ τὰς τ' ἀποχαινεμένα... Μά, στὸ κάτω—κάτα, τί με μέλλει ἐμένα;... Μονάχα ποὺ σὲ περιμένα νὰ πάρουμε στὸ χαγιάτι μαζί τὸ πρωῒνὸ μας... Εἶχα στρώσει τὸ φάθνο τραπέζι κι' εἶχα πῆρε ὅσα... κατέβηκα μὴ νὰ μὴν νὰ τὰ διαλέξῃ... Τὴν ἀνότητα ποὺ εἶμαι!... Ἐχεις δικὸν νὰ με λὲς σαχλὸ κορίτσι... Εἶμαι, ἀλήθεια, μιά σαχλή!...

Γεῖα σου!... Μονάχα θὰ κατέβω σήμερα στὴ θάλασσα... μονάχα μου θὰ πάρω τὴ διαμάντι... καὶ μονάχα μου θὰ φάω μετὰ τὴν τέρα σου... Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω μὴν τολμήσῃς νὰ κατέβῃς!...

—Γιατὶ; Ρώτησε ὁ Ἀντώνης ἄτονα.

—Γιατὶ, ἀμα σὲ ἰδῇ ἔτσι, θὰ μὴ σε ὀψώει...

—Ποιὲς ὑποψίες;

—Αὐτὲς ποὺχω τώρα κι' ἐγώ...

—Διὰδῶ!...

—Διὰδῶ!... ἡ μητέρα σου εἶχε δάλει, ἀπὸ βροδὺς, τὸ σῦρτη στὸ πορτάκι. Αὐτὸς, ποὺ δῆκε δίωκε τὴ νύχτα, ἔλασε νὰ τὸν ξαναβάλλῃ, ὅταν γύρισε... Τὸ πορτάκι δρόθηκε ἀνοιχτὸ, ἀμα κατέβηκε ἡ μητέρα σου νὰ πῇ στὸ μαγαζὶ. Κατάλαβε τὸ ρῶξ;... Ἀκούε καὶ μὴ δέχῃται συμβουλή!... Ἀμὰ νικητὴς νὰ φτιάξῃ ἀλοιφὴ ἀπὸ ποῦδρα καὶ νὰ περάσῃς τὲς γκρατζουνιές... Ἀμα στεγνωσὴ ἀπάνω δὲ θὰ φαίνονται!... Γεῖα σου!...

Ἡ ΣΥΝΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἐπόμενο.

ΣΤΟ ΣΥΝΟΙΚΙΑΚΟ ΚΑΦΕΝΕΔΑΚΙ

Καθῆσαν καὶ σήμερα, στὴν ἴδια γωνία. Τὸ συνοικιακὸ καφενεῖο.

Τὸ γκαρσόνι ἔφερε τὰ ἴδια ὅπως πάντα.

Ἐνὰ οὐλὸ κι' ἕνα γλυκό.

Ἐκεῖνος μιλῶσε θυμωμένα.

Ἐκεῖνη, ἔκλαιγε σιωπηλά.

Κι' ὁ δῶς ἦταν ὅλα ἴδια.

Τὰ τραῦμα, τὸ αὐτοκίνητο, τὰ σκονισμένα δέντρα, οἱ πελάτες, ὁ γκαρσόνι.

Στὴν ἀγάπη τους μόνο εἶχαν ἄλλαξε κἀτὶ.

ΛΕΦΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΣ

Ο κόσμος τῆς Τέχνης

«Ἐξαρκούδωσις»

Τὸ κ. ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐνὰς ἀδύνατος γεροντάκος μετὰ τριμμένα ἄλλα πεντακάθαρα ρούχα, μετὰ χλωμό, σκαμμένο πρόσωπο ἀλλὰ μετὰ μέγαν ὀλὸ φῶτα γλῶσσά ματὰ ἦσαν ὀλὸς καὶ στὰ ἴδια μπροστὰ στὴ μικρὴ συντροφιά τῶν λογοτεχνῶν ποὺ ρουφούσε τὸν «ἐρατεινόν» καὶ τὴν λιακάδα τῆς αὐτῆς τοῦ γραφικοῦ καφενεῖο τῆς Πλάκας. Κανεῖ δὲν τὸν ἐπύρσεξε. Μόνον ποὺ κάποιος ἀπλωσε μηχανικά τὸ χέρι στὴν τσέπη γιὰ φιλά. Ὁ γέρος ἔκανε μετὰ πολλὴ ἀξιοπρέπεια μιά καθυσταστικὴ χειρωνακία καὶ εἶπε:

—Ἄν οἱ κύριοι μοῦ ἐπιτρέπουν θὰ καθίσω λίγο μαζὶ τους. Εἶμαι συνταξιούχος καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας κ' ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω μερικὸς ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων.

Παραξενεμένοι, μὰ καὶ κολακευμένοι οἱ λογοτέχνες τοῦ προσέφεραν καθίσμα καὶ καφέ. Ὑστερα ἀπὸ τὲς συστάσεις ἔλασε τὸ λόγὸ τὸ καθηγητῆς.

—Εἰσαγγέλλω τὰς δηλώσεις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κίνας εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ο.Η.Ε.; Προσεκλῆθη, λέγει, εἰς γένμα ἀπὸ Ἑλλήνας ἐπιστήμονας καὶ ἤκουσε τὰ ἐξ ἀμέλειας ἐναντίον τῆς χώρας μας. Παρακολουθεῖτε ἐσχάτως τὰς ἐκπομπὰς μερικῶν ἐθνῶν ραδιοφωνικῶν Στάθμων; Ὑβρίζουν καπηλικῶς τὴν κοιτίδα τοῦ Φωτός! Ἐπρόσεξατε τὰ κείμενα τῶν ἀγορεύσεων ἀρισμένων ἐπιστῶν γειτόνων μας; Ὅμιλουν περὶ τῆς Ἑλλάδος ὥσαν νὰ ἐπρόκειτο περὶ τῆς χώρας τῶν Ὀσάντων. Καὶ ἀντὶ νὰ ἐξεγερθῇ τὸ σύμπαν καὶ νὰ λιθοβολήσῃ τοὺς δαρδύρους αὐτοὺς, καὶ ἀντὶ τὴν θρασυτητα καὶ τὴν ἀναίσχυαν καὶ τὴν χυδαίωσιν καὶ τὴν ἀναίσχυαν τὰ νὰ πνίξῃ ἡ ὀργὴ καὶ ἡ περιφρόνησις τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ὑπάρχουν ἀνθρώποι ποὺ ὑποκλίνονται δουλικῶς ἐνώπιον λητηριώδους λόγου τῶν κακαίθεις ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, τ' ἄσους τῶν ἐπιτόκων Ἑλλήνων. Ξεύρετε πὼς λέγεται αὐτὸ κύριοι; Λέγεται, ἀπλοῦστατα, ἐξαρκούδωσις!

—Ἐξαρκούδωσις;

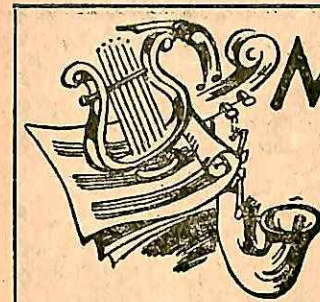
—Μάλιστα. Συνηθίσαν νὰ ὀνομάζωμε κυνισμόν τὴν προσιδιάζουσαν εἰς τοὺς σκύλους ἀναίδειαν, τὴν αἰσχρὰν, συμπεριφορὰν. Ἀλλὰ γιὰ νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν διαγωγὴν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ δημιουργήσωμεν ἕνα νέον ὄρον. Καὶ ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν εὕρισκα καταλληλότερον ἀπὸ αὐτὸν: «ἐξαρκούδωσις».

—Γιὰ ποῖο λόγὸ καταλήγετε νὰ παραδεχθῆτε πὼς ἡ λέξη αὕτη εἶναι ἡ πρὶν ταῖς αὐτῇ τὴν περίστασιν; Ρώτησε κάποιος.

—Διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους ποὺ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δύσκολο νὰ μαρτυρῶμεν ἀνθρώποι μορφωμένοι ὅπως ὑμεῖς, εἶπε ὁ δάσκαλος. Κι' ὁσοῦ σγκώθηκε καὶ χαϊρέτι σε εὐγενικὰ ἔφυγε λέγοντας ἄλλη μιά φορὰ, σὰ νὰ μονολογοῦσε:

—Ἐξαρκούδωσις!

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΑΥΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟ-
ΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Μεγάλοι καὶ τὰ ἔργα των

ΧΟΥΜΠΕΡΝΤΙΝΚ : «Ο ΓΙΑΝΝΑ-
ΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΑ» (Εισα-
γωγὴ).
Κυριακὴ 23 Φεβρουαρίου, ὥρα 11.00.

Ὁ Χούμπερντινκ, εἶνε ὁ συνθέτης ποὺ ἔγραψε μουσικὴ γιὰ παιδικὰ παραμύθια. Ἀπὸ τοὺς τῶν ρομαντικῶν συνθετῶν, ἐκφράζει μετὰ ἱκανότητα τοὺς ἥχους καὶ τοὺς ρυθμούς τῆς φύσεως. Ἡ μουσικὴ του εἶνε καλαισθητὴ καὶ δὲν στερεοῖται καὶ δραματικότητος ἀκόμη. Ἡ Εἰσαγωγὴ στὴν Ὀπερὰ «Ὁ Γιάννακας καὶ ἡ Μαρούλα», ἐπαχθεῖται ἀπὸ πρῶτὴν φορὰ στὴ Βαϊμάρη τὸν Δεκεμβρίον τοῦ 1903, μετὰ διευθυντὴν ὀρχήστρας τὸν Ρίχαρνδ Στράους. Ἀρχίζει μετὰ τὸ γνωστὸ θέμα τῆς Προσευχῆς εἰς τὸν μέλλον καὶ ἐξελίσσεται σὲ ζωηρότερον ρυθμὸ, ὅπου διακρίνεται καὶ τὸ θέμα τῆς Μάγισσας.

ΜΠΕΡΛΙΟΣ, ΜΑΛΕΡ ΣΑΙΝ-ΣΑΝΣ.
Κυριακὴ 23 Φεβρουαρίου, ὥρα 11.00.

Τρία κομμάτια γιὰ τραγούδι, τῶν ἀνωτέρων συνθετῶν, περιλαμβάνονται στὸ πρόγραμμά τῆς Συμφωνικῆς Συνάυλης.

Ἡ «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» τοῦ Μπερλίου, εἶνε ἕνα κράμα καθαρὰ προγραμματικῆς μουσικῆς, γιὰ τραγούδι καὶ γιὰ ὀρχήστρα, γραμμένη τὸ 1846 γιὰ τὴν «Φάουστ» τοῦ Γκαίτε καὶ ἀπερρώμενη στὸν Λιστ.

Ὁ Γουσταῖος Μάλερ (1860-1911) εἶνε ὁ μεγάλος μουσικὸς τῆς μουσικῆς. Ἀπὸ τὸν τερῶτον συμφωνικὸν ἔργον του, πολὺ σπανίως ἐκτελεστοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα κομμάτια, λόγω τῶν τεχνικῶν δυσκολιῶν ποὺ παρουσιάζουν. Ὁ Μάλερ ἔγραψε, ὡς καὶ ὁ σύγχρονός του Ρίχαρνδ Στράους, τραγούδια, ἐνθ' ὅμως τὰ τραγούδια τοῦ Στράους χρωματίζουν ἀπλῶς τὴν ψυχικὴ διάθεσιν, τὰ τραγούδια τοῦ Μάλερ εἰσὶν ὡς ἡμῶν ἀκόμη βαθύτερα. Μέσα σ' αὐτὰ βρίσκεται ὁ πυρὴν τῶν συμφωνικῶν ἔργων τοῦ συνθέτου.

Ὁ Σαῖν-Σάνς εἶνε ὁ χαρακτηριστικὸς κρυστάλλινος μουσικός, ποὺ εἶνε ὅλος κλασσικὸς στὴ μορφή, ἀλλὰ κἀνὸς σὲ περικλῆμα. Ἡ τέχνη του χωρὶς νὰ εἶνε ἐπιπολαιώδης, εἶνε ἀπλῶς υπέρλαμπρη. Ὁ ἴδιος, εἶνε ὁ πρῶτος Γάλλος ἱεροσυνιστάς, ὁ ὅποιος μετὰ τὸν «Ὑλισσάρμεν» ρυθμὸ καὶ τὸν ἰδιότυπον χρωματισμὸν τῆς ἐνορχήστρουσεως, ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ μουσικὴν «εὐαγγελικὴν», καὶ νὰ χορηγῇ τὸν δρόμον τῶν μεγάλων Γάλλων ἡμεροσυνιστῶν.

ΦΡΑΝΚ : ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΙΣ ΡΕ
ΕΛΛΑΣΣΟΝ.

Κυριακὴ 23 Φεβρουαρίου, ὥρα 11.00.

Σὲ σημεῖωμα τοῦ περασμένου Τετάρτου, γράψαμε γιὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς Συμφωνίας τοῦ Φράνκ, ποὺ μεταδόθηκε ἀπὸ δισκοῦς. Ὑπερβυμίζομε καὶ πάλι σήμερα μετὰ λίγα λόγια καὶ προσθέτομε γιὰ τὰ ἄλλα δύο μέρη.

Τὸ πρῶτον μέρος, ἀρχίζει μετὰ τὴν ἡρωικὴν ὁρμήν τοῦ πυρρῶν. Τρεῖς φορές ἐπαυλοποιεῖται ἀπὸ τὴν Φύλιν, τὰ βιολοντσέλλα καὶ τὰ κοντραμπάσσα, σὲ χρόνιον «ἐντοῦ», ποὺ μετασχηματίζεται σὲ «ἀλλέγκρο» νῶν τρῶπων. Τὸ «ἐντοῦ» ἐπαναλαμβάνεται ἄλλες δύο φορές. Ἀκολουθεῖ καὶ πάλι τὸ «ἀλλέγκρο». Πρῶτος τύποις ἁρμονίες, εἰσάγουν τὴν «κόνταν». Ἐντέλως ἀπρόσπαστα, τὸ μέρος αὐτὸ τελειώνει σὲ μελῶν κλίμακα.

Τὸ δεύτερον μέρος («ἀλλέγκρεττο») ἀρχίζει μετὰ εἰσαγωγὴν ἀπὸ τὴν ἄρπα καὶ τὸν παυκατὸ τῶν βιολίων. Τὸ ἀγγλικὸν κέραν ἐκτελεῖ τὸν περιφρῶν σόλο. Σὲ λίγο τὰ βιολία ἐνισχύουν μιά φάρα μελωδίαν, ποὺ πλατύνεται καὶ διπλασιάζεται, μέχρις ὅτου πάλι ἀκούσεται τὸ κόντο, ποὺ ἐκτελεῖ ἕνα μελαγχολικὸν θέμα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μέρους, ὑπάρχει ἕνα ὑπο-

τυπῶδες «σκέρτσον», ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὸ Φινάλε. Ἀντὶ τῆς συνηθισμένης ἀναπνοῆς, ὁ συνθετὴ συνδυάζει τὰ δύο κύρια θέματα τοῦ φινάλε, μετὰ τὸ ὅλκον τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου μέρους, δίδοντας ἕνα τυπικὸν παράδειγμα μουσικῆς κυκλικῆς μορφῆς. Τὸ μέρος αὐτὸ,

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑ- ΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

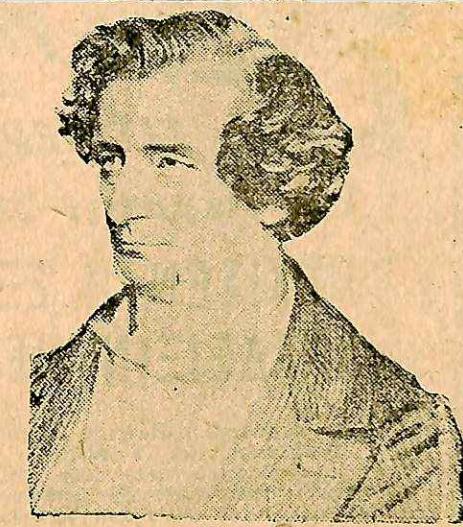
Τὴν τακτικὴν συναυλίαν τῆς περασμένης Κυριακῆς στὸ θέατρο «Ὀλύμπια» διηύθυνε ὁ κ. Φ. Οἰκονομίδης. Τὸ πρόγραμμα ἦταν περισσότερο παρὰ ἄλλες φορές ὁμοιογενές. Παρὰ τὴν διαφορά τῶν συνθετῶν, ὑπῆρχε ἕνα κοινὸν σημεῖον εἰς τὰ ἔργα ποὺ ἀκούσαμε: Τὸ σημεῖον αὐτὸ, ἦταν τὸ μυστηριώδες, τῶν παλῶν θρύλων (Βάγκνερ, Γ. Πλάτωρ) καὶ τοῦ σλαβικοῦ μυστικισμοῦ (Γκλαζούνοφ, Τσαϊκόφσκι).

Ἡ ὀρχήστρα ἦταν γενικὰ καλὴ. Ὁ κ. Φ. Οἰκονομίδης κατέβαλε ὅλην τὴν προσπάθειάν, γιὰ νὰ δώσῃ μιά περὶ βαρύνου ἐκτέλεσιν, τὴν ὅσην ὁ «Λόγευ κριν» καὶ στὴν Παθητικὴ Συμφωνίαν, ὅσο καὶ στὰ ὑπόλοιπα ἔργα. Δὲν μπορεῖ βέβαιον νὰ ληθῇ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἀνάλογο μετὰ τὴν προσπάθειαν. Τὰ βασικὰ ἔλαττωματά, ποὺ παρατηροῦνται στὴν ὀρχήστρα δὲν ἔλλειψαν καὶ στὴν συναυλίαν αὐτήν. Ἰδίως στὴν Παθητικὴν Συμφωνίαν, ὁ ἦχος τῆς ὀρχήστρας δὲν ἦταν «χυτὸς», ἀν ἐπιτρέπεται ὁ χαρακτήρισμός αὐτός. Στὸ δεύτερον μέρος ἡ ἀπόδοσις ἦταν ὅχι καλὴ, ἐνθ' ὅτι ἐμβαθύνονταν ὁ ἦχος τῆς ὀρχήστρας.

Πολὺ ἀγαθὴ ἐντύπωση ἐπροξένησε τὸ ὅλον ὄργανον τοῦ κ. Γεωργ. Πλάτωρ, ἐμπνευσμένο ἀπὸ μιά ἐπισκευὴν τοῦ στο Μυστρά (πρώτῃ ἐκτέλεσις). Εἰς μὲν ἀλήθειαν, ὅτι τὸ κομμάτι αὐτὸ ποὺ ὁ ὀλὸς ζωντανεῖ τὴν «ὀρθολογικὴν» ἀτύττωσιν ποὺ πλημμυρίζει τὸν κάθετον μετὰ τὴν μυστικοπάθειν τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἀντίθετον ὅμως, εἶχε πολὺν νὰ κάμῃ μετὰ τὸ σύγχρονον τοπίον, γεμάτον φῶς καὶ πρασινάδα. Γοσμενὸν δὲ σὲ κλίμακα ἐλληνικὴ (ὅχι ἀνατολικὴ μετὰ τὴν μυστικὴν), εἶχε χροῦμα καθαρὰ ἑλληνικόν.

Ὁ κ. Β. Κολάσης ἐπαίξε τὸ κοντσέρτο τοῦ Γκλαζούνοφ. Ὅπου Ἀθηναῖοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν μουσικὴν, παρακολουθοῦν μετὰ δικαιοφλογημένον ἐνδιαφέρον καὶ κάποιον ὀργανισμὸν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κ. Κολάσης. Γιατὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὁ κ. Κολάσης ξεχωρίζει ἀπὸ τοὺς νέους ὑπόλοιπους ὁλόντες, καὶ ἔχει μέσα του τὸ ὀλὸ γὰρ νὰ ξεπεράσῃ—ἀν θελήσῃ—τὰ ὅρια τῆς χώρας μας. Εἶναι ὁ καλλιτέχνης μετὰ ἄλλον ἀέρα, ποὺ δὲν σταματᾷ στὶς γνωστὰς φόρμες, ἀλλὰ ἀναζητεῖ δικὸν τὸν στυλ. Παρ' ὅλα αὐτὰ κατὰ λέει περὶ ἀκόμα γιὰ τὴν ὀλοκληρώσιν. Ἰσως ἡ μελέτη, ἰσως περισσότερη προσοχὴ στὶς λεπτομέρειας, ποὺ χαλοῦν μερικὲς φορές τὸ συνόλον.

Γ. ΡΟΠΑΪΤΗΣ

ΕΚΤΩΡ ΜΠΕΡΛΙΟΣ

εἶνε ἀπείριτος τέχνης καὶ μεγαλοφυΐας συμφωνικῆς συλλήψεως καὶ ἐμφανίσεως.

ΡΙΜΣΚΥ-ΚΟΡΣΑΚΟΦ : ΙΣΠΑΝΙ-
ΚΟ ΚΑΠΡΙΤΣΙΟ.

Δευτέρα, 24 Φεβρουαρίου, ὥρα 12.00.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν «Σεραφάτιν» τὸ πρῶτον δημοφιλὲς ἔργον τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ρίμσκυ-Κόρσακωφ εἶνε, χωρὶς ἀμφιβολίαν, τὸ «Ισπανικὸν Καπριτσιο», ἔργον 34, ποὺ γράφηκε τὸ 1886. Ὁ συνθέτης ἐοίκει ἀρχικῶς, νὰ παρουσιάσῃ μιά «φαντασίαν», μετὰ ἱσπανικὰ θέματα γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα. Ἀκόμα δὲ καὶ στὴν ἡμερὴν μορφήν του, τὸ ὅλον βιολὶ εἶχε ἀρκετὸ μέρος, ἀν καὶ τὸ ὁσοῦν ἄλλο, ἀνέκειε στὴν ὀρχήστρα. Ὁ Τσαϊκόφσκι, ἐκαρακτηρίζετο τὸ «Καπριτσιο» ὡς «κολλοσιακὸν ἀριστοτεχνικὸν ἐνορχήστρουσεως» γραμμένο ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον τεχνικὴν τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ Ρίμσκυ-Κόρσακωφ, ὅμως, ἐδεωρῶσε, διὰ τὴν ἐνορχήστρουσιν δὲν εἶχε γίνει ἄλλως γιὰ λόγους καλαισθησίας, ἀλλὰ διὰ κατ' αὐτὸν μόνον τὸν τρόπον, τοῦ ἦτο δυνατόν νὰ ἐκφράσῃ τὴν θεμελιώδεις μουσικῆς τοῦ σκέψιν.

Τὸ «Καπριτσιο» αἰσιολογεῖται ἀπὸ πέντε μέρη. Ἀρχίζει μὲ μιά «Ἀλμποράντα», δηλαδὴ, πρῶτῃν σερενάδῃ. Ἀκολουθοῦν πέντε παραλλαγές σὲ ἕνα θέμα ποὺ εἰσάγουν τὰ κόντα-θρία ἦταν πολὺ θορυβώδες. Ἡ «Ἀλμποράντα», ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἀκολουθεῖ τὸ τέταρτον μέρος ποὺ ἀναφέρεται σὲ μιά «Σκηρὰ» καὶ σ' ἕνα «Ἰσπανικὸν τραγούδι», μετὰ κεντρικῶς ἐκτελούμενον ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν, τὸ ὅλον βιολὶ, τὸ φλάουτο καὶ τὴν ἄρπα. Τέλος, ἔρχεται τὸ «Ἀστυρινὸν Φανταζικό», χορὸς τῆς Ἀστυρίας, μετὰ ἀπομνημόσυνον ἀπὸ κῆδος καὶ κατανυγῆς. Τὸ «Καπριτσιο» κλεινε μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς «Ἀλμποράντας» τῆς ἀρχῆς.

ΜΠΕΤΟΒΕΝ : ΕΓΚΜΟΝΤ (Εισα-
γωγὴ).

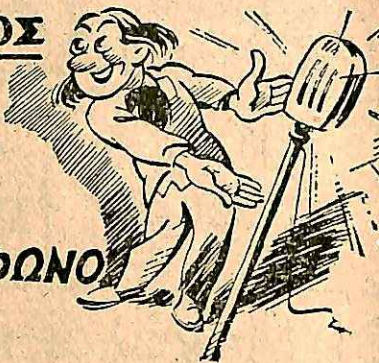
Τρίτῃ, 25 Φεβρουαρίου, ὥρα 22.00.

Στὴν πραγματικότητά, ἡ Εἰσαγωγὴ στὸν «Εγκμόντ», εἶνε ἕνα συμφωνικὸν ποίημα, ποὺ υπερκαλύπτει κατὰ πολὺ τὴν ἐποχ

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΗ ΘΥΝΗ;

ΕΝΑΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ

Τήν Πέμπτην 20 Φεβρουαρίου

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΔΕΙΞΙΝ ΝΕΩΝ ΤΑΛΕΝΤΩΝ, ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Τήν περασμένη Πέμπτη 20 Φεβρουαρίου ήρχισεν η εξέτασις των Υποψηφίων του πρώτου μεγάλου Διαγωνισμού μας δια την ανάδειξιν νέων φωνητικών ταλέντων. Αι Δηλώσεις συμμετοχής, από Νέους και Νέες στον Διαγωνισμό αυτόν υπήρξαν άθροες, θα χρειασθῇ δὲ αρκετό χρονικὸν διάστημα διὰ νὰ εξετασθῶν ὅλοι οἱ Υποψήφιοι με σύστημα καὶ τάξιν, ὥστε τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νὰ εἶνε δίκαια καὶ νὰ μὴ προκληθῶν παράνομα.

Τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν στὸν Διαγωνισμό αὐτὸν ἀπετέλεσαν οἱ ἑξῆς :

- 1) Ἀριστοτέλης Κουντούρωφ, μουσουργός, προϊστάμενος τῆς Μουσικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν
- 2) Ἰωσήφ Παπαδόπουλος (Γιρέκας), μουσουργός, ἀντιπρόεδρος τῆς ἑνώσεως Μουσικῶν καὶ Θεατρικῶν Κριτικῶν, συνεργάτης τοῦ Περιόδικου «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»
- 3) Γιάννης Ἀστεριάδης, τοῦ Μουσικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας
- 4) Σίμων Καρράς, τοῦ Τμήματος Δημοτικῶν Τραγουδιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας, διευθυντῆς τῆς χορωδίας τοῦ Συλλόγου πρὸς διὰδοξιν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνήλθεν εἰς ἐπανελημμένας συνεδριάσεις καὶ κατήρτισε τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς ὥς ἑξῆς :

Α') Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται σὲ μιὰ αἴθουσα τῶν ραδιοφωνικῶν θαλάμων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας (Μέγαρον Ζαππείου).

Β') Ὡρα προσελεύσεως ὠρίσθη ἀπὸ τῆς 3 ἕως τῆς 5 τὸ ἀπόγευμα.

Γ') Οἱ διαγωνιζόμενοι πρέπει νὰ φέρουν μαζί των

καὶ τὶς Νότες γιὰ πιάνο τῶν τραγουδιῶν τῆς ἀρεσκείας των καὶ τῆς ἐιδικότητός των.

Δ') Γιά καθὲς ἡμέρα ἐξετάσεως θὰ προσέρχωνται 20 Υποψήφιοι, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ καιρὸς νὰ γίνηται ἡ ἐξέτασις με ἐπιμέλεια καὶ νὰ μὴ δημιουργοῦνται παράνομα.

Ε') Στὴν αἴθουσα τῆς ἐξετάσεως κανεὶς ἄλλος δὲν θὰ παρίσταται, πλην τῶν τεσσάρων μελῶν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ διαγωνιζομένου, ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθῇ γιὰ τὸν διαγωνιζόμενον, λόγω τῆς παρουσίας τρίτων προσώπων, δυσάρεστος ψυχολογικὴ κατάσταση.

Σ') Στὴν εἴσοδο τοῦ Ζαππείου Μεγάρου θὰ ὑπάρχῃ ὑπάλληλος τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ὃ ὁποῖος καὶ θὰ ἐδῇ τοὺς Υποψηφίους στὴν αἴθουσα ἀναμονῆς καὶ ἀπ' ἐκεῖ με τὴ σειρά κλήσεως στὴν ραδιοφωνικὴ αἴθουσα, ὅπου θὰ γίνηται ἡ ἐξέτασις.

Ζ') Γιά τὴν πρόσκλησιν τῶν Υποψηφίων με τὸν ὑποβόλῃς τῶν Δελτίων συμμετοχῆς στὸν Διαγωνισμό, ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθῇ κανένα παράνομο. Καμμιά παράκλησις γιὰ ἀλλαγὴ αὐτῆς τῆς σειράς δὲν θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Η') Ἐξεταστικὲς ἡμέρες τῆς ἐβδομάδος θὰ εἶνε δύο. Ἐπειδὴ ὅμως συμπίπτει ὥστε ἡ προσέχουσα Δευτέρα νὰ εἶνε ἡ Καθαρὰ Δευτέρα, ὠρίσθη μόνον μιὰ ἡμέρα καὶ γιὰ τὴν ἐπομένη ἐβδομάδα. Πάντως σὲ καθὲς πεῦχος τοῦ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» θὰ δημοσιεύωνται τὰ ἐνόματα τῶν Υποψηφίων γιὰ δύο ἐξεταστικὲς ἡμέρας.

Θ') Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ θὰ ἀνακοινωθῶν συνοδικῶς μετὰ τὴν λήξιν ὅλης τῆς ἐξετάσεως καὶ οὐχὶ τμηματικῶς.

Ἰδοὺ ἡ σειρά με τὴν ὁποία θὰ προσέλθωσιν οἱ ἐπόμενοι 40 Υποψήφιοι, καὶ οἱ ἡμέρες προσελεύσεώς των:

Θὰ προσέλθωσιν πρὸς ἐξέτασιν :

Τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ :

21. ΕΡΡΙΕΤΗ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Κεραμεικοῦ 87).
22. ΣΠ. ΜΑΝΤΑΔΗΣ (Μαρκουπολιώτου 8).
23. ΕΥΑ ΜΠΑΡΤΟΝ (Ψευδώνυμον, Ζαλοκώστα 6).
24. ΕΥΔΟΚΙΑ ΤΣΑΛΙΚΗ (Ἀδὰμ. Κοραῖ 94).
25. ΚΩΝ. ΜΑΝΤΟΥΔΑΚΗΣ (Ξεν. «Γαλλία», Πειραιεύς).
26. ΚΑΙΤΗ Κ. ΝΤΡΕ (Γ. Θεοτόκη 95—Κόρινθος).
27. ΤΑΣΟΣ ΠΕΡΤΕΣΗΣ (Συν. Ἐρ. Στουρού, Δουρυσούτι).
28. ΛΙΤΣΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Μοργκεντάου 11—Υμηττός).
29. ΚΑΙΤΗ ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ (Κοραῖ 19, Νέο Ἰωνία).
30. ΝΙΚ. ΤΖΩΡΤΖΗΣ (Ἀγ. Κωνσταντῖνου 60).
31. ΙΩΑΝ. ΒΑΡΣΟΣ (Πετρούπολις—Νέα Λιόσια).
32. ΧΑΡ. ΚΟΜΠΙΑΔΟΥ (Κομοτινῆς 17, Πειραιεύς).
33. Α. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀγ. Σπυρίδωνος 22, Πειραιεύς).
34. ΓΕΩΡ. ΜΙΧΑΣ (Νυμφαίου 4—Νέα Φιλαδέλφεια).
35. ΜΙΝΑ ΠΙΤΤΑΚΗ (Υψηλάντου 140Α—Πειραιεύς).
36. ΚΩΝ. ΜΠΟΥΡΕΑΝΩΦ (Νέα Σμύρνη).
37. ΑΡΙΣΤ. ΣΚΟΥΦΙΑΣ (Βελισσαρίου 24—Ν. Σμύρνη).
38. ΚΟΥΛΑ ΕΜΜ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ, (Θεσσαλονίκης 111—Πειραιεύς).
39. ΑΛΙΚΗ ΚΑΠΠΑΤΟΥ (Ἀϊδατζίδου 18—Ἀνάστασις).
40. ΑΝΘΟΥΛΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Ἀγχιάλου 3—Αἰγάλεω).

ΣΗΜ.—Γιὰ τοὺς Υποψηφίους τῶν πλέον μακρυνῶν ἐπαρχιῶν, ὅπως ἡ ΑΘΗΝΟΥΛΑ ΖΑΛΑΜΗΤΣΟΥ (Καστοριά—Δυτ. Μακεδονίας) θὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρον μέτρον ἐν τῇ προόδῳ τοῦ Διαγωνισμοῦ, καθ' ὅσον δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῶν εἰς τὰ ὑπέρτοκα ἔξοδα καὶ τὰς ταλαιπωρίας ἐνὸς ταξιδίου μέχρις Ἀθηνῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Τὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 3 ΜΑΡΤΙΟΥ :

41. ΜΑΙΡΗ ΣΑΡΓΟΛΟΓΟΥ (Σικύνου 42, Κυψέλη).
42. ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΚΑΡΥΔΑΚΗΣ (Παντόβα 2).
43. Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Θερμοπυλῶν 18, Λαμία).
44. ΚΑΛΛ. ΚΟΝΤΑΡΙΔΟΥ (Ὀλύμπου 40, Ν. Ἰωνία).
45. ΛΕΛΑ ΠΕΣΝΙΚΙΔΗ (Κανάρη 18).
46. ΑΙΜΙΛΙΑ ΓΡΙΜΑΝΗ (Ἀρκαδίου 16, Νίκαια).
47. ΠΑΝΑΓ. ΓΚΑΝΑΣ (Δερβενίου, Κορινθίας).
48. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΛΑΛΟΣ (Λουκιανῶν 37).
49. ΜΑΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ (Ἀν. Τσόχα 31Α).
50. ΑΛΕΞ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ (Πρωτέας 18).
51. ΙΩΑΝΝ. ΓΚΑΝΙΛΑΣ (Γαλαξιδίου 17, Σπόλια).
52. ΛΕΝΑ ΒΟΜΒΟΥΛΗ (Πανόρμου 45).
53. ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΜΠΙΤΖΟΥ (Μοργκεντάου 135, Νίκαια).
54. ΑΝΝΙΤΑ ΓΙΑΚΟΥΜΗ (Λεωφόρος Γούδας 11).
55. ΕΛΕΝΗ ΜΑΛΑΝΟΥ (Ἀριστοτέλους 53).
56. ΑΦΡΟΔ. ΓΙΑΛΟΥΡΗ (Ἀτθίδων 46, Χαροκόπου).
57. ΜΕΜΑΣ ΚΟΝΤΟΣ (Ἰγγλέση 12).
58. ΜΑΡΙΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ (Συν. Ε.Ε. Σταυροῦ, τετρ.5).
59. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ (Κυψέλης 29).
60. ΖΩΙΤΣΑ ΤΣΑΜΟΥΤΑΛΗ (Β. Κηρύκου 31, Ψυχικό).

Χρονοφρεσφύρα

Καλούπια

ΤΟΥ Κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ-ΛΑΥΡΑ

Μέσα στὴν ὥρα πού ὁ κόσμος ξεχνιέται μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, ἡ μάλλον προσπαθεῖ νὰ ξεχάσῃ, νὰ γλεντήσῃ, ν' ἀφίσῃ τὶς πίκρες τοῦ, τὶς στενοχώριες του καὶ τὰ βάσανά του, καὶ φορεῖ μιὰ μάσκα ἀν' ἐπιτρέπεται, γιὰ νὰ λησμονήσῃ καὶ τὸν ἑαυτὸ του καὶ πρὸ πάντων αὐτῶν, μέσας οἱς στίγμεις πού ξεχνοῦμε καὶ τὰ χιόνια καὶ μερικὲς ἀόριστες ἀκόμα καὶ κρυφές ὑποσχέσεις μὲς ἔρχονται, ὅτι ἡ Ἀνοιξὶς ξεπνέει ἀπ' τὸν βαθυτάτον ὕπνον τῆς καὶ ξεκινάει γιὰ τὸ χαρὸς μενο ταξίδι τῆς καὶ τὴν ἐπισκεψί τῆς ἀνάμεσά μας, τὴν ὥρα πού ἐπρεπε νὰ γελῶ καὶ νὰ γλεντῶ καὶ ἐνῶ λιγάκι, παίρνω ἀντιθέτως καὶ διαβάζω ἕνα παγερώτατο νέο εἰς ἐπαρχιακὴ ἐφημερίδα ἀπὸ τὴ Βόρειο Ἑλλάδα.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη λοιπὸν νὰ πάμε εἰς τὰ ὑπερβόρεια γιὰ νὰ ἰδοῦμε με τὴ φαντασία μας πῶς συμβαίνει γὰ κροκαλιὰ παγωμένος ὁ ἄνθρωπος, καὶ πῶς κούκουλνεται με τὸ κροσταλλισμένο αὐτὸ βαμπάκι, καὶ πῶς σχηματίζεται ὁλόγυρά του τὸ μαγικὸ αὐτὸ καλοῦπι, πού τοῦ ἔρχεται χυτὰ στὸ κορμί του, ὅπως τοῦ ἔρχεται θαλαμὸ καὶ ταίριαστὸ τὸ τελευταῖο του ὄνειρο σὲ τούτῃ τῇ ζωῇ, πού τὸν παίρνει ἀνέρο, καὶ τὸν φέρνει στοὺς ἄλλους κομπούς, ἰετοῖα ὄνειρα, ἄλλο τίποτα! Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πάη κανεὶς στὴ Λατῶν καὶ στοὺς Πόλους γιὰ νὰ τὰ ἴδῃ. Τὸ χιόνι ξέρει κι' ἐδῶ καὶ σὴν ματίζει τὸ ἀπατηλὸ σκέπασμά του, τὸ πλάνο γυναικίκο του, καὶ τὴν ὑποὺλη θανατερὴ θαλαμῶν καὶ παίρνει στὸ μαγικὸ ταξίδι τὰ γεροντάκια πού δὲν εἶχαν τὸ καλὸ νὰ χωθοῦν μέσα καὶ ν' ἀνάψωσιν τὰ ξυλάκια, πού μάζεψαν, σκυθώντας ἐδῶ κι ἐκεῖ, καὶ ν' ἀπλώσωσιν τὰ ξυλιασμένα χέρια καὶ πόδια, στὸ εὐεργετικὸ χαίδεμα τῆς φλόγας, τοῦ ἀνεκτίμητου αὐτοῦ δώρου πού χάρισε στοὺς ἀνθρώπους ἕνας Προμηθεύς, γιὰ νὰ βασανισθῇ στὸ τέλος, ὅπως καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ κάμωσιν τὸ καλὸ στὸν ἄνθρωπο.

Αὐτοῦ τοῦ εἰρους τὰ νέα ἔρχονται, οἱ εἰρημερίδες πάντα με ἕναν ἀπλούστατο τύπο καὶ εἰς τὴν ὑπερκαθαρεύουσιν γιὰ νὰ παγώνῃ περισσότερο ὁ ἀνθρώπος πού τὰ διαβάσει.

Ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ φύχους καὶ τῶν χιόνων, εὐρέθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων χῆς τὴν πρῶται, γέρων νεκρὸς ἐκ φύξεως, κεκαλυμμένος ὑπὸ χιόνων.

Δεύτερο γεροντάκι, παρὰ κάτω, περιγράφεται ὡς παραπατήρας καὶ βυθισθεὶς εἰς λάκκον ὅπου εἶχε σωρεθῇ παχὺ στρώμα ἀπὸ χιόνι. Τρίτο γεροντάκι ἐμοῦδισε ἀπὸ παγωνιά, καὶ βυθίστηκε σὲ πλάνο κι' ὠραία ὄνειρα, πού τὸν ἐπῆρε καὶ πάει!

Εἶνε πολὺ παράδοξο! Κάτω ἀπὸ τὸ χιόνι—λένε—πρὸς κου-

κούλῳν, ὁ θάνατος εἶνε γλυκυτάτος, σὲ παίρνει εἰς ἀνεπαίσθητα χωρὶς αγωνία, καὶ μαρτυρία, καὶ σὲ ταξιδεύει ἐν τῷ μεταξὺ σὲ ὅλες τὶς ὡμορφες στιγμὲς πού περᾶσες εὐώκατος σ' αὐτὴν τὴν προσκαίρη ζωῇ. Ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται πῶς βρίσκεται στὴν πρὶν ἑσπῇ, μαλακία καὶ εὐχάριστη θερμότητα.

Μιὰ παρηγοριά κι αὐτὴ γιὰ τοὺς ἐρημνους τῆς φτωχολογίας καὶ ὅλους τοὺς ἀλητες, πού τοὺς βρίσκει ἡ ἀστυνομία καὶ μιὰ φορὰ ξαπλωμένους στοὺς δρόμους καὶ σθανωμένους μετὰ ὠραῖο ἐκεῖνο πέπλο, πού ὑμνοῦν οἱ ποιηταί, καθισμένοι διπλά στὸ τζάκι τους. Ἡ ἀστυνομία τοὺς ἀνακαλύπτει, ἀπὸ τ' ἀνθρώπινο κατάλευκο σχῆμα, πού παίρνει τὸ κροσταλλισμένο χιόνι τριγύρω τους.

Τὸ τελευταῖο λοιπὸν αὐτὸ καὶ μισα μοιάζει καὶ με γλυκύτατο ναυούρισμα ἀπὸ κάποιαν ἄγνωστη γι' αὐτὸν, πού ἔχει, τὸ μαγικὸ χάρισμα νὰ ξαναφερῇ τὶς στιγμὲς αὐτῆς, τὶς πρὶν γλυκὲς εἰκόνες, καὶ τὶς ὡμορφότερες στιγμὲς τῆς ζωῆς τοῦ σκεπασμένου μετὰ τοῦ τελευταίου καὶ μοναδικοῦ σεντόνι πού ἀπέκτησε στὸ βίό του, καθαρὸ ὁλοπᾶστρο καὶ λευκασμένο.

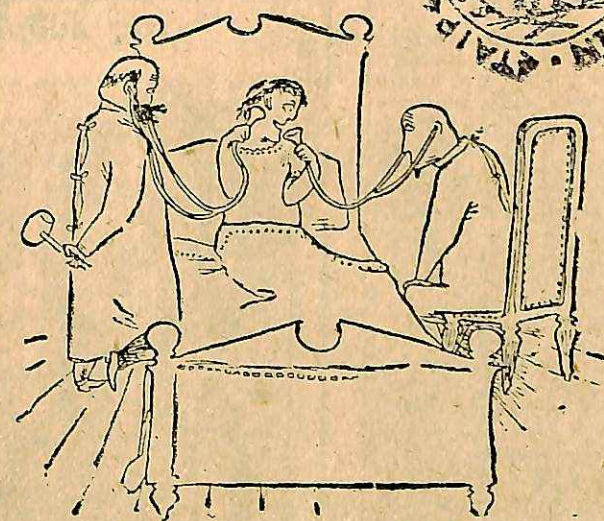
Καὶ τὰ τρία γεροντάκια, λοιπὸν, ἂς τοιμήσωμε νὰ ποῦμε πῶς εἶτανε τυχερά. Διαλέξανε νὰ κούκουλνθοῦν μετὰ τὸ ἄσπρο σεντόνι πού φέρνει τὰ ὠραία ὄνειρα, τὶς ἡμέρες αὐτῆς τοῦ γλεντιοῦ.

Τὶ ἄλλο ὑπορούσαν νὰ ἰδοῦν. Ὁ ἕνας θὰ ἐνοίωθε τὴν ζεστασιά ἐνὸς μακρυνοῦ τζακιῦ πού θὰ κυλιόταν ὑποσυλῶντας μικρὸς, ὑπὸστὰ στὸ ἀνοίγμά του. Πιθανὸν μιὰ γεροντίσσα θὰ τοῦλενε πασαμύθια τῆς ζωῆς, ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ νάναι! Ἡ ζεστασιά τὸν περὶτύλιγε σιγὰ—σιγὰ, καὶ ἕνα χερί ἀγνωστὸ τὸν ἐσθῆκνε καὶ τὸν ἔφερνε ψηλά.

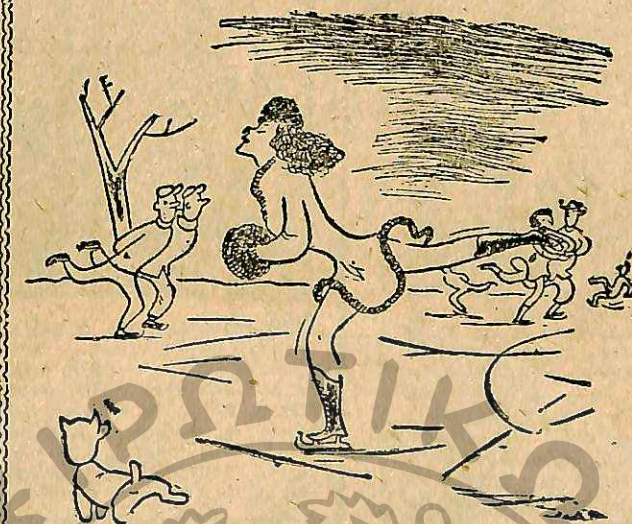
Ὁ ἄλλος, μὲν νὰ ἀνείρευσταν καὶ νὰ βλέπε πῶς ἦταν μικρὸς καὶ χαϊδεμένος ἀνάμεσα στ' ἄλλα ἀδέρφια, καὶ ν' ἀκούε καμπάνες στὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ κινῶνται κυματιστοὶ οἱ ἀντίλαλοι σ' αὐτὰ κατὰ τοῦ. Τοῦ ὑβρίζαν γλυκίσματα, μοσχολοῦσαν τὰ ζυμώματα, τοῦδαν στὸ στόμα ἕνα κομματάκι! Κι αὐτὸς κρατοῦσε ἀπὸ τὴν ἀκρὸς τὸ φουστάνι τῆς μάντας του, καὶ τὴν ἄνοιγε τὰ ρικνωμένα χέρια του ὅμοια σὰν τότε, πιδόνοντας τὸ χιτῶνα κανεὺς καλὸκαθεδρὸ ἀγγέλου, πού τὸν τράβαγε καὶ τὸν ἀνέβαζε ψηλότερα ἀπ' τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ὅπως καὶ νάναι, καὶ οἱ τρεῖς γέροι θὰ πῆγαν ὠραία. Θὰ ἤθελα ὅμως ἂν ἦταν δυνατόν νὰ εὐρίσκα κι' ἐγὼ τὰ καλούπια τους στὸ χιόνι, καὶ κεῖ μέσα νὰ χύνωνται μυριάδες ὄν τιτυπα γιὰ νὰ τὰ στείλω σ' ὅλους ἐκείνους πού ζεσταίνονται καλὰ, τρῶνε καλὰ, καὶ πίνουν καλύτερα! ΛΑΥΡΑΣ

Τὸ ξένο χιοῦμορ

Ἡ ἀσθενής: — Καλὴ μέρα σας, γιατρός μου. τί κάνετε, εἶσθε καλά :...

Στὸ πατινάζ : — Ὁ σκύλλος : — Γιὰ κῦττα τὴν!... Ὅπως ἐγώ!...

Ὁ ἐπισκέπτης: — Δὲν παγαίνεις νὰ παίξῃς. Ὁ Τοτός: — Ὁχι!.. Γιατὶ τὴν ἄλλη φορὰ πού ἦρε κάποιος ἄλλος κύριος, ἀνοίξε τὴν μπομπονιέρα κρυφὰ καὶ ἡ ἀδελφὴ μου ἔδειρε ἐμένα!...

**Μοντέρνα
Μαγειρική
Η ΠΗΧΤΗ**

Παίρνετε μια κεφαλή χοίρου 1½ έως 2 οκάων (όσο πιο μικρή είναι η κεφαλή τόσο καλλίτερη γίνεται η πηκτή) και αφού την καθαρίσετε και την πλύνετε καλά τη βάζετε να βράση σε σκέτο νερό με αλάτι και λίγο πιπερι μαύρο, ολόκληρο. Το νερό πρέπει να είναι τόσο όσο χρειάζεται για να σκεπάσει καλά το κεφάλι. Όταν βράση αρκετά και δείτε ότι το κρέας είναι τρυφερό και χωρίζει εύκολα από τα κόκκαλα τότε ξεκοκκαλίζετε καλώς κρέας και το κόβετε σε μικρά κομμάτια κομμάτια.

Εν τώ μεταξύ περιβάτε το ζωμό από το σουρωτήρι και προσθέτετε μέσα σ' αυτό ένα κεφάλι σκόρδο αλοκοπισμένο σε ξύλινο γουδί, τον ζωμό 3 λεμονιών και ένα λεμόνι τζιού και λίγο ξύδι. Το νεράντζι είναι απαραίτητο γιατί αυτό δίνει στην πηκτή μια υπόδυνη πικάντικη γεύση. Μετά ανακατεύετε τον ζωμό ζυγών στη φωτιά για να ξαναπαρή μια βράση ακόμα.

Επειτα θα πάρετε τις φόρμες και τα πιάτα που θα μεταχειριστήτε γιατί η πηκτή και θα τοποθετηθεί μέσα σ' αυτά το κομμένο κρέας, καθώς και λίγα καρότα κομμένα σε στρουγγυλές φέτες, αγγουράκια ή καπαρί, και αν έχετε βάζετε και δυο αυγά σφιχτοδραμένα και κομμένα σε στρουγγυλές φέτες. Αν θέλετε προσθέτετε και λίγο πιπέρι ολόκληρο. Αφού λυγούν τα τοποθετήσετε όλα αυτά στις φόρμες (για μία γουρουνόκεφαλή 2 οκάων θα χρειασθούν τρεις φόρμες μεσαίου μεγέθους και δυο - τρία πιάτα βαρετά) ρίχνετε μέσα τον ζωμό έως ότου καλυφθούν σε κάθε φόρμα όλα τα υλικά και τις αφήνετε σε ένα ψυγείο έως ότου παγώσουν και πήξη ο ζωμός.

Όταν πήξη πια τελειώσ, και έλθει η ώρα που θα την σεβήσετε τότε τοποθετείτε την φόρμα σε μία λεκάνη με καυτό νερό και την αναποδογυρίζετε στην πλατεία για να πέση. Να προσέξετε μόνο να μην αφήσετε την φόρμα μέσα στο καυτό νερό, περισσότερο από ένα λεπτό, γιατί τότε θα λυώση η πηκτή και δεν θα βγεί καλά από την φόρμα. Στην πλατεία πια μπορείτε να γονιέσετε την φόρμα της πηκτής με λίγα ρεπανάκια λίγες έλγες πράσινες και με μερικά αγγουράκια.

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ
— ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ —

Ένας λαθρομετανάστης

δα, η κυρία Γουώρθον, που ήρθε τελευταίως στη Γαλλία, συμπάθησε το μικρό όρφανό και θέλησε να το υιοθετήσει. Οι αμερικανικοί όμως νόμοι περί μεταναστεύσεως είναι αυστηρότατοι και δεν αφήνουν κανένα «παράθυρο» ανοικτό. Έτσι ο μικρός Ρολλάν δεν υπόσχεσε να δώσει διαβατήριο για την Αμερική. Η κ. Γουώρθον όμως επιμένοντας να πάρει το παιδί όπωςδήποτε

Το παιδάκι αυτό ονομάζεται Ζαν Ρολλάν και είναι πέντε ετών. Ο πατέρας του, Γάλλος την εθνικότητα, σκοτώθηκε κατά την εποχή που έγινε η συμμαχική εισβολή στη Γαλλία. Η μητέρα του σκοτώθηκε επίσης σε δυστύχημα. Μία θαύμαστη Αμερικανίδα

την πατρίδα της, το έβουψε σ' ένα... πανέρι, ελπίζοντας να το περάσει λαθραία. Το κόλπο της όμως απέκλυθη. Τώρα μη θέλοντας να εγκαταλείψει το παιδάκι, η κ. Γουώρθον απεφάσισε να μείνει στη Γαλλία. Έτσι θα το έχει διαρκώς κοντά της.

Ένα παράπονο των Αμερικανιδών

Οι νεαρές Αμερικανίδες δεν είναι καθόλου ευχαριστημένες από τους νεαρούς Αμερικανούς. Δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί όλα αυτά τα παιδιά, μόλις αποστρατεύονται, άφοβον τα γλέντια με τα κορίτσια και διαβάζουν να πάνε τρεβουθούν και να γίνουν φρόνιμοι οικογενειάρχαι. Σ' ένα περιοδικό της Νέας Υόρκης, που έκανε ειδική έρευνα πάνω σ' αυτό το θέμα, δημοσιεύεται η ακόλουθη απάντηση μιας κοπέλλας:

— Αυτό που συμβαίνει είναι εξωφρενικό. Έμεις τα κορίτσια θέλουμε να χαρούμε πρώτα τη ζωή και ύστερα να παντρευθούμε. Τι τους έπιασε τους νέους μας να διαβάζουν τόσο πολύ για γάμο; Έχουμε τόσα χρόνια μπροστά μας γι' αυτή τη γλυκειά σκλαβιά. Ας ασχολούμαστε λίγο και την ελεύθερη ζωή!...

Κοιμητήριο σκυλλιών

Σε απόσταση 40 χιλιομέτρων έξω από το Χόλλυγουντ υπάρχει ένα νεκροταφείο, όπου αναπαύονται πάνω από 10 χιλιάδες γάτες και σκυλλιά. Φυσικά, όλα αυτά τα τετράποδα ήταν άλλοτε προσφιλείς σύντροφοι των αστέρων του Χόλλυγουντ. Ο Λιονέλ Μπάρνυ, ο Άντ Σάθρον, η Λίντσα Ντάρνελ, αυτοί έχουν θάψει τα αγαπημένα τους σκυλλιά. Εξαιρετικά επιδραστικοί είναι οι τάφοι της Πούτλινγκ, της γυναικίστας γάτας που έπαιζε σε διάφορα φιλμ. Για τον Τζίνγκερ, τον περίφημο γιμπάτζί της Ντόροθυ Λάμουντ, που «άπεριψω» από πλευρίτιδα, έχει κτιστεί ένα καλλιμυσόμαστο μυσωλείο. Πάνω από κάθε τάφο, είναι στημένη μία πινακίδα, που αναφέρει το όνομα του θανόντος ζώου, καθώς και το όνομα του κατόχου του.

Ένας πετεινός κάνει... πατινάκι!

Στο Ίπποδρόμιο της Νέας Υόρκης εμφανίστηκε τον τελευταίο καιρό ένας κόκορας, που κάνει... πατινάκι! Ο κάτοχος του καταπληκτικού αυτού πετεινού, ένας έμπιστος δούλος Τζωρτζ Πλίτ, έθισσε τον κυριολεκτικό από αυτή την υπόθεση και τώρα εκπαιδεύει άλλους πετεινούς ώστε να σχηματίσουν ολόκληρο, πετεινό θίασο με τον όποιον σκοπεύει να κάνει τον γύρο του κόσμου. Γι' αυτό δοκιμάζει ακόμα!

ΚΑΤΣΕΣ 'ΑΡΑΧΝΗ'

Γυναικείες ζωϊκές 100% λεπτή, έστρατο με μικρό ελαστικότητα σε πολύ υψηλές τιμές. ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ φθηνά
ΘΗΣΕΩΣ 17
(Παρόδος - Κολοκοτρώνη)

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΜΕ ΤΑ ΚΟΧΥΛΙΑ

ΤΗΣ ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΜΠΕΡΖΕ

Οι τελευταίες νότες του πιάνου σκεπάστηκαν από ένθουσιώδη χειροκροτήματα. Η Σαντρίν, κατασπυγμένη, κινήθηκε σπρώχνοντας το όργανο και υποκλίθηκε μπροστά στους καλεσμένους. Η δεξίωση συνεχίστηκε με χορό, με κομψή φλασκό και με παρτίδες μπριτζ για τους πιο ηλικιωμένους. Μία γρήγη Αγγλίδα είπε, καθώς μοίραζε τα χαρτιά:

— Άληθινή αποκάλυψη αυτό το κορίτσι! Τι ταλέντο!...
Ναί, αλλά το κορίτσι έπληττε τώρα σε βέρα. Την ώρα που έπαιζε, η Σαντρίν αισθανόταν ότι βρισκόταν στη συνήθισμένη της ατμόσφαιρα. Τώρα όμως που εξαγορεύονταν σ' αυτό το σαλόνι, όπου δεν ήταν καν ούτε καλεσμένη, κυριεύθηκε από τρομερή δυσφορία. Γιατί ήξερε πολύ καλά ότι η κυρία Βάν ντερ Άκκερ, η οικοδέσποινα, είχε πληρώσει τη μητέρα της γι' αυτή τη μικρή μουσική επίδειξη.

Με την πλάτη στηριγμένη στον τοίχο, πλάι στο παρόθυρο, περίμενε να περάσει λίγη ώρα για να 'αποσυρθεί. Κανένας δεν της έδινε προσοχή. Το σαλόνι και τα διπλανά δωμάτια ήταν γεμάτα από κόσμο. Η ατμόσφαιρα είχε γίνει βαριά από τους καπνούς, τ' αρώματα, τη ζέστη... Κάποιο στιγμή η Σαντρίν νόμισε ότι θα λιποθυμούσε. Για να μη σωριασθή γάμω, πιάστηκε από την κουρίνα. Ένας καλεσμένος που την είδε έτρεξε κοντά της:

— Τι έχετε δεσποινίς; ρώτησε. Μηπως δεν αισθάνεστε καλά;
— Σας ευχαριστώ πολύ κύριε. Δεν είναι τίποτε. Είμαι καλύτερα τώρα...

Και προσπάθησε να γεμολέσει, στενοχωρημένη που τράβηξε την προσοχή.

— Κάνει πράγματι πολλή ζέστη, είπε ο κύριος. Θέλετε ν' ανοίξω το παράθυρο;
— Όχι! Όχι!... είπε η Σαντρίν ζωγρά. Συνήλθα τελείως κύριε, σας ευχαριστώ πολύ.

Εκείνος την κύτταξε με προσοχή, είδε τη χλωμάδα της και της ψιθύρισε:
— Κοιμήστε δεσποινίς. Η ορθοστασία σας κουράζει...

Και της πρόσφερε μία πολυθρόνα. Υστερα τραβώντας μια καρέκλα, κάθισε κι αυτός απέναντί της λέγοντας:

— Επιτρέπεται να σας κρατήσω λίγη συντροφιά; Ονομάζομαι Άσελ Μπρέντ. Η Σαντρίν χαμογέλασε ελαφρά και είπε το δικό της όνομα.

— Παίζετε υπέροχα, δεσποινίς, μ' όλο που οι άκουστές σας δεν πολυενδιαφέρονται για μουσική. Σκοπεύετε να δώσετε κανένα κοντσέρτο;

— Αυτό ήταν η μεγαλύτερή της επιθυμία.

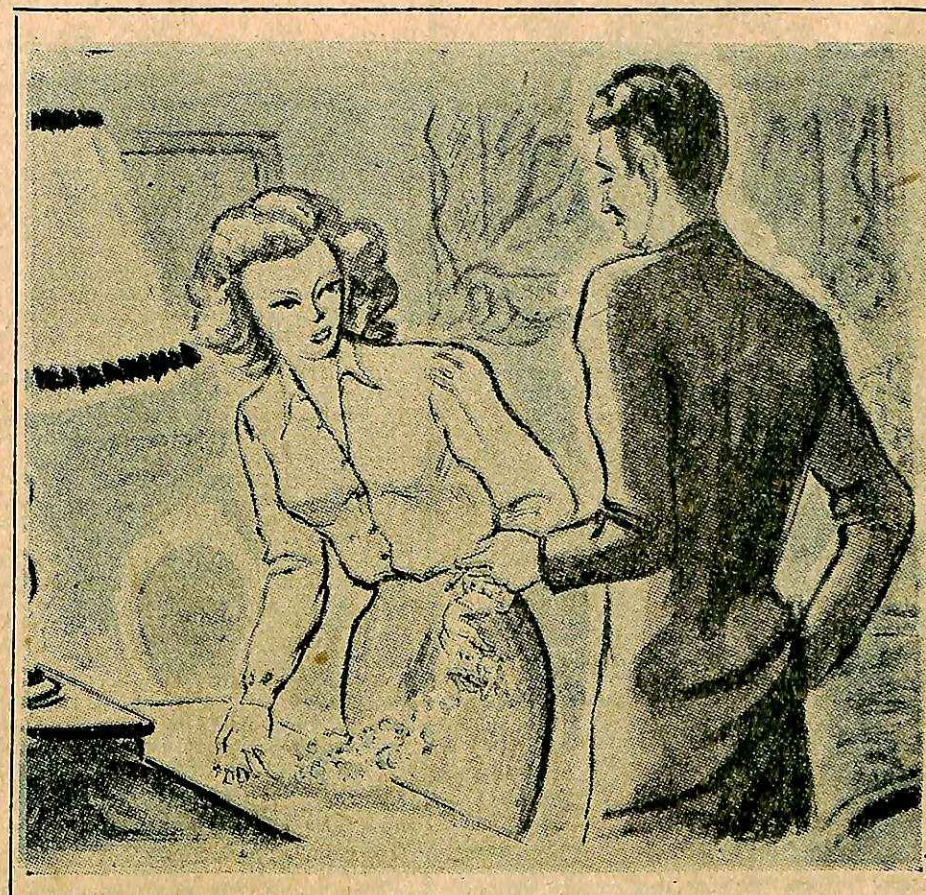
— Ω, ναί! απάντησε. Το ελπίζω...
— Θα έλθω να σας χειροκροτήσω δεσποινίς!

Και η συνομιλία τους συνεχίστηκε πάνω σε διάφορα θέματα. Εκείνος δεν φαινόταν ότι ήθελε να την αφήσει. Η Σαντρίν όμως αισθανότανε κάποια στενωδία γιατί η κ. Βάν Άκκερ έβρινε συχνά ματιές προς το μέρος τους, πειραγμένη προφανώς που ένας από τους πιο εκλεκτούς καλεσμένους της έπιασε φιλοκουβέντα με μία μικρή πιανίστρια...

Μίλησαν ακόμα κάμποση ώρα. Ύστερα η κ. Βάν Άκκερ μιν αντέχοντας άλλο φώναξε κοντά της τον Άσελ Μπρέντ.

— Συχωρέστε με! είπε ο νέος στη Σαντρίν. Και σηκώθηκε.

Η κοπέλλα νόμισε ότι θα εξαγορεύε. Η οικοδέσποινα όμως δεν τον άφησε να απομακρυνθεί από κοντά της. Καθισμένη τώρα στη μαλακή πολυθρόνα της η Σαντρίν έλεγε μέσα της: «Φλυαρώσα πολύ. Θα το φάνηκε άνοιξη!». Ύστερα διαπίστωσε ότι, όλη την ώρα μιλούσαν για

τον εαυτό της. Και για κείνον δεν ήξερε τίποτε άλλο εκτός από το όνομά του...

...για που είμαι χτενισμένη! συλλογίσθηκε.

Μία μέρα επιστρέφοντας από το Κονσέρβατο, η Σαντρίν αναίειδε τον Άσελ Μπρέντ. Ήταν μία απείρως μέρα με βροχή και με άερα. Η Σαντρίν φορούσε το αδιάβροχό της. Λίγο πριν φθάσει όμως στο σπίτι της η βροχή δυνάμωσε τόσο πολύ ώστε αναγκάστηκε να σταματήσει κάτω από τον ταίγκο ενός καταστήματος. Κάποια στιγμή σταμάτησε μπροστά στο κατάστημα ένα κομψό γκρίζο αυτοκίνητο. Το οδηγούσε ο Άσελ Μπρέντ, ο οποίος κατέβηκε και πλησίασε τη Σαντρίν.

— Μήπως σας ένοχλώ; τη ρώτησε.
Η κοπέλλα που δεν τον είχε προσέξει ξαφνιάστηκε κάπως. Ύστερα είπε χαμογελώντας:

— Συχωρέστε με, δεν σας είχα δει! Έσφιξαν τα χέρια.

— Πού πγαίνετε; ρώτησε ο Άσελ.

— Πουθενά για την ώρα, είπε χαμογελώντας η Σαντρίν. Περίμενω να σταματήσει η βροχή.

— Και όταν σταματήσει;
— Θα γυρίσω στο σπίτι.

— Θα υπορρώ να σας πάω με το αμάξι μου;

Η Σαντρίν δεν μπορούσε ν' αρνηθεί. Κι ανέβηκε στο αμάξι. Όταν χωρίστηκαν ο Άσελ ρώτησε:

— Πότε θα σας ξαναδώ;

— Μά... την προσεχή φορά που θα εξαγορεύω σας!

Κι έτρεξε να μπει στο σπίτι της, αφού έσφιξε το χέρι του νέου. Εκείνο το βράδυ πριν κοιμηθεί, η Σαντρίν κυττάχθηκε επί πολλή ώρα στον καθρέφτη. «Τι άσπια

Μία μέρα που ήταν μόνη στο σπίτι, χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν ο Άσελ! — Θέλετε ναόητε την Πέμπτη στο σπίτι μου να πάρουμε το τσάι; της είπε. Έχω καλέσει μερικούς στενούς φίλους. Θα ευχαριστηθώ πολύ αν έλθετε και σεις... — Δεν πιστεύω ότι θα μπορέσω, απάντησε η κοπέλλα. Αμέσως όμως ρώτησε: — Θα έχετε πολλήν κόπο;
— Όχι, πολλούς. Λίγους στενούς φίλους μονάχα.

— Τι να σας πώ... Δεν ξέρω αν θα μ' άφηση η μαμά. Άλλά... θα έλθω, σας το υποσχομαι.

Κι έκλεισε το τηλέφωνο. Όταν την Πέμπτη πέρασε το κατώφλι του διαμερίσματος του Άσελ, η Σαντρίν κατελήφθη από τρομερή δειλία. Στο μικρό σαλόνι δρι σκόταν μόνος ο Άσελ!...

— Μόνος σας εισθε; τον ρώτησε.

— Ναί!...

— Και οι φίλοι σας;

— Νά τουε!...

Κι έδειξε διάφορες φωτογραφίες φίλων του που ήταν στους τοίχους.

— Συχωρέστε με, αλλά δεν μπορώ να μείνω! είπε η Σαντρίν και τράβηξε προς την πόρτα.

— Σαντρίν, μη φεύγετε, σας παρακαλώ! Ήθελα να σας δώ κάπου άλλο εκτός από το σαλόνι της κυρίας Βάν Άκκερ...

— Όχι, δεν είναι δυνατό, δεν θέλω να μείνω.

Έκανε ν' ανοίξη την πόρτα. Την ίδια όμως στιγμή υπήκε μέσα ο υπηρέτης, κοσ

τώντας το δίσκο με το τσάι.
— Καθόστε να πάρετε ένα φλυτζάνι τσάι...
— Είπε περιττό, είπε η Σαντρίν μόλις δούλε ο υπρέτης. Φεύγω!
— Μα, δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό! φώναξε ο "Ασελ". Δεν είναι δυνατό να αφήσετε... Θα ήταν πολύ κουτό! Θα αφήθηκε να πιήτε ένα τσάι;

— Μιλήστε μου για τα ταξίδια σας! είπε η Σαντρίν, γεμίζοντας για δεύτερη φορά το φλυτζάνι της.
Οι ιστορίες αυτές των μακρινών χωρών την τραβούσαν, αλλά και την τρόμαζαν συγχρόνως. Ο "Ασελ" της διηγήθηκε διάφορες περιπέτειες του στις εξωτικές χώρες που είχε επισκεφθεί. "Υστερα της έδειξε τα ένθυμια που έφερε από κάθε χώρα. "Ανάμεσα σ' αυτά ήταν κι ένα περιδέραιο από κοχύλια.

— "Ω! Τι ωμορφο, κολλιέ!... Είπε η Σαντρίν με θαυμασμό.
— Σας άρεσει; ρώτησε ο "Ασελ" γεμάτος χαρά.

Η Σαντρίν το πέρασε γύρω στο λαιμό της και κυττάχθηκε στον καθρέφτη:

— Τι ωμορφο που είναι!... Είπε:

— Κρατήστε το!

— "Ωχι! Αυτό δεν γίνεται... Δεν θέλω να σας το στερήσω, είπε η Σαντρίν και έβγαλε το κολλιέ από το λαιμό της.

Ο "Ασελ" δεν έμεινε.

— Πότε σκοπεύετε να δώσετε το κομμάτι σας; τη ρώτησε. Θα είμαι στην πρώτη σειρά για να σας χειροκοτήσω.

— "Οχι, πωίν από τον Μάρτιο.

Το πρόσωπο του "Ασελ" σκοτείνιασε:

— Κρίμα! είπε. Δεν θα μπορέσω να σας ακούσω. Φεύγω τον Φεβρουάριο για τη Νέα Υόρκη...

— Και πότε θα επιστρέψετε; ρώτησε η Σαντρίν.

— Αμφιβάλλω αν θα ξαναγυρίσω στο Παρίσι...

Ακολούθησε πολύλεπτη σιγή.

— Πρέπει να φύγω! είπε κάποια στιγμή η κοπέλλα.

Ο "Ασελ" τη συνόδεψε μέχρι την πόρτα σιωπηλός. Την ώρα όμως που η Σαντρίν τόνιζε το χέρι της, της το κράτησε μέσα στο δικό του και είπε, κυττάζοντας την στα μάτια:

— Σαντρίν, δέχθηκε νάρθηκε μαζί μου εκεί κάτω και να γίνεται γυναίκα μου;...

Είμαι αρκετά πλούσιος για να κάνω μια γυναίκα ευτυχισμένη, και σας άναπα άρεκα για να ικανοποιήσω όλες σας τις επιθυμίες...

Η Σαντρίν αισθάνθηκε κάτι σαν φόβο. Νόμιζε ότι το έδαφος υποχωρούσε κάτω από τα πόδια της:

— "Οχι, όχι! Αυτό δεν μπορεί να γίνει. "Ασελ... Όταν το κοιλοκοθήτε και σείς θα πεισθήτε ότι δεν μπορεί να γίνει...

Καθώς κατέβαινε, τη σκάλα, ο "Ασελ" της είπε:

— Αύριο πρωί θα σας στείλω το κολλιέ με τα κοχύλια... Υποσχεθήτε μου ότι, θα το φορέσετε τη βραδυά του πρώτου σας κοντινότερου...

— Σας το ορκίζομαι! απάντησε εκείνη.

Όταν βρέθηκε στον δρόμο σκέφθηκε το «όχι» που είχε πει. Πώς μπορεί μια κοπέλλα να παντρευτεί έναν άνδρα, χωρίς να γνωρίζει το παρελθόν του, την οικογένειά του, τις ασχολίες του; "Ωστόσο, παρ' όλα αυτά, η Σαντρίν αγαπούσε τον "Ασελ".

Ήταν μια άγλυπη ανάμικτη με φόβο και θαυμασμό μαζί. Πάντως, τον αγαπούσε αρκετά, ώστε να υποφέρει που άνηθκε να γίνει γυναίκα του.

Όταν κυττάχθηκε κείνο το βράδυ στον καθρέφτη, βρήκε τον εαυτό της ωμορφο.

— "Ω!... Τι ωμορφο κολλιέ! φώναξε. Ποιός σου το στέλνει; Τι σημαίνουν αυτά που γράφει!...

— Μου το στέλνει κάποιος που μόνο το όνομα του γνωρίζω... Δεν καταλαβαίνω τι θέλει να πει...

Και γύρισε το πρόσωπό της προς τον λαιμό...

— "Ενα δέμα έφεραν για σένα, της είπε, η Σαντρίν ήξερε τι ήταν αυτό το δέμα...

— "Ενα δέμα έφεραν για σένα, της είπε, η Σαντρίν ήξερε τι ήταν αυτό το δέμα...

— "Ενα δέμα έφεραν για σένα, της είπε, η Σαντρίν ήξερε τι ήταν αυτό το δέμα...

— "Ενα δέμα έφεραν για σένα, της είπε, η Σαντρίν ήξερε τι ήταν αυτό το δέμα...

• ΤΟ ΠΑΙΔΙ •

Η ψυχολογική και παιδαγωγική διαφώτισις

Η ανατροφή ενός παιδιού, ήταν πάντοτε και είναι ο σκόπελος πάνω στον οποίον σκοντάφουν γονείς και διδάσκαλοι. Συνγνώστα ή ανατροφή του παιδιού γίνεται έντελως πρακτική και βασίζεται σε συνθήκες που κληρονομεί ή μια γενική στην άλλη. "Η, όσοι θέλουν, ανατρέφουν τα παιδιά τους πάνω στις θεωρίες και τους κανόνες της νεώτερης παιδαγωγικής επιστήμης, τους εξασφαλίζουν γενικά, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψη τους την ξεχωριστή προσωπικότητα του κάθε παιδιού και την ιδιοσυμπεριφορά του ψυχολογική. Σήμερα όμως δεν μεγαλώνουν ένα παιδί, αλλά τον άνθρωπο που θα αποτελέσει τον άνθρωπο του μέλλοντος. Πρέπει στο ζήτημα αυτό να έχουμε πρωτοβουλία και αν θέλουμε να ωφεληθούμε από κάθε προσδετική κίνηση, να μη παραλείψουμε τίποτε που θα συντελέσει στην επιτυχία μας.

Όλες οι προσπάθειες των γονέων για την καλή ανατροφή των παιδιών τους, αποβλέπουν πώς να τους εξασφαλίσουν ένα καλό μέλλον. Το μέλλον είναι η Αύριον, βρίσκεται δε μέσα στον γοργό ρυθμό της ζωής. Αυτή η Αύριον απασχολεί τους γονείς από την ώρα που θα γεννηθεί το παιδί. Και όσο αυτό μεγαλώνει, τόσο μεγαλώνουν και οι ανησυχίες τους για την εξασφάλισή του. Και έχουν να συνεργασθούν πολλοί παράγοντες γι' αυτό, ώστε το μικρό παιδί να γίνει ένας ευτυχισμένος μέγας!

Ένα καλό μέλλον εξασφαλίζεται, αν στηριχθεί σε μια ισορροπημένη σκέψη και όρθια αντίληψη του γύρω κόσμου, πράγματα, που προϋποθέτουν γερό νευρικό σύστημα και ανεπτυγμένη ψυχική ικανότητα για να μπορεί όταν το παιδί γίνει έφηβος, να αντιδράσει στις αντίθετες περιστάσεις που τόσο συχνά συναντάμε στη ζωή.

Συμβαίνει όμως πολύ συχνά δυστυχώς οι έφηβοι αυτοί όταν θελήσουν πλέον οι ίδιοι να συνεχίσουν το δρόμο που οι γονείς τους τους έχουν χαράξει, να βρίσκονται με σπασμένα νευράκια, αρρωστοί ψυχικά και έπομένως ανίκανοι να εργασθούν δημιουργικά για να εξασφαλίσουν αυτό το περίφημο μέλλον που έχει γίνει ο εφιάλτης κάθε γονιού.

Τέτοια δυσάρεστα δεν θα συνέβαιναν αν παράλληλα με την σωματική και πνευματική ανάπτυξη φρόντιζαν οι γονείς να μελετήσουν την ψυχή του παιδιού τους

που για τους περισσότερους είναι κλειστό βιβλίο. Τα πρώτα 6 χρόνια του παιδιού είναι, όπως τα έχουν διαπιστώσει ψυχολόγοι και παιδαγωγοί, βασικά για την εξέλιξη όλης της ζωής του. Το περιβάλλον του παιδιού πρέπει πολύ να προσέξει τα 6 αυτά χρόνια, γιατί από την ανατροφή που θα πάρει στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα εξοστράτει σχεδόν η μελλοντική του ζωή και η ευτυχία όχι μόνον η δική του αλλά και των άλλων που ζουν κοντά του. Στα 6 αυτά χρόνια που η μητέρα κυρίως έχει, το παιδί κοντά της υπό την άμεσή της επίβλεψη, έχει την ευκαιρία να μελετήσει το κλειστό βιβλίο της ψυχής του ώστε να χειρίζεται επιδέξια τα λεπτότατα νήματα του οργάνου, που λέγεται, παιδική ψυχή.

Να έμβοι και να μελετήσει για να ανακαλύψει τις μυχικές κινήσεις σκέψης που το παιδί είτε από αδυναμία είτε από κρυψιότητα, δεν εξωτερικεύει. Να ξέρει τι είναι εκείνο που υποφέρει να το πληρώσει ή που θα το τονώσει ήθικα. Στην προσπάθειά της αυτή κάθε μητέρα έχει σήμερα πολύτιμο βοήθους την ατομική ψυχολογία και τον ψυχολογικό. Με τη βοήθειά τους οι ιδιαιτερότητες και τα καπρίσια του παιδιού που γίνονται συχνά άφροντα να δέρονται αλύπτια να περιφρονούνται, να εξευτελίζονται, ξεχνούνται και να παρακολουθούνται από την ανατροφή του παιδιού, υπέρκοες, νηπιόγιοι, παιδαγωγοί, παιδοκόες, καθώς και μαθηματικά παιδαγωγικά και ψυχολογικά διαφωτισμένα που θα γίνονται δυο φορές την εβδομάδα, και μπορεί να τα παρακολουθήσει κάθε γυναίκα η νέα που θέλει να καταντήσει στην άγνοια της προσχολικής ηλικίας. Στα διάφορα προηγμένα κράτη λειτουργούν πολλά τέτοια σχολεία καθώς και συμβουλευτικοί σταθμοί για την καλύτερη καθοδήγηση και διαφώτιση εκείνων που ασχολούνται με το λεπτότατο ζήτημα της ανατροφής του παιδιού.

Δ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

μα. "Εσχισε το περιτύλιγμα και βρήκε μέσα το περιδέραιο με τα κοχύλια. Δύ κρυα της ήρθαν στα υάτια. Από όλη την περιπέτεια, τη μεγάλη περιπέτεια, μπροστά στην όποια όπισθοχώρησε αυτό ήταν που της απέμενε τώρα: ένα κολλιέ από κοχύλια...

Μαζί με το κολλιέ, ήταν μέσα στο δέμα κι ένα μικρό βελουδένιο κουτάκι. Η Σαντρίν το έβαλε πάνω στο πιάνο, χωρίς κίνηση να το προσέξει. Επίσης, μέσα στο ίδιο δέμα ήταν ένα χαρτάκι, που έγραφε: «Παιό από τα δυο θα φορέσεις»!

Η μητέρα της που διάβασε το χαρτάκι πήρε στα χέρια της το βελουδένιο κουτί και το άνοιξε.

— "Ω!... Τι ωμορφο κολλιέ! φώναξε. Ποιός σου το στέλνει; Τι σημαίνουν αυτά που γράφει!...

— Μου το στέλνει κάποιος που μόνο το όνομα του γνωρίζω... Δεν καταλαβαίνω τι θέλει να πει...

Και γύρισε το πρόσωπό της προς τον λαιμό...

τοίχο για να μην την ιδεί η μητέρα της ότι ήταν δακρυσμένη.

— Ξέρεις, Σαντρίν, ότι το κολλιέ αυτό έχει πολύ μεγάλη αξία;

— Μπορεί! είπε η Σαντρίν και πέρασε γύρω από το λαιμό της το άλλο, με τα κοχύλια.

Η μητέρα της εξηκολούθησε:

— Μου φαίνεται ότι θύπρεπε να το επιτρέψουμε, Σαντρίν... Έκτος αν ο κύριος αυτός σκοπεύει να σε ζητήσει σε γάμο... Τέτοια όμορα δεν τα κάνουν, χωρίς σοβαρές προθέσεις...

— Δεν πρόκειται να δεχθώ καμιά πρόταση γάμου, μαμά, είπε η Σαντρίν κι αναλύθηκε σε λυγμούς. Μια φορά υοί έκαναν μια πρόταση και άρνήθηκα... Υστερα, μετανόησα για την άρνησή μου, αλλά το πράγμα δεν μπορούσε πια να διορθωθεί... Τώρα είναι πια πολύ αργά... Σε παρακαλώ πολύ, τούλησε πάλι το βελουδένιο κουτί να το επιστρέψουμε σ' αυτόν τον κύριο. Θα κρατήσω αυτό με τα κοχύλια...

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΜΠΕΡΖΕ

ΓΥΡΩ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

Τ' Ακριτικά τραγούδια

Του κ. ΣΠ. ΓΡΑΝΙΤΣΑ

Ο λυρισμός των Ελλήνων του Βυζαντίου εκδηλώνεται κυρίως στην ποίηση. Και γύρω στο δωδέκατο αιώνα αναπτύσσεται ποίηση σε δυο κυρίως είδη: Την εκκλησιαστική και τη λαϊκή δηλ. τα δημοτικά τραγούδια.

Η εκκλησιαστική ποίηση είναι γραμμένη στην αρχαία γλώσσα. Τα δημοτικά τραγούδια, γραμμένα στη ζωντανή λαϊκή γλώσσα, αποτελούν «την ανάστροφη όψη της βυζαντινής λογοτεχνίας» κατά τον Κρουμπάχερ. Κι ως μεταφέρουμε σχετική περιγραφή του ίδιου συγγραφέα: «Μόλη την έζωτη ρική επιτυχία η βυζαντινή συγγραφική παραγωγή (ή νοήσι της λόγια) υποφέρει από ένα αδιάλυτο τραύμα που ολόσενε μεγαλύνει: της λείπει η δημιουργική φρεσκάδα της ζωής και η πρωτόγονη δύναμη της φύσης. Σύγχρονα η ζωντανή γλώσσα προχωρούσε ακατάσχετα. "Ετσι δημιουργήθηκε ένα χάσμα ανάμεσα λογοτεχνίας και ζωής. "Ενα χάσμα που έκανε αδύνατο κάθε συμβιβασμό».

Κι ακριβώς εκείνη την εποχή έρχεται το δημοτικό τραγούδι. Σ' αυτό δεν λείπει «η δημιουργική φρεσκάδα της ζωής», γιατί παρακολουθείται και εκφράζει τις αλλαγές της ζωής. "Αλλά τα πολλά από αυτά τα τραγούδια τα περισσότερα, έχουν θέματα με ιστορική—ηρωική βάση. Τέτοια είναι τα τραγούδια του Διγενή, του Ξάνθιου, του Αρμυρίου και άλλα. Κι ακόμα δεν λείπει και «η πρωτόγονη δύναμη της φύσης». Η φύση δηλώνει παντού την παρουσία της. Οι ήρωες ζουν πολύ κοντά σ' αυτή την και εκείνη συχνά συμμερίζεται τα αισθήματά τους. Κι όπως έγραφε ο Ταγκόρ αυτό είναι ένα κύριο διακριτικό γνώρισμα ανάμεσα στην ευρωπαϊκή και την ανατολική λογοτεχνία. Και πράγματι τα τραγούδια της εποχής εκείνης και ιδιαίτερα οι παραλλαγές φανερώνουν κάποια ανατολική έμπνευση. Και δεν είναι βέβαια μονάχα σ' ένα σημείο αυτή η έμπνευση. Το μυθικό το άλλοκοτο το τερατώδες και ασύμμετρο στοιχείο ναχαχρηστικά ανατολικά βρίσκουν απήχηση και στη βυζαντινή λογοτεχνία. Στον «Γιού του Αρμυρίου», ένα από τα τραγούδια της εποχής, γίνονται απίστευτα κατορθώματα. Ο νεαρός Αρμυρίης καθάλλικει το άγριο άλογο που «είχε δώδεκα χρόνια να πιη νερό» και πάει να σώσει τον αιχμάλωτο πατέρα του. Σε μια μάχη με 100.000 διαλεχτούς Σαρακηνούς το παιδί που πολεμάει ολομόναχο δεν αφήνει ποτέ έναν μονάχα ζωντανό! Τα κατορθώματα φυσικά συνεχίζονται κι είναι τα περισσότερα με τον ίδιο τρόπο ιστορικό. "Ωστόσο το καινούργιο αυτό στοιχείο δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο ιδιαίτερα στα ηρωικά τραγούδια.

Κάτι συμβαίνει εκείνη την εποχή. Είναι οι περίφημοι αγώνες των συνοριακών βυζαντινών, των Ακριτών όπως τους έλεγαν, προς τους Σαρακηνούς που ολόσεν απειλούσαν τις «ακρες» της Αυτοκρατορίας. "Αγώνες περσιματεροί, σκληροί και διαρκείς αφού κράτησαν κάπου 6 αιώνες από τον 5ο ως τον 12ο. Οι βυζαντινοί θέλουν να φυλάξουν τα χτήματά τους, τα σπίτια τους, που βρίσκονται στα σύνορα.

Οργανώνονται και αρχίζουν τον αγώνα στον έχθρο. Αλλά τους φανερώνονται οι πιο αντιρροπικοί και γίνονται όπως συμβαίνει συνήθως, οι άρχηγοί τους. Τα κατορθώματά τους μαθαίνονται σ' όλο το λαό, οι ήρωες γίνονται πια φημισμένοι και τα βράδια, κοντά στα τζακία, όταν μάθουν κάτι καινούργιο διηγούνται το αρχίζουν σιγά—σιγά και το πλάθουν σε τραγούδι. Από στόμα σε στόμα καθώς παίρνουν τα τραγούδια με το ρακί έρχονται οι στίχοι κι ύστερα παίρνουν και ρυθμό κι έτσι γίνονται τα τραγούδια του λαού γι' αυτούς Ακρίτες του. Μέσ' από αυτό τον κύκλο των τραγουδιών βγήκε και το μεγάλο έπικό ποίημα που οφείνει το όνομα ενός από τους πιο φημισμένους ήρωες των σινορών. Βασίλειος Διγενής Ακρίτας. Ο Νηκόλας Πολίτης χαρακτηρίζει το ποίημα αυτό σαν το «έπικό έπος των νεωτέρων Ελλήνων» και ο Κρουμπάχερ σαν το «έπικό έπος των βυζαντινών». Σωστότερο ίσως θα ήταν να το χαρακτηρίσουμε, όπως παρατηρούν άλλοι συγγραφείς, σαν «έμμετρο μυθιστόριο» όπου πρωτοεμφανίζεται το ελληνικό στοιχείο και γίνεται η ληνική ανάμεσα στον μεσαιωνικό και νεώτερο Ελληνισμό. Και πραγματικά είναι συζητήσιμος ο χαρακτηρισμός του ποιήματος αυτού σαν έπος γιατί τα κείμενα που μας σώθηκαν δεν είναι παρά συνθέματα λαϊκά τραγούδια σ' ένα σύνολο από διάφορους συγγραφείς. "Ετσι λείπει από τη μια η «έπική οικονομία» και από την άλλη δεν υπάρχει η συνολική σύγκρουση δύο απόλυτων αντιπαραθέσεων. Ο ίδιος ο Διγενής δεν είναι έντελως βυζαντινός. Είναι από πατέρα Μουσουλμάνο που άρνήθηκε να γίνει χριστιανός και από μητέρα υοιστιανή. Και η προσέλευση του όνοματός του, λένε πως υποδηλώνει τη διπλή του καταγωγή. Οι έθελροι εδώ δεν εικονίζονται εξαισθητικά υιοθετημένοι και περιεσπασμένοι ενδοσκόπηση το λαό η λεβαντική «έθελος» και έτσι δεν κατασφύγγει σε κακηνόησανηρισμό των έθελων. "Αλλά ως πραγματικός άνδρας δεν διεξάγεται παρ' όσον μερικές, τις νοτιανατολικές κυρίως έπαρχίες. Γι' αυτό στην έπική η φιλοκοκοκιστική έπος υιοθετείται μερικοί που «Ελληνισμός δεν αντιπαύθηκε

— Κύριε, αν περιμένετε το Έσπερος για να αυτοκτονήσετε, σας πληροφορώ ότι έχει καθυστερήσει τριών ωρών!...

συνολικά, δεν έμεινε τίποτα στην λογοτεχνία που να θυμίζει έπικούς αγώνες. Κι αν πρέπει να κρίνουμε από ό,τι έμεινε στην βυζαντινή ποίηση πρέπει να θεωρήσουμε τουλάχιστον σαν ασήκιο για τον ακριτικό κύκλο τη γνώμη του Ντήρεχ, πως η φραγκοκρατία έσωσε τους Έλληνες από τον «Κινεζισμό» και την ακινησία. Και μπορεί αυτή η γνώμη να έχει κάποια αλήθεια για τη λογοτεχνία παράδοση για τη λαϊκή όμως πού γίνεται το φαινόμενο της ιστορικής ζωής του έθνους είναι τουλάχιστο άστοχο να το πη κανείς. Για τη λαϊκή ποίηση είναι μια παράλληλη και αντίθετη έκδηλωση του λαού προς τον έπικό «Κινεζισμό» και την «λόγια ακινησία». "Ετσι μ' αυτή την αντίθεση δημιουργείται ο ακριτικός κύκλος.

Αυτό το κοινό δημιουργικό αίτιο έδωσε κατόπιν τη δυνατότητα να συντεθούν σε σύνολο, κύκλους όπως τους ονομάζουν τα διάφορα αυτά τραγούδια. Το σημαντικότερο από αυτά είναι το έπος η η μυθιστορία του λαϊκού ήρωα Βασίλειος Διγενής Ακρίτας. Από το έπος στήθηκαν πολλές παραλλαγές. Της Τραπεζούντας, της Ανδρου, της Γκρότα—Φερρότα, του Έσκουριά κλπ. Τα διάφορα χειρόγραφα, που ποικίλουν από 3 έως 5.000 στίχους είναι άλλα σε πεζό και άλλα σε καπενασάλλαδο στίχο. Το πιο νεώτερο στη γλώσσα και το πιο απαλλαγμένο από παρεμβολές θεωρείται το κείμενο του Έσκουριά. Αλλά τα διάφορα αυτά τραγούδια δεν είχαν το εύθυμο να βασισθεί κάποιος Λέοντος να εργασθεί ο πώς ο Λίνεν στο λαϊκό φιλικό δικό έπος «Καλέβας». Τα χειρόγραφα που σώθηκαν είναι δεν είναι μόνον η έννοια της κρατικής ανεξαρτησίας που υιοθετήθηκε στη λογοτεχνία, αλλά η έννοια της εθνικής ανεξαρτησίας, αλλά και η πνευματική. Κι αν είναι να ολοκληρωθεί η Έπανάστασή του 21 πρέπει να μελετήσουμε τη λαϊκή μας παράδοση και να την υψώσουμε σε όδηγο της φιλολογικής μας παραγωγής. Και τότε θα πρέπει ιδιαίτερα να μελετήσουμε τα ακριτικά μας τραγούδια που διατηρούν το ηρωικό νεοελληνικό στοιχείο ανάμεσα στους αιώνες.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙΣ»—Σελίς 25

τὸ ρολοὶ ἦταν κληρονομία τοῦ πατέρα του—ὁ νεαρὸς παραγγελοδόχος τὸ ξανάβαλε στὴν τσέπη του. Τότε ἀκριβῶς σηκώσε τὸ κεφάλι του καὶ πρόσεξε τὴν πόρτα. Ἐνὰ σιγανὸ φούριγμα θαυμασμοῦ ἐξέφυγε ἀπὸ τὴ γαίλη του. Πρῶτὴ φορὰ ἐβλεπε τέτοια μεγαλοπρεπὴ ἐξώπορτα. Τὰ δύο τῆς φύλλας, ἀπὸ εὐλο δοῦς, ἦσαν σκαλισμένα μὲ ἀθάσση τέχνη καὶ διακοσμημένα μὲ μπρούτζινα καρφία, ποὺ σχημάτιζαν κομψότατα σχέδια. Στὸ ἐπάνω μέρος ἦταν ἕνας μεγάλος θυρεὸς, γεμάτος ἐπιβλητικότητα.

Καθὼς ὁ Μάρτιν στεκόταν θαυμάζοντας, ἡ πόρτα ἀνοίξε ἑαφνικὰ ἀπὸ μέσα καὶ φάνηκε στὸ κατῳκί ἕνας φρακοφορεμένος ὑπνρέτης μὲ γκριζὰ μαλλιά καὶ στεγνὸ πρόσωπο. Ὁ Μάρτιν τὸν κύτταξε σοστισμένος.

— Μά... δὲν χτύπησα τὸ κουδούνι!.. ψιθύρισε. Ἀπλῶς ἐθαύμαζα τὴν πόρτα...

— Θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ περάσετε μέσα; τοῦ εἶπε ὁ ὑπνρέτης.

— Τί; Πῶς;... ἔκανε ὁ Μάρτιν. Νὰ περάσω μέσα; Γιά ποιὸν λόγο; Σὰς εἶπα ὅτι δὲν χτύπησα τὸ κουδούνι... Δὲν γνωρίζω καν οὔτε σὲ ποιὸν ἀνήκει αὐτὸ τὸ μέγαρο... Στάθηκεν μόνον καὶ θαύμαζα τὴν πόρτα...

Ὁ ὑπνρέτης ἀνοίξε τὴν πόρτα διάπλατα καὶ ὁ Μάρτιν εἶδε ἕνα εὐρύχωρο γυμναστήριον με ταμπλὲς τοίχους καὶ μὲ μιά μεγαλοπρεπὴ σκάλα στὸ βάθος.

— Σὰς παρακαλῶ καὶ πάλι νὰ περάσετε μέσα! εἶπε ὁ ὑπνρέτης μὲ ὕψος ἑλαφρὰ ἐπιποικτικό. Ἐγὼ λάβει τὴν ἐντολὴ νὰ σὰς ἀνοίξω τὴν πόρτα καὶ νὰ σὰς καλέσω νὰ μπῆτε...

Ὁ Μάρτιν κύτταξε τὸν ὑπνρέτη κατὰματα. Καὶ ἀφοῦ θεβαιώθηκε ὅτι, ἡ παράξενη αὐτὴ πρόταση ἦταν σοβαρὴ, σηκώσε τοὺς ὤμους του καὶ μπῆκε μέσα.

Ὁ ὑπνρέτης ξανάκλεισε ἀδόρυχα τὴ βαρὺ δρῦνη πόρτα καὶ ὕστερα εἶπε στὸν Μάρτιν:

— Θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη, κύριε, νὰ μὲ ἀκολουθήσετε:

Καὶ προπορεύθηκε ἀλύγιστος, ἐνῶ πίσω του ἀκολουθοῦσε ὁ νεαρὸς παραγγελοδόχος. Ὅταν ἐφθασαν στὸ βάθος τοῦ Χώλλ, πλὴλὴ στὴ δόση τῆς σκάλας, ὁ ὑπνρέτης ἀνοίξε μιά πόρτα καὶ ἀνήγγειλε τὸν ἐπισκέπτη μ' αὐτὰ τὰ λόγια:

— Ὁ πρῶτος διαβάτης μετὰ τὴς ἐν- νῆας, λόρδε μου!

Ὑστερα κάνοντας μιά βαθεῖα ὑπόκλιση μπροστὰ στὸν Μάρτιν Μπάνες, τοῦ εἶπε:

— Περάστε μέσα, κύριε!

Ὁ Μάρτιν προχώρησε καὶ βρέθηκε σ' ἕνα μεγάλο δωμάτιο, μὲ πολυτελέστατη ἐπιπλοή. Θάμπαρμένοι κυριολεκτικὰ, συλλογιζόταν, ὅτι πρῶτὴ φορὰ στὴ ζωὴ του ἐβλεπε τόσον πλοῦτο, συγκεντρωμένον σ' ἕνα δωμάτιο. Τὰ παρατετασμένα ἦσαν ἀπὸ κόκκινο βελούδο μὲ χρυσὰ κεντήματα. Ἐνὰ βαρὺ πολυέτατος μὲ δεκάδες λαμπτήρων ἔκανε τὰ κρύσταλλα καὶ τ' ἀσημικὰ ν' ἀστραποβολοῦν. Κάτω ἀκριβὰς ἀπ' αὐτὸν τὸν πολυέτατο, γύρω ἀπὸ ἕνα στρογγυλὸ τραπέζι, ἦσαν καθισμένοι τέσσερις κομψοτεταμένοι κύριοι, ποὺ, ὅπως φαίνονταν, μόλις εἶχαν τελειώσει τὸ δείπνο τους. Τὸ τραπέζι ἦταν γεμάτο μὲ κρασί, φρούτα καὶ λουλούδια. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις, ποὺ καθόταν ἀκριβῶς ἀπέναντί ἀπὸ τὴν πόρτα, ἦταν περασμένης ἡλικίας, μὲ χλωμὸ ξερακιανὸ πρόσωπο, καλοχτενισμένα γκριζὰ μαλλιά καὶ λαμπερὸ βλέμμα. Ἦταν ὁ οἰκοδεσπότης. Δεξιὰ του ἦσαν καθισμένοι ἕνας μεσοκόπος μὲ μαῦρο κοστούμι καὶ μὲ πολὺ ἐξυπνὸ πρόσωπο. Ἀριστερὰ του καθόταν ἕνας ἄλλος μεσοκόπος ἐπίσης μὲ μαῦρον ἑσθῆ, μὲ γυαλιὰ καὶ μὲ γκριζὰ γένεια. Τὸ τέταρτο μέλος τῆς συντροφίας ἦταν ἕνας νέος μετὰ 25 καὶ 30 χρονῶν, μὲ ὀρατὸ πρόσωπο ἀλλὰ μὲ σαρκαστικὸ βλέμμα ποὺ καθόταν μὲ τὴς πλάτες πρὸς τὴν πόρτα. Καὶ οἱ τέσσερις κάρφωσαν τὰ μάτια τους στὸν Μάρτιν μὲ καταφανὴ κί' ἐκνευριστικὴ περιέργεια. Ὁ νεαρὸς παραγγελοδόχος ἐξακολουθοῦσε νὰ στέκε-

ται, στροφογυρίζοντας τὸ καπέλλο του, μέσα στὰ χεῖρά του. Τέλος, μὴν ἀντέχοντας ἄλλο, ξερόθηκε καὶ εἶπε:

— Θὰ μπορούσατε κύριοι, νὰ μοῦ ἐξηγήσετε γιὰ ποιὸν λόγο βρίσκειται ἐδῶ μέσα; Καθὼς περνοῦσα ἐξῶ ἀπὸ τὸ μέγαρο, ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ ὁ ὑπνρέτης σὰς μοῦ εἶπε νὰ περάσω μέσα... Δὲν γνωρίζω κανέναν ἀπὸ σὰς. Ἡ πρόσκλησή σας μοῦ εἶνε τελείως ἀνεξήγητη...

Ὁ λιγνὸς κύριος μὲ τὸ χλωμὸ πρόσωπο ἀπάντησε:

— Ὁ ὑπνρέτης μου σὰς ὡδήγησε ἐδῶ μέσα κατόπιν ἐντολῆς μου, κύριε. Σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ πὺν ὅρατα. Ἐπιτρέψτε μου νὰ συστήσω. Τὸ δνομά μου εἶνε Ἄντριγκτον. Κάντε μου τὴ γὰρ νὰ καθίσετε καὶ νὰ πῆτε ἕνα ποτὶο, κρασί μὲ ζί μας. Ἐλπίζω ἡ συντροφία μας νὰ μὴ σὰς φανῇ πολὺ βαρετὴ...

Γιὰ μιά στιγμὴ ὁ Μάρτιν ἐδίστασε. Ὑστερα προχώρησε μὲ ἀργὸ βήμα. Ὁ μεσοκόπος ποὺ καθόταν στ' ἀριστερὰ τοῦ οἰκοδεσπότη, σηκώθηκε καὶ τράβηξε μιά πολυθρόνα κοντὰ στὸ τραπέζι. Ὁ Μάρτιν κάθισε, σιγάνοντας—ἀπὸ ἀμηχανία—τὴ γραβάτα του. Ὁ οἰκοδεσπότης ξανάπῃρε τὸ λόγιο:

— Σὰς ζητῶ συγγνώμην, κύριε, ποὺ σὰς κατέστρεψα τὴ βραδιά! Σὰς ὀφείλω ἐπίσης μιά ἐξήγηση. Θὰ σὰς τὴ δώσω ἀμέσως. Προηγούμενος ὡς ἔχω θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ γεμίσω τὸ ποτὶο σας, κύριε... Πῶς ὀνομάζεσθ; ἀλῆθεια:

— Μπάνες...

Ὁ κύριος Μάρτιν Μπάνες; Περιόφωμα. Καὶ τώρα, γιὰ νὰ δώσω μὲ φιλικὸν τρόπο τὸν τόπος σὰς καὶ ποὺ δὲν φαντάζονται νὰ ἔχουν μεγάλη διάρκεια ἐπιτρέψτε μου νὰ σὰς ζητήσω μιά χάρι. Σβήστε σὰς παρακαλῶ τὸ τσιγάρο ποὺ καπνίζετε, γιὰτὶ ἡ μυρουδιά του, ἂν βέλετε νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς ἀπέναντί σας, δὲν μ' εὐχαριστεῖ καθόλου. Ὑστερα δοκιμάστε τὸ κρασί μου. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μπορέσετε νὰ βρῆτε καλύτερο σ' ὅλη τὴν Ἀγγλία...

Ὁ Μάρτιν κύτταξε γύρω του μὲ μίαν ἑκφάση ζωῆς ἀνησυχίας. Ὁ κύριος ποὺ καθόταν πλῆλ' αὐτοῦ, τὸν ἀπῆλθε ἀπὸ τὸ ἀνεπιθύμητο τσιγάρο καὶ τὸ ἔσβησε μέσα σ' ἕνα σταχτοδοχεῖο. Ὑστερα τοποθέτησε μπροστὰ στὸν νέον ἕνα κρουστάλλινο ποτὶο γιὰ μὲν μαῦρο κρασί.

Ὑστερῶτερα θὰ εὐχαριστήθω πολὺ ν' ἀκούσω τὴ γνώμη σας γι' αὐτὸ τὸ κρασί, συνέχισε ὁ οἰκοδεσπότης.

Ὁ Μάρτιν ξανακύτταξε τοὺς τέσσερις ἀνδρες σφιγγοντας νευρικά τὸ ποτὶο του. Σίγουρα εἶχε πέσει ἀνάμεσα σὲ τρελλοὺς! Ὁ οἰκοδεσπότης εἶχε θυθεῖ τὴ μὴ τὴ του σ' ἕνα τριαντάφυλλο καὶ τὸ αὐτοῦ μ' ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστηση. Τὸ διαπεραστικὸ βλέμμα του ὡς ἦταν κάρφωμένο πᾶν στὸν Μάρτιν. Ὁ νέος τὸν κύτταξε μ' ἕνα σαρκαστικὸ χαμόγελο. Καὶ ἀφίνοντας τὸ ποτὶο του στὸ τραπέζι, εἶπε:

— Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ μάθω τί σημαίνει ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία, κύριε... χι... κύριε Ἄντριγκτον!

— Λόρδε Ἄντριγκτον! Διῶρθωσ' χαμηλῶς ὁ μεσοκόπος ποὺ καθόταν πλῆλ' αὐτοῦ.

— Ὄ! Μικρὸ τὸ λάθος!... εἶπε ὁ λόρδος. Καὶ τώρα, κύριε Μπάνες, ἀκούστε τὴν ἐξήγηση ποὺ ἐπιθυμεῖτε... Πρὶν ἀρχίσω ὡς ὅμως ἐπιτρέψτε μου νὰ κάνω τὴς ἀπαραίτητες συστάσεις. Κύριοι, ἔχω τὴν ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστηση νὰ σὰς παρουσιάσω τὸν «Τυχερὸ Διαβάτη» μου!... Κύριε Μπάνες, ὁ συμποθὴς τζέντλεμαν ποὺ κάθεται δεξιὰ μου εἶνε ὁ δόκτωρ Χέλσμπαι, ὁ γιαιτρός μου. Δίπλα σὰς καθάται ὁ δικηγόρος μου ὁ κ. Μπόντον καὶ ἀπέναντί μου βρίσκεται, ἐκδηλώνοντας μὲ τὴ συνήθισμένη του ἀντίθεση τὴ δυσαρέσκεια ποὺ τοῦ προξενεῖ ἡ παρουσία σας, ἕνας νέος ποὺ πολλὺ γνωστὸς στοὺς κοσμικοὺς κύκλους τοῦ Λονδίνου ὁ μίστερ Τζέρρυ Γκάρνχαμ ἢ, γιὰ γάμα, πρὸ τυπικός, ὁ ἐντιμότερος

Τζέρραλντ Γκάρνχαμ, ἀνεψιὸς μου καὶ κληρονόμος τοῦ τίτλου μου...

— Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν μέρος τῆς φάρσας! φώναξε μὲ σαρκασμὸ ὁ ἐντιμότερος Τζέρραλντ.

— Ἀγαπητέ μου Τζέρραλντ, ἡ δυσπιστία σου εἶνε ἀνυπόφορη, ἀλλὰ πιστέψτε με, δὲν πρόκειται καθόλου περὶ φάρσας! εἶπε ὁ θεὸς του. Τὸ μόνο πρόσωπο ποὺ θὰ διασκεδάσῃ κάπως μ' αὐτὰ ποὺ πρόκειται, νὰ συμβοῦν ἀπὸψε ἐδῶ μέσα. θὰ εἶμαι ἐγώ...

Καὶ κυττάζοντας τὸν Μάρτιν ὁ λόρδος προσέθεσε:

— Ἀγαπητέ μου κύριε Μπάνες, ἐπιτρέψτε μου νὰ σὰς πληροφορήσω ὅτι πρὶν περάσει μιά ἐβδομάδα ἀπὸ σήμερον, θὰ εἶμαι κατὰ πάσαν πιθανότητα νεκρός! Ἡ μάλλον, ὅν, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἀλλ' ὁπωσδήποτε θὰ πῶμαι νὰ ὑπάρχω ὅσπερα ἀπὸ μιά ἐβδομάδα... Κονένας ἀπὸ τοὺς κυρίους ποὺ βλέπετε ἐδῶ, δὲν θὰ τολμοῦσε ν' ἀμφισβητήσῃ αὐτὰ ποὺ λέω. Κύριε Μπάνες φαίνεται ἐξαιρετικὰ μυαλωμένος καὶ ἔξυπνος νέος καὶ φαντάζομαι ὅτι δὲν θὰ χάσετε ποτὲ τὸν καιρὸ σας μὲ λετώντας τὰ γενεαλογικὰ δένδρα τῶν διαφόρων ἀριστοκρατικῶν οἰκῶν τῆς Ἀγγλίας. Ἐπομένως θ' ἀγνοῦτε ὅτι ἐγώ, ὁ δεῦτερος κάτοχος τοῦ τίτλου τῶν Ἄντριγκτον, εἶμαι ἀκέρως χωρὶς ἀπογόνους κατ' εὐθεῖαν γυναικῆν. Μοιραίως λοιπὸν ὁ νεαρός ἀνεψιὸς μου ποὺ κάθεται ἀπέναντί μου θὰ κληρονομήσῃ τὸν τίτλο μου. Εἶτε τὸ θέλω ἐγὼ ἢ οὐκ, ὁ ἐντιμότερος Τζέρραλντ θὰ γίνῃ λόρδος Ἄντριγκτον. Τώρα ὡς ποὺ βλέπω τὸν θάνατό νὰ πλησιάζει, μοῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ ξεγᾶσω ὅτι ὁ ἀθλιὸς αὐτὸς ἀνεψιὸς μου ἔκανε πάντοτε ὅ,τι μπορούσε γιὰ νὰ μοῦ χαλάῃ τὸ κέφι καὶ νὰ μ' ἐξοργίσῃ...

Καὶ τί μ' ἐνδιαφέρει ὡς αὐτὰ, λόρδε μου; ρώτησε ὁ Μάρτιν μὲ ἀνυπομονησία. Περιμένω νὰ μ' ἐξηγήσετε γιὰτὶ βρίσκειται ἐδῶ μέσα!

— Ὑπομονή! εἶπε ὁ λόρδος. Θὰ σὰς ἐξηγήσω ἀμέσως, καὶ τότε θὰ καταλάβετε... Δὲν εἶμαι πολὺ πλούσιος, κύριε Μπάνες... Πάντως τὰ λίγα μετρητὰ ποὺ ἔχω ν' ἀφήσω δὲν θέλω νὰ τὰ γαρή ὁ καλὸς νέος ποὺ μ' ἀγριοκυττάζει αὐτὴ τὴ στιγμὴ. Ἄλλως συγγενεῖς τοῦ δῶ μου εἶνε συμπαθεῖς δὲν ἔχω, ἐκτός ἂν κατατάσσεται στὴ μισθικὴ κατηγορίαν τῶν συγγενῶν μιά θετὴ κόρη, τὴν ὁποῖαν ἔχω φροντίσει ἀπὸ πολὺν καιρὸ νὰ ξεσφαλίσω οἰκονομικῶς. Κατέληξε λοιπὸν στὴν ἀπόφαση ν' ἀπαλλαγῶ ἀπὸ ἐντὶ ὡρισμένου χρηματικὸ ποσὸ, δωρίζοντάς το σὲ κάποιον, ὥστε νὰ μὴ περιέλθῃ τὸ σὲ κάποιον ἀνεψιὸς μου. Κύριε Μπόντον, μοῦ δίνετε σὰς παρακαλῶ τὸ δέμα:

Ὁ δικηγόρος ἐβγαλε ἀπρόθυμ' ἀπὸ τὴ τσέπη του ἕνα μικρὸ σφραγισμένον δέμα. Ὁ λόρδος Ἄντριγκτον τὸ πῆρε καὶ τὸ ζύγισε στὸ χεῖρ του:

— Αὐτὸ ἐδῶ τὸ δέμα, εἶπε, ἔχει μέσα οὐδὲν ἑκατὸ χιλιάδες λίρες σὲ τραπεζογραμμάτια τῶν 100 λιρῶν. Τὸ ποσὸν δὲν εἶνε πολὺ μεγάλο, κύριε Μπάνες, φαντάζομαι, ὡς νὰ συμφορῶνται μαζί μου ὅτι τοὺς εὐτυχισμένους, ἂν τὸ εἶχαν καταθεθεμένο ἐπ' ὀνόματί τους στὴν Τράπεζα. Ὅπως λοιπὸν σὰς εἶπα καὶ προηγουμένως, ἀπεφάσισα νὰ χαρίσω αὐτὰ τὰ χρήματα σὲ κάποιον. Ἡ ἀπόφασίς μου ὡς ὅμως δημιουργεῖ ἕνα πρόβλημα: Σὲ ποιὸν νὰ χαρίσω αὐτὰ τὰ χρήματα;... Κύριε Μπάνες... ἴσως μὲ θεωρεῖτε γιὰ πολὺ ἐκκεντρικὸ ἢ παράξενο. Ὑποθέστε ὅτι βέλετε. Πάντως τὸ λυπηρὸ γεγονός εἶνε, ὅτι, ἐκτός ἀπὸ μίαν ἀνεψιὰ μου ποὺ ἀνεῖται κατηγορηματικὰ νὰ δεχθῇ ἔστω καὶ ἐντὶ σελλίνι ἀπὸ μένα, δὲν ἔχω ἄλλον συνγενῆ ποὺ τὸ πρόσωπό του νὰ μὴ μοῦ προξενῇ ἀηδία... Γιὰ νὰ μὴ πολυλογῶ, λοιπὸν, κύριε Μπάνες καὶ σὰς κοινοῶμαι χωρὶς λόγο, σὰς τονίζω ὅτι δὲν γνωρίζω κανέναν πρόσωπο, οὔτε ἐνδιαφερόμενον γιὰ κανένα φιλανθρωπικὸ ἔδωμα, στὸ ὁποῖο θὰ μοῦ προξενοῦσε εὐχάριστη μὲ χάρις αὐτὴς τὴς οὐδὲν χιλιάδες λίρες...

Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ προσεχές.

Σκηνὴς τοῦ δρόμου

Μὲ τὴν ἀφή

— Περίεργο κι αὐτό! εἶπα στὴ φίλη μου μιά μέρα ποὺ περνοῦσαμε τοὺς δρόμους γύρω ἀπὸ τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Γιατὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ ξελαρυγίζωνται, διαλαλώντας τὸ ἐμπόρεμά τους: Τὰ ἔχουν ὅλα ἀπλωμένα μὲ τέτοιον μαεστορία ποὺ οὔτε τὸ παραμικρὸ πραγματάκι δὲν ἐφεύγει ἀπὸ τὸ μάτι τῶν διαδωτῶν.

Φανταστὰ, προκλητικὰ, πιάνουν τὴς πόρτες τῶν μαγαζιῶν, ἀπλώνονται στὸ πεζοδρόμιο, τὸ γεμίζουν, γλιστροῦν πᾶν στὸ δρόμο, φτάνουν τὴ σειρὰ τῆς καροτσάκας καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐνώνονταν μὲ τὰ ἐμπόρεμα τῶν ἀπέναντι πεζοδρομίου, ἂν δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ μὴ μποροῦν νὰ κυκλοφοροῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ θ' ἀγοράσουν. Γι' αὐτὸ καὶ μὴ δὲν ἐνώνονται, γι' αὐτὸ ἀφίον τὴ στενὴ λουρίδα στὴ μέση τοῦ δρόμου. Δὲν τοὺς φαίνεται ἀρκετὸ αὐτό; Γιατὶ νὰ ξεκουφαίνον τὸν κόσμο μὲ τὴς φωνῆς τους; Δὲν νομίζουν πῶς ἡ θάσσις εἶνε ἀρκετὴ; Γιατὶ θέλουν νὰ ἐνοχλοῦν καὶ τὴν ἀκοή:

— Ἄν ἦσαν αὐτὰ τὰ δύο, δὲ θάταν καὶ τόσο φοβερό. Ἐπικαλοῦνται καὶ τρίτο αἰσθητήριο...

— Τὴν ἀφή.

— Γιὰ τὸ ψῶνιο:

— Γιὰ τὸ ψῶνιο! Προχθὲς ἀνέβαινα ἀφηνειμένη τὴν ὁδὸ Σοφοκλέους, ὅταν ἐνοίμισα νὰ μοῦ χτυποῦν ἀπὸ πίσω τὸ μπράτσο, ψιλά. Ἐνὰ γυτῆμα ἀπαλὸ, φιλικὸ, κατὶ σὰ χάδι...

— Κάποιος πολὺ γνωστός, σκέφθηκα, ποὺ ἔχει καιρὸ νὰ μὲ δῇ...

Καὶ γύρισα νὰ τὸν γαιρετήσω. Κι ἀντίκρισα ἕνα κομμάτι ρὸζ λαοτὶ, γοντὸ καὶ τεταμένο, ποὺ ἦταν ὁ ὑποτιθέμενος... γνωστός, ἐνῶ μὲ φωνὴ συνῶδευε δίπλα μου τὸ χάδι:

— Εὐπλάστρα, κυρία! Εὐπλάστρα! γιὰ τὰ νεοφά!

Προχώρησα στὸ δρόμο κι ἐξαφάν ἐνοίμισα νὰ μὲ τραβοῦν ἀπὸ τὸ χεῖρ ποὺ κρατοῦσα τὴ τσάντα μου. Τοῦαξα.

— Κλέφτης! σκέφθηκα καὶ κύτταξα δίπλα μου φοβισμένη. Συνάντησα ὡς τὰ γαλατὰ μὰ τὴς ἐνδὲς πιστοῖκου ποὺ μοῦ ἐδείχναν μιά κασέλα κομψομένη ὑποστά τὸν γεμάτη ἀπὸ διάφορα κοινὰ.

— Βερνίκια γιὰ τὰ παπούτσια σας, γιὰ τὴν τσάντα σας, γιὰ τὰ γάντια σας! μοῦ ἐξήγησε.

Πρὸ πάντων τὸ γυτῆμα ἔγινε δυνατότερο, προκλητικὸ, ἀπειλητικὸ. Προερχόταν ἀπὸ ἐνῶς δέμα μπισκότων τετραγώνων καὶ μακρῶν, ἐνῶ ὁ κομπέρο θροντοφώναζε κυττάζοντάς με:

— Ἀπὸ δύο μιάμιση! Ἀπὸ δύο μιάμιση!

Ἐτριψά τὸ χεῖρ μου καὶ ἔκαμα νὰ στρίψω τὴ γωνία, νὰ μὴ σὲ κανέναν δρόμο ἡσυχότερο. Μὰ ἐκεῖ καραδοκοῦσε ὁ νταμπλάς:

— Ζαχάρεως! Ζαχάρεως!... Καὶ οἱ μὲν κορσαλλέες ἔμεναν ἄφωνες καὶ ἀπλωμένες μὲ καλλιτεχνικὴν ἐναλλαγήν χρωμάτων καὶ σχημάτων, ὁ πωλητὴς τοὺς ὤμους δὲν εὐρίσκε ἀρκετὴ τὴν ικανότητα τῆς ὁρά

ΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΦΡΙΚΗΣ

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΣΚΕΛΕΤΟΣ

ΜΑΡΣΕΛ ΑΛΛΑΙΝ

100N

Καὶ νὰ ποὺ τοῦ δῆκε σὲ κολί. Ὅταν εἶδε ὅτι τὸ σκελετὸ τοῦ ἀπετύγχανε καὶ ὅτι τὸ ἀγαλμα θὰ κατεκοιμνίζετο μέσα στὸ ποτάμι, ὁ γερο-ἀστυνομικὸς πρὶλαβε καὶ βῆ ἀπὸ μέσα. Ἐταί, γλύτωσε ἀπὸ βέβαιον πνιγμό. Τοῦτοχρα νὰ, ὡς, ἔκανε κ' ὅλον τὸν κόσμον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι πνίγηκε!

Εὐθὺς κατόπιν, κι' ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος θρηνοῦσε γιὰ τὸν τραγικὸ «πνιγμό» του, ὁ γέρο-Ροῦντ, τελείως ἀπαρτηρήτως κατέβηκε ἀπὸ μιά στενὴ σκάλα στὸ ποτάμι καὶ ἀρχισε νὰ κολυμπᾷ, μὲ σκοπὸ ν' ἀπυμμένα ετοιμοσ' ἀκούσῃ τὸν παραμικρὸ ἦχο. Καὶ νὰ ἐξαφάνε μιά βροντῶδη φωνή, ποὺ ἔλεγε:

— Ὅσοι δὲν πειθαρχοῦν στὴς διαταγῆς μου, πρέπει νὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς!... Δὲν ὑπακούετε στὴς διαταγῆς μου!... Εὐὺ, ἀπὸ δεξιά!... Εὐὺ, ἀπὸ δεξιά!... Τὸ ἀγαλμα ἔπρεπε νὰ ριχθῇ στὸ ποτάμι, εἰκοσι μέτρα πρὸ πέρα!... Ἐταί, ἀπὸ τὴ μαούνα, ὅπου βρίσκονταν, θὰ αἰχμαλωτίζομε τὸν Ροῦντ!... Τώρα ὁ ἀτιμὸς αὐτὸς θὰ πεθάνῃ χωρὶς νὰ μπορέσω νὰ ἐκδικηθῶ!... Δὲν θὰ μπορέσω νὰ τὸν πνίξω μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χεῖρα, ὥστε εἶχα ὀκισθῇ!

Μιά θρηνώδης φωνὴ διαδέχθηκε τὴ βροντερὴ κραυγὴ τοῦ Τίγρη:

— Ἐλεος, ἀρχηγέ!... Λυπήσου με!

— Χάρη!... Χάρη ἀρχηγέ!... Ἰκέτευσε καὶ μιά ἄλλη, δευτέρου φωνῆ.

Ἀλλ' ὁ Τίγρης δὲν ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ λυγίζουν ὑποστά σὲ ἱκεσίες...

Καὶ ἐφάνηκε:

— Μήπως αὐτὴ ἐδῶ χρῆσι-

σεως καὶ τῆς ἀκοῆς μου, ἔδοκίμοσε καὶ τὴν ἀφή, πιάνοντάς με ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Πόσες νὰ βάλω... Φτάνουν ἑκατὸ:

— Δὲ μοῦ λές, λέω τῆς φίλης μου, εἶπε στὴν ἀκοή πῶς αὐτὰ ἔγιναν προχθὲς. Πότε προχθὲς:

— Ἐ, πάει καιρός...

— Μήπως ἦταν καλοκαίρι:

— Γιατὶ ρωτᾷς:

— Ἐλεγα μὴπως τὰ κοντὰ μανίκια...

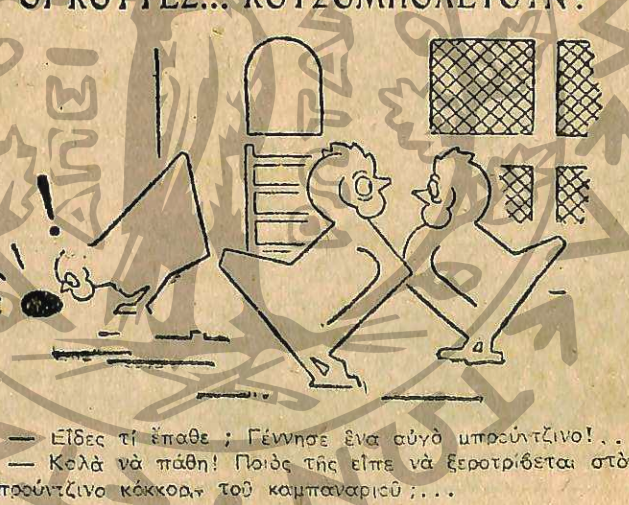
— Ἀ, υπά! υπά! μὴ βάλῃς τέτοια στὸ νος σου! Νά, τώρα δὲ μὲ τράβηξε ἕνα παρὰ ἀπὸ τὴ γούνα τοῦ παλτοῦ μου...

— Νὰ σοῦ πουλήσῃ τί:

— Τίποτα! Μοῦ ἔδωκε μιά ρεκλάμα ἐνδὲς νέου κινηματογράφου.

ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙ ΚΟΤΤΕΣ... ΚΟΤΙΣΟΜΠΟΛΕΥΟΥΝ:

— Εἶδες τί ἔπαθε; Γέννησε ἕνα αὐγὸ μπρούτζινο!... — Κολὰ νὰ πάθῃ! Ποιὸς τῆς εἶπε νὰ ξεροτρίβεται στὸν μπρούτζινο κόκκο; τοῦ καμπαριέρ!...

Από τὰ Κλάμματα Τὰ λουλούδια τῶν βουνῶν

Τῶν βουνῶν χαμήλωσαν οἱ κορφές τὸ δράδυ
κι ὅσα λουλούδια εἶχανε δροσοποτισμένα
τάρριζαν ἐπάνω τους μέσα στὸ σκοτάδι.
— Ὁ κορμιά λεβέντικα, σὰν σκυλιά ριγμένα—
κι ἦλθε ἡ Μοῦσα ὁλόσκεπη κι ἔκλαψε μονάχη
ἀπὸ τῆς Πατρίδος μας τῶν βουνῶν τὴ ράχη.

Μὰ ἔνα μόνο ἐκράτησαν στὴν κορφή τους, ἔνα :
τὸ λουλούδι τ' ἀκαρπο ποῦ τὸ λέν φομαῖκι,
γιὰ νὰ τὸ θεριέψουνε γέννα μὲ τὴ γέννα,
καὶ νὰ τὸ φυτέψουνε κάτω στὸ σοκάκι
ἀπὸ χρόνια κι ἐπειτα μὲς στὴ γῆς, ποῦ αἰμένα!
τώρα κοίτεσθε ἔρημα, σὰν σκυλιά ριγμένα.

Καὶ θὰ τὸ κλαδεύουνε χέρια ματωμένα,
καὶ θὰ τὸ ποτίζουνε καὶ πρωὶ καὶ βράδυ
μάτια κατακόκκινα, μάτια δουρκωμένα,
μὲς στοῦ μαύρου πόνου μας τὸ βαθὺ σκοτάδι,
ὡς ποῦ νάβῃ ὁ δίκαιος ὁ καρπὸς, καυμένα,
κεῖ ποῦ τώρα κοίτεσθε, σὰν σκυλιά ριγμένα!

(Σμύρνη 1910)

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

βρέθηκε στὴ βάση μιᾶς ξύλινης
σκάλας!

Στάθηκε καὶ τὴν κύτταξε.

— Περίεργο ποῦ περιέ-
ργο!... ψιθύρισε. Γιὰ νὰ ὡ-
πάχῃ αὐτὴ ἡ σκάλα ἐδῶ, αὐ-
τὸ σημαίνει ὅτι στὴν κρυφὴ
ὕπαρξη κάποια καταπακτὴ...

... Πρέπει νὰ τὸ ἐξακριβώσου-
με... Ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ πρό-
κειται νὰ μᾶς στοιχίσῃ τὴ
ζωή!

Ὡ!... Ὁ Μπάμπι-Ρούντ
ἦταν ἀποφασισμένος γιὰ ὅλα.

— Ὁ ἀγῶνας αὐτὸς μὲ τὸν
Τίγρη ἦταν ἀγῶνας ζωῆς καὶ
θανάτου... Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς
δύο ἔπρεπε νὰ πεθάνῃ... Αὐ-
τὸ τὸ ἦξερε ὁ ἀστυνομικὸς μας.

Ἀνέβηκε σιγά - σιγά τὴ σκά-
λα, ἔφθασε στὴν κορυφὴ τῆς
καὶ βρῆκε μὴ καταπακτὴ. Δὲν
ἦταν κλειδωμένη. Μόλις ἔκανε
νὰ τὴ σηκώσῃ, ἐκείνη ἀνοίξε
καὶ ὁ ἀστυνομικὸς μας βρέθη-
κε σ' ἕνα ἄλλο στρογγυλὸ δω-
μάτιο ὅπου ἀκουγόταν τὸ μουρ-
μουρητὸ τρεχούμενου νεροῦ
μιᾶς βρύσης!

— Ποῦ νὰ βρισκεται, ἄρα
γε; ψιθύρισε ὁ Μπάμπι-
Ρούντ.

Καὶ ξανάκλεισε τὴν καταπα-
κτὴ, ὅσο μποροῦσε πρὸς ἀθρο-
νῶνα. Ὑστερὰ, ἀφοῦ εἶδε ὅτι
ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νερὸ δὲν ἀκού-
νόταν τίποτε ἄλλο, πήρε θάρ-
ρος κι' ἀπεφάσισε ν' ἀνέλθῃ ἔ-
να σπύρτο.

Τὸ θέαμα ποῦ ἀντίκρισε,
τὸν ἔκανε νὰ τρομάξῃ πραγμα-
τικά αὐτὴ τὴ φορὰ.

— Κάτω ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ
βρύση, ἦσαν τὰ πτώματα δύο
ἀνδρῶν... Τὰ ἴδια πτώματα
ποῦ εἶχε ἰδῇ πρὶν μισὴ ὥρα
στὴν ἄλλη ὑπόγεια αἰθουσά!

— Φαίνεται ὅτι τὸ μέρος ἐ-
κεῖνο βρισκεται πολὺ κοντὰ
καὶ τὰ μετέφερε ὁ Τίγρης ἐδῶ
ἀμέσως ἐνῶ ἐνῶ ἔκανα ἀρκο-
πες πεοιπλανήσεις, μέτα στὴς
ἀτελείωτες γαλαρίες, συλλογί-
σθηκε. Ἀλλὰ γιὰ αὐτὴ τὴν ἰ-

στορία; Γιατὶ τὰ ἔβαλε κατὰ
ἀπὸ τὴ βρύση;...

Ἄναψε ἕνα δεύτερο σπύρτο
καὶ ἔκανε μιὰ βόλτα μέσα στὸ
στρογγυλὸ δωμάτιο ποῦ ὅπως
μαντεύει ὁ ἀναγνώστης ἦταν
τὸ ἀντρο τοῦ Δομητίου Τρου-
σέν, τὸ μακάριο ἐργαστήρι,
ὅπου λίγες ὥρες ἀργότερα ἐ-
πρόκειτο νὰ κατέβουν ὁ Λεὼν
Ρούντ μὲ τὸν ἀστυνομικὸ Ἀν-
ρῦ.

— Μιὰ καγκελλένια πτόστο!
ψιθύρισε ὁ ἀστυνομικὸς πρὸς τὸν
Λεὼν. Καὶ μιὰ πέτρινη σκάλα ἀ-
πὸ πίσω! Ποῦ ἀνεβαίνει αὐτὴ
ἡ σκάλα;

Δοκίμασε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρ-
τα, ἀλλὰ τὴ βρῆκε κλειδωμέ-
νη.

— Τώρα; ἐγγύλλισε μὲ λύσ-
σα ὁ Μπάμπι-Ρούντ. Πῶς
θὰ προχωρήσουμε; Καὶ ὅμως
ἂν ἀνοίγῃ αὐτὴ ἡ πόρτα, ἴσως
νὰ εὐρίσκα νέα ἱχὺν τοῦ Τι-
γρη.

Δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ
τοὺς συλλογισμοὺς του. Ἀ-
κουσε κάτι βήματα στὴν πε-
τρινὴ σκάλα.

— Αὐτὸς!... ψιθύρισε ὁ
Τίγρης!

Ποῦ νὰ κρυφθῇ ὁ ἄρα; Πῶς
ἦταν δυνατόν νὰ κρυφθῇ μέσα
σ' αὐτὸ τὸ στρογγυλὸ δωμά-
τιο;

Μιὰ φωτεινὴ σκέψη πέρασε
τότε ἀπὸ τὸ νοῦ τοῦ γερο ἄ-
στυνομικοῦ. Χωρὶς νὰ χάσῃ
στιγμὴ, ἔτρεξε καὶ ξηπάλλωσε
πλάι στὰ δύο πτώματα!

— Ὁ Τίγρης, κατεβαίνει,
ψιθύρισε... Ὁ Τίγρης φέ-
νει!... Ἐπὶ τέλους ἔφθασε
ἡ στιγμή ποῦ θὰ βρεθοῦμε ἀν
τιμέτωποι!

Ἀλλὰ δὲν ἦταν ὁ Τίγρης.
Ἦταν ὁ Δημήτριος Τρουσέν
μὲ τὸν κλεφτοφάναρ τοῦ ποῦ
μόλις εἶδε ὅτι τὰ πτώματα ἀ-
πὸ τοῦ ἔχον, τρία ἔμπηξε
τὴς φωνῆς καὶ τώβαλε στὰ πό-
δια!

Τὸ ΤΕΛΟΣ, στὸ ἐπόμενο.

ΓΑΛΑ ΑΛΠΕΙΣ

ΓΑΛΑ ΑΛΠΕΙΣ

Θμοναδικὸί, συντελεστές, τῆς υγιείας, τῶν παιδιῶν καὶ

ΑΛΜΑ

Γύρω ἀπὸ τὴν Ἱστορία μας

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΠΡΟ 125 ΕΤΩΝ

Συνεχίζομεν τὴν δημοσίευ-
σιν τῶν ἐπισήμων Πρακτι-
κῶν τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς
Βουλῆς, τοῦ 1822 :

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 16 Φε-
βρουαρίου 1822.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει
τοῦ Βουλευτικοῦ προὐβλήθη ἂν
πρέπει νὰ βαλθῶσιν εἰς πρᾶ-
ξιν τὰ ἐξετασθέντα προβλήμα-
τα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ δὴ
ὁμοφώνως ἐνεκρίθησαν ὡς ἀκο-
λουθῶς :

α') Ὁ Ἀρμοστής νὰ ὀνομά-
ζηται Ἀρμοστής ὤνον, χωρὶς
τῆς προσηγορίας τοῦ νεκροῦ.

β') Ὁ μισθὸς τοῦ Ἀρμο-
στοῦ διορίζεται πρὸς γρόσια
ἑκατὸν πενήτηκοντα τὸν μῆνα.

γ') Ὁ μισθὸς τοῦ Γραμμα-
τέως διορίζεται πρὸς γρόσια
πεντήκοντα τὸν μῆνα μὲ τὸ σύ-
νηδες ὀφώνιον (ταμί).

δ') Ὁ μισθὸς τῶν ἐξ Ἐπι-
στατῶν ὁμοίως πρὸς γρόσια
πεντήκοντα, ὁμοίως μὲ τὸ ε-
ψώνιον.

ε') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

στ') Ἡ Ἐφορία τῆς Κορίν-
θου καθὼς τοπικὴ ἀνάγκη
κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν ὁρ-
γαγισμὸν εἰς τὴν Γερουσίαν,
καὶ αὕτη λοιπὴν ἂς διορισθῇ
νὰ διορθῶσιν τὰς ἐλλείψεις
τῆς Ἐφορίας, διορίζουσα προ-
σωρινῶς Ἐφόρους κατὰ τὸ
παρὸν, τὸ δὲ ὑποῦργημα τοῦ
Ἐφόρου ὡς μὴ ἀναφερόμε-
νον εἰς τὸν ὁργανισμὸν, ἄλλο
τροπὸν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Δι-
οικήσεως.

ζ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

η') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

θ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

ι') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

κ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

λ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

μ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

ν') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

ξ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

ο') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

π') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

ρ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

σ') Ὁ Ἐπταλόγος ταραστάς
τῆς Κύρ. Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώ-
στου καλῶς ἐκρίθη νὰ πάγῃ
εἰς Πραστὸν ὡς ἐξισωτής.

Σποράδες νῆσοι, κατὰ τὴν ἐπι-
θυμίαν καὶ ἐκείνων τῶν ἰδίων,
(ὡς ἐκ τῶν ἐγκλειστῶν γραμ-
μάτων τοῦ Μιχαὴλ Μαρκοπολί-
του δὴλον γίνεται) ὡς ἀναγ-
καϊότατον καὶ ὠφελιμώτατον
εἰς τὴν πατρίδα, καὶ διὰ πολὺ
τικὴν καὶ χρηματικὴν ἀπόλαυ-
σιν, καὶ νὰ σταλθῶσιν ἄνθρω-
ποι ἱκανοὶ εἰς τοῦτο, δύο ἢ
τρεις. Ἐν τῷ αὐτῷ τῷ Βουλευ-
τικῶν κρίνει ἄξιον τὸν Γεράσι-
μον Κούταν, καὶ ἂς εὐρεθῶσι
καὶ ἄλλοι δύο στελλόμενοι
πρὸς τὸν ρηθέντα Μιχαὴλ Μαρ-
κοπολίτην.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 24 Φεβρου-
αρίου 1822.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει
τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐπὶ Ἀντιπρο-
έδρου Σωτηρίου Χαραλαμπί-
ἀνεγνώσθη τὸ προβουλευμα
τοῦ Ἐκτελεστικοῦ περὶ τῶν ἐ-
κτάκτων μέτρων, ἀπερ' ἔλαβε
τὸ Ἐκτελεστικὸν εἰς διόρρω-
σιν τῶν ἀταξιών καὶ ἐφυλάκω-
σε τοὺς τέσσαρς ἐφόρους τῆς
Κορίνθου, καὶ ἀποκατέστησε
πρὸς τὸν ἔπαρχον καὶ δὴ ὁ
μοφώνως ἐνεκρίθη.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 26 Φε-
βρουαρίου 1822.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει
τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐπὶ Ἀντιπρο-
έδρου Σωτηρίου Χαραλαμπί-
προὐβλήθη ἂν πρέπει νὰ δοθῇ
διαταγὴ παρὰ τῆς Διοικήσεως
εἰς μὲν τὴν Πελοποννησιακὴν
Γερουσίαν νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,
οἰκὸς τῆς τῆς Διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Ἀ-
ρειον Πάγον νὰ ἐξοικονομήσῃ,

Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ 21 Τοῦ κ. Φ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ δεκάτου
ἐνάτου Αἰῶνα ἀρχίτε νὰ ρο-
δίζῃ καὶ στὴν Κύπρῳ μιὰ κοι-
νικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνα-
γέννησις. Νοιώθουμε κι' ἐκεῖ τὰ
πρῶτα σκιρτήματα τῆς ἑλλη-
νικῆς παλινγενεσίας τοὺς πρῶ-
τους νυμφοὺς τοῦ βρόχου ποῦ
κυφορεῖται στὰ σπλάγχνα τῆς
ἐθνότητος. Βλέπομε στὸν ὁ-
ρίζον τὰ πρῶτα σύννεφα τῆς
καταιγίδος ποῦ θὰ ξεσπάσῃ
σὲ λίγο. Κι' ἐπὶ κεφαλῇ τῆς
ἀναγεννητικῆς αὐτῆς κινήσεως,
βρίσκεται ἕνας ἀπὸ τοὺς πρῶ-
τους μορφωμένους καὶ δραστήριους
ἐκ τῶν τότε τοῦ πρῶτου συνετά-
του καὶ πολυμεροῦς ἱεραρχίας τῆς
ἐκκλησίας ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κυ-
πρίων, Αὐτὸς ἀναστῆσαι τὴν
πρώτην ἑλληνικὴ Σχολὴν στὴν
Λευκωσίαν στὰ 1811 αὐτὸς τὴν
προέκρινε μὲ πλούσια βιβλιοθή-
κην χειρογράφων κι' ἐντύπων
κι' ἄλλα χορηγήματα τῆς ἀφί-
κτου, ὥστε νὰ μὴ μὴν εὐ-
δοκίμησῃ. Ἐγράψε δὲ ὁ ἴδιος
στὸν Κώδικα τῆς Ἀρχιεπισκο-
πῆς δικαιολογώντας τὴν χειρο-
νομία τοῦ ἐκείνου καὶ παρασταί-
νοντας μὲ ζωηρὰ χρώματα τὴν
τότε ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ κα-
τάστασι τοῦ νησιῦ: «Τὰ πα-
ραμικρότερα νησιά καὶ αἱ πα-
ραμικρότεροι πολιτεῖαι ἔχουσιν
κοινὰ σχολεῖα καὶ αἱ Κύπρος
ἕνα κοινὸ Μουσεῖον τῶν Γραμ-
ματικῶν δὲν εἶνε ἄξια νὰ συ-
στήσῃ διὰ νὰ σπουδάζωσι τὰ
παιδιὰ τῆς πολιτείας καὶ νὰ
ριθμίζωσι καὶ τὴν βάρβαρον
γλώσσαν τῶν. Οἱ λίγες αὐτὲς
φράσεις δεινῶν ποῖος ἀνα-
γεννητικὸς ἄνεμος φυσᾷ μὲ
καίοντα πρὸς τοὺς ἄλλους
καὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐθνικῶν
κινήσεων καὶ αἰσῶν καὶ ἐμ-
μέσας διὰ τοὺς ἀποχωρῶντας
λόγους οἵτινες παρασταίνο-
νται εἰς τὸ προβουλευμα τοῦ
Βουλευτικοῦ Ν. 54. καὶ ἐν τῇ
τοῦ κώδικος ἐκ. 28

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 6 Μαρτίου
1822

Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει
τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐπὶ Ἀντιπρο-
έδρου Σωτηρίου Χαραλαμπί-
ἀνεγνώσθη τὸ σχέδιον Νόμου,
ἀριθ. 221 περὶ δαγείων, προ-
βλήθη παρὰ τοῦ Ἐκτελεστι-
κοῦ καὶ δὴ ὁμοφώνως ἐνεκρί-
θη διὰ τὸν ὅτι ἀλλοίωσι τὰ
παιδιὰ τῆς πολιτείας καὶ νὰ
ριθμίζωσι καὶ τὴν βάρβαρον
γλώσσαν τῶν. Οἱ λίγες αὐτὲς
φράσεις δεινῶν ποῖος ἀνα-
γεννητικὸς ἄνεμος φυσᾷ μὲ
καίοντα πρὸς τοὺς ἄλλους
καὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐθνικῶν
κινήσεων καὶ αἰσῶν καὶ ἐμ-
μέσας διὰ τοὺς ἀποχωρῶντας
λόγους οἵτινες παρασταίνο-
νται εἰς τὸ προβουλευμα τοῦ
Βουλευτικοῦ Ν. 54. καὶ ἐν τῇ
τοῦ κώδικος ἐκ. 28

Μιὰ τέτοια προσωπικότητα
σὺν τοῦ Κυπριανοῦ δὲν μπο-
ροῦσε νὰ ἐκφύγῃ τὴν παραστά-
σιν τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας ποῦ ἤ-
τοῦσε παντοῦ τολμηροὺς καὶ

δραστήριους συνεργάτες γιὰ
τὴν πραγματοποίησιν τῶν με-
γάλων σκοπῶν τῆς, ὅπως ἦ-
ταν ἡ ἀπελευθέρωσις ὅλων τῶν
δουλωμένων Ἑλλήνων τῆς τουρ-
κικῆς Αυτοκρατορίας, ποδῶν
μα ποῦθεν ἀγιάσει τὸ οἶμα
τοῦ ἐθνομάρτυρα Ρήγα. Καὶ
πραγματικῶς ἡ πρώτη ἀποστο-
λὴ τῆς Ἐταιρίας στὴν Κύπρῳ
πέτυχε τὴν κατῆχησιν τοῦ Κυ-
πριανοῦ στὸ μυστήριον. Ἐνθου-
σιώδης πατριώτης, μὲ κατάνυ-
ξιν δέχτηκε τὴν μυστὴν καὶ σὺν
πολιτικῶν καὶ βαθύς γνώστης
τῶν κυπριακῶν πραγμάτων δι-
ετύπωσε ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν
πιθανότητα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ
ἀγῶνα στὴν μεγαλόνησον. Ὁ κυ-

Τοῦ κ. Κ. Καραγιάννη

ΠΑΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ—Σελίς 32

Καί πάλι με τη Σιμόνη...

του ΖΩΡΖ ΦΕΛΙΞ

Ο φίλος μου Ζάν Μπραλιέ χάρισε και με την τρίτη του γυναίκα, τη Σούζη, και συζητάει, με την πρώτη, τη Σιμόνη.

— Μά, καλά, τωρ είπα, όταν μου άγγεγλε την απροσδόκητη αυτή είδηση. Η Σιμόνη, αν δεν απάτωμαι, είχε ξαναπαντρευθεί. Χώρισε κι αυτή;

— Ναι, χώρισε για να ξανάρθει μαζί μου, ήταν η απάντησή του Ζάν.

Σταυροκοπήθηκα!

— Δεν μπορώ να καταλάβω, είπα. Έσύ Ζάν, είχες χωρίσει με τη Σιμόνη για...

— Για λόγους τιμής, θέλεις να πής. Ναι, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έχωρισα. Είχα την υπόνοια ότι η Σιμόνη με απάτωσε. Μ' έρωγε η ζήλεια. Καί χάρισα για να δω την ησυχία μου... Δυστυχώς όμως, όχι μόνο την ησυχία μου δεν βρήκα, αλλά έπαθα πολύ χειρότερες περιπέτειες...

— Η δεύτερη γυναίκα μου η Κλαίρη, με πότισε πικρό φαμάκι. Την έπιασα, έπ' αυτοφώρω με τον εξάδελφό της, έναν υπίλαρχο,...

— Φτωχέ μου Ζάν, ψιθύρισα. Θα υπέφερες πολύ... Κι άναγκάσθηκες να χωρίσεις για δεύτερη φορά, έ;

— Ναι, αλλά δεν έβαλα μυαλό!... Καί μόλις χώρισα με τη Κλαίρη, έσπευσα να κάνω το γάμο... Αυτή τη φορά πήρα μίαν επαρκή τιμή...

— Έκανες την έξη σκέψη: Οι επ'ρχώτισες δεν είναι διεφθαρμένες σαν τις παριζιάνες... Δυστυχώς όμως έπεσα πάλι έξω...

— Η Σούζη τους πρώτους μήνες ήταν υπέροχη, τρυφερή και άσωνιμένη σουζέτου. Τον δώδο όμως μήνα ήρθε από το χωριό της κι εγκαταστάθηκε στο σπίτι μας ένας νεαρός, που ένευγράφη στο πανεπιστήμιο για να σπουδάσει ιατρική...

— Ήταν συγγενής της;

— Όχι, γειτονοπαίδι της... Μας τον έστειλε ο πατέρας του μ' ένα θεϊκό γράμμα, όπου μας παρακαλούσε να τον πάρουμε οικότροφο, για να τον προσέχουμε, ώστε να μη ξεμυαλισθεί και πάρει τον κακό δρόμο.

— Λοιπόν; ρώτησα με άνη πουνομένη. Είχα ήδη μαντέψει τη συνέχεια και ήθελα να βεβαιωθώ.

— Λοιπόν, ο νεαρός έμεινε στο σπίτι μας και δεν πήγαινε πουθενά χωρίς την άδειά μας. Τα δρόμα από τις όκτα ήταν στο σπίτι. Τις περισσότερες φορές, δεν έβγαίνει καθόλου το απόγευμα, έμεινε, κρατώντας συντροφιά στη Σούζη...

— Όχι, πού μιά μέρα έγινε το αντίθετο! Ο νεαρός και η Σούζη έλησμόνησαν τελείως την ύπαρξή μου και...

— Καταλαβαίνεις. Για να μη πάρε ο νεαρός τον κακό δρόμο, πήρε τη γυναίκα μου!...

— Και πως το πληροφορήθηκες, ρώτησα.

— Από την καμαριέρα. Τό κορίτσι, μάλιστα έρωτευθεί τον φοιτητικό μας... Αυτός όμως έμεινε σ' εμένας όπως ήταν με την γυναίκα μου, ούτε καν της...

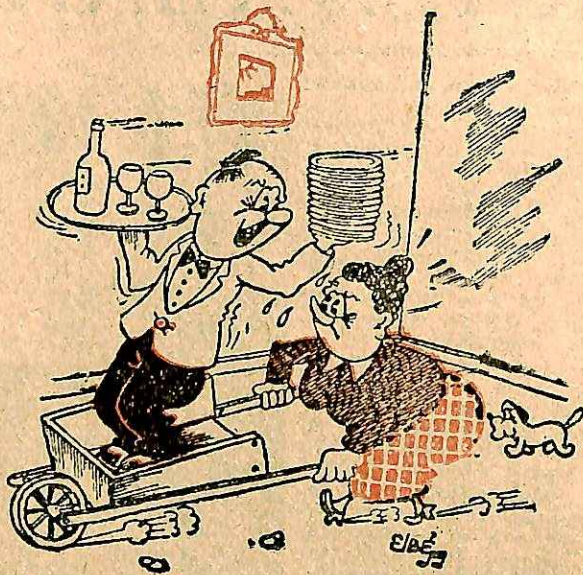
— Τώρα που διάβηκαν οι χρόνοι...

— Κι έγιναν γκρίζα τα μαλλιά μας, γκρεμίσθηκαν τα όνειρά μας και μ' άφάνισαν οι πόνοι...

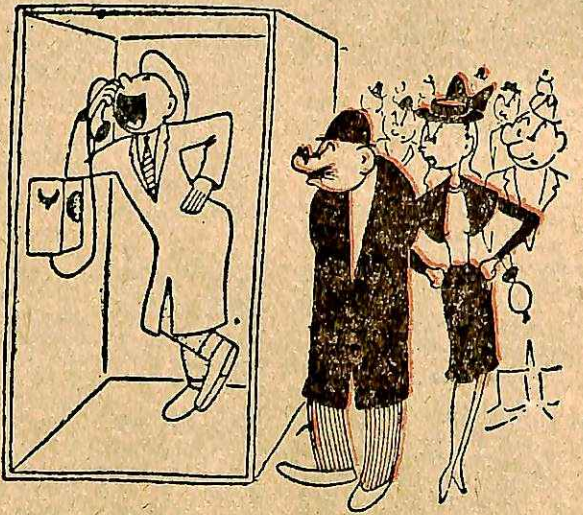
— ΧΡ. Δ. ΚΑΦΤΑΝΗΣ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 34

ΤΟ γέλιο μας

Το γκαρσόνι προπονεύεται για τη νέα θέση του σε βαγκν-ρεστωράν!...

Στόν τηλεφωνικό θάλαμο: — Την ξέρεις την ιστορία της φάλσινας που κατάπιε ένα γενζινόπλοιο; — Αν σου την πω, δεν θα σου μείνη άντερο!...

Η δεσποινίς: — Χορεύετε υπέροχο σουίνγκ, κύριε!... Ο κύριος: — Όχι, όχι!... Κάποιος μου πάτησε τον κάλο και γι' αυτό κάνω έτσι!...

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ !!

Η Τεχνική Έπιτροπή 'Αθλητισμού απέφασε να μορφώσει κορίτς αγώνων στίβου. Ήδη τριμελής Κομητεία εκ των κ. κ. Τ. Σακελλαρίου, Ο. Σίμιτσεκ και Κλ. Παλαιολόγου με συμμετοχή των κ. κ. Μανιτάκη (της επιτροπής αθλητισμού) και Ίωνα (του γυναικείου αθλητισμού) θα καθάρτισε τις λεπτομέρειες της λειτουργίας της Σχολής. Η είδηση δεν μπορεί παρά να ικανοποιήσει άμεσα κάθε φιλάθλο. Με μορφωμένους «τεχνικούς» κορίτς θα φεληθή πολλά ο αθλητισμός μας. Έπι τέλους!...

ΚΑΙ Ο ΣΕΓΑΣ... ΕΠΡΟΣΕΞΕ

Το «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» έχολί-ασε δυσμενώς την απόφαση του ΣΕΓΑΣ να μη επιτρέψει την διοργάνωση των 'Ελληνογαλλικών αγώνων από τους συλλόγους Πανελλήνιων και Παριζιάνων με την σκέψη να τους διοργανώσει αυτός. Το σχολίο μας προέκλησε εκ του φόβου ότι δεν θα ήτο σε θέση η ανωτάτη αθλητική Αρχή να όργα-νώσει ό,τι άπνηγόνε στους άλλους και έτονίσαμε «Ας προσέξω ο ΣΕΓΑΣ!». Το σχολίο μας δικαιούται ήδη. Ο ΣΕΓΑΣ άνεκάλεσε την πρόσην απόφαση του και επιτρέπει την μετάκληση των Γάλλων. Μ' άλλα λόγια... ο ΣΕΓΑΣ έπρό-σεξε!...

ΚΟΜΦΟΥΣΙΟ

Σύγχρονος αρμοσιότητων. Το συμβούλιο της ανωτάτης αθλητικής Αρχής έχει διορίσει για τα τεχνικά ζητήματα τις διάφορες επιτροπές. Όστόσο, πολύ λίγο ενδιαφέρεται για τις απόψεις τους. Έν, παράδειγμα: Η επιτροπή αθλοπαιδιών καθήρισε σύμφωνα με τις απόψεις της την προεθνική ομάδα και τους προπονητές της. Δεν έπρόφρασε όμως να... χαρή, γιατί ο ΣΕΓΑΣ της τοποθέτησε και δικό του προπονητή... Έτσι, κατανοούν οι τεχνικές επιτροπές διακριτικές και χωρίς καμιά ουσιαστική αποστολή όταν στα ζητήματα της αρμοδιότητάς των δεν ακούγονται!...

ΤΑ ΣΠΟΡ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Με ικανοποίηση παρακολουθούν οι φιλάθλοι την διάδοση που έχει τελευταία ο αθλητισμός στις ενόπλους Δυνάμεις μας. Μετά τί, Άστυνομία, ο αθλητισμός μετεδόθη στο Ναυτικό μας και τώρα ήρθε η σειρά της Αεροπορίας. Ο Στρατός έχει μόνο ποδόσφαιρο. Ποδόσφαιρικές ομάδες διαθέτουν και τα άλλα όπλα μας. Έν του ποιο το Ναυτικό διαθέτει και κολυμβητικές ομάδες και κωπηλατικές και ιστιοπληγικές (Ναυτικό είχε, διάβωλε!) όπως και ομάδα σκοποβολής και κλασικού αθλητισμού... Εύγε!

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ της Ομάδος ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ μετά την κατάθεση στεφάνου εις το 'Ηρώον της Δράμας, εις μνήμην των κρουρηθέντων κατά την Κατοχήν υπό των Βουλγάρων, 'Ελλήνων πατριωτών.

Ένψ καταρτίζεται...

Η «Εθνική» του Μπάσκετ

Γιά τους άνδρας στην Τουρκία

Σε 20 περίπου μέρες (11 Μαρτίου) αναχωρεί η «Εθνική» μας ομάδα της καλαθοσφαίρισης για ν' αντιμετωπίσει την επίσκεψη στην Τουρκία και ν' αγωνισθεί εναντίον των Τούρκων εκεί. Ο χρόνος που άπομένει είναι ελάχιστος και πρέπει να χρονησμούμε ή εμφάνισή μας στην Τουρκία να είναι ανταξία της πατρίδος μας.

Ας επιτρέψω, λοιπόν, ο άναγνώστης να παρακολουθήσουμε την προεργασία και προετοιμασία που γίνεται για την «Εθνική» μας. Θα φαγούμε αντικειμενικοί οτίς κρίσεις μας και θα μιλήσουμε ανεπηρέαστα Σκοπός μας είναι στο τέλος οι «ειδικοί» αλλά και οι φιλάθλοι, να έχουν άποκρυστα λώση ένα συμπεράσμα θετικό.

Πρώτα-πρώτα η απόφαση της Τεχνικής Έπιτροπής 'Αθλοπαιδιών του ΣΕΓΑΣ, (Τ.Ε. Α.Π.) να διακόψει στην περίοδο της προπαρασκευής η ομάδα το πρωτάθλημα ήταν έπιτυχής. Έτσι δεν θα καταστούν οι παίκτες με άλλες προπονήσεις στην «προεθνική» και άλλες στο σύλλογο κι' έπειτα θα έπιτευχθή εύκολα η διάβρωση της «Εθνικής».

Τώρα στο σχηματισμό της Ομάδας έγιναν ώριμμένα λάθη. Θα τα δούμε αμέσως έφου εύχθη να μην έχουν αντίκτυπο στη συγκρότηση ή την εμφάνισή της.

Η ΤΕΑΠ στο χρονικό διάστημα που είχε στη διάθεσή της (ένα μήνα) έκανε μιά άψυχολόγητη ένεργεια: Κάλεσε στην άοχή 25 παίκτες κι' έπειτα τους μείωσε σε 15. Άν δ-

μως μπορούσε να συγκροτήσει την ομάδα έξ αρχής, θα είχε την εύκολα των προπονήσεων και της... πειθαρχίας. Είδαμε αίφνης παίκτες άπαραίτητους στην «Εθνική» — όπως ο Κωστόπουλος κλπ. — να έμφανίζονται σποραδικά ένώ στις προπονήσεις θάπρεπε να υποχρεωθούν να παρευρίσκονται με πολλή άποκλεισμού άπ' το... ταξίδι.

Μιά άλλη άξέπαιστη άπόφαση της επιτροπής ήταν ή προ-πόνηση μιά φορά την εβδομάδα με τον κ. Σίμιτσεκ, και άπορούμε γι' ή διακοπή της. Ή πείρα άπ' ή πώς οι μπασκετμπολλίστες μας (όπως και οι άλλοι αθλητάι μας) εί-ναι ήσυχμένοι μονοεώς και άσπέρνεται γυναικίστης και άθλητικής προπονήσεως. Λίγος «άνώμαλος» θα ήταν άπαραίτητος γιά την άπόκτηση άντοχής. Τα «σορηδικά» έπίσης εί-ναι το συμπλήρωμα της άσκή-σεως.

Αυτή ή «άθλητική» ή γυναική προπόνηση — θα έπρεπε να συμπληρωθή με την «είδική» που θα περιείχε την άτομική προπόνηση, την προπόνηση τακτικής τα δοκιμαστικά παιχνίδια, και τέλος μιά θεωρητική διάσκαλία — σε σχέδια στον πίνακα — με άνάλυση της τακτικής, των συνδυασμών του συστήματος που θα μετά χειρίζεται ή Ομάδα στους αγώνες της.

Στο διάστημα του μηνός ή ΤΕΑΠ δεν έπρόκειτο να άνα-καλύψη ή να δημιουργήση παί-κτες. Αυτά θα έπρεπε και θα πρέπει να την άπασχολήση σε περίοδο μη προετοιμασίας «Ε

ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ.

— Την περασμένη Κυριακή ο πρόεδρος του Συμβουλίου των Προσκόπων κ. Α. Μπενάκης άπένειμε εις τους μισθτάς άρ-νηγούς της Β' περιόδου της Σχολής Βασικής Έκπαιδύσεως τα πινυλά των παρουσία του γενικού έόδρου κ. Λελοούδα και άλλων έξωματούγων του Σώματος 'Ελλήνων Προσκόπων.

— Οι πρόσκοποι της Θεσσαλονίκης έδιασέψαν με έπιση-νυν και ζήλν, διά την έπιτυχί-αν του έράνου του άντιφυματι-κού αγώνος Βορείου 'Ελλάδος.

— Στην Εάθη ο περίφερι-ακός Έφορος ήλθεθέτησε 15 μάλλινα προσκοπικά ύποκάμι-σα γιά την καλύτερη άπό τίς 9 ομάδες της πόλεως.

— Τα Λυκόπουλα του Ά-μυνταίου έκαμαν τον περασμέ-νο μήνα έξδρομή στην Πτολε-μαΐδα, όπου έδωσαν και πεδο-σφαιρικό αγώνα με τα Λυκό-πουλα της Πτολεμαΐδος. Άπο-τέλεσμα: 1 — 1.

— Στην Άγρια του Βόλου έργάζεται άπό καιρό προσκοπι-κή όμας με έπι κεφαλής τους κ. κ. Κοιντοδημόπουλο και Λέ-στο.

ΑΠΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΥΧΕΣ

Καλορίζικο το νέο γυναιστή-ριο της ΧΑΝ. Μας γεννιέται μόνο μιά άπορία: Άν γνωρί-ζουμε καλά, στο παρελθόν τον ίδιο χώρο των προσεχών γιά τον ίδιο σκοπό (γυναιστήριο) ή Ένωσις Έυποσοπάλλων, Κι όμως τότε δεν έδόθη στους αθλητάς έυποσοπάλλους δι-άσκαλία... Έκκλησία, ότι έπενεθε ή... Έκκλησία. Μάλιστα! Το γειτονικό μητρο-πολιτικό μέγαρο διευαστηρή-διότι οι αθλητάι θα άνησυχού-σαν τους άσκησεις... Τώρα που το γυναιστήριο ένινε άπό-αλλους, ή Έκκλησία δεν έδω-λε τσιμουδιά. Τι συμβαίνει; Μή τυγόν ένιναν φιλάθλοι, οι Ιερείς ή οι αθλητάι θα παίζου-ν μέ... σίματα...

— Άς μη μάς παρεξηγήση ή ΧΑΝ, γιά την άπορία μας. Δεν έχουμε καθόλου πρόθεση να την θέσουμε. ΈΕ άλλω άρχή-αρχή εύχθηκαμε: Καλορίζικο το νέο γάπεδό της.

... .. θνικής Ομάδος. Τώρα έχει να χρησιμοποιήση τους καλύτε-ρους άπ' τους υπάρχοντες και να φροντίση ώστε οι... ύπο-ψήφιοι να συνδυασθούν και ν' αποτελέσουν ένα όμοιογενές σύνολο.

Όσο γιά τους τελευταίους, τους παίκτας με τους όποιους θα άσκοληθούμε στο έπόμενο, θα άσκοληθούμε να ένοή-πρέπει να τους δοθή να ένοή-σούν ό,τι, όταν περιδληθούν στην έλληνική αθλητική στο-λήν, άναλαμβάνουν Βαρεία και Ιερή ύποχρέωση: Την έκπροσώ-πηση του Άθλητισμού της Έλ-λάδος και ό,τι δεν συμμετέχου-σε ταξιδάκι άναψυχής. Άλλά, θα έπανελάθωμεν.

Μ. ΛΑΜ.

‘Η Λάτιρα τῆς ‘Εβδομάδος

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ ΤΕΛΟΣ...

Τελειώνει πιά τὸ Καρναβάλι
Κι ἔρχεται, ἡ Σαρακοστή
Καὶ σταματοῦν μικροὶ-μεγάλοι,
Ποῦ εἶχαν ἔκτροχιασθῇ
Ἐτσι λοιπὸν χωρὶς ἀστεία
Θὰ γίνουμε ὅλοι Μοναχοὶ
Ἀφοῦ θάρσιωμε νηστεία
Καὶ προσευχή!...

Ὁ Ἔρως τοῦ Καρναβαλίου
Τὸ κέφι του θὰ χάσῃ
Κι ἴσως τὴ γλύκα τοῦ φιλοῦ
Κι αὐτὴ νὰ τὴν ἐξεχάσῃ
Γι’ αὐτὸ λοιπὸν μακροῦ ἀπὸ τρέλλες
Δὲν ἐπιτρέπονται φιλιὰ
Παρὰ μονάχα σὲ κοπέλλες
Ποῦχουν στὸ μάγουλο... ἐλνά!..

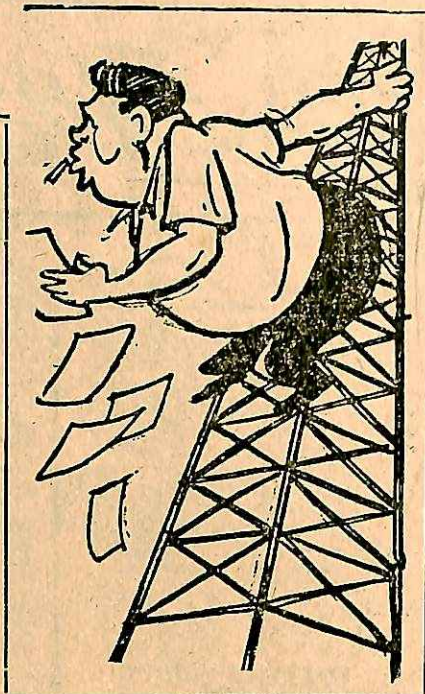
Εἶν’ ἡ ἐλνὰ νηστήσιμη
Γι’ αὐτὸ σὰν ἔρθῃ ἡ μέρα
Γιὰ μιὰ νηστεία ἐπίσημη
Τὴν Καθαρὴ Δευτέρα
Βρῆστε μιὰ ὡμορφὴ μικρὴ

Νάχῃ στὸ μπράτσο τῆς ἐλνὰ
Καὶ ἂν ἀκόμη εἶνε πικρὴ
Δαγκώστε τὴν καυμιὰ σταλιά!...

—Μικροῦλα μου μὲ τὶς ἐλνές
Μοῖ, πῆς νὰ τὸ πιστέω
Πὼς ἐχάσαες ἀληθινὰ
Τὶς ἐλνές τὶς παλινές,
Μιὰ κι ἦρθε ἡ Σαρακοστή
Καὶ πρέπει, νὰ νηστεύω
Θὰ θανατέω ἀγάπη μου
Καὶ πάλι στὶς ἐλνές!..

Κι ἂν θές νὰ ξέρης κάτι τι
Στὸ λέω χωρὶς ἀστεία
Πρέπει ἡ καρδιά μας κάποτε
Λιγάκι νὰ ξεχνᾷ
Ἐντὺν ἀπ’ τὶς Ἀπόκρτες
Χρειάζεται νηστεία
Γι’ αὐτὸ... ἂς μὴ θλεπώμαστε
Μικροῦλα μου, συχνά!..

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΚΑΛΟΝ ΚΑΤΕΥΟΔΙΟΝ!...

Ἐ! Σεῖς σπουδαῖοι κύριοι, μὲ τὰ σφὰ μυρλά
Ποῦ ἦρθετε στὴ χώρα μας μαζί μὲ τὸ Τριώδιον
Δὲν ξέρομε ἂν περάσατε στὸν τόπο μας καλὰ
Μὰ τώρα πιά πού φεύγετε... Καλὸ σας κατευόδιον!
Πάτε λοιπὸν στὰ σύνορα, Ἐκεῖ θὰ συνεχίσετε
Τὴν τόση σας τὴν ἔρευνα πολὺ πὺς σοδαρά
Μονάχα νὰ προσέχετε νὰ μὴν κρυολογήσετε
Διότι ἐκεῖ στὰ σύνορα, φυσάει ἀπὸ βορρὰ!...

Αὐτὸ λοιπὸν ἂν σκέπτεσθε, φόβο ποτὲ δὲν ἔχομε
Ὅτι καὶ σεῖς ἀπόφασι θὰ βγάλετε σωστὴ
Κι ἐμεῖς τὸ «κύμα τοῦ βορρᾶ» πάντοτε τὸ προσέχομε
Διότι φέρνει ἀσθένεια τὴ γρίππη τὴ γνωστὴ
Μιὰ γρίππη σοδαρώτατη, πού ὅπως δὲ θρυλλεῖται
Τὴν ἔχουν χρόνια δυστυχῶς, πολλοὶ μας συμπολίται!

Καλὸ σας κατευόδιον!.. Καὶ ἂν μᾶς ἀγαπάτε
Ἐὰν δὲν σὰς τυλίζουμε, στὰ σύνορα πού πάτε
Ἐὰν δὲν σὰς υπερδέχουμε, οἱ γείτονες οἱ φίλοι
Καὶ σὰς ἀλλάξουν μιὰ θραυὰ
Κι ἐνὶ ἔχτε ἄλλα στὴν καρδιά
Ἐμφανισθῇ ἐσθνικά μὲ ἄλλα εἰς τὰ χεῖλη,
Τότε πιά θὰ μπορέσετε, ἀπὸ πολλὰ συνήθεια
Νὰ πῆτε τὴν ἀλήθεια!..
Νὰ πῆτε τί τῆς ἐμελλε τῆς δόλιας μας τῆς χώρας
Νὰ βασανίζεται πολὺ καὶ τὸ αἷμα τῆς νὰ τρέχῃ
Κι ἐνὶ στίς φρίκες ἀνθεξῇ τῆς πὺς μεγάλης ὑπόρας
Καὶ στίς Εἰρήνης νὰ μπορῇ τὰ βάσανα ν’ ἀντέχῃ!..

Καλὸ σας κατευόδιον!.. Τί πρόκειται νὰ δῆτε
Ἐκεῖ στὰ μούρα σύνορα τὰ αἰματοδαμμένα
Ἐμεῖς καλὰ τὸ ξέρομε... καὶ σεῖς δὲν τ’ ἀγνοεῖτε
Καὶ ὅμως νά! Τὰ μάτια σας θ’ ἀνοίξουν τρομαγμένα

Διότι, θ’ ἀντικρύσετε
Καὶ ἴσως νὰ δακρύσετε
Μὲ σπαργμὸ στὰ στήθεια
Ὅλο τὸ ψέμμα πρὸς βορρὰν. Πρὸς νότον τὴν Ἀλήθειαν!

Κι ἂν ἴσως δὲν διστάσετε
Καὶ σύνορα περάσετε
Καὶ πᾶτε σ’ ἄλλα χῶματα πὺς «δημοκρατικά»
Ὅπου οἱ πολῖτες τριγυροῦν φτωχοὶ καὶ θεονόητοι
Τότε θὰ πῆτε φυσικά :
—Τύφλα νὰ ἔχῃ ἡ σκλαβιά ἡ μοναρχοφασιστικὴ!
Θὰ βρῆτε χώρα δηλαδή... Θὰ πᾶτε καὶ θὰ δῆτε
—Εἴτε Σερβία λέγεται εἴτε Γιουγκοσλαβία—
Κι ὅταν τὴν ἐξετάσετε, μονάχοι σας θὰ πῆτε
Πὼς τῆς Ἑλλάδος τ’ ὄνομα, δὲν ἔχει διόλου βία!..

Καλὸ σας κατευόδιον!.. Στοῦ «Ἀκροπόλ» τὶς σάλλες
Ἰσως ἀκούσατε πολλὰ
Τὶς ἀντιθέσεις τὸν λαὸν εἶδατε τὶς μεγάλες
Καὶ θὰ σκεφθῆκατε καλὰ
Τί λέν οἱ μὲν... τί λέν οἱ δέ... καὶ δίχως νὰ ντραπῆτε
Βεβαίως θὰ σκεφθῆκατε, σὰν τί κ’ ἐσεῖς θὰ πῆτε!..
Τὰ πράγματα εἶν’ ἀπλοῦστατα. Ἐχομε ἀγωνία
Ἐλευθεροὶ νὰ ζήσωμε χωρὶς ἐπιρροές
Λεύτερο κράτος νάχωμε καὶ στὴν Μκεδονία
Νὰ μὴ ἀφίην τὰ ἴχνη τοῦ ὀ ξένου Κουκουέ!
Αὐτὸ ζητᾶμε μονάχα. Δὲν εἶνε δὲ μεγάλο
Ὅτε σπουδαῖο τὸ αἶτημα, πού σὰς παρουσιάζουμε
Αὐτὸ ζητᾶμε μονάχα... Αὐτὸ καὶ τίποτε ἄλλο
Καὶ νὰ μὴ μᾶς πειράζουν, ἀφοῦ δὲν τοὺς πειράζουμε
Ἄντε! Τραβάτε στὸ καλὸ χωρὶς νὰ βρῆτ’ ἐμπόδιον.
Καλὸ ταξίδι κύριοι... Καλὸ σας κατευόδιον!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ...

Τὴν τελευταία Κυριακὴ
Ὁ κόσμος θὰ τό... κάψῃ
Γλέντι ἀποκορητικό
Ἐδῶ κι ἐκεῖ θ’ ἀνάψῃ
Ἡ τελευταία Κυριακὴ
Κρασί ζητᾷ κι’ οὔσκου
Ἡ εὐκαιρία χάνεται
Καὶ ποῖς τὴν θαναδρίσκει!

Τὴν τελευταία Κυριακὴ
Καὶ ποῖς δὲν θὰ μεθύσῃ ;
Καρναβαλίου λογαριασμοὶ
Πρέπει νὰ ἐξοφληθῶν
Καὶ ὅποιος δὲν ἐπρόλαβε
Δυὸ χεῖλη νὰ φιλήσῃ
Ἄς σπεύσῃ μήπως εὐρουνε
Ἄλλοῦ νὰ φιληθῶν!..

Ἡ τελευταία Κυριακὴ
Εἶνε σὰν προθεσμία
Σὰν τελευταῖο τέρμενο
Σὰν τελευταία ἡμέρα
Ποῦ ὅλα ἐπιτρέπονται
Μ’ ἀντίρρηση καυμῖν
Γιατὶ ζυγώνει κι ἔρχεται
Ἡ Καθαρὴ Δευτέρα!

ΓΙΑΝ.

ΦΙΛΟΞΕΝΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ὁ Ἕλληνας ποιητὴς Φιλο-
ξένης κριτικῶς κάποτε κά-
ποιους στίχους τοῦ Τυράννου
τῶν Συρακουσῶν Διονυσίου καὶ
τοὺς ἤρε γελίους. Γιὰ ἐκδί-
κηση ὁ Διονύσιος τὸν ἔστειλε
στὰ καταναστασιακὰ ἔργα, μα
ζὶ μὲ τοὺς ἐγκληματίες.

Ἐπειὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ τοῦ
ἔδωκε χάρι καὶ τὸν καλεσε στὸ
παλάτι νὰ τοῦ διαβάσῃ και-
νούργιους στίχους, πού ὁ Φιλο-
ξένης τοὺς δρῆκε ἀκούα πὺς γε-
λοῖους. Ὁ Διονύσιος τὸν ῥώ-
τησε ἂν οἱ καινούργιοι αὐτοὶ
στίχοι τοῦ ἄρεσαν.

Τότε ὁ Φιλοξένης, χωρὶς ν’
ἀπαντήσῃ στὸν Τύραννο γύρισε
στοὺς ἀλλοίους τοῦ καὶ τοὺς
εἶπε :

— Κύριοι, μπορεῖτε νὰ μὲ
θανατέτε στὴ φυλακή!..

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΖΕΦΦΕΡΣΟΝ

Ὁ «Δεκάλογος τοῦ Τζέφφερ-
σον» ποῦ πρέπει, νὰ εἶνε ἐγκόλ-
πιο γιὰ τοὺς Νέους :

1. Μὴν ἀναβάλλῃς ποτὲ γι’
αὔριο, ὅτι μπορεῖς νὰ κάνῃς
σήμερον.
2. Μὴ βάζῃς νὰ σοῦ κάνῃ
ἄλλος ἐκεῖνο πού μπορεῖς νὰ
κάνῃς μόνος σου.
3. Μὴν ἐροῦναι τὰ χρήματά
σου πρὶν τὰ κερδίσεις.
4. Μὴν ἀγοράσῃς ποτὲ πε-
ριττὸ πράγμα μὲ τὴν πρόφασιν
ὅτι τὸ δοῦκε σπῆν.
5. Ἡ ματαιοδοξία κι ἡ πε-
ρηφάνεια μᾶς ἀναγκάζουν νὰ
ἐροῦναι περισσότερα ἀπὸ τὴ
πείνη, τὴ δίχα καὶ τὸ κρύο.
6. Ποτὲ δὲν θὰ μετανοήσῃς
ἐπειδὴ ἔφαγες λίγο.
7. Ποτὲ δὲν αἰσθάνεται κόπο
κανεῖς γιὰ ὅτι ἐκτελεῖ μὲ προ-
θυμία.
8. Τὶς μεγαλύτερες θλίψεις
μᾶς τὶς προξενοῦν τὰ δυστυχῆ
μάτα πού δὲ συμβαίνουν.
9. Βλέπε τὰ πράγματα πάν-
τοτε ἀπ’ τὴν καλὴν τοὺς ὄψιν.
10. Ὅταν εἶσαι θυμωμένος
μέτρα ὥς τὰ δέκα. Κι ὅταν εἶ-
σαι πολὺ θυμωμένος μέτρα ὥς
τὰ ἑκατὸ.

Ο ΠΑΓΚΑΝΙΝΙ

Τὸν διάσημο Ἰταλὸ βιολονίστα
Παγκανίνι ζήλευσαν ὅλοι οἱ ἄλλοι
ἀντίπαλοί του καλλιτέχνες τοῦ
βιολιού. Μιὰ μέρα πού ἦταν
γιὰ νὰ παίξῃ σ’ ἕνα μεγάλο
θέατρο γεμάτο ἀπὸ τὸν καλὺ-
τερο κόσμον, κάποιοι ἀντίπαλός
του πού τὸν ὀνομάζοντες περισσό-
τερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοῦ ἔ-
κοψε κρυφὰ τὶς τρεῖς χορδές
τοῦ βιολιού του σὲ σημείον πού
νὰ κρατιῶνται πάνω στὸ βιο-
λί. Τὴν στιγμὴν πού ἦταν γιὰ
ν’ ἀρχίσῃ τὸ παίξιμό του, ὁ
Παγκανίνι, ἐνοιωσε τὸ πάθημά
του. Μ’ αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδισε
νὰ παίξῃ τὸ πρόγραμμά του.

Τὰ Ἑλληνόπουλα στὴν Κατοχὴ

Χειμῶνας τοῦ 1943 : Ἐξω
κρῦο τσουχτερό. Οἱ Ἀθηναῖοι
κλεισμένοι στὰ σπίτια τοὺς ἀ-
πὸ τὶς 9 τὸ βράδυ σύμφωνα μὲ
αὐστηρὴ διαταγὴ τὸν τυ-
ραννικὸν. Οἱ δρόμοι ἔρημοι. Νε-
κρικὴ ἡσυχία ἀπλώνονταν σ’ ὅ-
λη τὴν πόλιν πού τὴν τάραξαν
πότε - πότε τὰ βαρεῖα βήματα
τῶν Ἰταλο-γερμανῶν ἢ κανέ-
νας μακρυνὸς πυροβολισμὸς
πού δημιουργοῦσε γίλιες - δυὸ
πένθιμες σκέψεις.

Ἦταν περασμένα μεσάνυ-
χτα, ὅταν ἀπὸ τὴν πόρτα ἐνὸς
μικροῦ σπιτιοῦ ξεπορεύθη, δεῖ-
λὰ - δεῖλὰ ἕνα παιδί. Μὲ δυὸ
πληγμένα βρῖσκα, στὴν πόρ-
τα τῆς ἀπέναντι πολυκατοικίας
Χτυπᾷ ἐλαφρὰ τὸ γυάλινον ἢ
πόρτα ὑποχωρεῖ στὴ στιγμὴν.
σὰν κάποιο μαγικὸ γέρι νὰ τὴν
τράβηξῃ καὶ τὸ παιδί χύνεται
βιαστικὰ μέσα. Δὲν περνοῦν
δύο λεπτά - καὶ ξαναδύνηται μὲ
συντροφία. Τώρα εἶνε δυὸ τῆς
ἴδιας πάνω-κάτω ἡλικίας 15
— 16 χρόνων. Εἶνε ὁ Γιάννης
τὸ παιδί τοῦ μοιχοῦ καὶ ὁ Τάκης
τὸ παιδί τῆς πολυκα-
τοικίας πού κάθεται. Ὅπως
τόσα καὶ τόσα Ἑλληνόπουλα,
ἔτσι ὁ Γιάννης καὶ ὁ Τάκης
στὶς τραγικὲς αὐτὲς στιγμὲς
πού κρίνονταν ἡ ὑπαρξὴ τῆς
Φυλῆς μας, προσέφεραν τὶς παι-
δικὲς τοὺς δυνατότητες, γιὰ νὰ ἔ-
ξυπνητήσουν τὸν ἐθνικὸν μᾶς
ἀγῶνα. Καὶ ἂν δὲν κατορθώ-
νουν μεγάλα πράγματα, προσ-
θέτουν ὅμως καὶ αὐτὰ τὸ λιθα-
ράκι τοὺς στὸ πᾶν ὅτι τὸν ἔ-
κλεινε τῆς ψυχικῆς Ἀντικατα-
στάσεως τῆς Φυλῆς μᾶς πού
ἔκανε τοὺς ἀπαισίους κατακτη-
τὰς νὰ λυσθῶν ἀπὸ τὴν πόλιν.
Μὰ καὶ νὰ θαυμάζον τὸ ψυχι-
κὸν τοῦ παιδὸς ἡλικίας 15 πού
ἔκανε τοὺς ἀπαισίους κατακτη-
τὰς νὰ λυσθῶν ἀπὸ τὴν πόλιν.

Ὁ Τάκης, Σὺρθηκε στὴ φυ-
λακή. Τὸν ἐδεῖραν, τὸν βασά-
νισαν μὲ τοὺς κακοὺς. Θάυμα
εἶνε καὶ γλύτωσε ἀπὸ τὸ στό-
μα τοῦ χάροος καὶ ὅταν ἔφασε
ἡ εὐλογημένη 12η Ὀκτωβρίου
πρὶν ἀπὸ 2 χρόνια σὰν σήμε-
ρον, ξαναδύνηκε τὴν λευτερίαν
αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν λευτερίαν τῆς
γαμπρινῆς του Πατρίδας, πού
γιὰ χάρι τῆς δὲ δέχθηκε νὰ
διακινδυνεύῃ καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ
τοῦ ὅπως τόσα καὶ τόσα ἄλλα
Ἑλληνόπουλα.

Δύο Παπακωνσταντίνου
δρόμο, ξεκίνησαν... Προχωροῦ-
νε κολλημένοι σχεδὸν στὸν τοῖ-
χο. Ὁ Τάκης λέει ψιθυριστὰ
στὸν Γιάννη :
— Πῆρες τὸ τεκεδάκι μὲ
τὴν μπoγιά ;
— Ναι ἐδῶ τὴν ἔχω.
— Τί θὰ γράψουμε σοῦ εἶ-
παν ;
— Ναι, θὰ γράψουμε στὸν
ἀπέναντι τοῖχο : «Ἀέρα, ἀέρα,
κάτω οἱ μακροσάκες, κάτω οἱ
ὀφθαλμοὶ, Ζήτω ἡ Πατρίδα». Φτά-
σαμε.

Τὸ νοῦ σου Γάκη ἀρχί-
ζω. Μόλις δῆς τὸ παραμικρὸ
μου τὸ λες ἀμέσως νὰ τὸ σκά-
σουμε... Καὶ μὲ τὸ πινέλο τοῦ
βιαστικὰ χάρωξε τὴν λέξη «ἀ-
έρα». Δὲν πρόφτασε ὅμως νὰ
ξαναδοῦντῇ τὸ πινέλο καὶ ἔπε-
σε πρόβαλλον δυὸ καραμπινέροι.
Τὸ φῶς τῶν φαναρίων τοὺς ἔ-
πεσε καὶ φώτισε τὰ ξαναμμένα
πρόσωπα τῶν παιδιῶν. Στὸ
ἀντίκρουμά του, τρέχοντες κατὰ
πάνω τους φωνάζοντας : «Ἀλτ!
Ἀρχίζει τότε ἕνα τοῖσιν κιν-
ηγητὸν. Τὰ παιδιά προσπαθοῦν
νὰ ξεφύγουν μὰ ὁ ἕνας ἔχει κί-
λας γραπτοῖς καλὰ τὸν Τά-
κη, πού προσπαθοῦσε μὲ κλω-
τῆς καὶ ἐσθνικὴν νὰ ξεφύγῃ
ἀπὸ τὸ σιδερένιον τοῦ σφιδέμο.
Ὁ ἄλλος κυνηγεῖ τὸν Γιάννη
γιὰ μιὰ στιγμὴν, τὸν φτά-
νει, ἀπλύνει τὸ χεῖρ του νὰ
τὸν ἀρπάξῃ, μὰ μόλις ἀγγίξῃ
τὸν γάκον τοῦ Γιάννη ὁ καρα-
μπινέρος καὶ ἐτοιμαζόμενος νὰ
τὸν σύρῃ κοντὰ του, ὁ ἀφοδὸς
μικρὸς μὲ ἐπιδέξια κίνησιν ἀ-
δεῖαί τε τὴν λαδομπίνα στὰ
μοῦτρα τοῦ κατακτητῆ καὶ
κτυπώντας τὸν μὲ τὸ τεκεδάκι
καὶ στὰ μοῦτρα τοῦ φωνάζει γε-
λῶντας κοροϊδευτικὰ : «Ἀέρα-
Ἀέρα» καὶ χόθηκε στὴ στρόφι
τοῦ δρόμου.

Ὁ Τάκης, Σὺρθηκε στὴ φυ-
λακή. Τὸν ἐδεῖραν, τὸν βασά-
νισαν μὲ τοὺς κακοὺς. Θάυμα
εἶνε καὶ γλύτωσε ἀπὸ τὸ στό-
μα τοῦ χάροος καὶ ὅταν ἔφασε
ἡ εὐλογημένη 12η Ὀκτωβρίου
πρὶν ἀπὸ 2 χρόνια σὰν σήμε-
ρον, ξαναδύνηκε τὴν λευτερίαν
αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν λευτερίαν τῆς
γαμπρινῆς του Πατρίδας, πού
γιὰ χάρι τῆς δὲ δέχθηκε νὰ
διακινδυνεύῃ καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ
τοῦ ὅπως τόσα καὶ τόσα ἄλλα
Ἑλληνόπουλα.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ὁ λαὸς μας ἔχει μερικὲς πε-
ρίεργες δοξασίες σχετικὰ μὲ
τὴν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου.
Στὴν Ἀκαρνανίαν λ. χ. πι-
στεύουν ὅτι, ὅταν ὁ Θεὸς ἔπλα-
σε τὸν ἄνθρωπον, ἔπλασε κι ὁ
Διάβολος τὸ λυκὸν. Ὅταν τὸν
ἀποτελεῖσεν ὅμως δὲν ὑπορού-
σε νὰ τὸν ζωντανέψῃ. Τότε ὁ
Θεὸς γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ φύ-
σῃς στὸ λυκὸ ζωὴ καὶ τὸν διέ-
ταξε νὰ φάῃ τὸν δημιουργό του.
Τὸ ζωὸν ὅμως πραγματικὰ κα-
τὰ τοῦ Διαβόλου, ἀλλὰ δὲν ἐ-
πρόφτασε νὰ φάῃ παρὰ μόνον
τὸ ἐννὸν πόδι. Κι ἀπὸ τότε
— τελειώνει ἡ παράδοσις — ὁ
Διάβολος ἔβριενε κοῦτσας καὶ
λέγεται Μονοπόδαρος καὶ Λυ-
κοφαγώμενος.

Ἐπίσης, στὴν Ἠπειρὸν πι-
στεύουν ὅτι τὸν γάϊδρον τὸν
ἔπλασε ὁ Διάβολος. Ἀλλὰ ἐ-
πειδὴ δὲν ὑπορούσε νὰ τὸν ζων-
τανέψῃ, παρεκάλεσε τὸ Θεὸν
τοῦ δώσῃ ζωὴν. Τότε αὐτὸς πλη-
σιάζοντας τὸ ζωὸν τοῦ φώναξε :
— Σήκω γάϊδαρε, νὰ ζήσῃ
ἡ φτάνεια!..

Ὁ γάϊδαρος πράγματι, μό-
λις ἀκούσε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ
ζωντανέψεν ἀμέσως κι ἐστὶ ἐγι-
νε ἕνα ἀπὸ τὰ πρὸ ἀφελύμα
ζῶα στὸν ἄνθρωπον.

Στὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὑπάρχει
κι αὐτὴ ἡ παράδοσις :

Μιὰ μέρα ὁ Νῶε εἶπε πᾶσι
ζωντανέψῃ κτήνη. Ἐξῆς αὐ-
τῶς παρουσιάστηκε ὁ Διάβο-
λος μπροστὰ του καὶ τοῦ εἶ-
πε :

— Τί κάνεις, Νῶε ;

— Φυτεύω ἀμπέλι.

— Καὶ τί θὰ σοῦ λ...σι-

μῆν ;

— Ὁ καρπὸς τοῦ, τοῦ ἀπῆλ-
τε ὁ Νῶε, εἶπε νωπὸς, εἶπε ξε-
ρὸς, εἶπε πολὺ γλυκὸς καὶ νό-
στιμος. Καὶ τὸ κοῦρι πού βγαί-
νει ἀπ’ τὸ σταφύλι, εὐφραίνει
τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.

— Ἀφοῦ εἶν’ ἐστὶν, ἂς σὲ

δοθήσῃ κι ἐγώ! εἶπε ὁ Διά-

βολος. Ἐπειτα ὅμως, θὰ μοι-

ραστοῦμε τὴν σκεδιά. Δέχεσαι ;

— Δέχομαι, εἶπε ὁ Νῶε.

Τί ἔκανε ὅμως τότε ὁ πο-

νηρὸς Σατανᾶς; Πῆγε καὶ βοή-

κε ἕνα ἀσινί. ἕνα λιοντάρη, ἔ-

κα ἕνα χοῖρον, ἕνα πῆχον. Τὰ

να χοῖρον, ἕνα πῆχον. Τὰ

ἐσφαξε, ἀνακάτωσε τὸ αἷμα

καὶ μ’ αὐτὸ πότισε τὴ γῆν.

Γι’ αὐτὸ κι ὁ ἄνθρωπος ἀμα-

φεί τὸν καρπὸ τοῦ κτήματος,

εἶνε καλὸς καὶ ἡμερὸς σὰν τὸ

ἀσινί. Ἀσινί πῆ πὺς κρασί τοῦ

φαντάζεται πὺς εἶν’ ἡλιοντάρη.

Ἀσινί πῆ πὺς πολὺ γίνεται, ἀ-

γροῖκος καὶ θάνατος σὰν γοῖ-

ρος. Κι ἅμα μεθύσῃ τέλος, με-

μεῖται τὶς κινήσεις καὶ τοὺς

μορφισμοὺς τοῦ πῆχου.

ἘΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελὶς 37.

ΣΤΟ ΓΟΛΓΟΘΑ ΣΟΥ

— Πάντα μονάχος μέε στὸ δρόμο φάχνω δυὸ μάτια γιὰ νὰ ὄρω καὶ πῆρα μόνος μου στὸν ὄμο σὰν τὸ Χριστὸ καὶ τὸ σταυρὸ!

— Σ' ἀκολουθοῦσα μαγεμένος μὴπως μοῦ ρίξεις μιὰ ματιά σου καὶ ὁμῶς ἐκεῖ στὸ Γολγοθὰ σου θρέθηκα ὁ δόλιος σταυρωμένος! — Ἀπὸ τὴ δίψα τῶν φιλιῶν σου σὲ πρόσμενα νὰ με δροσίσεις καὶ θέλησες νὰ με ποτίσης χορὴ τῶν ἀσπλαχνῶν... μαινῶν (σου)!

— Καὶ στὴν ἀγάπη τὸ σταυρὸ σου ἀπ' τὸ πρῶτ' ὥς τὸ μεσημέρι κρατώντας λόγχη μέε στὸ χέρι μὲ κέντησες στὸν ἔργο σου!

— Τώρα τὸ πνεῦμα σου χαρίζω σέμνη Θεὰ ἀνείσομένη πὲς μου μικρὴ μου ἀγοπημένη θά... μ' ἀναστήσης... γὰρ... ἐλπίζω: Β. ΓΡΕΠΟΣ

ΜΗΝ ΚΛΑΙΣΙ!

Μὴν κλαίς Μακεδονόπουλο θὰ ρῆς καὶ σὺ νορῶ! Naί! εἶσαι Ἑλληνόπουλο θὰ ρῆς δὲν εἶν' ἄνδρα.

Ἐφθασε γάτορ, ὁ καιρὸς — Χαμὸς γιὰ τὴν βορσάρου — Ὁ γαστρολόγος Σταυρὸς σκορπίζει τοὺς κουρσάρους.

Μὴν κλαίς Μακεδονόπουλο μὴν κλαίς γιὰ τὴ σκληριὰ γιὰτ' εἶσαι Ἑλληνόπουλο μ' ἐλευθέρη καρδιά.

ΝΑ ΤΙ ΠΟΘΩ

Παλάτια, πλούτη δὲν ποθῶ Ποθῶ γὰρ ζῆσω, Μιὰ ἀνώτερη ζωὴ πνευματικὴ, τ' ἀγαπῶ τ' ὀρατοῦ... καὶ λυσιτελοῦ, Ζῆτ' νὰ σέσω.

Τὴ δίψα ὅσο μπορῶ τὴ ψυχικὴ!.. Μισῶ τῶν βορσάρων... τὸν κρεπὸν Κι' ἀγ' σὰν παιδάκι ἀπὸ καὶ ταπεινὸ πῆλα καὶ ἐλῶ, Ὡ, τὴν Ἀλθίεια θ' ἀγαπῶ, Ψέμμα — φαρμάκι... Γιὰ τὴν Ἀλθίεια ποσοῦ καὶ νὰ (μὴ) Ζῶ.

Ν. ΧΡΟΝΗΣ

ΘΥΜΗΣΟΥ!

Μιὰ βραδυὰ μεθύστρα μὲρ σὴ σιγαλὴ θυμῶσα τὰ παλὰ τὰ περασμένα, Τὰ βράδια ποὺ περνοῦσαν μὲ φίλιν καὶ χεῖλη ποὺ κινῶνταν σιγαλὰ σὰ μεθύσιμα.

Μιὰ βραδυὰ μεθύστρα ποὺ ὁ πόνορ εἶχε σῆσει καὶ μόνος μὲρ σὴ ζῆση πλανῶταν ἡ καρὰ θυμῶσα τὰ παλὰ!!!.. Ἀθήναι

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΤΤΙΚΟΣ

ΜΟΥΠΕΣ ΘΑΡΩΗΣ

Μοῦπες τὴν Ἀνοιξὶ μαζὶ μὲ τὰ (πουλιὰ) θὰ γέλαμε τὴν ὥμορφη φωνή, πῶς τὰ λουλούδια θὰ γιόρταζαν (μαζὶ) μὰς κί' ἡ εὐτυχία θὰ περνοῦσε σὴ (ζωὴ) μὰς.

Μοῦπες ἀκόμη, ὁ ἥλιος τὸ φεγγάρι, ὁ μόνος θ' ἀγκοιλιάζαν μὲ χάρι καὶ θάταν ἡ ζωὴ ὅλο τραγουδία καὶ θάταν ἡ ζωὴ ὅλο λουλούδια!

Καὶ σ' ἀκούγα ἀγάπη μου μεγάλη μ' ἐλπίδα πρόσμενα τὴν Ἀνοιξὶ (καὶ) πάλι, Μὰ ἦρθε, κί' ἔφυγε χωρὶς κοιμῶτα (χαρὰ).

Χωρὶς νὰ ρῆς καὶ τοῦτ' ἡ φωνά, ΒΑΣΟΥΛΑ ΤΡΑΜΠΑ

ΧΙΟΝΙΑ

Ἔνα ἀπέραντο ταμπλὸ, ἄσπρο, κατόκλειστο Στὴς μακρινὲς γραμμὲς, ποὺ ἐνώνουν νῆ καὶ νέφη Πρὸς τὰ ψηλά μὲ χιῶμα μὲθ' ἄσπρογαλانو Καὶ κάτω μὲ ὁλοσπῆρ παρθενία, ποὺ γνέφει.

Προσέχοντας γλυκὰ τὰ στήθεα τῆς τ' ἀμύλευτα — Ὀλόλευκο κί' ὀσπλο στρώμα ἀπὸ χιόνι — Στὸν ἐσπόμενον διασπῆρ τὸν ἀπρόσμενο Νὰ νοιώσει τῆς χιονίστης παρθενίας τ' ἀπῶνι...!

Σὰν περιστέρι ὀλόλευκο — εἰρήνης ἀγγελία Σὰν ἄσπρη ἔρση ἀτάραχτη γαλήνη Σὰν ὁλοσπῆρ — γυναικὰ τρισαρχόντισσα Χιόνι ἀπῶνι — αἰράνιος παιδί διήης!!...

(Θεσσαλονίκη)

ΕΛΕΝΗ ΑΛΚ. ΣΠΥΡΟΥ

ΤΑ ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙΑ

Γιὰ κύτταξε ποὺ ἀρχίτισαν ξανά τὰ πρωτοβρόχια Κί' εἶναι ἀνοιχτὴ ἡ πληγὴ, Καὶ παραδέρνουν ἀκούσα σὴν πείνα καὶ σὴν φτώχεια δίχως καμὴ ἀ ἀλλογνῆ...!

Βαθεῖα μέε στὸν ὀρίζοντα φύγουν τὰ χελιδόνια γιὰ τὴν καινοβροχίαν τοὺς φωνά, Κί' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν πλάνη ζυγώνουν τὰ χιόνια, — Κλάμε, τρισαυτοφύλλια!...

Μὲ τὸ κεφάλι μὰς σκυφτὸ, μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα περναίει ὁ συρφετὸς φτωχῶν ἀνθρώπων, — μὰ καλὰ πὲρ τάχα ζοῦμε ἀκόμα ἀπὸ μὲρ εἰχάσε ὁ Θεός!...

Ἀπὸ, μέε σὴν στήθεα μὰς παλμὸς καρδίης δὲν μένει ἔπανάσε ἡ καρδιά... Κί, εἶναι ἡ ψυχὴ μὰς, μὲ δεσμὰ ἀκατάλυτα δεμένη τὴ μαύρη, αὐτὴ βραδυὰ!!...

Μὲρ στὸ πηχτὸ σουρνωπῶμα, σὰν ὁρμα περναίει τὸ φῶς μιὰς Χαρουγῆς... Θὰ τινάχῃ κάποια φορὰ, μέε ἀπ' τὰ μαῦρα γὰρ, σὴν ματωμένη γῆς!...

Μὰ πάφουνε γιὰ τὸ καμὸ, γιὰ τὴν γὰρ μόνον καπνία νὰ βροντῶν... Καμπάνες νὰ κατακυλῶν τοὺς ἡχοὺς... κί' ἐγὼ νάγρ χίμλες καρδίης γιὰ νὰ χτυπῶν!...

Γιὰ κύτταξε ποὺ ἀρχίτισαν ξανά τὰ πρωτοβρόχια... Κί' εἰμῶστε μοναχοί... καὶ παραδέρνουν ἀδιάκοπα μέε σὴν νυχτιά τὰ βρόχια ἡ ματωμένη μὰς ψυχὴ...!

Θεὰ τοῦ ἔλεους... ὅλασε πᾶν ἀπ' αὐτὸ τὸν τόπο τὰ κάτασπρα φτερά... Διῶσε τὰ μαῦρα τῶν ἄνθρωπων ἀπ' τὴν σκέμει τῶν ἀνθρώπων — νὰ λαμψὴ φῶς... γιὰ μιὰ φορὰ!...

(1943)

ΛΙΛΑ ΚΑΡΑΚΑΛΟΥ—ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

ΤΟΙΜΑΣΟΥ..

Τοιμάσου, ἀγῆς τὸ Καρναβάλι ποὺ μὲ λαγύρα καρτεροῦσε πάλι, νὰ στολιστῇς τοιγάνικη ὥμορφα, μὲ δυὸ καμῆλιες μοτοδαμμένες, σὴν ἀκρίνῃ σου καὶ σγουρὰ μαλλιά.

Βάλε τὴ φούστα π' ἔχει ὀλίκο χρώμα κόκκιμα φλόγας σὲ φιδῆνιο σῶμα σὴν μπλούζα π' ἀστράφουν πουλιὰ, στολίδια, τοῦ Παραδείσου κρύψε τὰ δυὸ ψηλά, νύμα τὰ χέλια σου μὲ δαχτυλίδια.

Τράβηξε τώρα στὸ γορὸ μὲ κέφι τῶν νῶν γυποτώντας τὴν καρδίαν σὰν ντέφ, σκάρπισε σ' ὅλου σὴν τρελὰ Ἀποκρῖα, γὰρ, λαχάρ, ὀλόγερ παθάρ, π' ἀνάδουν πάντα τὰ θέματα σου φιλία.

Κί' ὅταν γυρίσης ξανά κουρασμένη ἀπ' τοῦ ντεντὸ τὸ μεθῶν πνιγμένη, τρένα σὲ κῆνον ποὺ ἐνῶσε μόνος πλῆρ σὴν ζωὴ, τὸ δρόμο βαθεῖα, κί' ἔχει διασπῆρ σὴν μάτια σου πόνο.

7/2/47

Μ. ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ

Η ΑΘΗΝΑ

Θαμμένη σὴν ὁλοσπῆρ κρυφὰ (στὰ λινὰ τῆς πλῆτης) νοιώθει γαλῶζο τ' ἄπειρο νὰ (σμίγεται) παντοῦ Τ' ἀπόκρυφα, μαγευτικά, καὶ σὴν (λίστα) παλάτια Χάνονται μπρὸς σὴν θαλασσι (τοῦ φτωχοῦ σπιτοῦ).

Χειμῶνας μέε σὴν πᾶσιν τοῦ (χαρούμενος) διασπῆρ Στὴν Ἀνοιξὶ τοῦ ἔρωτα πετιέται (τὴ) φωνή, Στὸν Χιονόπλου τὰ ἔρα τὰ φιλὰ (ὁ) βυθισμένη στέλνει ἀνέματα (μπαρούτα) σου (μακρινὰ).

Μέε σὴν Μαϊάριλκα τοῦ πόθου (τὸ) καμῶν σὲ στεφανώνουν τ' ἄπειρα λουλού (δία) τὴν αὐγὴ, Κί, ὀλόγιομο τὸ ζηλευτὸ, σὴν (Πλάκα) τὸ φεγγάρι σμίγει μὲ μιὰ κανάδα π' ἀντή (χεῖ)...

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΣ

ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ ΩΜΟΡΦΙΑ

Τὸ προσωπάκι σου δειλὴ μικροῦλα σὰν κοκκινίζει ἐντροπῶν, λές εἶν' ἡ ροδοδάχτυλη αὐγούλα μέε στὸν καθάριον οὐρανὸ ποὺ σμίγει σὲ μιὰ ὀπέρη ἀρμ (νῖα) χρώματα, λάμψει καὶ δροσιά, κί' ἀπομειβάει σὲ μιὰ γλυκεῖα μα (γῆ) τὸ νοῦ, τὴ σκῆψη, τὴν καρδιά.

ΝΙΚ. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ

ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ

Ὁ Νίκος, ὁ Στρατῆς, κί' ὁ Παν (τελῆς)

τρεῖς μικροὶ κατεργαστοὶ ἀτάραχοι τραβᾶν πρὸς τὸ γιγλὸ καί... σὰν παῖδοι κῶ-εταναῖοι.

Σ' ἄσπρη βαρκούλα μπαίνουν νῆ (δηγτοί)

κί' ὁ Νίκος βάζει τὸ τιμονι ὁ... Παντελῆς ἀνέβαζει τὸ πανί καὶ τὰ παιδιὰ ὁ Στρατῆς κολπώνει.

Καὶ ξεκινῶνε γρήγορα σὰν ναυ (τικοί)

ποὺ δὲ ρωτᾶνε παραπέρα ἡ βάρκα ἂν θὰ μπορῇ νὰ μετρηθῇ μὲ τὸ φρεσκοῦσμα τ' ἀγέρα.

ΝΙΚΟΣ Κ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Ἀθήνα, 1946

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀλέξ, Κρόμ, — Ἡ ἔτελευταία Ἀποκρῖα, καλογορημένη, ἀλλὰ πολὺ ἐξὸ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια. Λ. Τ.ε — Ὁ ὁμοσπειτῆς, φ. Κον τογιάννην. — Χρειάζεται περισσὸ τερὴ προσπάθεια. Κ. Δημοπούλου

— Τὸ «Γιὰ ποῖο λόγον» εἶνε μεγάλ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ χωρὸ αὐτῆς τῆς Σελίδας, Ἀντ. Σέ- ρωνον. — Ὁι τισσάρη σὴν Μούσα, δὲν εἶνε γι' αὐτὴν τὴν Σελίδα. Δ. Α. Χ. 121 — Μὲ μικρὲς διορθώ- σεις θὰ μποροῦσε νὰ δημοσιευθῇ, ἂν δὲν ἦταν τόσο μεγάλο. Κωνστ Ρηγο. — Βεβαίως, πρέπει νὰ προσ- παθῆτε γιὰ κατὰ καλλίτερον. Α.

Ἀνδρὶκ, Διορθώστε τὴν «Αἰμυ- δαλίαν» Μπορεῖ νὰ γνῇ πολὺ κα- λή. Ἡλ. Ἀν. — Πολὺ καλὸ. Θὰ δημοσιευθῇ Γρ. Ἀρῶνι. — Πολὺ ρε- αλιστικὸ τὸ «δεύτερο ραντίθου» καὶ δὲν δημοσιεύεται.

ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΣΑΣ, ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ!

Συμβουλές με πέντε λόγια

Γιὰ τὴν ὑγεία σας — Στὸ καθημερινὸ σας μπάνιο, τρίβετε ὁλόκληρο τὸ σῶμα μὲ μιὰ εἰδικὴ σκληρὴ θούρσα. Τὸ νῶνι τὸ δέρμα καὶ ζωπερνεῖ τὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

Γιὰ τὴν ὡμορφία σας — Μετὰ τὸ καθεβραδυνὸ σαποῦνισμα τοῦ προσώπου καὶ τὸ θούρτσισμα, πλύνετε τὸ πρόσω- πο μὲ ἕνα φλυτζανάκι ὡμὸ φρέ- σκο γάλα μὲ 10 σταγόνες οὐ- ζου, μὴ ἢ δυὸ φορές τὴν ἔβδο- μάδα.

Γιὰ τὰ πνευμάτια σας — Μία ἀτάξια πρέπει νὰ τιμωρη- θῇ, ἀλλὰ προσέξτε μὴ καμ- φθῇτε ἀπὸ ἀδυναμία ἢ κακῶς ἐννοουμένη ἀγάπη. Στὴς περι- πτώσεις αὐτὲς πρέπει νὰ ἔρε- τε τὸ χαρακτῆρα σας καὶ νὰ ἀποφεύγετε νὰ τιμωρῆτε τὸ πα- δί, γιὰτὶ ἀλλοιῶς παύει νὰ σὰς ὑπολογίζῃ καὶ κατ'ἀντὶ σὸς στὸς τυραννὸς γιὰ σὰς καὶ γι' αὐτὸ τὸ ἴδιο.

Κυρίες μου,

— Ἡ μόνη εἰδικὴ κρέμα διὰ νὰ προφυ- λάσσει τὴν ἐπίδερμίδα σας ἀπὸ τὰς καιρικὰς μεταλλαγὰς καὶ πρὸ παντός ἀπὸ τὸ κρύο εἶναι ἡ κρέμα

MELPAN (Lanoline)

— Συνιστῶμεν ν' ἀποφεύγετε τὰς ἀπο- μίμησης τῆς ποὺ φέρ- νουν ἀντίθετον ἀπο- τέλεσμα.

— Ζητήσατε ἐπι- μόνως τὴν μάρκαν

«Μελπάν»

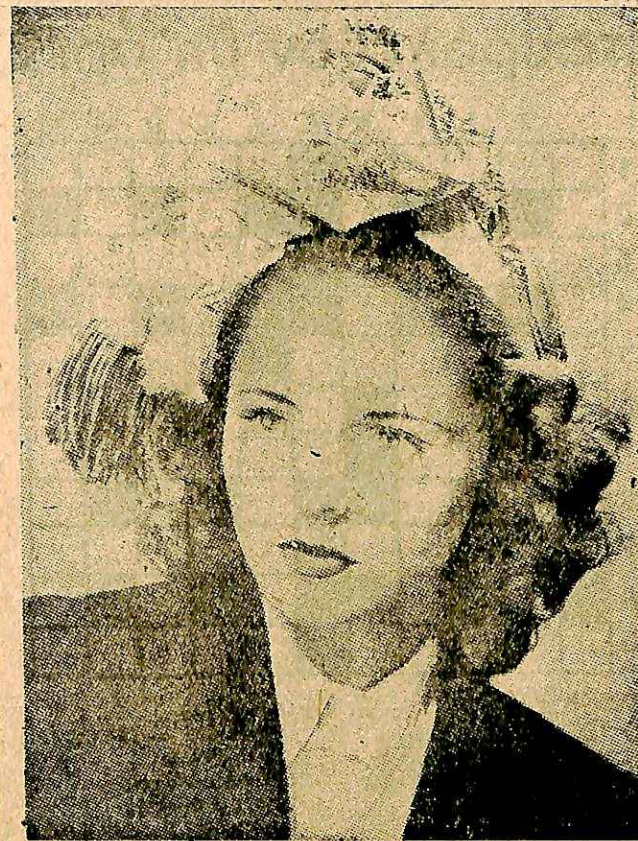
σὲ πράσινο κουτάκι

Γεν. Ἀντιπροσώπος

Π. ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ

Βερσαλλέων 24, Ἀθήναι, Τηλε. 51.142

«ΔΙΤΣ»

Ἡ μόδα τῶν τυρμπᾶν δὲν φαίνεται ἐπὶ πρόκειται νὰ ξεπέσει. Χάρη στὸς ἀνιρσθητοὺς συνδυασμοὺς καὶ σὴν ἀπέραντη ποικιλία τῶν σχεδίων καὶ τῶν χρωμάτων, τὰ τυρμπᾶν ται- ριάζουν σ' ὅλες τὶς φυσιογνωμίες καὶ μποροῦν νὰ φορεθοῦν σὲ ὅποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύχτας. Στὴν ἀνωτέ- ρω φωτογραφία ἕνα νέο τυρμπᾶν, ποὺ λανσάρει ὁ διάση- μος πορσινὸς Οἶκος τῆς Μόδας ΑΓΝΗ (Ἀνιές). Τὸ τυρμπᾶν αὐτὸ εἶνε ἀπὸ σατὲν μπροσὲ χρώματος κρέμ.

Τὰ ντουλάπια μας

Ἡ τακτικὴ νοικοκυρὰ φαί- νεται ἀπὸ τὰ ντουλάπια τῆς. Ἀλ- λά δὲν φάνει νὰ εἶνε καθαρά. Πρέπει νὰ εἶνε καὶ τακτοποιη- μένα μὲ νοικοκυρῶσύνη καὶ γούστο.

Μάλιστα, μὲ γούστο, ὅσο κ' ἀναυτὸ σ' ἀσφαίνεται πρᾶξινο! Εἶνε ὠραϊότητα τὰ ντουλά- πια νὰ εἶνε ντυμένα μὲ ἀνοι- κτὸ χρώμα καὶ χαρούμενα κρε- τόν. Αὐτὰ βουρτσίζονται κά- θε φορὰ ποὺ γίνεται τὸ στυλ- ρισμὰ τῶν ντουλαπιῶν καὶ ὁ- ταν μὲ τὴν πολυκατοῖα στραπα- τσαρισθοῦν ἢ λερώσων. Τότε βγαίνουν οἱ πινέζες ποὺ τὰ συν- κρατοῦν καὶ πλένονται, σιδερώ- νονται καὶ ξαναποῖνουν σὴν θέσιν τοὺς.

Ἐὰν ὅμως δὲν μπορεῖτε νὰ ἔχετε αὐτὴ τὴ νοικοκυρεμένη πολυτέλεια, τότε μεταχειρισθῶ- μένε. Εἶνε ἀπορροῖστο ἕνα μ- κρὸ κουτί ἢ ἕνα στενὸ μακρὸ συσταράκι ἀποκλειστικὰ γιὰ τὰ κολάρα — καὶ ἕνα ἄλλο γιὰ τὴν μαντιλά.

Τὰ ἄσπρα τραπέζομαδηλά- κια καλὸ εἶνε νὰ κρεμίζονται σὲ ἕνα μεγάλον μετάλλινον τρι- γώνον κρεμαστόρι, περὶ τοῦ σὰν αὐτὰ ποὺ κρεμίζονται τὴν ἀνδρ- κὲς φορεσιές, γιὰ νὰ μὴ ἀσώ- νουν καὶ γάνουν τὴν φρεσκὰ τοῦ σιδερώματος. Ἐξαιρετικὸ αὐ- τοῦ τοποθετήσατε 5-6 σειρὰς ἀπὸ χονδρὰ σπάγγο στὸ μέσο

μέρος τῆς πόρτας τοῦ ντουλα- πίου καὶ εἰς ἀπόστασι 20-25 πόντων καὶ ἐκεῖ κρεμάτε τὰ διάφορα τραπέζομαδηλάκια, καὶ ἐν γένει καρὸ ντὲ ταμπλ καὶ λοιπὰ.

Στὰ δικά σας ντουλάπια κυ- ρία μου, ἰσχύουν τὰ ἴδια πρά- γματα, γιὰ τὸ ντύσιμο τῶν σα- φῶν ἢ καὶ ὁλόκληρης τῆς ντου- λαπῆς καὶ παρουσιάζουν τὸ φρι- κτὸ ὅσο καὶ γελῶς θέαμα τῆς μικρομεγαλῆς. Γι' αὐτὸ καθή- κον «κάθε μπερὰς καὶ ὅλων μὰς εἶνε νὰ προλάβωμε τὴ γε- λοιποποίησιν αὐτὴν ποὺ τόσο ἐξυ- τελεῖ τὸ γυναικεῖο φύλο καὶ διαστρεβλώνει τὴν ὡραῖον νεα- νικὴν χάρι φρέσκων λουλουδιῶν.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ μακιγι- αρισμὰ στὶς νέες κοπέλλες (ἐὰν ἐπιμένουν νὰ μακιγιαζοῦνται), πρέπει νὰ εἶνε πολὺ ἀνὸ καὶ τόσο λίγο ποὺ μόνον νὰ συμ- πληρῶν τὴ φύσιν χωρὶς νὰ τὴν ὑπερκαμῇ. — Ἐνὰ χρώμα ροζ γιὰ τὰ χεῖλη οἱ ξανθοὲς ἢ ἕνα πολὺ ἀνοιχτὸ κόκκινο γιὰ τὴν μελαχροινὴν. Μιὰ ἐλαφροῦ καλὴ πούδρα γιὰ νὰ μὴ γυα- λίσῃ τὸ δέρμα καὶ λίγη βαζέ- λην στὶς βλεφαρίδες γιὰ νὰ στρώσουν καὶ νὰ γυαλίσουν.

Ἐκεῖ ποὺ χρειάζεται ἰδιαίτε- ρη προσοχὴ καὶ ἐπιμονή, εἶ- ναι ἡ ἀπόλυτη καθαριότης — ἐ- σωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ. Πρῶ-

Ἡ Μόδα διατάσσει:

Νὰ κοντίνωμε τὴ ζακέττα τοῦ κλασσικοῦ ταγιέρ καὶ νὰ μακρύνωμε τὴ φούστα.

Νὰ στενέωμε τὴ φαρδιά φοῦστα τοῦ νυκτερινοῦ φορέμα- τος καὶ νὰ βάλωμε μιὰ φαρδιά ζώνη — ριχτὴ ἀπὸ τὴ μιὰ με- ριά, σὰν μπᾶσκα καὶ ἕνα με- γάλον δέσιμο ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Νὰ στενέωμε τὰ μακρὶα «φούσκες» σὲ ἕνα στενὸ ντρα- παριστὸ μανίκι.

Νὰ ἐλαττώσωμε στὸ φάρ- dos τὸ περσινὸ ἀνοιξιῶτικο ἐ- πινωφόρι.

Εὐνοοῦνται τὰ κοντὰ ἐπᾶνω- φοράκια σὲ μάκρος 34.

Τὰ 18 σου χρόνια

Συχνὰ συμβαίνει νὰ λαχτα- ρήσωμε τὴ παλὰ δεκαοκτώ- μας χρόνια καὶ μὲ βαθὺ ἀνα- στεναγμὸ νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἐξοικιστὴ καὶ χαρούμενη αὐτὴ ἡλικία.

Ἄν καθίσωμε ὅμως καὶ κα- λοσκεφθῶμε καὶ βελήσωμε ὁ- μερόληπτα νὰ κολῶμε τοὺς ἐ- αυτοὺς μὰς θὰ δοῦμε πῶς ἡ- σίμα σερβίρωμε τὰ πρῶτα νε- ανικά μὰς χρόνια.

Ἀπειρὰ καὶ ἀνῶσιμα τὰ προφῶντα μυαλούδκια μὰς κα- νὰν ἀκροβατισμοὺς στὴ Μόδα καὶ σὴν ἐν γένει καλὴ ἐμφα- νισί μὰς. Ἐνὰ μόνον μὰς ἐσω- ζε: Τὰ δεκαοκτὼ μὰς χρόνια... ποὺ κί' ὁ Διάβολος σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία κερδίζει τὴν συμπαθεῖα καὶ τὴν ἀγάπην.

Προσοχὴ λοιπόν! Τὸ σφάλ- μα δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμε νὰ ἐπαληθεθῇ στὶς σημερινὲς κο- πελλίτσες ποὺ περνοῦν τὰ 15, καὶ δὲν εἶνε ἀκόμα σωστὲς δε- σποινίδες, ἀλλὰ ἐφεύγαν ἀπὸ τὴ παιδιστικὴν δυν.

Τὰ κοριτσόπουλα αὐτὰ μὲ δ- λὴ τὴ φρεσκάδα καὶ τὴν ὡμορ- φιά τῆς ἡλικίας τοὺς, θέλουνε συνεχὴ παρακολούθησιν καὶ στὸ ντύσιμό τοὺς καὶ στὸ μακιγι- αρισμὰ τοὺς, γιὰτὶ πολὺ εὐκόλα πέφτουν στὴ παγίδα τῆς ὑπερ- βολῆς καὶ παρουσιάζουν τὸ φρι- κτὸ ὅσο καὶ γελῶς θέαμα τῆς μικρομεγαλῆς. Γι' αὐτὸ καθή- κον «κάθε μπερὰς καὶ ὅλων μὰς εἶνε νὰ προλάβωμε τὴ γε- λοιποποίησιν αὐτὴν ποὺ τόσο ἐξυ- τελεῖ τὸ γυναικεῖο φύλο καὶ διαστρεβλώνει τὴν ὡραῖον νεα- νικὴν χάρι φρέσκων λουλουδιῶν.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ μακιγι- αρισμὰ στὶς νέες κοπέλλες (ἐὰν ἐπιμένουν νὰ μακιγιαζοῦνται), πρέπει νὰ εἶνε πολὺ ἀνὸ καὶ τόσο λίγο ποὺ μόνον νὰ συμ- πληρῶν τὴ φύσιν χωρὶς νὰ τὴν ὑπερκαμῇ. — Ἐνὰ χρώμα ροζ γιὰ τὰ χεῖλη οἱ ξανθοὲς ἢ ἕνα πολὺ ἀνοιχτὸ κόκκινο γιὰ τὴν μελαχροινὴν. Μιὰ ἐλαφροῦ καλὴ πούδρα γιὰ νὰ μὴ γυα- λίσῃ τὸ δέρμα καὶ λίγη βαζέ- λην στὶς βλεφαρίδες γιὰ νὰ στρώσουν καὶ νὰ γυαλίσουν.

Ἐκεῖ ποὺ χρειάζεται ἰδιαίτε- ρη προσοχὴ καὶ ἐπιμονή, εἶ- ναι ἡ ἀπόλυτη καθαριότης — ἐ- σωτερικὴ κα

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) Μικρόν δάσος. — Τό αν τίθετον της φίλιας
- 3) Έμφανίζεται εις τας Πο λικας περιοχάς. — 'Η 'Ιρις τὰ περιέχει δλα.
- 5) Οί φοιτητα τὸ λένε θρι- αμβευτικά όταν ἐπιτυχάνουν στίς ἐξετάσεις τους. — 'Εθνι- κή 'Οργάνωσις ἀγωνισθείσα κατὰ τὴν κατοχὴν.
- 7) 'Ο Κινηματογράφος. — Γνωστὸς ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν Πέρσης βασιλεὺς.
- 9) Παράγει ἀφθονὰ ἡ Κρή- τη. — Ζακύνθος μουςουρνός.
- 11) Συναντάται, εἰς τὰ θρη- σκευτικά ἄσματα. — 'Όταν συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἄλλη μὴ λέξι, μὰς σώζει πάντοτε.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

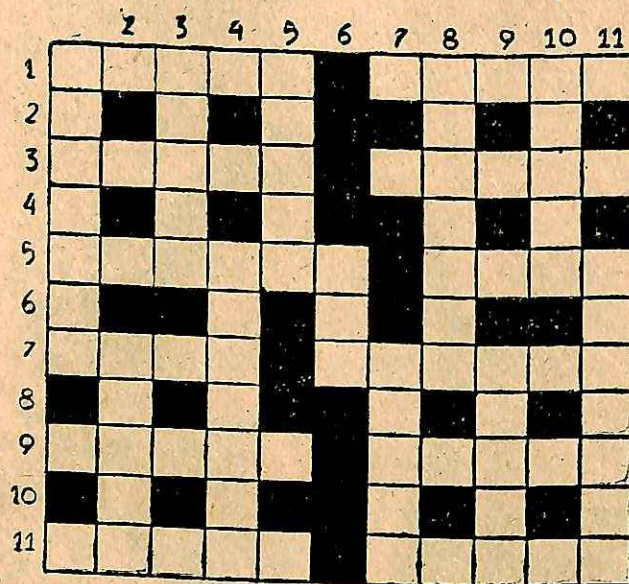
- 1) 'Αρχαῖος 'Ελλην μυθο- ποιός.
- 2) Περὶ τοῦ ποιητοῦ της ἡ- ρίζον πολλὰ πόλεις τῆς 'Ελ- λάδος.
- 3) Γνωστὸν ἀθηναϊκὸν κέν- τρον πολυτελείας.
- 4) 'Απαραίτητον διὰ τὴν κατασκευὴν ἀπαραιτήτου τρο- φῆς.
- 5) Ὑποκοριστικὸν γυναικεί ου ὀνόματος (γεν.).
- 6) Μηρυκαστικόν.
- 7) Εἶνε ὀδυνερὸν όταν πα- ρουσιασθῇ στὸ στομάχι.
- 8) 'Εκεῖ ἐξεδηλώθη ἡ πρώ- τη ἐπίθεσις τῶν Ἰαπωνίων.
- 9) 'Όταν τὸ κλίμα εἶνε τέ- τοιο, εἶνε ὑγιεινόν.
- 10) Τὸ προσκήνιον.
- 11) Μία τῶν Δωδεκανήσων.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟ- ΛΕΞΟΥ ΑΡ. 21

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) 'Ισπετός — Μέλισσα.
- 3) Σολωμὸν — Φαρέτρα.
- 4) 'Ατ.
- 5) 'Ασίας.
- 6) 'Όσιο — 'Ιμάς.
- 7) Μενόιτιος.
- 8) Εἶτε — Τράμ.
- 9) Στάνη.
- 10) ΡΣΑ.
- 11) 'Όδυσσέα — Νεράιδα.
- 13) 'Ιστορία — σειρήνα.

Σταυρόλεξον ὑπ' ἀρ. 22

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) 'Ονέ.
- 2) Αἶολος — 'Ισιδος.
- 3) 'Ορχομενός.
- 4) Τάμ — Σίρ.
- 5) Αἶνος.
- 7) Σίνας — Τράτα.

- 8) Τιτίκα.
- 9) Μαφία — Νάιος.
- 10) Σμίλη.
- 11) Λήρ — ρεί.
- 12) 'Εγωιστικά.
- 14) Σερβία — 'Αοιδόν.
- 15) Σάμ.

Λύσεις τῶν προηγουμένων

ΑΙΝΙΓΜΑ :

'Η λύσις εἶνε: 11 πούλα καὶ 11 τὰ δέκα μαζί με τὴν κλώσσα, γίνονται 22. 'Εφ' ὅσον τὰ 6 καὶ ἔμειναν πρᾶγματι 16.

ΠΥΡΑΜΙΣ :

Α Μ Ε Ρ Ι Κ ῆ
Α Θ Η Ν ᾶ
Α Μ Α
Α

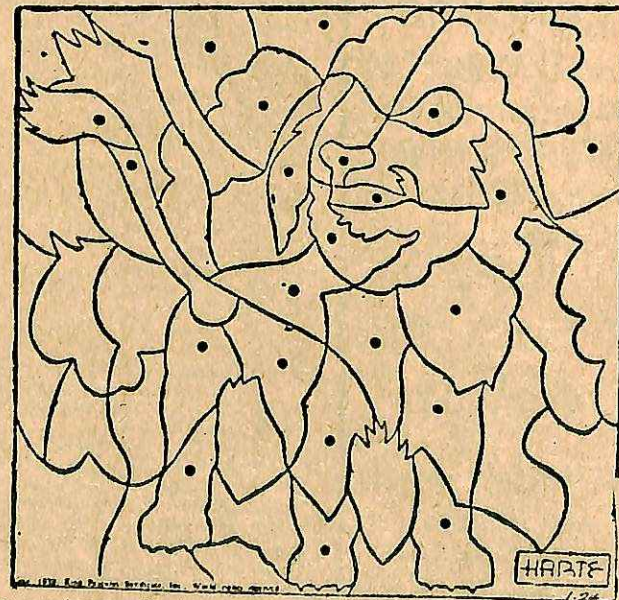
ΡΟΜΒΟΣ :

Π Υ Λ Α
Π Υ Θ Ι Ε
Α Ι Ε

ΓΩΝΙΑ :

Η λ ί α ς
έ σ τ ί α
'Ι λ ί ο ν
Λύ κ ο ς
Μ ή δ ε ι α
Σ Ο λ ω ν
Σ α ύ ρ α

ΓΙΝΕΣΘΕ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΙ

"Αν γεμίσετε με τὸ μολύδι σας τὰ κομμάτια ποὺ ἔχουν μαύρες τελείες, θὰ σχηματίσῃτε ἕνα ὡραῖο σκίτσος.

Αἶνιγμα

Πέντε κατσικάκια παίζουν στὸ λιβάδι με τὴ μάννα δέκα βόσκουνε κοπάδι. Τέσσερα τῆς πήρανε οἱ λύκοι. Δώδεκα ἀπόμειναν. Τί φρίκη !

Ρόμβος

+
* + *
* * + *
* + *
+

Καθὼς σταυροί : 'Όνομα νῆσου. 'Οριζοντίως: Στοιχεῖον τῆς φύσεως, νῆσος τῶν Κυκλά- δων (ἡ ἰδία τῶν σταυρῶν) ἐνέρ- γεια τοῦ ὕδατος.

Ἐπιγραφή

Ο Ι
Σ Τ Η Σ
Ι Ρ Υ Ο
Χ Σ

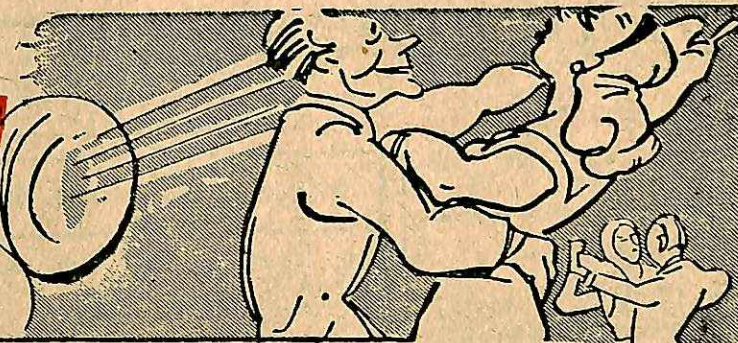
'Αναγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐπι- γραφήν.

Πυραμῖς

+
* + *
* * + *
* * + *
* * + *

Καθὼς οἱ σταυροί: Νῆσος τῆς Μεσογείου. 'Οριζοντίως: Κατάφρασις, πόλις τῆς 'Ελλά-δος, σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος, πορθμός.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κυριακή 23 Φεβρουαρίου: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 23 ΦΕΒΡ.-1 ΜΑΡΤ'

ΟΜΙΛΙΑΙ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΟΜΙΛΙΑΙ
10.30 (Τὸ χρονικὸ τῆς ἡμέρας)	17.30 (Περὶπατοὶ ἀνά τὴν 'Ελ- λάδα).	22.30 ('Εργα γιὰ τραγοῦδι ἀπὸ τὸν τεύρο κ. Λαμπρό Μαι- ράκη).
14.00 (Τὸ λογοτεχνικὸ ἔταστο τοῦ κ. Στρ. Μουσιδηλῆ).	18.15 ('Η 'Ωρα τοῦ Ναυτιλλομέ- νου).	ΡΕΣΙΤΑΛ
16.20 (Περὶπατοὶ ἀνά τὴν 'Ελλά-δα).	19.30 ('Η 'Ωρα τοῦ ἀγρότου).	ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
17.20 (Τὸ ἱστορικὸ δεκάλεστο τῆς 'Ελλάδος).	21.15 ('Η 'Ωρα τῆς Βορείου 'Ελλάδος).	8.15 (Δίσκοι, σὴν τύχη).
21.15 ('Η 'Ωρα τῆς Βορείου 'Ελ- λάδος).	ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
23.00 (Πολιτικὴ ὁμιλία).	13.30 ('Η 'Ωρα τῶν 'Ακροα- τῶν).	8.00 (Δίσκοι).
14.30 ΣΚΕΤΣ	16.30 (Παλὰ μουσική).	19.30 ('Η χορὼδία τοῦ «Συλλό- γου πρὸς διάδοσιν τῆς 'Ε- θνικῆς μουσικῆς»).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΡΕΣΙΤΑΛ	21.10 ('Εθνικοὶ ἑλληνικοὶ χοροὶ)
07.45 (Παλὰ μουσική).	19.45 ('Εργα γιὰ τραγοῦδι ἀπὸ τὴν Κατ. Γεωργιολογικοῦ)	ΕΛΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
11.00 ('Αναμετάδοσις τῆς Συμ- φωνικῆς Συνομιλίας τῆς Κρατικῆς 'Ορχήστρας 'Α- θηνῶν ἀπὸ τὸ θέατρον 'Ο λυμπισ).	22.00 ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦ. ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΑ- ΘΜΟΥ, ΔΙΕΥΘ. ὁ Κος ΛΕ- ΩΝΙΔΑΣ ΣΩΡΑΣ.	12.00 ('Ελαφρὸ πρόγραμμα).
16.00 (Ποικίλη μουσική).	ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	13.30 (Μελωδίες καὶ οὐθμοί).
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	14.40 ('Επιλογὲς ἀπὸ διάφορας ὁπερες).	14.00 ('Η Πατριστα Ρόμπι- πορ καὶ ὁ Ρετζινάλτ Κληδερ).
10.35 (Τραγοῦδια καὶ χοροὶ)	ΕΛΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	17.00 (Μουσική γιὰ τὸν καθέναν).
19.30 (Κρητικὰ τραγοῦδια ἀπὸ τὸν Ὀμιλ. 'Εμμανουὴλ Περ- ράκη).	12.00 ('Ελαφρὰ μουσική).	22.00 (Χορευτικὲς ἐπιτυχίες).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	17.00 (Μουσική γιὰ τὸν καθέναν).	23.15 ('Ελαφρὸ ποικίλο πρό- γραμμα).
13.30 ('Ελαφρὰ ἑλληνικὰ τρα- γοῦδια).	17.40 ('Ελαφρὸ μουσικὸ πρό- γραμμα).	Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου.
16.30 ('Ελαφρὰ τραγοῦδια).	21.30 ('Ελαφρὰ ἑλληνικὰ τρα- γοῦδια).	14.00 ('Η 'Ωρα τῶν συγχρόνων θεμάτων καὶ τῆς 'Εγκυκλο- παιδείας).
17.15 (Χορευτικὸ πρόγραμμα).	23.15 (Χορευτικὸ πρόγραμμα).	18.20 ('Η Θρησκευτικὴ 'Ωρα).
20.15 ('Η ὀρχήστρα Μόνια Λι- τερ).	Τετάρτη 26 Φεβρουαρίου :	19.30 ('Η 'Ωρα τοῦ ἀγρότου).
21.00 ('Η ὀρχήστρα 'Αλμπέρτ Σάντλερ).	ΟΜΙΛΙΑΙ	ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
21.30 ('Η 'Ωρα τῶν 'Ακροατῶν)	8.10 (Τὸ πεντάλεπτο τοῦ σπι- τιοῦ).	12.00 (Μουσικὲς σελίδες)
22.00 ('Εκπομπὴ ἀπὸ τὸ 'Μεθυσ- μένο Φεγγάρι).	12.20 ('Η 'Ωρα τῶν σκασιτῶν)	22.00 (Βραδυνὸν κοντσέρτο).
23.15 (Χορευτικὸ πρόγραμμα).	19.30 (Πολιτικὴ ὁμιλία).	23.15 ('Η 'Χορὼδία τῆς 'Ελλά-δος Δ) τῆς ὁ Κ. Σώτος Βασιλειάδης).
Δευτέρα, 24 Φεβρουαρίου :	21.15 ('Η 'Ωρα τῆς Βορείου 'Ελ- λάδος).	ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΟΜΙΛΙΑΙ	22.00 ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ.	23.45 ('Ερευνᾶς).
8.10 (Τὸ πεντάλεπτο τῆς ὁ- γῆς).	Η 'ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	17.50 ('Επιλογὲς καὶ ἀποσπᾶ- σματα).
16.15 ('Η 'Ωρα τοῦ 'Εργάτου).	17.30 (Γιὰ παιδιὰ 8-12 ἐτῶν).	ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
21.15 ('Η 'Ωρα τῆς Βορείου 'Ελ- λάδος).	ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	8.00 ('Ελληνικὰ τραγοῦδια).
22.20 (Μουσικὴ ὁμιλία).	13.30 ('Εργα γιὰ πιάνο).	13.30 ('Η 'Ωρα τῶν 'Ακροατῶν)
Η 'ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	17.50 ('Εκλεκτοὶ δίσκοι).	14.40 (Τραγοῦδια ἀπὸ τὴν 'Εν- τη Πιάφ).
17.30 (Νηπιτικὴ 'Ωρα).	21.30 Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ.	17.00 (Μουσική γιὰ τὸν καθέναν).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	21.30 (Σύνθεσις μετὰ τᾶς ἑρμῆς).
12.00 (Μουσικὲς σελίδες)	23.30 (Βιεννέζικη μουσική).	Σάββατον 1 Μαρτίου :
13.30 Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΟΜΙΛΙΑΙ
21.30 ('Εκλεκτοὶ δίσκοι).	08.00 (Δίσκοι).	8.10 (Τὸ πεντάλεπτο τῆς νο- κοκυρᾶς).
22.30 ΡΕΣΙΤΑΛ ΒΙΟΛΙΟΥ	21.10 ('Ελληνικοὶ χοροὶ).	12.20 ('Ομιλία).
ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ ΣΟΦΙΑΣ	ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	18.20 ('Η ἀνοικτοδόμησις τῆς 'Ελλάδος).
ΠΟΙΜΕΝΙΔΟΥ.	08.15 ('Ελαφρὸ πρόγραμμα).	Η 'ΩΡΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ
ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	14.40 (Μουσικὴ κοκτέιλ).	17.30 ('ΕΚΔΟΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ).
22.00 (Κατὰ μέρος ἀπὸ τὴν χρω- δία 'Αθανασιάδης).	16.30 (Γνωστὲς μελωδίες).	ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	17.00 (Μουσική γιὰ τὸν καθέναν).	19.45 (Διάσημοι σολιστ).
14.40 (Δίσκοι).	22.30 (Μικτὸ ποικίλο ἐλαφρὸ πρόγραμμα. Τραγοῦδι ἡ Δανάη).	23.15 ΤΟ ΣΕΒΕΤΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ.
19.30 (Βορειοπειρωτικὰ τρα- γοῦδια ἀπὸ τὸν 'Ομιλ. 'Α θανασίου Γκογκώνη).	Πέμπτη, 27 Φεβρουαρίου :	ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
21.10 ('Ελληνικοὶ χοροὶ).	ΟΜΙΛΙΑΙ	13.30 ('Αποσπασματα ἀπὸ ὁπε- ρες).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	8.10 (Τὸ πεντάλεπτο τῆς Γο- ναϊκάς).	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.00 (Δίσκοι).	12.20 (Περὶπατοὶ ἀνά τὴν 'Ελ- λάδα).	8.00 (Δίσκοι).
08.15 ('Ελαφρὸ πρόγραμμα).	13.50 ('Η Φυσιολατρικὴ 'Ωρα).	18.00 (Δωδεκανησιακὰ τραγοῦ- δια ἀπὸ τὸν 'Ομιλ. Στ. Μαι- ράκη Κατὰ τὴν ἑρμῆς).
16.30 (Κινηματογραφικὲς ἐπιτυ- χίες).	21.15 ('Η 'Ωρα τῆς Βορείου 'Ελ- λάδος).	21.10 ('Εθνικοὶ χοροὶ).
17.00 (Μουσική γιὰ τὸν καθέναν).	22.00 ('Αποκρητικὸι στίχοι).	ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
18.00 ('Ελαφρὰ ἑλληνικὰ τραγοῦ- δια).	Η 'ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	8.15 ('Ελαφρὰ μουσική).
23.15 ('Ελαφρὸ ποικίλο πρό- γραμμα).	17.30 (Γιὰ παιδιὰ 12-18 ἐτῶν)	12.00 ('Ελαφρὰ μουσική).
25 Φεβρουαρίου :	ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	14.40 (Συμφωνικὴ τῆς).
ΟΜΙΛΙΑΙ	14.40 ('Εργα Τσαϊκόφσκι).	17.00 (Μουσική).
12.20 ('Ομιλία).	18.30 (Κλασσικὰ τραγοῦδια).	21.30 (Τὸ ἔργο Μελαντινῶν).
14.00 (Τέχνη καὶ ζωή).	21.30 (Μουσικὴ δωματίου ἀπὸ τὴν Κο καὶ τὸν Κο Γ. Λυ-...	23.45 (Χαβανέζικα τραγοῦδια).

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 23 ΦΕΒΡ. - 1 ΜΑΡΤ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 Φεβρουαρίου

Πρωινό πρόγραμμα

- 07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.30 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.45 Παλιή μουσική (δ).
Μπαχ : "Αria από τη σουίτα σε ρε μείζον και Βιόλαντι : Κοντσέρτο για ορχήστρα έγχορδων σε λα ελασσον (Αλλέγκρο μοντεράτο, "Αντάτζιο, "Αλ λέγκρο). "Η "Ορχήστρα Κοντσέρτου του "Αμοστερνταμ. Διευθ. ο Βίλντελ Μένγκελμπεργκ.
08.00 "Αναμετάδοση της θείας λειτουργίας από τον "Ιερο Νόο της Μητροπόλεως.
Μετά τη λειτουργία θα μεταδοθούν το Χρονικό της εβδομάδας και εθνικοί ελληνικοί χοροί.
10.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

Μεσημερινό πρόγραμμα

- 11.00 "Αναμετάδοση από το θέατρο "Ολύμπια της συμφωνικής συνδυαστικής Κρητικής "Ορχήστρας Αθηνών. Διευθυντής ορχήστρας ο κ. Θεόδωρος Βαδωνιάδης. Σολίστ η μεσώφωνος Κκ Νουνούκα Φραγκιά-Σπηλιωπέδου.
Χούμπερνικ : "Ο Γιαν νάκης και η Μαρούλα, εί σαγωγή.
Μπερλιόζ : Μεγάλη α- ρια από την "Καταδίκη του Φάουστ.
Μάλερ : "Ο κόσμος μ' έχει χάσει.
Σαιν-Σάνς : "Η κομ- πάζ.
Γιάννη Κωνσταντινίδη : "Από τα Δωδεκάησων, συμφωνική σουίτα (τρα- γούδια και χοροί) : 1. Τρα- γούδι της αγάπης (Καρ- πάθου). 2. Τραγούδι της θάλασσας (Ρόδου). 3. Τρα- γούδι του δροκού (Καλύ- μνου). 4. Τραγούδι της αγύης (Ρόδου). 5. Κάλαν- τα (Ρόδου). 6. Χορός (Καρ- πάθου). 7. "Αναγγελίτι- κος σκοπός (Ρόδου). 8. Χορός (Νισάου). 9. Τρα- γούδι του γάμου και σου- στα (Ρόδου).
Φράνκ : Συμφωνία σε ρε μείζ. (Λέντο-Αλλέγκ- ρο νόν τρέπιτο, "Αλλέγκ- ρέτο, "Αλλέγκρο).
Κατά το διάλειμμα της συναυλίας θα μεταδοθώ ο- μιλία του κ. "Ανγέλου Προ- κοπίου για τις εικαστικές Τέχνες.

- 13.00 Ειδήσεις στην αγγλι- κή "Αναμετάδοση από το Λονδίνο.
13.10 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.
13.30 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ)
14.00 Το λογοτεχνικό τέ- τρτο του κ. Στράτη Μυριόλη.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 44

Μήκος κύματος: 601 χκ.—499,2 μ.

14.15 Έμεις κι' ο κόσμος.
14.30 Σκέτς

Ραδιοφωνική σκηνοθε- σία του κ. Κώστα Κρον- τιά.
15.00 Τέλος του μεσημερι- νού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Ποικίλη μουσική (δ)
Κράτσο : "Παλιό γυνώκειο στο σπίτι, λαϊ- κό αμερικανικό (διασκευή Κράτσο). "Η βιολίστρια Έρικα Μορίνι με συνο- δέει πιάνο από τον Μί- χαελ Ραουαίξεν.

Νττόρζακ : "Σκέρτσος καπριτσιόζο, έργο 66. "Η Συμφωνική της Μιννεαπό- λης. Διευθ. ο Εύγένιος "Ορμαντιν.

Σοπέν : "Εμπροστίου σε λα ύφ. μείζ. έργ. 29 (δι- ασκ. για τραγούδι). "Η κοντραλτο Σίνγκιντ "Ονέ- γκιν με συνοδεία πιάνου από τον Φράντς Ντόρφ- μύλερ.

Κλιφτον Πάρκερ : Πόλ- κα για πιάνο και ορχή- στρα. "Ο "Αρθουρ Σάντ- φορντ με την ορχήστρα θεάτρου του ΒΒC. Διευθ. ο Χάρολντ Λόου.

16.20 Περίπατοι ανά την Ελλάδα.

Παλνές άποκρηές σε νησί.

16.30 Έλαφρά τραγούδια.

16.45 Γαλλική έκπομη.

17.15 Χορευτικό πρόγραμ- μα (δ).

17.50 Ιστορικό δεκάλεπτο της Ελλάδας.

18.00 Συνέχεια χορευτικού προγράμματος (δ).

18.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

19.30 Κρητική δημοτική τραγούδια από τον έ- μιλιο "Εμμανουήλ Περ- ράκη.

19.45 Έκπομη των "Ενέ- πλων μας Δυνάμεων.

20.15 "Η ορχήστρα Μόνια Λίτερ (δ).

20.30 Β' δελτίο ειδήσεων και σχέλια.

21.00 "Η ορχήστρα "Αλ- μπερτ Σάντλερ (δ).

21.15 "Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.

21.30 "Η ώρα των άκροχτων Δίσκοι της έκλογής των

21.50 Ένα δεκάλεπτο για έλους.

22.00 Συνέχεια με το "Μεθυσμένο Φαγγάρι.

23.00 Πολιτική έμμιλία

23.15 Χορευτικό πρόγραμ- μα (δ)

00.30 Τέλος του προγράμ- ματος.

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 Φεβρουαρίου

Πρωινό πρόγραμμα

- 07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.20 Πρωινή γυμναστική
07.30 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.45 Έπανάληψις του άγ- γλικού μαθηματος
08.00 Έλαφρά μουσική (δ)
08.10 Το πεντάλεπτο της ύγείας

Κούβας (Χοσέ Νόρμαν, δι- ασκ. Λίτερ). "Ο Μόνια Λίτερ με το συγκρότημά του.
"Καλοκαίρι (Γκέρσου. Τν) από το έργο "Πόρτζυ και Μπέα. "Ο πιανίστας "Εντν Ντάτσιν με το ρυθ- μικό του συγκρότημα.

08.15 Έλαφρά μουσική (δ)
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Μότσαρτ : Εισαγωγή από την όπερα "Ο μαγε- μένος αυλός. "Η Φιλαρ- μονική του Βερολίνου. Δι- ευθ. ο Χάιντς Σμιτ-Ισσερ- στερ.

Χαίντελ : "Ο άρμονι- κός σιδηρογρόντος "Ο πια- νίστας Βάλτερ Γκίζε- κινγκ.

Παγκανίνι : Παραλλα- γές για τη χορδή του σόλ. "Ο βιολίστας Βάλτερ Μπαρούλλι.

Ρίμσκν-Κόρσακωφ : "Ι- σπανικό καπριτσιόζο (Πρω- ινή καντάδα. Παραλλαγές. Πρωινή καντάδα. Σκηνή και τσιγγάνικο τραγούδι. "Αστωριανό φαντάζμο). "Η "Ορχήστρα Συμφωνιών Λαμουρ. Διευθ. ο "Αλ- μπερτ Βόλφ.

12.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλι- κή "Αναμετάδοση από το Λονδίνο.

13.10 Συνέχεια της έκπομ- πής των Βρετ. Δυνά- μεων.

13.30 "Η "Ορχήστρα του Στα- θμού.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Έμεις κι' ο κόσμος.

14.40 Δημοτική μουσική και εθνικοί ελληνικοί χο- ροί (δ)

15.00 Τέλος του μεσημερι- νού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χορευτικό πρόγραμ- μα—"Α. νκεινώσεις.

16.15 Μάθημα αγγλικής.

16.30 Κινηματογραφικές έ- πιτυχιές (δ)

16.45 Γαλλική έκπομη

17.00 Μουσική για τον κα- θένα (δ).

Το πάκο του "Αγίου "Ιακώβου την άνοιξη, ην- τερομέτρο (Χάυντν, Γούντ).

"Η ορχήστρα έπιθεωρήσε- ως του ΒΒC. Διευθ. Τσάολε Γκρόουβε.

"Πόσον καιρό βοστάει αυτός (Γκέρσουιν). Τρα- γούδι η Λίνα Χόρν με το ηχοστέτιο Φιλ Μούρ.

"Ο Πέτρος από την

"Ο Ραδιοφωνικός Στα- θμός Αθηνών προς πλη- ροτέρην εξυπηρέτησιν των "Ακροατών του ά- πό σήμερον 23 Φεβρου- αρίου ημέραν Κυρια- κήν, θα μεταδίδη τα έσπερινά δελτία ειδή- σεων ως έξης :

α) 8.15 :
β) 9.15 :
γ) 10.15 :
δ) 11.15 :

Κούβας (Χοσέ Νόρμαν, δι- ασκ. Λίτερ). "Ο Μόνια Λίτερ με το συγκρότημά του.

"Καλοκαίρι (Γκέρσου. Τν) από το έργο "Πόρτζυ και Μπέα. "Ο πιανίστας "Εντν Ντάτσιν με το ρυθ- μικό του συγκρότημα.

"Ραντεβού κάτω από τη βροχή, σλόου ("Ες Τρε- νέ). Τραγούδι ο Ζαν Φρέντ με την ορχήστρα Ζεππιλί.

"Ασος κούλας, από τη σουίτα "Οι τέσσερις άσ- σοι (Μπάλντ Μένερν). Σόλο πιάνο από το συν- θέτη.

"Θά τριγυρνάω (Ουάιλ- ντερ). "Πάντοτε κάνεις και πονά αυτόν που αγα- πάς. (Φίσερ. Ρόμπερτς) και "Η γάστινη κούκλα (Μπλάκ). Τραγούδι οί Μίλλε Μπράνδες.

"Τσιγγάνικο (Κάου- αρντ. "Ακίστερ). Το σεξ- τέττο του Τζέιμς Μόντν.

17.30 "Η ώρα του παιδιού (Νηπιακή ώρα)

"Η ιστορία του Πιπ- λου. "Η Ρηνούλα μας άρωστη. Παιχνίδια και τραγούδια.

18.00 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ)

"Τί σου λένε τα λουλού- δια, σλόου-φός (Ευάγγε- λίδη, Γιαννίδη). "Η Ρένα Μουζάκη με την ορχήστρα Γεωργιάδη.

"Τέτοια μάτια γαλανά "Ο Φώτης Πολυμέρης.

"Ησθες άσγά, ταγκό (Κοφινιάτη, Βέλλο). "Η Κάκια Μέγδρη με την ορ- χήστρα Α. Γεωργιάδη.

"Πίστωση, ταγκό (Μαρ- γαρίτη. Παπαδοπούλου).

"Ο "Αλκης Παγώνης με την ορχήστρα Παπαδοπού- λου.

"Μ' ένα φιλή έως δεν ζή, ρούπα ("Ιακωβίδη, Μαργαρίτη, Γιάκοβλε).

"Η Μάνια Μελάγια με την ορχήστρα Α. Γεωργιάδη.

18.15 "Η ώρα του εργατού.

18.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

19.30 Βορειοηπειρωτική δη- μοτική τραγούδια από τον έμilio "Αθανάσιον Γρονιωνή.

"Τούτον τον χειμώνα. "Η Βεργινιάδα.

"Κούγω τον άνεμο κ' άνάει.

"Κλαίν' οί πέτρες, τή λιθάρις.

19.45 Έκπομη των "Ενέ-

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

23 ΦΕΒΡ. - 1 ΜΑΡΤ.

Μαριούς Κόστ.

"Μελωδίες και ρυθμοί, έπιλογή. Μεγάλη χορευτι- κή ορχήστρα της Γερμανι- κής "Οπερας του Βερολί- νου.

"Αρχισα να πιστεύω (Γκρόντντ. Μονάκο). "Η ορχήστρα Μάρκ Ουάρντ, με τραγούδι από την Βέ- ρα Μπάρετον.

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό ύπαγορεύσεως.

24.30 Τέλος του προγράμ- ματος.

ΤΡΙΤΗ 25 Φεβρουαρίου :

Πρωινό πρόγραμμα

- 07.00 Πρωινή μουσική (δ)
07.20 Πρωινή γυμναστική.
07.30 Α' δελτίο ειδήσεων.
07.45 Έπανάληψις του άγ- γλικού μαθηματος.
08.00 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ)
08.15 Δίσκοι στην τύχη.
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Έλαφρά μουσική (δ)
"Βροχή και άστρα, πόλκα έργ. 324 (Γ. Στρά- ους). "Η "Ορχήστρα Περι- πάτου της Βοστώνης. Δι- ευθ. ο "Αρθουρ Φίντλερ.

"Σταγτοπούτα, φοντα- σία ("Ερικ Κόουτς). Συμ- φωνική ορχήστρα. Διευθ. ο συνθέτης.

"Η είσοδος των μικρών Φαύλων από το έργο "Συν- ταλίζ (Πιερέ) και "Ο χορός των κουνουπιών (Ουάιτ). "Η "Ορχήστρα Περιπάτου της Βοστώνης. Διευθ. ο "Αρθουρ Φίντ- λερ.

12.20 Όμιλία.

12.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλι- κή "Αναμετάδοση από το Λονδίνο.

13.10 Συνέχεια έκπομπής των Βρετ. Δυνάμεων.

13.30 "Η ώρα των άκροχτων Δίσκοι της έκλογής των.

Μότσαρτ : Β' μέρος (Ρωμάντο) από τη "Μι- κρή νυκτερινή μουσική. Με- λη της Φιλαρμονικής του Βερολίνου. Διευθ. ο "Εριχ Κλάιμπερ.

Λίστ : Το Γ' νυκτερινό από τα "Ονειρα αγάπης "Ο πιανίστας Ζήγκφοντ Γκρόντντ.

Σούμπερτ : Σερενάτα. "Η ορχήστρα Λούις Κάτσ- μαν.

Σαιν-Σάνς : "Εισαγω- γή και ρόντο καπριτσιόζο έργο 28. "Ο βιολίστας Γιάσον Χάφστεκ με τη Φι- λαρμονική του Λονδίνου.

Μπίγκ μπέν (Μελα- κρινό). "Η ορχήστρα που διεθύνει ο συνθέτης.

"Β' λία Β' λία, από την "Εύθυμη χώρα (Λέ- αρ). "Η ύψιφωνος "Αου-

14.00 Τέχνη και ζωή.

"Η ζωή των διδίων, από συνεργάτη μας.

14.10 Μουσικό διαλείμμα.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Έμεις κι' ο κόσμος.

14.40 Έπιλογές από έπες Φαντασία από διάφο- ρες έπες του Λόρτσινγκ (διασκ. "Αλτιστ). "Η "Ορ- χήστρα της Κρατικής "Ορ- περας του Βερολίνου. Δι- ευθ. ο Γκέρχαρντ Στέγκερ.

Πουτσίνι : "Μαντάμ Μπάττερφλάυ. "Η Φιλαρ- μονική του Βερολίνου. Δι- ευθ. ο Φράντς Ρόις.

Βέρντι : "Ριγολέττος. "Η ορχήστρα Πάλ Γκόν- τούν.

15.00 Τέλος του μεσημερι- νού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χορευτικό πρόγραμ- μα—"Α. νκεινώσεις.

16.15 Μάθημα αγγλικής.

16.30 Παλιή μουσική (δ)

Χαίντελ : Κοντσέρτο γάροσσο σε ρε μείζ. έργο 6 άο. 5. "Εκτέλεσις από το "Κολλέγκιουμου μουζι- κους. Διευθ. ο Χέρμαν Ντίνερ.

16.45 Γαλλική έκπομη.

17.00 Μουσική νιά τον κα- θένα (δ).

"Πολυαγαπημένη, κου- ρκ-στέπ (Μέρερ, Κέρν). "Αλλαν Τζόουνς με την ορχήστρα Σίλκρετ.

"Εισαι γι' αγκάλασμα, από την ταινία "Τρελλο- κρίτισος και "Σύντομα, από την ταινία "Ας παί- ξει η ορχήστρα (Γκέρ- σουίν).

"Η ορχήστρα "Αν- τρέ Κουτελάντες.

"Κάποιος να με προσέ- χη από την ταινία "Ω- κεύ και "Κυρία, να είσθε καλά από την όαυνη ταινία (Γκέρσουίν). "Η ίδια ορχήστρα.

18.15 "Η ώρα του ναυτιλλο- μένου.

18.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.

19.30 "Η ώρα του άγρότου.

19.45 Μουσική (δ).

20.15 "Η σημερινή "Αγγλία.

20.30 Γ' δελτίο ειδήσεων και σχέλια.

21.00 Ένα δεκάλεπτο για τον καθένα.

21.10 "Ελληνικοί χοροί (δ).

21.15 "Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.

21.30 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ)

"Ησθες σαν την άνοι- ξη, ταγκό (Κοφινιάτη, Μα- ράκη). "Η Κούλα Νικο- λαΐδου με την ορχήστρα Α. Γεωργιάδη.

"Πού άσαι τώρα (Σα- κελλαρίου. Γιαννακοπού- λου, Σουγιούλ). "Ο Κά- στας Μανιατάκης με την ίδια ορχήστρα.

"Δεν έπρεπε να σ' αγα- πώ, ταγκό (Κοφινιάτη Σουγιούλ). "Η Μόλυ και ο Πολυμέρης με την ορχή- στρα Σουγιούλ.

"Για σένα, ταγκό (Μα- ράκη, Νικολαΐδη). "Η Κού- λα Νικολαΐδου με την ορ- χήστρα Α. Γεωργιάδη.

Ο κ. Σκαντζουράκης, διευθν- τής της "Ορχήστρας του Σταθμού.

Λίτκι Ράουτα-Βάσα με την "Ορχήστρα της Γεο- μανικής "Οπερας του Βε- ρολίνου. Διευθ. ο Πέτρο Κρόντερ.
"Η άφοσίωσις μου, σλόου (Χίλιαν, Νάπτον). "Η ορχήστρα του Βικτωρ Σουλδέστερ.
"Τζάννα μίς (Φοίλ, Χέρμπαχ). "Ο τενόρος "Αλλαν Τζόουνς με την ορχήστρα Σίλκρετ.
"Εισαι γι' αγκάλασμα, από την ταινία "Τρελλο- κρίτισος και "Σύντομα, από την ταινία "Ας παί- ξει η ορχήστρα (Γκέρ- σουίν). "Η ορχήστρα "Αν- τρέ Κουτελάντες.
"Κάποιος να με προσέ- χη από την ταινία "Ω- κεύ και "Κυρία, να είσθε καλά από την όαυνη ταινία (Γκέρσουίν). "Η ίδια ορχήστρα.
18.15 "Η ώρα του ναυτιλλο- μένου.
18.30 Έκπομη των Βρετ. Δυνάμεων.
19.30 "Η ώρα του άγρότου.
19.45 Μουσική (δ).
20.15 "Η σημερινή "Αγγλία.
20.30 Γ' δελτίο ειδήσεων και σχέλια.
21.00 Ένα δεκάλεπτο για τον καθένα.
21.10 "Ελληνικοί χοροί (δ).
21.15 "Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.
21.30 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ)
"Ησθες σαν την άνοι- ξη, ταγκό (Κοφινιάτη, Μα- ράκη). "Η Κούλα Νικο- λαΐδου με την ορχήστρα Α. Γεωργιάδη.
"Πού άσαι τώρα (Σα- κελλαρίου. Γιαννακοπού- λου, Σουγιούλ). "Ο Κά- στας Μανιατάκης με την ίδια ορχήστρα.
"Δεν έπρεπε να σ' αγα- πώ, ταγκό (Κοφινιάτη Σουγιούλ). "Η Μόλυ και ο Πολυμέρης με την ορχή- στρα Σουγιούλ.
"Για σένα, ταγκό (Μα- ράκη, Νικολαΐδη). "Η Κού- λα Νικολαΐδου με την ορ- χήστρα Α. Γεωργιάδη.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 45

22.00 Συνάντηση της Συμφωνικής Ορχήστρας του Σταθμού. Διευθ. & Κεφ. Λεωνίδας Ζώρας.
Μπετόβεν : Εισαγωγή στον «Εγκυοντα».
Μπετόβεν : Συμφωνία αρ. 5 σε ρε μείζον έργο 67 (Αλλέγκρο κόν μπρίο, Άνταντε κόν μπρίο, Αλλέγκρο, Αλλέγκρο-ρο).
Ζώρα : «Θρύλος».
Καλουσιόη : «Ο θάνατος της ανθρωπότητας».
23.00 Δελτίο ειδήσεων.
23.15 Χορευτική μουσική (δ).
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπακουσέως.
00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 26 Φεβρουαρίου

Πρωινό πρόγραμμα

07.00 Πρωινή μουσική (δ).
07.20 Πρωινή γυμναστική.
07.30 Δελτίο ειδήσεων.
07.45 Επανάληψη του αγγλικού μαθήματος.
08.10 Το πεντάλεπτο του σπιτιού.
Λίγα λόγια για τους γονείς.
08.00 Έλαφρά μουσική (δ).
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ).
«Δυο πράσινα μάτια», ταγκό (Καριβάνου, Κιούση). 'Η Κάκια Μένδρη με την ορχήστρα Α. Γεωργιάδη.
«Σε μια ακρογιαλιά έλ ληνική», καντάδα (Κοφινιώτη, Γούνηρη). 'Ο Σπύρος Κωστώνης και ο Τώνης Μαρούδας με την ορχήστρα Σουγιούλ.
«Απ' τις δυο ως τις τοές», φάρ-τρετ (Μενεστρέλ, Γεωργιάδη).
«Σαν κι απόψε», ταγκό (Γαλιανόπουλου, Σακελλαρίου, Γιαννίδη). 'Η Σοφία Βέμπο.
«Λίγα λουλούδια», φάρ (Σπυροπούλου, Παπαδόπουλου, Γιαννίδη). 'Ο Γούναρης, ο Καθβάρδας και ο Μακρής με την ορχήστρα 'Οντεον. Διευθ. ο Γ. Βιττόλης.
«Σ' αγαπώ, τί να πώ, σ' αγαπώ», βάλς (Σαββίδη, Ποστοκόλλη). 'Η Μαίρη Ποστοκόλλη με ορχήστρα. Διευθ. ο Γιαννίδης.
12.20 'Η ώρα των φιλετελιστών.
12.30 Έκπομπή των Βρετ. Δυνάμεων.
13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοση από το Λονδίνο.
13.10 Συνέχεια της έκπομπής των Βρετ. Δυνάμεων.
13.30 Έργα για πιάνο (δ).
Σούμαν : «Παιδικές σκηές», έργο 15. 'Ο Βάλτερ Γκλίζκινγκ.
Λίστ : «Μερίδιο βάλς» (δισκ. Ντ' Αλμπέρ). 'Ο Γκέτα Άντα.
14.00 Αθλητικές ειδήσεις.
14.10 Μουσικό διάλειμμα.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

23 ΦΕΒΡ.-1 ΜΑΡΤ.

14.30 'Εμείς κι' ο κόσμος.
14.40 Μουσικό κοντέιλ (δ).

«Συνδυασμένες επιχειρήσεις» (Άρθου Γιάνγκ). Σόλο πιάνο από τον συνθέτη.

«'Η πρώτη μου, ή τελευταία μου, ή μοναδική μου» (Σπύρος, Γκρήνερ). 'Ο Άντυ Ράσελ με την ορχήστρα Πάου Ούστον.
«Μιά στιγμούλα» (Τέννεντ, Ουίλκινσον). 'Η ορχήστρα Τζώρτζ Μελακρόιν.

«Κυρία μου, είσθε ωραία», ταγκό (Μανίλλια). 'Η ορχήστρα Μαντοβάνι.
«Οι τρεις καμπανιέρες» (Έσπερον, Γκίμπερτ Κροτάσσερ) και «'Η πόλη της νίκης» (Κάαν, Στάιν). Τραγουδι οι Άντριους Σίστορες.
«Δάου σουέλλ» από την ταινία «Κονκίτκατ Γιάνγκ» (Ρότζερ, Χάρτ). 'Η ορχήστρα Ράσελ Μπέννερ.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Ο μαέστρος κ. Λέων Ζώρας στο πρόγραμμα της Τρίτης (ώρα 22.00').

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπακουσέως.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

23 ΦΕΒΡ.-1 ΜΑΡΤ.

16.00 'Η εφημερίδα μας. (Χρονογράφημα. Ιστορίες ευθύμης, διαγωνισμός, αλληλογραφία).

16.00 'Η Εφημερίδα του Σταθμού.

16.30 Έκπομπή των Βρετ. Δυνάμεων.

19.30 Δημοτική τραγούδια Πελοποννήσου από τη χορωδία του «Συλλόγου προς διάδοση της εθνικής μουσικής» του διευθύνει ο κ. Σίμων Καραός.

«'Η Ζερδοπούλα», καλαματιανό.

«Στό μεντροσέ, στον πλατόνο», πηδηχτό.

«'Η λαφίνα» (της τάβλας).

«Στ' Άγιο-Θωδώρου το δούλο», συρτό.

19.45 Έκπομπή των Έν-πλων Δυνάμεων μας.

20.15 'Η σημερινή Άγγλεια.

20.30 Γ' δελτίο ειδήσεων και σχολία.

21.00 Ένα δεκάλεπτο για τον κζθένα.

21.10 Ελληνικοί χοροί (δ).

21.15 'Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.

21.30 Μουσική δομητισμού από την Κκ Άλνιχ Λουκούδη, πιάνο και τον κ. Γ. Λουκούδη, βιολί.

Μπράν : Σονάτα αρ. 1 (Αντάτζιο, Αλλέγκρο, Άνταντε, Αλλέγκρο).

Τσερεπίν : Σονάτα σε φά μεζ. (Αλλέγκρο, Μοντεράτο, Λαονκέτο, Βιάτατζιο).

22.00 Χορευτικές επιτυχίες.

22.20 Αποκατάκτηση στίχων.

22.30 Ρεσιτάλ του τενόρου κ. Λάμπρου Μαυράκη.

Σουπερ : «Στ' θάλασσα».

Σουπερ : «'Η Άνοιξη».

Φαρέ : «Τό τραγουδι του παρσά».

Τοιά : «Πού να φαντασθώ...» άρια από την Γ' πράξη της «Μινιόν».

Ντονισέττι : «'Ω των ποσόνων τάφω», άρια από την τελευταία πράξη της «Λουσία ντι Λαουερμού».

Ταυάρα : «Της κοπέλας το νερό» και «Σεράντο».

23.00 Δελτίο ειδήσεων.

23.15 Έλαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ).

«Ευδοκία από το έργο 'Ο γελωτοποιός στο γάμο» (Έρικ Κόουτε).

«Δέν βράζει ποτέ, μά κάνει κατακλυσμό» από την ταινία «'Η αγάπη βοί σκε τον Άντυ Χάρντ» (Γκρόνταν, Ρίβελ). Τραγουδι ή Τζούντο Γκάρλαντ με την ορχήστρα Χάρου Σόνικ.

«Τό βάλς μας» (Ρόουζ) Ορχήστρα που διευθύνει ο συνθέτης.

«Σε οποιαδήποτε παλιά εποχή», σουίνγκ (Σά). Τραγουδι ο Μπίλλυ Χόλντεϊ.

νισ». 'Η νέα ορχήστρα του Κούνης Χόλλ, Διευθ. ο Σέρ Χένου Γούντ. «Χιουμορέστικ». Διασκευή και εκτέλεσις από τον βιολιστή Φόιτς Κράι-σλερ, Συνοδεία πιάνου από τον Λάμσον.

Βάλς από το μπαλέτο το «'Η πεντάμορφη». 'Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Λέο Μπό-χαρντ.

«Τίποτε άλλο παρά ή ποιμένη καρδιά». 'Η κονταόλο Μορία Όλτσέφ-κα με συνοδεία πιάνου από τον Κάρλ Άλβιν, συνοδεία βιολιού από τον Ντάουμπερ και βιολόν-τσέλλου από τον Κβάρντα.

«Πολωνέζα» από την όπερα «Ευγένιος Άνιέγκιν». 'Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Χάινς Ζιτ 'Ισσεροσέτ.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

15.00 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Ο Τενόρος κ. Λάμπρος Μαυράκης στο πρόγραμμα της Πέμπτης (ώρα 22.30').

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπακουσέως.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

Κορύμπι με την Κούνη
Μποζουμ και την ορχή-
στρα Τζών Σκότ Τρότ-
τερ.
Διάφορες επιτυχίες με
τον πιανίστα Τσάρλυ
Κούντε.
«Ένα τραγουδί γι' α-
νάμνηση» φόνε-τρώτ (Κά-
νι, Στόν, Τσάπλιν). Η
ορχήστρα Φρέντυ Μάρτιν
με τραγουδι από τον Άρ-
του Ουέιν.
Επιλογή από φωνοται-
νίες της Ζανέτ Μοκνί-
νιαντ. Η Ορχήστρα Θε-
άτρου Παραμούντ. Στο
δράμα ο Άλ Μπίλλινγκ-
τον.
«Ο άνθρωπος μου»
(Πολλός, Υβάν) και «Ο-
ταν χαμογελάς» (Φίσερ,
Γκούντγουϊν, Σέυ). Τρα-
γουδι ο Μπίλλυ Χόλλι-
ντ με την ορχήστρα Τέ-
ντυ Ουίλσον.
«Λάουρα», φόνε-τρώτ α-
πό την ούνοφον φωνοται-
νία (Μέρεσο, Ράσκι). Η
ορχήστρα Φρέντυ Μάρτιν.
**17.30 Έκπομπη για την ψυ-
χολογία των αδελφών.**
**17.55 Μουσική από οπερέτ-
τες (δ)**
Λέχας : Εισαγωγή από
την «Ευθύνη χώρα». Μέ-
λη της Ορχήστρας της
Κρατικής Όπερας του Βε-
ρολίνου. Διευθ. ο Άλφρεντ
Μέλιχα.
Λέχας : «Κανένας δεν
σ' άγάνισε τόσο όσο ε-
γώ» από τον «Παγκανίνι».
Η ούφφωνος «Έρνα Ζάκ»
και η Ορχήστρα της Κρα-
τικής Όπερας του Βερο-
λίνου. Διευθ. ο Άλφρεντ
Μέλιχα.
Κύννεκ : «Ο εδάδα-
φος από το Ντίνγκσντ»,
επιλογή. Η Ορχήστρα
της Γερμανικής Όπερας
του Βερολίνου. Διευθ. ο
συνθέτης.
Γ. Στράους : Αποσπά-
σματα από τη «Νυκτερί-
δα». Οι ούφφωνοι Έρνα
Μπέρνερ, Ελίζαμπετ
Φρήντριν, ο βαρύτονος Εύ-
γένιος Φούε και ο τενόρος
Πέτερ Άντερ με τη χο-
ρωδία της Κρατικής Ό-
περας και τη Φιλαρμονική
του Βερολίνου. Διευθ. ο
Φράντς Ρόιτ.
18.20 Η Θρησκευτική Ώρα
«Ο Ακάθιστος Ύμ-
νος» από συνεργάτη μας.
18.30 Έκπομπη των Βρετ.
Δυνάμεων.
19.30 Η ώρα του αγρέτου.
**19.45 Έκπομπη των Έν-
πλων Δυνάμεων μας**
20.15 Η σημερινή Άγγλία.
20.30 Γ' δελτίο ειδήσεων
και σχόλια
21.00 Ένα δεκάλεπτο για
τον καθένα
21.10 Ελληνικοί χοροί (δ)
21.15 Η ώρα της Βερείου
Ελλάδας.
22.00 Βραδυό κοντσέρ-
το (δ)
Χόουλς : «Ένας υ-
μνος του Ήσου». Η χο-
ρωδία του Χάντερσφελντ
και η Φιλαρμονική του Λί-
βερπουλ. Διευθ. ο Μάλκου
Σάστρεντ.
Βόν-Ουίλλιαμς : Συμ-
φωνία αρ. 5 σε ρε μείζον
(Πολεμικό, Σκέρτσ, Ρω-
μάντσα, Πασσακάλια). Η
ορχήστρα Χολέτ. Διευθ.
ο Τζών Μπαρπιόλλι.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

23 Φ.ΒΡ.-1 ΜΑΡΤ.

23.00 Δ' δελτίο ειδήσεων.

23.15 Η Χορωδία της Έλ-
λάδας με διευθυντή τον
κ. Σώτη Βασιλειάδη.
Σοφμπέρτ : «Η νύχτα»
Σούμαν : «Ο εύθυμος
γεωργός»
Νττόρσνικ : «Αγαπημέ-
νη Μασσαχουσέτη»
Καλουσιόν : «Νανούρι-
σμα»
Κοκκίνου : «Η περσ-
μένη αγάπη»
Ντι Κάπου : «Ω η-
λιε μου»
Δουράκη : «Η Βαγγε-
λίτσα»
Κοκκίνου : «Ποιμενικά»
(δισκ. Βασιλειάδης).
23.45 Σερενάτες (δ)
Μόργκαν : «Φθινοπωρι-
νή σερενάτα». Το τσί-
πλο Τζάντλερ.
Μοσκόφσκυ : «Σερενά-
τα». Η ορχήστρα δωμα-
τίου Χάρου Χώλνικ.
Σοφμπέρτ : «Σερενάτα»
εργο 6. Ο βιολιστής Βά-
σιν Παζόντ με συνοδεία
πιάνου από τον Ότιο
Μέλιχα.
Λέχας : «Κανένας δεν
σ' άγάνισε τόσο όσο ε-
γώ» από τον «Παγκανίνι».
Η ούφφωνος «Έρνα Ζάκ»
και η Ορχήστρα της Κρα-
τικής Όπερας του Βερο-
λίνου. Διευθ. ο Άλφρεντ
Μέλιχα.
Κύννεκ : «Ο εδάδα-
φος από το Ντίνγκσντ»,
επιλογή. Η Ορχήστρα
της Γερμανικής Όπερας
του Βερολίνου. Διευθ. ο
συνθέτης.
Γ. Στράους : Αποσπά-
σματα από τη «Νυκτερί-
δα». Οι ούφφωνοι Έρνα
Μπέρνερ, Ελίζαμπετ
Φρήντριν, ο βαρύτονος Εύ-
γένιος Φούε και ο τενόρος
Πέτερ Άντερ με τη χο-
ρωδία της Κρατικής Ό-
περας και τη Φιλαρμονική
του Βερολίνου. Διευθ. ο
Φράντς Ρόιτ.
18.20 Η Θρησκευτική Ώρα
«Ο Ακάθιστος Ύμ-
νος» από συνεργάτη μας.
18.30 Έκπομπη των Βρετ.
Δυνάμεων.
19.30 Η ώρα του αγρέτου.
**19.45 Έκπομπη των Έν-
πλων Δυνάμεων μας**
20.15 Η σημερινή Άγγλία.
20.30 Γ' δελτίο ειδήσεων
και σχόλια
21.00 Ένα δεκάλεπτο για
τον καθένα
21.10 Ελληνικοί χοροί (δ)
21.15 Η ώρα της Βερείου
Ελλάδας.
22.00 Βραδυό κοντσέρ-
το (δ)
Χόουλς : «Ένας υ-
μνος του Ήσου». Η χο-
ρωδία του Χάντερσφελντ
και η Φιλαρμονική του Λί-
βερπουλ. Διευθ. ο Μάλκου
Σάστρεντ.
Βόν-Ουίλλιαμς : Συμ-
φωνία αρ. 5 σε ρε μείζον
(Πολεμικό, Σκέρτσ, Ρω-
μάντσα, Πασσακάλια). Η
ορχήστρα Χολέτ. Διευθ.
ο Τζών Μπαρπιόλλι.

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 και ΚΥΡΙΑΚΗ 23 Φεβρ. 1947

Δύο τελευταίαι παραστάσεις της μεγάλης επιτυχίας

ΦΡΑΝΤΣ ΣΟΥΜΠΕΡΤ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΤΡΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Σαιν-Σάν : Η καρ-
διά μου ανοίγει με τη φω-
νή σου από την όπερα
«Σαμψών και Δαλιδά». Η
κοντρολό Μάατσε. Ο-
φρε με ορχήστρα. Διευθ.
ο Μάλκου Σάστρεντ.
14.00 Αθλητικές ειδήσεις.
14.10 Μουσικό διάλειμμα.
14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
14.30 Έμεις κι' ο κόσμος.
14.40 Συμφωνική τζάζ (δ)
**15.00 Τέλος του μεσημέρι-
νου προγράμματος.**
Εσπερινό πρόγραμμα
16.00 Χρηματιστήριο-Ανθ.
κοινώσεις
16.15 Μάθημα αγγλικής
16.30 Η ορχήστρα Έρικ
Κέουτς (δ)
16.45 Γαλλική εκπομπή
**17.00 Μουσική για τον κη-
θένα (δ).**
«Σουίνγκ γκίτάρ» (Γκον-
πέλλι). Ο βιολιστής Στέ-
φαν Γκραπέλλ. και ο πια-
νίστας Άρθουρ Γιάνγκ με
κοντραμπάσο και μπα-
τασία.
«Αυρό» (Σκυλάς, Ρου-
τί) και «Μπορούς να σου
συμπεθ» (Μπέρεκ, Βαν Χό-
ζεν). Τραγουδι ο Μπίγγυ
Κρόσμπι.
Επιλογή από επιτυχίες
του Χάιντς Γούντ. Η ορ-
χήστρα Άλμπερτ Σάντ-
λερ.
«Μαρίονγκλντ». Μουσι-
κή και έκτελεσις από τον
πιανίστα Μπίλλυ Μέγερ.
«Αυροθήτο μί» από
την οπερέττα «Η Άννιτα
και ο Διάβολος» (Μακ-
μπεν, Μπένιμαν). Η ο-
ύφφωνος Ροσίτα Σερόντα
με την ορχήστρα Κούρτ
Χόενμπέργκερ.
«Το άγγιγμα των χει-
λών σου» (Νόουμπελ, δια-
σκ. Μελακόνο). Η ορχή-
στρα Τζώρτζ Μελακόνο.
«Κάποια άλλη φορά»
(Κάσιν, Στάιν) και «Φα-
νερώσου όπου κι αν βόι-
σκεσαι» (Μάν, Πέλι). Τρα-
γουδι ο Φράνκ Σινάτρα.
«Γιατί περνά χωρίς να
με προσέχεις» (Ές, Μιζ-
ραχί). Ο Άρθουρ Γιάνγκ
και ο Στέφαν Γκραπέλλ
με συνοδεία κοντραμπά-
σου και μπατασίας.
**17.30 Η ώρα των σπουδα-
στών.**
«Κωστής Παλαμάς».
**18.00 Δωδεκαήμερο δη-
μοτικά τραγουδιά από**
τον δούλο Στανκίτς
Χατζηδάκη.
Σταυρωτός Λέριος.
«Ο Κουκουμάς» (Σύ-
νις).
«Βάρκ» μου υπογιαντι
σιμένη καλύμνικο.
«Ω Σιανέ μου ποτα-
μέ» πατινιότικο.
18.20 Η ώρα των Ενόπλων
μας Δυνάμεων.
18.30 Έκπομπη των Βρετ
Δυνάμεων.
**19.30 Εντυπώσεις από το νυ-
κτικό συνέδριο της**
Αμερικής. Ομιλία της
**Κας Νέλλης Μικρε-
λάκη.**
19.45 Η ώρα των Ενόπλων
μας Δυνάμεων.
20.15 Η σημερινή Άγγλία.
20.30 Γ' δελτίο ειδήσεων
και σχόλια.
21.00 Ένα δεκάλεπτο για
τον καθένα.
21.10 Ελληνικοί χοροί (δ)
21.15 Η ώρα της Βερείου

Ελλάδας.

21.30 Η Στέλλα Γκρέκ με
το τσίρο Μέλντν.
«Ματάκια ναλανά» (Κα-
πνίσι).
«Είσαι ένας έρωτας πα-
ράξενος» (Καπνίσι).
«Νύχτα». Ιταλική ορ-
χάντσα.
«Ανοίξ» (Καπνίσι).
«Μαρούα απ' τον κό-
σμο» ρούμπα (Καπνίσι).
«Στο μικρό δρομάκι»
σλόου (Θεοφανίδης).
«Ελ» πάλι.
«Κάπου-κάπου». άμερι-
κάνικο τραγουδι.
**22.00 Έκπομπη από το «Με-
θυμένο φεγγάρι».**
23.00 Δ' δελτίο ειδήσεων.
**23.15 Το Σεζέττο του Στα-
θμού.**
**23.45 Τραγουδι της Χαδά-
ης (δ)**
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό
υπνωρεύσεως.
**00.30 Τέλος του προγράμ-
ματος**

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ανεξάρτητον όργανον έ-
ρευνης των οικονομικών
και βιομηχανικών πρα-
μάτων της Χώρας.
Ο αρτιότερος δημοσι-
ογραφικός Όργανισμός του
Ελληνικού οικονομικού
Τύπου.
Διευθυντής :
ΣΠΥΡ. Α. ΒΟΥΛΙΑΝΗΣ
ΓΑΙΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑ-
ΓΑΙ : Ειδικοί επιστήμο-
νες και διαπρεπείς δημο-
σιογράφοι.
Εκδίδεται έν Έθνηαις
Έτος ίδρύσεως 1934
Γραφεία : Λεωφόρος Ε.
Βενιζέλου 16. Τηλέφωνα
22.604 και 35.221
Συνδρομηταί εγγράφου-
ται απ' ευθείας εις τὰ
Γραφεία μας, όπου πω-
λούνται και όλοι οι τόμοι
των προηγουμένων ετών

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Β.Β.Σ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 23 ΦΕΒΡ.-1 ΜΑΡΤΙΟΥ

Κυριακή 23 Φεβρουαρίου :

6.00 Ειδήσεις
6.30 Κλασική μουσική.
8.00 Ειδήσεις
10.00 Ειδήσεις
11.00 Σερενάτα του Νότου.
13.00 Ειδήσεις
13.45 Δίσκοι κατ' έκλογην.
14.15 Συμφωνική ορχήστρα.
15.00 Ειδήσεις
16.00 Μουσική παρέλασις.
17.30 Η Ώρα του Παιδιού
18.00 Ειδήσεις
19.00 Βαριετέ.
20.00 Ειδήσεις. Εικοσιτετράωρο.
20.15 Παλιά τραγούδια.
23.45 Μουσική τζάζ.
1.00 Ειδήσεις

Δευτέρα, 24 Φεβρουαρίου :

8.00 Ειδήσεις
8.15 Δίσκοι κατ' έκλογην.
8.45 Πιάνο.
9.00 Ειδήσεις
9.15 Ορχήστρα Τζών Ρέυν-
τερς.
10.00 Ειδήσεις
10.10 Έργα για ορχήστρα.
12.15 Βαριετέ.
12.30 Έλαφρά Μουσική.
13.00 Ειδήσεις
13.15 Κλασική μουσική.
14.30 Δίσκοι κατ' έκλογην
15.00 Ειδήσεις
16.00 Ορχήστρα Β.Β.Σ.
17.15 Μελωδίες και ρυθμοί
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
20.15 Ποικίλον πρόγραμμα.
20.45 Ορχήστρα Β.Β.Σ.
22.00 Ειδήσεις
22.30 Δίσκοι κατ' έκλογην.
23.15 Ποικίλον πρόγραμμα
1.00 Ειδήσεις

Τρίτη, 25 Φεβρουαρίου :

8.00 Ειδήσεις
8.45 Πιάνο.
9.00 Ειδήσεις
9.45 Ορχήστρα Τσάρλη Μπά-
νερ.
10.00 Ειδήσεις
10.15 Έργα για Ορχήστρα :
Ρεσπίνγκι Χαδόν Φορέ.
11.00 Μουσική χοροδ.
12.30 Ορχήστρα Μπίλλυ, Τέρ-
νερ.
13.00 Ειδήσεις
13.15 Ορχήστρα έλαφρά μουσ.

Τετάρτη 26 Φεβρουαρίου :

8.00 Ειδήσεις
8.15 Συμφωνική Ορχήστρα του
Λονδίνου.
8.45 Πιάνο.
10.00 Ειδήσεις
10.15 Ο Τίνο Ρόσι.
11.00 Συμφωνική Ορχήστρα.
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις
13.15 Οτι ζητήσατε.
16.00 Μουσικές Μινιατούρες.
17.20 Δίσκοι κατ' έκλογην.
18.00 Ειδήσεις
19.15 Εξέθμη βραδυά.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
20.15 Ποικίλον πρόγραμμα.
22.00 Ειδήσεις
23.15 «Διδά και Αινίτια», Όπερα
του Πάρσνελ.
00.15 Σερενάτα του Νότου.

Πέμπτη, 27 Φεβρουαρίου :

7.30 Δίσκοι κατ' έκλογην.
8.00 Ειδήσεις
8.15 Ορχήστρα Τζάκ Κόλς.
10.00 Ειδήσεις
10.15 Ορχήστρα του Σταθμού.
11.00 Χορευτική μουσική.
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις
13.15 Μουσική χοροδ.
16.00 Ορχήστρα του Σταθμού.
18.00 Ειδήσεις
18.30 Ορχήστρα.
19.15 Μουσική χοροδ.
20.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρο.
20.15 Δίσκοι κατ' έκλογην.
23.45 Κλασική μουσική.

Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου.

8.00 Ειδήσεις
8.30 Δίσκοι κατ' έκλογην.
10.00 Ειδήσεις
11.00 Ορχήστρα Τζεράντο.
11.30 Δίσκοι κατ' έκλογην.
12.30 Έλαφρά μουσική.
13.00 Ειδήσεις

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

ΩΡΑ	ΣΤΑΘΜΟΣ	ΚΥΜΑΤΑ
07.00 - 07.15	Λονδίνον Έλληνικά	41.75-31.50-25.30-31.56
08.00 - 08.15	Παρίσιον Γαλλικά	25.1
08.30 - 08.45	Λονδίνον Γαλλικά	48.56-11.61-31.50-25.30
09.00 - 09.15	Λονδίνον Γαλλικά	31.88 (25.20) (31.48)
09.16 - 09.30	Λονδίνον Άγγλικά	31.88 (31.43) 25.30 (25.20)
	(Αναμετάδοσις Αμερικής)	
09.30 - 09.45	Λονδίνον Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
	(Αναμετάδοσις Αμερικής)	
10.00 - 10.30	Λονδίνον Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
10.30 - 14.00	Λονδίνον Γαλλικά	31.80-24.49
13.45 - 14.00	Λονδίνον Έλληνικά	31.50-25.30, 19.61 30.96
15.30	Λονδίνον Άγγλικά	31.50-25.18
18.15 - 18.30	Λονδίνον Άγγλικά	41.01-31.88-25.49
	(Αναμετάδοσις Αμερικής)	
18.30	Μόσχο Έλληνικά	41.50-25.75-30.30
18.30	Λονδίνον Γουρκικά	19.25
19.00 - 19.30	Λονδίνον Άγγλικά	31.80-25.17-19.75
19.15	Κανσάς Γαλλικά	16.75
19.15 - 19.30	Παρίσι Έλληνικά	31.51-25.1
19.15	Αγκυρα Έλληνικά	31
19.30	Παρίσιον Γαλλικά	25.31
20.00	Αγκυρα Γαλλικά	31
20.00 - 20.30	Λονδίνον Έλληνικά	31.50-25.30-19.10
20.30 - 23.45	Λονδίνον Άγγλικά	11.75-30.96-31.01-25.42
24.00 - 24.15	Λονδίνον Άγγλικά	48.54-41.61
	(Αναμετάδοσις Αμερικής)	
01.00 - 01.15	Λονδίνον Γαλλικά	48.54-41-61.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»-Σελίς 48

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»-Σελίς 49

Είς την 'Ιταλίαν περιο-
δεύει η εξαιρετική Έλληνις
καλλιτέχνης του τραγουδι-
ού κ. Γίνα Τόλμα, η οποία
καί δίδει με πολλήν επιτυ-
χίαν συναυλίαν τραγουδιού,
πολλὰ τῶν ὁποίων μεταδί-
δονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἰταλι-
κοὺς ραδιοφωνικοὺς Σταθ-
μοὺς. Ἡ κ. Τόλμα, ἑτρα-
γούδουσι κυρίως συνθέσεις
τοῦ Καλομοίρου καὶ τοῦ κ.
Σπῆλιου. Περωτώνουσα δὲ
τὴν περιοδείαν τῆς εἰς
τὴν 'Ιταλίαν θὰ ἀναχωρή-
σῃ εἰς Λονδίον, ὅπου θὰ
τραγουδήσῃ μετὰ τὴν Συμ-
φωνικὴν Ὀρχήστραν.

Ἐνα κορίτσι χτυπᾷ...

..(Συνέχεια ἐκ τῆς Σελ. 13)

γιατὶ θεασύριο θὰ φύγω.. Γιά
τὶ κοκκινίζετε; Δὲν εἶστε καθό-
λου μοντέρνα. Τὸ κάνετε γιὰ
νὰ κερδίσετε λεφτά, καὶ σὰς ὑ-
πάρχουν νὰ σὰς πληρώσω κα-
λά. Καὶ ἀνοίγοντας ἕνα συρτά-
ρι, βγάζει ἀπὸ ἕνα κουτί 300
Φράγκα καὶ τῆς τὰ δίνει..

— Αὐτὸ γιὰ προκαταβολή!

Λοιπὸν;
Τὸ κορίτσι κομνὰνὰ τὸ κεφάλι
τοῦ καταφατικὰ, ἐνὶ ἐκείνους
μπαινὲι στὴν κρεββατοκάμαρα.
Ἐκεῖ βρίσκεται ἑτοιμὸν τὸ μπα-
ούλο του. Στὴ μικρὴ βαλίσκου
λα εἶναι τὸ διαβατήριον, τὰ εἰ-
σιτήρια καὶ 100.000 φράγκα.
Τὰ κυττάζει ὅλα μὲ ἀγάπη,
καὶ ἔξω σχεδὸν τὸ κορίτσι.
Μὰ ἕνας θόρυβος στὴ διπλὴν
κάμαρα τοῦ τῆ θυμίζει. Σιγὰ,
σιγὰ ἀνοίγει τὴν πόρτα. Ἡ
Ντόρα εἶναι μόνον ἓν ἄνθρωπον
ἀρραβωνημένον ποικαίμιο. Ὁ
ταν τὸν βλέπει ταράζεται, μὰ ὁ
Φρέντ ψυχραίνεται τῆς λέει:

— Σταθεῖτε ἔτσι, ν' ἀρχίσω.
Μὰ ἔξωθεν θυμάται πὺς δὲν
ἔχει οὔτε χαρτὶ σχεδίουματός,
οὔτε μολύβι!... Ἀνακατεῖναι τὸ
γραφεῖον τοῦ τῆ καὶ βρῆ, δὲ
βρίσκει καὶ νευριάζει. Ἐξάφην
ἡ Ντόρα ἀνοίγει μετ' ὅσον τὰ
μάτια τῆς:

— Δὲν ξέρετε νὰ σχεδιάζετε.
λέει ἔξωθεν... Σεῖς... σεῖς...

Καὶ ἔτσι, ὅπως εἶναι, ἀρπάζει
τὴν τσάντα τῆς, τὴν ἀνοί-
γει καὶ παίρνει ἕνα γράμμα.
Ρίχνει μίαν γρήγορον ματιὰ καὶ
φανάζει θυμωμένον:

— Ὁ, ἐπωφεληθήκατε τοῦ λά-
μου μου, ἐπωφεληθήκατε ἀδελ-
φὸν μου, κύριέ μου. Ἐκαμὰ λά-
θος στὸ σπίτι καὶ στὸ νομμερὸ
τῆς πόρτας. Ὁ κύριος Μπρέν
κάθετε στὸν ἀριθμὸν 48, πόρτα
11. Κι' ἐγὼ ἡ ἀνὴρ τῆς μὴκα
στὸ σπίτι ἀριθ. 11 καὶ χτύπη-
σα τὴν πόρτα 48, πὺς κάθεστε
σεῖς, ὁ ἀπατεῶν. Ἀχ θὰ πηδῇ
σὺ ἀπὸ τὸ παράθυρό!

Μὲ ἔχετε μισόγυμνον μπρο-
στὰ σας. Ἀχ θὰ πάω στὴν ἀ-
στυνομίαν, θά...

Καὶ ἡ Ντόρα ἔκλαιε μὲ χον-
τρά δάκρυα. Ὁ Φρέντ συλλογι-
σθηκε. Τὶ ἐπρεπε νὰ κάνει:

— Συγγνώμην, δεσποινίς
Φράνκ. Δὲν ξέσω πὺς μοῦ ἤρ-
θε! Εἶστε τὸσον ὥρα καὶ —
κρατοῦσε ὅμως τὰ 300 Φράγ-
κα γιὰ ψυχικὴ ὀδύνη—θὰ σὰς
δύσω μάλιστα καὶ περισσοτέ-
ρα...

— Ἀν' μοῦ κάμετε ἀκόμην λό-
γῳ γιὰ λεφτά, θὰ πηδῶω τὴν
σὺ ἀπὸ τὸ παράθυρό ἐμπρός
στὰ μάτια σας. Πηγαίνετε κα-
λύτερα στὸ διπλὸν δωματίον

γιὰ νὰ μπορέσω νὰ ντυθῶ ἐδῶ.

Ὁ Φρέντ ὑπάκουσε. Μὲ ἕνα
ἱκετευτικὸν βλέμμα δῆκε ἀπὸ
τὸ δωματίον. Σὲ λίγο τοῦ φώνα-
ξε. Στεκόταν ντυμένη στὴ μέση
τοῦ δωματίου καὶ μ' ἕνα ψυχρὸ
βλέμμα τοῦ εἶπε:

— Ἐδῶ εἶναι τὰ 300 φράγ-
κα. Σιωπῇ, μὴ λέτε τίποτα.
Χαίρετε!

Καὶ ἔφυγε... Ὁ Φρέντ ἄκου-
σε νὰ σήματά τῆς νὰ χάνονται
σιγὰ—σιγὰ. Τότε ἔσκυψε στὸ
παράθυρον καὶ τὴν εἶδε, καθὼς
ἔδρανε στὸ δρόμον. Στὸ φῶς
ἑνὸς φανarioῦ. Φάνταζε τὸ κόκ-
κινον καπέλλο... καὶ μετὰ ἔχά-
θη... Τέλος! Μιὰ περιπέτεια
πὺς διεκόπη κατὰ τὸν πῶ γι-
λοῖον τρόπο, ἐπειδὴ δὲν εἶχε λί-
γῳ χαρτὶ σχεδίουματος.

Ὁ Φρέντ θὰ πῆγαινε ἐκεῖνον
τὸ βράδυ νὰ βρῇ τοὺς φίλους
τοῦ, νὰ διασκεδάσουν. Ἐτοιμά-
σθηκε νὰ βῇ ἔξω καὶ ἀνοίξε
τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου του
νὰ πάρει λεφτά. Ἐβγαλε ἔξω
τὸ κουτί, καὶ τὸ ἀνοίξε... Ἡ
ταν ἄδειο. Ἐλλείπαν 50.000
φράγκα πὺς εἶχε φυλάξει ἐκεῖ.

Ἀντὶ γι' αὐτὰ βρῆκε ἕνα ση-
μείωμα, γραμμένον μετ' ὁμορφῶν
γυναικείων γράμματων:

«Εἶναι ἡ ἑβδόμη φορὰ αὐτὸν
τὸν μῆνα πὺς πέτυχε τὸ κόλ-
πο—Μπρέν. Εὐχαριστῶ γιὰ τὶς
50.000 φράγκα.

Πολλὰ φιλία ἀπὸ τὸ «μοντέλ-
λο» σας, τῆ Ντόρα.

ΡΟΜΠΕΡ ΧΑΡ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

Ἑλληνικὴ Κωμῶδια.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ:

Ἀπογευματινὰί:
Ὁρᾷ 4.30.— ΠΕΜ-
ΠΤΗΝ. ΣΑΒΒΑΤΟΝ,
ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Ἑσπερινὰί:
Ὁρᾷ 8 μ.μ.— ΚΑΘ' ἘΚΑΣΤΗΝ.

Τηλ ἐφ' ὧνα Τσιμενίων: 53-242—32-260.

Περίεργες κλοπὲς ποὺ προκαλοῦν γέλια...

Ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἔπαινε-
μάθη ἀδικα χώρα τῶν ἐκ-
πληξέων. Καὶ οἱ λυποῦντες
ἀκόμα πρωτοτυποῦν!

Σύμφωνα μὲ μιὰν ἀνα-
κοίνωσιν τῆς Ὁμοσπονδια-
κῆς Ἀστυνομίας, κατὰ τὸν
μῆνα Ἰανουάριον ἔγιναν οἱ
ἀκόλουθοι πρωτότυποι κλο-
πὲς στὴ Νέα Ὑόρκη.

Δύο γκάγκστερς ἔκλε-
ψαν τὸ ξύλινον πῶδι ἐνὸς σπ-
δοφανίστα, ὅπου ὁ μονό-
δους μουσικὸς εἶχε κρυμμέ-
να 10.000 δολάρια. Ποῦ
τὸ μυστήθηκαν οἱ λωποδύ-
τες; Μυστήριον!...

Ἐνας ἄλλος λωποδύτης,
ἀφοῦ ἀφῆρεσ ἀπὸ ἕνα νυ-
κτερινὸν διαβάτη τὸ πορτο-
φόλι του, ἔξαγνύονσε καὶ
τοῦ πήρε καὶ τὴν ὑπερέλλα
του, γιὰτὶ ἄρχισε νὰ...
βρέχη!

Ἄλλος κροκοποιὸς, ἀφῆ-
ρεσ ἀπὸ μιὰ γρήν τῆ μασ-
σέλα τῆς μετὰ χρυσὰ δόν-
τια. Ἡ γρήν αὕτῃ εἶχε ἀ-
ποκοιμηθῇ μετὰ τὸ στόμα ἀ-
νοικτὸν στὸ παγκάκι ἐνὸς
πάρκου.

Τέλος, ἕνας ἄλλος γκάγκ-
στερ, πὺς εἶχε φαίνεται φι-
λάσθηκα αισθημάτων, ἀφοῦ
ἔκλεψε ἕνα αὐτοκίνητον, ἀ-
φῆσε στὴ θέσιν τοῦ τὸ ποδη-
λάτο του, γιὰ νὰ μὴν ἐπι-
στρέψῃ πεζός.

ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ Μουσικὸς Οἶκος Γατάνου
ἐκυκλοφόρησε τὸ «σοῦξ» τῆς ἐ-
ποχῆς «Περίων» γιὰ δύο μᾶτια,
τὸ τραγοῦδι — ταγκὸ τοῦ νέου
συνθέτου Τέλη Ἀποστολάκου, σὲ
στίχοι τοῦ κ. Γιαννουκάκη.

Ὁ μουσικὸς Οἶκος «Μελοδία»,
Στοὰ Νικολοῦδην 15, ἐκυκλοφό-
ρησε τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς
Σοφίας Βάμφο «Κάνε κοράγιο
Ἑλλάδα μου» καὶ παρελθόν ἐξ
Ἀμερικῆς τὰς τελευταίας ἐπιτυ-
χίας τοῦ Φράνκ Σινάτρα, καθὼς
καὶ ἐνορχηστρώσεις γιὰ ὀρχή-
στρες τῆς.

— Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν κυκλοφο-
ρεῖ τὸ νέο θαυμάσιον τραγοῦδι
τῶν κ. κ. Χρ. Πάπασσου — Τίτου
Παπαζογλου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡρ-
θες σάν ἀνεῖρ» πὺς πρωτοτρα-
γουήσῃ ἡ ντιζέ Μιμὴ Κόντη.

Οἱ 30 συνεργάται τοῦ

«Ἐδῶ 'Αθῆναι»

Κανένας ἄλλος ἑλληνικὸν
περιοδικοὺν καὶ εἰς οἱ-
σὶν ἀνδραγαθία ἐποχῆς, δὲν
ἐπικρατεῖται ἐν τῷ ἐ-
κδοτικῷ συναγώνιστι, ὡ-
ς οὗτος τὸ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

Ἰσὺ τὰ ἀντικείμενα τῶν:

Αἱ ΚΥΡΙΑΙ:

Λίλκα Νάκου, Σοφία
Σπανοῦ, Ἀντιγόνη Με-
ταξά.

Οἱ ΚΥΡΙΟΙ:

Σπύρος Μαλῆς, Στά-
της Μυριβίλλης, Στ. Πα-
ναγιωτοπούλου, Α. Καρα-
ντώνης, Ν. Πετιμεζέας (Λα-
τῶνης), Κ. Κωνσταντῆς, Γ.
Παπαδόπουλος, Γ. Ροπαῖ-
της, Ἰμπριωτάκης, Γ. Φου-
σάρης, Γιάννης Ἀστυρ-
πούλος, Ἀλῆς Θρόνος,
Δ. Γιαννουκάκης, Π. Φλά-
ρος, Ἰων Ντασφάς, Γ.Κ.
Σταυρούλης, Βέτα Μιχα-
νιάτῃ.

Ἐπίσης:

Ἐν τῷ Δημοσιογραφί-
κῳ μου: Στ. Μεταξάς,
Οἱ κ. κ. Στ. Μεταξάς,
Π. Τραυλποῦλης, Γ. Μετα-
ξάς, Χρ. Ἐμμ. Ἀνδρῶ-
νι, Μιχ. Κυριακίδης,
Θ. Ἀντωνίου, Μ.
Λαμπρινίδης καὶ.

ΣΚΙΤΕΣ:

Οἱ κ. κ. Φ. Δημητριάδης,
Π. Γαλιάνης, Α. Βλασσό-
πούλος καὶ Ν. Νομικός.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡ-
ΓΑΤΑΙ:

Εἰς καθεμὴν ὥραν καὶ
ὅπου ἔστιν ἐπισημὰ δια-
σκευάζονται ἑλληνικὸν λο-
γογραφικὸν καὶ δημοσιογραφί-
κον καὶ ἐν μετα-
φῶν καὶ ἐν τελευταίᾳ ὁρι-
στικῶς τῆς ἐξέτης

Σύνολον:

30 ΤΑΚΤΙΚΟΙ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

«Ἐδῶ
'Αθῆναι»

ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΚΡΙΝΩΝ

Τοῦ ΒΑΛΤΕΡ ΚΙΡΧΕ

Τὸ δρομάκι ἐκεῖνο τῆς Βη-
ρητιοῦ ἦταν τόσο στενὸν πὺς
θὰ μπορούσες ἀπλώνοντας τὰ
χέρια σου ν' ἀγγίξεις τοὺς δύο
τοιχοὺς.

Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ ὑπῆρχαν
μαγαζάκια ἀρωμάτων, πὺς μέ-
σα στὴ φκιά καὶ τῇ δροσίᾳ
τοῦ δρομάκου σκόρπωναν πρὸ
ἐντονα τὰ μύρα τους.

Τὸ μαγαζὶ τοῦ Ἀλῆ Μου-
σταφᾶ ἦταν τὸ πρῶτον στὴ σει-
ρά καὶ τὸ καλύτερον. Ὁ γέρος
κάθονταν ἐκεῖ μέσα χρόνια καὶ
χρόνια τώρα ἀπὸ τότε πὺς τὸ
κληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα
του. Αὐτὸς ὅμως σὲ ποῖον θὰ
τὸ ἄφηνε τὸ μαγαζάκι, πὺς δὲν
εἶχε ἀπαρτῆσαι παιδί...

Πολλὲς γυναῖκες εἶχε ὁ Μου-
σταφᾶ στὸν χαρμὶ του, ἀλλὰ
καμμία δὲν τοῦ εἶχε χαρίσει
τὸ γυῖν πὺς περιμένε. Κι' αὐ-
τὸς ἦταν ὁ μέγας καμῖος
τῆς ζωῆς του.

Γι' αὐτὸ, ἂν καὶ γέρος, πρὶν
παντρεύσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τὴν, πῆρε τὴν νῆα κι' ὡ-
ς μορφήν σὺν γαυροαλλοδεοῦναι
Βαριδᾶ, μήπως καὶ τὸν κάνει
αὐτὴν πατέρα μετὰ τὴν βοήθειαν
τοῦ Ἀλλὰχ.

Ἦταν πλούσιος, ὁ Μουστα-
φᾶς καὶ τὸ σπίτι του, ὅπου κα-
λύτερη συνοικία τῆς Βηρυ-
του, ἦταν ἕνα σωστὸν πλάτα-
κι μετὰ ἀνατολίτικον ρυθμὸν καὶ
θαυμάσια ἐπιπλωμένα.

Ὅμως μέσα ἐκεῖνον τὸ
πλοῦσιον περιβάλλον ἡ ὥμορ-
φη Βαριδᾶ μαρμαίνονταν σὺν
λουλούδι στὸ ἐξοχόνησι. Στὴ
μοχλοῦσαν, ἐπληττε καὶ ἡ καρ-
διά τῆς ἦταν θαρεῖα γιὰτὶ δὲν
εἶχε κανένα κοντά της νὰ τοῦ
προσφέρει τὴ φλόγα τῆς ἀγά-
πης τῆς.

Ὁ γέρος Μουσταφᾶς τὴν ἀ-
γαποῦσε, τὴν ἐπεριποιόταν,
δὲν ἤξερε τί νὰ κάνει γιὰ νὰ
τὴν εὐχαριστήσῃ. Ἀλλὰ τὴν
κούραζε μετὰ τὴν περιποίησιν
τοῦ, τὸν συγκαίονταν. Ἦταν ὁ
μὲς ἀνατολίτικος κι' ἤξερε
πὺς ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ συγ-
κρατῆται καὶ νὰ περιμένῃ. Νὰ
γιατὶ δὲν τοῦ ἔδειχνε τὴν ἀγ-
άπην τῆς. Τὰ βράδια πὺς τῶνταν
μαζὶ, ἡ Βαριδᾶ δεχόταν μετὰ
ποιομένη τὰ χάδια τοῦ καὶ τὰ
γλυκὲλά του, ἀλλὰ μόλις ὁ
γέρος ἀποκοιμῶταν κι' ἄρχιζε
τὸ βαρὺ ροχαλιτὸν τοῦ ἐκείνη
γλυστροῦσε στὸ διπλὸν δωμα-
τίον, ἀνοίγε ἀθύρματα τὸ παρά-
θυρον καὶ καθόταν ἐκεῖ ρεμβά-
ζοντας πρὸς τὴν νύκτα καὶ ἀ-
κούγοντας τὰ τραγοῦδια πὺς ἔ-
λεγαν διαβόητες παρῆες νέων.

Καὶ ἡ ὀλιμμένη ψυχὴ τῆς ἐπι-
νε ἀπλῶς τὴν χαρὰ καὶ τὰ
νιόβια πὺς ἀνέβαιναν ὡς αὐτὴ
μετὰ τοὺς ἤχους τῶν τραγου-
διῶν, ἔκπαιε ὁ δῖος ἀνέμος ὁδὸν
πρὸς τὴν ἐρήμην πῆγαι ἀχόρ-
ταγὰ τὸ βρόσπερ νερὸ τῆς πε-
γῆς πὺς ἀνεπᾶντεχα ἔπειτα
ἀπὸ πολλὰς ὥρας πορείας ἀπὸν
τὰ στὸ δρόμον του.

Μιὰ νύκτα στάθηκε περισσό-
τερον στὸ παράθυρον. Κάποιος
διαβόητος εἶχε σταθῇ ἀκριβῶς
ἀπὸ κάτω καὶ τραγουδοῦσε ἕνα

τάσον παθητικὸν καὶ γλυκὸν τρα-
γοῦδι, πὺς τῆς σκλάβωσε τὴν
ψυχὴν. Κι' ἔκανε νὰ φαντώσῃ
μέσα τῆς ἡ νοσταλγία γιὰ τὴν
ἀγάπην καὶ τὴν χαρὰ. Οἱ νότες
τοῦ τραγοῦδιος ἀνυπόστατον
αὐτὴν σάν ἀόρατον καὶ χαί-δευ-
τικὰ χέρια πὺς προσπαθοῦ-
σαν νὰ τὴν ἀποσπᾶσουν ἀπὸ
τὴν ἀχαρὴ καὶ πληκτικὴν ζωὴν
τοῦ χαρμιοῦ.

Ἡ Βαριδᾶ ἄνοιξε πρὶν πολὺ
τὸ παράθυρον κι' ἔσκυψε νὰ ἰδῇ
ποῖος ἦταν ὁ ἀγνωστος τρα-
γουδιστής.

Μὲς στὸ σκοτάδι τῆς νύκτας
διάκρινε μίαν λυγρὴν νεανικὴν σι-
λουέτταν τυλιγμένην σ' ἕνα ἄ-
σπρον μπογιοῦδι μετὰ τὸ κεφάλι
ἐπὶ τῆς καὶ τὸ πρόσωπον σκε-
πασμένον ὀλόκληρον σχεδὸν μετὰ
μὴν κοκκαῖα κατὰ τὴν συνθήκην
τῶν Βεδουίνων, γιὰ νὰ μὴ τοὺς
καίῃ ὁ ἥλιος τῆς ἐρήμου.

Ἡ καρδιά τῆς νέας χτύπησε
δυνατὰ. Ὁ ἀγνωστος ἦταν πα-
τριώτης τῆς παιδι τῆς ἐρήμου
κι' αὐτὸς, ἦταν νέος, τραγοῦ-
δαίς τόσο γλυκὰ. Ὁ, τι ἀκρι-
βὰς βίβαγε ἡ καρδιά τῆς.

Ὁ διαβόητος ἄνθρωπος τελείωσε
τὸ τραγοῦδι τοῦ ὤκωσε τὰ μά-
τια πρὸς τὸ παράθυρον καὶ τὴν δι-
έκρινε. Ἐνας ἀναστεναγμὸς ἀ-
κούστηκε στὴ σιγαλίαν τῆς νύ-
κτας, τὴν ἀποχαίρειντο μετὰ
μὴν χειρονομία κι' ἔφυγε...

Ἀπὸ τότε καθεμὴν νύκτα
σεῖρά, τὴν ὥρα πὺς ὁ ὕπνος
ἐπληττε τὴν πόλιν, ὁ ἀγνωστος
πῆγαινε ἀντικρὺ στὸ παράθυ-
ρον τῆς Βαριδᾶ ἔλεγε τὸ πα-
θιακό τραγοῦδι τοῦ ἀναστή-
ναζε, τὴν ἀποχαίρειντο καὶ
χανόταν ἔπειτα μετὰ τὸ σκοτά-
δι. Ὁσποῦ μίαν νύκτα ἡ Βαρι-
δᾶ δὲν μπορεῖσε πρὶν νὰ κοιμη-
θῇ. Κατέθηκε κροφὰ στὸν κῆ-
πο ἔσπερε στὴ διπλομαντῶλ
μὲν πόρτα, τὸν ἐκέλευσε μετὰ
μὴν χειρονομία σιμὰ τῆς κι' ἔ-
κει μέσα ἀπὸ τῆς κινκλίδος τῆς
φωλακῆς τῆς, τὰ χεῖλιά της ἐ-
πληττεσαν σ' ἕνα ἀτέλειωτον, ὅλον
γλυκὸν φιλί...

Τὴν ἴδιαν νύκτα θρήνος μεγάλος
στὸ σπίτι τοῦ Μουσταφᾶ.
Οἱ γυναῖκες τοῦ κι' οἱ μοι-
ρολογιστὲς ἔκλαιον σπαρακ-
τικὰ τὸ καλὸν του.

Ἡ Βαριδᾶ ἔκανε κι' ἐκεῖνη
πὺς κλαίει καὶ χτυπιέται, ἀλλὰ
μόλις ἔσπασε ἡ συνθησμένη
νύκτα πὺς περνοῦσε ὁ τρα-
γουδιστὴς τῆς γλυστροῦσε ἀπὸ
ρατῆρην στὸν ἱμῶνα καὶ κα-
θὼς βρῆκε τὴν πόρταν ἀνοικτὴν
πῆρε δρόμον κι' ἔφυγε μαζὶ
του.

Τὸ χάρισμα τοῦ βρῆκε μα-
κοῦα στὴν ἐρήμην. Ἐκεῖ ὁ νέος
ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον τοῦ κι'
ἡ Βαριδᾶ εἶδε πὺς ἦταν ὁ ἀγα-
πημένος παιδικὸς τῆς φίλος Ἀ-
ρὶντ πὺς ἦταν ὁ πατέρας τῆς
τὴν ποίησε στὸ Μουσταφᾶ,
ὁκοιμήθηκε μετὰ καθεμὴν νύ-
κτα τὴν ἐξαγάγειν καὶ νὰ τὴν κα-
μὴ δικήν του.

Ἀπὸ τότε στὴ Βηρυτὸν α-
μὰ ἕνας γέρος πλούσιος ἀνο-
ράζει μίαν νῆα κι' ὡμορφήν Βε-
δουῖνα θυμοῦνται τὴν Βαριδᾶ
καὶ κομνὰν τὸ κεφάλι...

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Συζήτησις δύο ἱατρῶν ἐν
νότιον τοῦ ἀσθενοῦς:

— Κύριε συνάδελφε,
Σὰς διαδεδομένας ἐπὶ πρό-
κειται περὶ τυροσιδίου πυ-
ρετοῦ.

— Ἀκριβῶς, Εἰμαι
βέβαιος ἐπὶ πρόκειται ἀ-
πλῶς περὶ καυλολογήμα-
τος. Σφάλματα κύριε συνά-
δελφε.

— Ἐγὼ

ΕΛΛ ΑΘΗΝΑΙ

Άποκρηνά
1947